

JEDNOĆA STVORITELJA

Abdul-Medžid Aziz ez-Zindani

PORODIČNA
BIBLIOTEKA

18

JEDNOĆA STVORITELJA

Abdul - Medžid Aziz ez-Zindani

Sarajevo, 2000. - 1420. H. G.

Naslov originala
TEVHIDUL-HALIK

Naslov prijevoda
JEDNOĆA STVORITELJA

Pisac
Abdul - Medžid Aziz ez-Zindani

Prevodilac
Sabaheta Ćeman

Šerijatski recenzent
Muhamed Mehanović

Likovni i tehnički urednik
Nedžad Kazić

Fatih Farhat
Savjetnik za bosanski jezik
Senahid Halilović

Lektor i korektor
Zineta Bogunić
Omer Resulović

Štampa
"OKO"-Sarajevo

Tiraž: 10 000
KNJIGA BROJ 18
Četvrto izdanje

BESPLATNI PRIMJERAK

Izdavač

*Sva prava štampanja i izdavanja zadržava Visoki saudijski komitet za pomoć BiH
i Kulturni centar "Kralja Fahda" u Sarajevu*

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka Bosne i Hercegovine, Sarajevo

UDK 297.1

ez-ZINDANI, Abdul-Medžid Aziz
Jednoća stvoritelja/Abdul-Medžid Aziz ez-Zindani; (s arapskog prevela
Sabaheta Ćeman). - 4. izd. - Sarajevo: Visoki saudijski komitet za pomoć
Bosni i Hercegovini, 1998. - 371 str.; 20 cm. - (Visoki saudijski komitet za
pomoć Bosni i Hercegovini; knj. 18)
Prijevod djela: Tevhidul-halik - Bilješke: str. 363-369.

ISBN 9958 - 880 - 11 - 0
COBISS - ID 532742

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

RIJEČ IZDAVAČA

Zahvala pripada Allahu, dž.š., Onome Koji upućuje na pravi put, Koji je Svoje robove obdario razumom i sposobnošću razmišljanja.

Salavat i selam donosim na Odabranog vjerovjesnika, najbolju Uputu, kojom je Allah, dž.š., upotpunio prethodne objave i usavršio plemenite ljudske ćudi.

Svako ko se zadubi u Kur'an i sunnet zapazit će da oni podstiču na razmišljanje i promišljanje, i kur'anski ajeti su jasni u pozivanju na upotrebu razuma i razmišljanja o Allahovim znakovima.

Uzvišeni Allah, dž.š., u suri En-Nahl kaže:

"On spušta s neba vodu koju pijete i kojom se natapa rastinje kojima stoku napasate.

On čini da vam pomoću nje raste žito, i masline, i palme, i grožđe, i svakovrsni plodovi-to je, zaista, dokaz za ljude koji razmišljaju.

On čini da se noći i danom koristite, i Suncem i Mjesecom, a zvijezde su volji Njegovoj potčinjene-to su, uistinu, dokazi za ljude koji pameti imaju-i svim onim što vam na Zemlji raznobojnog stvara-to je, doista, dokaz ljudima koji pouku primaju." (10-13)

Naše stalno razmišljanje o ajetima i znakovima ne negira razmišljanje o Bogu, o Onome Ko je te znakove uredio, kao i njihovim tajnama i kretnjama i nadnaravnošću koju u sebi sadrže, a koja ukazuje da je Allah, dž.š., Jedan i Jedini.

Naređujući nam razmišljanje o samima sebi, Allah, dž.š., kaže:

"... a i u vama samima su dokazi - zar ne vidite ?" (Ez-Zarijat, 21)

Uzvišeni, također, kaže:

"Zar su oni bez Stvoritelja stvoreni ili su oni sami sebe stvorili ?!

Zar su oni nebesa i Zemlju stvorili ?! Ne, nego oni neće da vjeruju." (Et-Tur,35-36)

Allah, dž.š., u ovim ajetima naređuje upotrebu uma, razuma i razmišljanja o Njegovim znakovima. Stoga bi Poslanik, s.a.v.s., nakon što su mu objavljeni posljednji ajeti iz sure Ali-'Imran, izlazio krajem noći, upirao svoj pogled u nebo i učio te ajete.

Danas je neophodno da shvatimo svoje mjesto naspram poistovjećivanja nemorala i nazadnih običaja u vezi s progresom i civilizacijom, i svoj stav i pogled na kosmos, Zemlju, zvijezde, noć, dan, Sunce, Mjesec, Mars, Jupiter, galaksije, život i njegovu svrhu, smrt, značenje duše i vječnosti, kako bi smo izgradili cijelovit savremeni koncept i čvrsto spoznali Istinu. Zapadni koncept svemira, života, civilizacije, čovjeka i odnosa prema tome, dovodi te u stanje zbunjenosti, razdvaja stvari i za posljedicu ima samo zbunjenost i kajanje.

Taj koncept ne daje ti odgovor na pitanje: "Ko sam ja? Zašto sam stvoren? Gdje idem? Ko je potčinio dan i noć, učinio da teku rijeke i da se formiraju oblaci? Ko je dao hladnoću i toplotu, i ko je stvorio na Zemlji njene stanovnike, čovjeka, životinju, pticu, kukca, gmizavca, ribu i dr.?"

Knjiga "JEDNOĆA STVORITELJA", koja je pred nama, pomaže da se dođe do istine o Allahovoj, dž.š., jednoći, ali je nužno da se razmišlja o ajetima i znakovima kako bi se izgradio pravilan koncept i odnos prema Bogu sa stajališta "TEVHIDUL-ULUHIJJE" (Allahove, dž.š., jednoće u Njegovim osobenostima)

"Vaš Bog - je jedan Bog! Srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju, poriču, oni se ohološću razmeću.

Nema sumnje da Allah, dž.š., zna i ono što i oni taje, a i ono što javno iznose; On doista ne voli one koji se ohole.

A kada ih neko upita: 'Šta to Gospodar vaš objavljuje?', oni odgovaraju: 'Naroda drevnih izmišljotine!'

Da bi na Sudnjem danu nosili čitavo breme svoje i dio bremena onih koje su, a da oni nisu bili svjesni, u zabludu doveli: A grozno je to što će oni nositi!" (En-Nahl, 22-25)

Čovjeku je neophodna Uputa i odnos sa stvarnošću bez uljepšanog i lažnog govora i poigravanja riječima, apstraktnosti i pokuđenih rasprava.

"Kad su im poslanici njihovi jasne dokaze donosili, oni su se znanjem koje su imali dičili, i snašlo ih je ono čemu su se stalno rugali." (El-Mu'min, 83)

Molim Uzvišenog Allah, dž.š., da učini u ovoj knjizi korist, da nagradi pisca najboljom nagradom, da nam koristi u onome čemu nas je podučio i da ovaj posao bude samo u Njegovo ime.

Direktor Regionalnog ureda
Visokog saudijskog komiteta za Evropu

Naser b. Abdulrahman bin Saeed

PREDGOVOR

U svojim razmišljanjima o Stvoritelju došao sam do saznanja da samo ljudi sa apstraktnim načinom mišljenja mogu lakše shvatiti islamsko poimanje Allaha, džellešānuhu. Predstava o Bogu kao vrhovnome biću, Stvoritelju, Koji sve vidi, sve čuje, sve zna, Koji je Jedan i Jedini, Koji nije rođen, niti je ikoga rodio, koji je čovjeku jako blizak, ali ničemu nije nalik, pa ni vrhuncu svoga stvaranja, sasvim je apstraktna i potreban je takav način mišljenja i mogućnost takvog shvatanja da bi se prihvatilo to transcendentalno biće koje predstavlja neograničenu dimenziju kod svakoga pojedinca, pa i najsićušnjega bića u njegovome biološkom postojanju kroz dugi vremenski period na način da prihvati ukupnu beskonačnost.

Kršćanska predstava o Bogu sasvim je figurativna, ona Ga zamišlja sa potpuno ljudskim osobinama, Koji je "stvorio čovjeka po Svojoj slici i prilici", Koji je žrtvovao "svoga sina" i pustio ga ljudskim patnjama. Taj način razmišljanja je primitivniji i dopušta grafičko prikazivanje Vrhovnog Bića u slici i prilici ljudskoj. Figurativno razmišljanje je dostupno svakome te, u principu, nije potrebno posebno saznavanje, razmišljanje, meditacija, da bi se došlo do rezultata i saznanja o Božijem postojanju i jedinstvu. Apstraktni način mišljenja jeste Allahov dar talentiranim ljudima i istinskim intelektualcima*, pa je pristup širokih masa u poimanju i prihvatanju Božije jednoće teži onima koji toga dara nemaju i mogao bi biti postupak osuđen na neuspjeh, posebno u sredinama koje imaju kontakta sa drugim religijama, koje se mogu upoređivati sa islamom, kao najuzvišenijom vjerom, i moglo bi se desiti da masa manje obrazovanih ljudi prihvati one primitivnije i prostije, odnosno pragmatičnije, misaone obrasce.

Tekst koji imaš pred sobom, čitaoče, rješava ovaj problem koji bi mogao iskrsnuti u islamskom poimanju i saznavanju Božijeg jedinstva. Na jednostavan način, koristeći mogućnosti biološkog razvoja i bitisanja, autor objašnjava islamsko poimanje Allaha, džellešānuhu, izvlačeći dokaze Njegovog postojanja, jedinstva i onih osobina kojima se sam predstavlja u suri El-Ihlas. Knjiga je jednostavan, prihvatljiv, čitak i pitak način predstavljanja onoga do čega bi se moglo doći apstraktnim razmišljanjem. Takav tekst nezaobilazan je u shvatanju Božijeg jedinstva, posebno potreban i zanimljiv u muslimanskim zajednicama rubnih muslimanskih područja kao što su Bosna, Čečenija, Albanija itd.

Dr. Faruk Konjhodžić

* Tragačima za znanjem

UVOD

Hvaljen je Allah, Gospodar svih svjetova. Neka je salavat i selam na našeg poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i sve ashabe.

Nakon ovog prologa (velim): Dragi čitaoc, poklanjam ti ovu knjigu "Jednoća Stvoritelja", sastavljenu iz tri poglavlja, za koju sam nastojao da bude u skladu s našim vremenom. Obratio sam veliku pažnju da navedem što više primjera, kako bi bio ostvaren željeni cilj na koji nas upućuje Kur'an, a na koji mnogo ukazuju i učenjaci ovog vremena. Taj cilj je vezivanje vjerskih istina s njenim dokazima rasprostranjenim u univerzumu, kao što, uostalom, kaže Uzvišeni:

"I zašto oni ne promisle o carstvu nebesa i Zemlje i o svemu onome što je On stvorio, i da im se, možda, kraj njihov primakao? Pa u koje će riječi, ako ne u Kur'an vjerovati?" (7:185)

Ili kao što kaže Slavljeni Allah:

"U stvaranju nebesa i Zemlje, u izmjeni noći i dana zaista su znamenja za razumom obdarene, za one koji i stojeći i sjedeći i ležeći Allaha spominju i o stvaranju nebesa i Zemlje razmišljaju. 'Gospodaru naš, Ti nisi ovo uzalud stvorio; hvaljen Ti budi i sačuvaj nas od patnje u vatri!'" (3:190,191)

Čitalac će u ovoj knjizi naići na neke naučne činjenice iz oblasti astronomije koje nije ranije poznao. To nije nikakav razlog ni smetnja da on o tim činjenicama nešto šire sazna i iz stručne literature i uz pomoć profesora i stručnjaka iz ovih znanosti. Za poimanje i vladanje ovom naukom veoma su važni primjeri kao i upotreba različitih pojašnjavajućih pomagala, kao što su jednostavnost izražavanja, jasnoća ideje i lakoća dokazivanja. Ovo su veoma važni faktori u učvršćivanju vjerovanja u srcima ljudi, a korišćenje kur'anskih ajeta veoma je korisno, jer ništa ne može učvrstiti pojmove, ni potaći intuitivne osjećaje, kao što to može kur'anski ajet.

A znaj, mladiću, muslimane, da je ova znanost o tevidu osnova tvoje vjere i, ako je ne budeš svladao, ući ćeš u krug sljepoće, u krug onih koji su vjernici, ali za tu vjeru nemaju nikakvih dokaza. Međutim, ako budeš svladao i shvatio ovu

znanost, bit ćeš sljedbenik čiste vjere, vjere onih koji su se pravilno okoristili svojim umovima.

Uzvišeni Allah kaže:

“Zar je onaj koji zna da je istina ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga kao onaj koji je slijep? A pouku samo razumom obdareni primaju.” (13:19)

Kada se okoristiš ovom znanošću, kao i drugim korisnim znanostima, dužan si podučiti svoju porodicu i prijatelje, pa ćeš biti jedan od agitatora - da'ija - u Allahovu vjeru, za koje Allah, dž.š., kaže:

“A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji dobra djela čini i koji govori: ‘Ja sam, doista, musliman!’” (41:33)

Ovako ćete, draga braćo, biti blistave svjetiljke među vašim porodicama, vašim narodima (ummetom) i koristit ćete ljudima.

Molim Allaha, dž.š., da učini da djela (a i ovo djelo) budu samo u Njegovo ime i da budu put koji vodi ka Allahovom zadovoljstvu.

PRVO POGLAVLJE

SVJETLO IMANA I TMINA KUFRA

Šta je iman?

Muhammed, s.a.v.s., kaže:

"Iman nisu želje niti gizdanje, nego je iman ono što se nalazi u srcu a što potvrđuju djela."

A Uzvišeni Allah kaže:

"Pravi vjernici samo su oni koji u Allaha i Poslanika Njegova vjeruju, i poslije više ne sumnjaju, i bore se na Allahovom putu imecima svojim i životima svojim. Oni su iskreni!" (49:15)

Iman je vjerovanje u Allaha, Njegove meleke, Njegove knjige (objave), Njegove poslanike, Sudnji dan, određenje dobra i zla. Iman je čvrsto i postojano vjerovanje koje se nalazi u srcu, koje nije pomiješano sa sumnjom i nevjericom i koje se reflektira na čovjeka i postaje (njegovo) ponašanje i dobra, uočljiva djela.

Prvi rukn (stup imana)

Prvi stup i temelj imana jeste vjerovanje u Allaha. Vjerovanje je, ustvari, da mu'min potvrđuje da postoji Stvoritelj, Sveznajući i Mudri, Koji ga je stvorio nakon što nije bilo ništa i nije mu bilo spomena. Stvorio ga je od kapi sjemena (sperme), koja se ubaci (u rodnicu), uobličio ga i uljepšao njegov izgled, a zatim ga doveo na Zemlju kao što je to uradio s njegovim (pra)ocem i (pra)majkom.

Mu'minov iman u njegovog Gospodara i Stvoritelja počiva na nepobitnim dokazima, očevitim činjenicama i jasnim i vizuelnim znakovima, razasutim u svim dijelovima prostranog univerzuma, poduprtim vahjom (Objavom) od Allaha, dž.š., koji nam je dostavljen putem iskrenih poslanika.

Kada čovjek spozna svoga Uzvišenog Stvoritelja i s Njime uspostavi kontakt (namazom, ibadetom), uvidjet će da je on samo vlasništvo svoga Stvoritelja i da je samo On Taj Koji zaslužuje da Mu se ibadet čini i da Mu se bude pokorno i potčinjeno. Ovim se vjernik oslobađa vlasti svih sila, osim Allaha, dž.š.:

"O ljudi, obožavajte Gospodara svoga, Koji je stvorio vas i one prije vas, da biste se kazne sačuvali." (2:21)

Mu'min zna da je samo Allah, dž.š., Upućivač u autentičnu istinu (vjeru) i niko neće bolje od Njega pozivati u Njegovu istinu, slavljen neka je On.

"On dobro zna sve o vama, otkad vas je stvorio od zemlje i otkad ste bili zameci u utrobama majki vaših..." (27:32)

"Reci: 'Znate li bolje vi ili Allah?'" (2:140)

"Reci: 'Zar vi da obavještavate Allaha o vjerovanju svome?'" (49: 16)

"A Allah one koji vjeruju, doista, na pravi put izvodi." (22:54)

Mu'min crpi uputu od svog Sveznajućeg i o svemu obaviještenog Gospodara, živi u okrilju svog Gospodara i Stvoritelja, slijedi Njegovu Uputu, koja je besprijekorna, i povinuje se naredbama svog Stvoritelja i Gospodara.

"Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo, a onima koji ne vjeruju - zaštitnici su šejtani i oni ih odvođe od svjetla u tmine; oni će biti stanovnici Džehennema, oni će u njemu vječno ostati." (2:257)

Mu'min - onaj koji vjeruje u svoga Gospodara, uspijeva da se spasi od pakla, razjedinjenosti među uskim i kratkim ljudskim pravcima i pogledima, čije se znanje svakodnevno povećava. Oni svakodnevno istražuju nove znanosti kako bi otklonili neznanje. Vjernik prima uputu od Stvoritelja svoga, Koji Svojim znanjem sve obuhvaća, Koji je stvorio ljude i dao im ograničenu sposobnost da saznaju ono što nisu znali i da nađu put do onoga što im je bilo nedostupno.

"... i odgovori: 'Samo Allah upućuje na pravi put!' Pa da li je onda dostojnije da se poštiva Onaj Koji na pravi put upućuje ili onaj koji ni sam nije na pravom putu, osim ako ga drugi na pravi put ne uputi? Šta vam je, kako rasuđujete!? Većina njih slijedi samo pretpostavke; ali pretpostavke nimalo nisu od koristi Istini; Allah uistinu dobro zna ono što oni rade." (10:35,36)

Ljudi su se međusobno veoma razili, što je prouzrokovalo sukobe, međusobno istrebljivanje i obeščašćivanje. Trenutno, najznačajnija ljudska razilaženja kruže oko pronalaženja i određivanja najboljih i najpodesnijih tokova ljudskog života, kako kod pojedinaca, tako i kod zajednica. Ljudi su zaboravili, ili svjesno smetnuli s uma, da je Stvoritelj ljudi spustio Uputu koja ih štiti od zablude i spasava od zla neslaganja i razilaženja.

"Mi tebi objavljujemo Knjigu da bi im objasnio ono oko čega se razilaze, i da bude vjernicima uputa i milost." (16:64)

Imaju li ljudi pravo da se ne usaglase oko najboljeg načina na koji treba raditi

neka mašina ili pogon, ako je pronalazač mašine ili pogona poslao uputstvo sa sveobuhvatnim pojašnjenjima, vezanim za mašinu ili pogon!? I Stvoritelj svih stvorenja je, također, pojasnio ljudima način života, putem Njegovih iskrenih poslanika. Pa, je li dozvoljeno da se ljudi razidu oko stvari koju je objasnio Sveznajući i Mudri Allah!?

Drugi rukn

Drugi stup imana jeste vjerovanje u meleke, a koji se grana iz imana (vjerovanja) u poslanike koji su nas obavijestili o onome što je bilo nedokučivo našem znanju, kao što su meleki koje je Allah, dž.š., stvorio. Među melekima postoje oni koji slave (tesbih čine) Allaha, oni koji su na sedždi, oni koji donose Objavu, oni koji vade ljudske duše, oni koji se po Allahovoj naredbi brinu o svim stvorenjima, oni koje Allah, dž.š., šalje da učvrste vjernike i oni koji su stalno s nama, radi bilježenja dobrih i loših djela.

"... a nad vama bdiju čuvari, kod Nas cijenjeni pisari, koji znaju ono što radite." (82:10-12)

Na ovaj način mu'min povećava svoje saznanje i poimanje u vezi sa Allahovim, dž.š., stvaranjem svih stvorenja.

Mu'minova vjera u meleke ulijeva u njegovo srce simpatije i prisnost, zbog toga što su meleki njegovog Gospodara stalno prisutni uz njega. Isto tako, njegova vjera u meleke unosi u njegova čula oprez od neposlušnosti (ma'sijeta) prema Allahu, dž.š., i od činjenja grijeha, jer sve bilježi melek zadužen za to. Ovaj vjernikov iman, još uvijek u dušama vjernika, podstiče jaku volju za činjenjem dobra i dosljednog obavljanja poslova, sve dok im to, melek zadužen za zapisivanje, ne upiše u dobra djela. Allahov poslanik, s.a.v.s., rekao je:

"Doista su s vama oni koji vas ne napuštaju, osim onda kada vršite nuždu i kad spolno općite, pa ih se stidite i poštuju ih."

Ovako su vjernikova čula u stalnoj budnosti i oprezu, jer on osjeća da ga njegov Gospodar nadzire na svakom koraku i da dva meleka pratioca pišu sve što on radi. To je Božanski nadzor koji u vjerniku pobuđuje nagone dobra a obuzdava nagone zla. Ovaj nadzor precizniji je i jači od nadzora jedne cijele formacije policijske i obavještajne službe.

Treći rukn

Treći stup imana jeste vjerovanje u Allahove Knjige koje su objavljene radi upute ljudi. Allah, dž.š., kaže:

"... a nije bilo naroda kome nije došao onaj koji ga je opominjao."

(35:24)

A Allah, dž.š., rekao je i ovo:

"... a svaki narod imao je onoga ko ga je na pravi put upućivao."

(13:7)

Zar ti se ne čini da je bilo koje proizvodno preduzeće koje ne prilaže uz ono što proizvodi kataloge i uputstva koja pojašnjavaju način upotrebe zapostavilo uputstva za upotrebu i da se smatra da postoji manjkavost i u administraciji i u iskustvu i da to preduzeće ne poznaje ono što radi, kao ni ono što zahtijeva priroda posla?

"... a Allahu pripada najuzvišeniji primjer; On je silan i mudar."

(16:60)

Allah, slavljene neka je On, stvorio je ljude i poslao im knjige koje ukazuju na pravi put, objašnjavajući i pojašnjavajući sve ono što im je potrebno u njihovom životu. Ako u laicizam spada neslanje kataloga i uputstava od proizvodnog preduzeća uz svoje proizvode, zar nije najveći laicizam ne koristiti se uputstvima koja su priložena? Zar neslijeđenje Allahovih knjiga i Božanskih uputa, nakon što su do nas došle, ne spada u najveći laicizam? A mu'mina ćeš vidjeti kako se koristi tim uputama.

"Reci: 'Ja slijedim samo ono što mi Gospodar moj objavljuje. Ovo su jasni dokazi od Gospodara vašeg i uputstvo i milost za ljude koji vjeruju.'" (7:203)

Ako su prethodne Božanske Knjige izmijenjene i iskrivljene, Allah, slavljene neka je On, sačuvao je Svojim robovima Njegovu posljednju Knjigu od bilo kakvih izmjena i iskrivljivanja. Ta Knjiga jeste Kur'an, koji je obuhvatio uputu sadržanu u svim prethodnim knjigama.

Četvrti rukn

Četvrti stup imana jeste vjerovanje u sve Allahove poslanike koje je On odabrao između svih ljudi, kako bi im dostavili "Božansku poruku" i podučili tome kako se slijeđi i u praksi provodi Uputa i Svjetlo koje je poslao Allah, dž.š., da unište tminu džahilijeta, zbnjenosti i sumnji.

Zar ne vidiš da svako proizvodno preduzeće šalje svoje predstavnike i inženjere da poduče potrošače upotrebi njegovih mašina, kao i načinu na koji će izvršiti remont kada se desi bilo kakav kvar? Ovo je slučaj i s Allahovim poslanicima:

"... a Allahu pripada najuzvišeniji primjer; On je silan i mudar."

(16:60)

Allah ih šalje kao one koji čovječanstvu ukazuju na pravi put, podučavaju ljude onome što im popravlja njihovo stanje, što im ukazuje na mudre načine kojim se popravlja svaki nered (fesad) koji bi se desio u njihovom životu. Oni ih podučavaju o tome zbog čega ih je stvorio njihov Stvoritelj i zbog čega ih je postavio namjesnicima na Zemlji. Oni ukazuju ljudima šta je ono čime je njihov Stvoritelj zadovoljan, a šta ga srdi. Oni pojašnjavaju ljudima kakve ih nagrade i kazne čekaju za svako urađeno djelo, kao što im donose radosne vijesti o užicima koje im je pripremio Allah, dž.š., i opominju grješnike, nevjernike i dvočljinjake o bolnom staništu koje ih čeka.

Allah, dž.š., kaže:

"... o poslanicima koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. - A Allah je silan i mudar." (4:165)

Kod ljudi mjerodavni su rezultati, a stranice ljudske historije prepune su imena filozofa, učenjaka, vođa i reformatora. Isto tako, te stranice bilježe i imena Allahovih poslanika. Ako usporedimo rezultate koje su polučile "Božije agitacije" i "ljudske agitacije" u oblasti reforme ljudskog življenja, uočićemo ogromnu razliku. Između ostalog, uvidjet ćemo da je "Božija agitacija" sveobuhvatna za sve sfere ljudskog života, ona izvire iz dubine duše, stalna je i kontinuirana sve dok je se ljudi pridržavaju. S druge strane, "ljudska agitacija" djelomična je - ne obuhvaća sve aspekte ljudskog života, površna - nema kontrolu nad ezoterikom bića, privremena - brzo se završava i brzo doživljava poremećaj, a imena nosilaca tih agitacija brzo iščeznu. To samo svjedoči da je "Božija reforma" reforma Sveznajućeg i Onoga Koji je upućen u sve ono što je stvorio. A "ljudska reforma" jeste reforma onih koji svojim znanjem ne obuhvaćaju sve, pa je ona nepotpuna i djelomična. Možda vanjština ljudskih djela i ukazuje na reformu, ali ezoterika tih djela u sebi nosi nered. Allah, dž.š., o primjerima onih koji nered siju, kaže:

"Kad im se kaže: 'Ne remetite red na Zemlji!' - odgovaraju: 'Mi samo red uspostavljamo!' Zar?! A, uistinu, oni nered siju, ali ne opažaju.'" (2:11,12)

Naše vjerovanje zasniva se na blistavim dokazima, jasnim argumentima i očitim svjedočanstvima, koja svaki um primoravaju da u njih vjeruje i koja pobijaju svaki argument nevjernika. Uzvišeni Allah kaže:

"Mi smo izaslanike Naše s jasnim dokazima slali i po njima knjige i

mjerila razlikovanja dobra i zla objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali." (57:25)

Uočljivo je da je život vjernika svjetlo nad svjetlima.

On spoznaje svoga Stvoritelja spoznajom koju osjeća ljudska priroda, spoznajom koja počiva na racionalnim dokazima i činjenicama koji ispunjavaju svemir, a izvor te spoznaje su i Božanske Objave.

Vjernik poznaje Poslanika svoga Gospodara, koji mu donosi Uputu i Svjetlo, spoznajom koja se temelji na ispravnom saznanju, a koje počiva na jasnim i nesumnjivim dokazima, kao i na racionalnim argumentima.

Spoznajom svoga Gospodara i Njegovog Poslanika, vjernik saznaje zašto ga je njegov Gospodar stvorio, kakva je svrha njegovog bitisanja, kao što saznaje i svoju ulogu u životu. Na osnovu ove spoznaje on nema nejasnoća vezanih za ono šta radi, niti zašto radi, ni kakav je produkt njegovog rada. Kada mu dođe smrt, on zna šta ga čeka nakon nje i ne plaši se, niti očajava, jer se pripremio za taj momenat, kao i za ono što dolazi poslije.

Zahvaljujući Uputi Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, vjernik poznaje svoju vrijednost u univerzumu, kao i ulogu na Zemlji i odnos prema drugim Allahovim stvorenjima. On je dobro upućen od svoga Gospodara o svim stvarima apsolutnog i pojedinačnog karaktera.

Uzvišeni Allah kaže:

"Zar je onaj koji je bio u zabludi, a kome smo Mi dali život i svjetlo pomoću kojeg se među ljudima kreće, kao onaj koji je u tminama iz kojih ne izlazi? A nevjernicima se čini lijepim to što oni rade." (6:122)

Peti rukn

Peti stup imana jeste vjerovanje u Posljednji ili Sudnji dan. Čovjek koji vjeruje u Allaha, dž.š., zna da ova Zemlja nije vječna kuća, već da je ona kuća rada i ispita. Uzvišeni Allah kaže:

"Sve što vam je darovano samo su naslade i ukrasi u životu na ovom svijetu; a ono što je u Allaha, bolje je i trajno je. Zašto se ne opametite?" (28:60)

Ovaj čovjek zna da njegov životni vijek i vijek njegove generacije ne traje više od sto godina, poslije čega se seli u drugo (vječno) boravište.

"Život na ovom svijetu nije ništa drugo do zabava i igra, a samo onaj svijet je život, kad bi samo oni znali!" (29:60)

Vjernik zna da su jedino sredstvo za postizanje vječne sreće u Džennetu dobra i u ime Allaha iskreno učinjena djela. Stoga, može se uočiti njegova upornost i

marljivost u činjenju dobrih djela od kojih on nema namjeru da ostvari ovosvjetsku, prolaznu korist, nego se želi ovim djelima spasiti na ahiretu, da bude zadovoljan kod njegovog Gospodara, Stvoritelja i Vladara, kod Koga je početak i svršetak svega i pred Kim je polaganje računa:

"Nama će se oni, zaista, vratiti i pred Nama će, doista, račun polagati!" (87:25,26)

Iskreni vjernik je na visokom stupnju ahlaka i lijepog je ophođenja prema drugim ljudima. To ćudoređe javlja se kroz lik čovjeka koji se kreće, koji se ponekad čisti i pročišćava od lošeg ponašanja. To nije licemjerna ahlak kojim se želi pridobiti povjerenje ljudi, kako bi bili iskorišćeni. Vjernik je takvog ćudoređa jer njegov Gospodar tako od njega zahtijeva. On se boji da sutra ne završi u vatri džehenemskoj, ako prekrši naređenje svoga Gospodara. Vjernik je u neprekidnom strahu od kazne njegovog Gospodara i draži mu je ahiret od dunjaluka. On vjeruje da je dunjaluk stvoren radi njega i za njega, a on je stvoren za ahiret. Ako je ovaj vjernik trgovac, onda je on iskreni i povjerljivi trgovac. Ako je on siromašan, on je častan i radin čovjek. Ako je on radnik, onda je on marljiv radnik i onaj koji drugima savjetuje da čine dobro. Ako je ovaj vjernik bogat, onda je on darežljivi bogataš i onaj koji druge tješi. Ako je on sudija, onda je on pravedan i razuman sudija, a ako je namjesnik, onda je on iskren i povjerljiv namjesnik. Ako je ovaj vjernik predsjednik, onda je on skroman, energičan i milostiv predsjednik, a ako je on sluga ili najamnik, onda je on snažan i povjerljiv. I ako je ovaj vjernik povjerenik nad općedruštvenom imovinom, on je tada znan i pažljiv čuvar. Na ovim principima sazdano je islamsko društvo i njegova vladajuća struktura. Prirodno je da su zajednica i njena vladajuća struktura makrokopija ćudi pojedinaca i njihovih mentaliteta. Društvo, sastavljeno od ovakvih individua, zdravo je i pošteno (društvo). Ono daje prednost ahiretu nad dunjalukom, sputava svoja materijalistička stremljenja i nije potčinjeno njima. U konstituciju bića jedne zajednice ulazi iskrenost i poštenje trgovca, zalaganje i poštenje siromaha, napor radnika i njegova srdačnost, darežljivost bogataša i njegova utjeha drugim ljudima, pravednost i mudrost sudije, ihlas - čisto vjerovanje i povjerljivost namjesnika, skromnost, samilost i britkost poglavara, snaga sluga i budnost čuvara trezora (povjerenik blagajni). Vladajuća struktura ipak je pravedna, smjerna i daje prednost principima nad interesima, daje prednost pravom putu nad prevarom. Djelovanjem ove zajednice i utjecajem vladajuće strukture bit će uređen i javni život, koji će se sav svoditi na vjerovanje i dobra djela, iskrenost i čisto uvjerenje, pravičnost u uzimanju i davanju i pravedan postupak s drugima.

Uzvišeni kaže:

"O vjernici, odazovite se Allahu i Poslaniku kada vas poziva Onom što će vam život dati!" (8:24)

Šesti rukn

Šesti stup imana jeste vjerovanje u kader - sudbinu. Uzvišeni Allah kaže:

"Mi smo svaku stvar s mjerom stvorili." (54:49)

Vjerovanje u određenje izvor je sreće svakog vjernika, jer ono njegovoj duši daje zadovoljstvo svim situacijama u kojima se nađe, a u srcu smirenost. Jer, vjernik zna da je njegov Gospodar, Gospodar Svemira, Mudri, Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Onaj Koji stvari postavlja na svoja mjesta s razlogom, svrhom i mudrošću. Ali ako je ta svrha i mudrost nepoznata čovjeku, to je samo zbog nemogućnosti ljudskog saznanja da obuhvati ono čemu ga je podučio Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten i Onaj Koji je Stvoritelj svega. Vjernik je, dakle, zadovoljan sa svim stanjima i nije mrzovoljan, srdit ni nezadovoljan, jer on vjeruje da njegov Gospodar zna mudrost svega onoga što postoji. Pa i pored toga, vjernik nastoji prebroditi određenje (sudbinu) koje je (s njegovog aspekta gledanja) loše po njega i uživati u sudbini dobra, jer ga je Allah, dž.š., zadužio time i podario mu sluh, vid i srce. Progres nauke koja istražuje Allahovo carstvo nebesa i Zemlje, neprestano pruža dokaz za dokazom o ispravnosti vjerovanja mu'mina. Njegov Gospodar kaže:

"Mi smo svaku stvar s mjerom stvorili."

I nema nijedne stvari a da njeni sistemi postojanja nisu precizno određeni, a njena sudbina određena zbog određene svrhe i mudrosti. To je Božanski zakon (sunnet) koji važi, kako za atom tako i za galaksiju.

Eto, to je stanje vjernika, obasjanog svjetlom svoga Gospodara, koji ide pravim putem, putem onih kojima je Allah, dž.š., dao Svoje blagodati, a ne putem **"onih koji su srdžbu Tvoju zaslužili, niti onih koji su zalutali."**

Šta je to kufr (nevjerovanje)

Ova riječ označava prikrivanje jasne istine, i kufr je negiranje onoga sa čime su došli iskreni poslanici.

* Svaki nevjernik zna da on nije stvorio samog sebe i da ima Stvoritelj Koji je njegov Posjednik, Gospodar, ali on ne posvećuje pažnju spoznaji svoga Stvoritelja. Ili, pak, on posvećuje pažnju idolima, silnicima (tagutima), nemoćnoj prirodi, ili se

opčarava i biva opsjednut hemijskim reakcijama koje su određene preciznim sistemima i zakonitostima. Ponekad je nevjernik zbunjen, te je poput peruške koju nosi vjetar. Pa, kako nevjernik može imati opravdanje, pored tolikog broja vjerovjesnika i Allahovih objava, i kako može imati opravdanja kada "sutra" bude pitan?

"A na dan kada ih On pozove i upita: 'Šta ste odgovorili poslanici-ma?' Toga dana oni neće znati šta će odgovoriti pa se neće među sobom ni raspitivati." (28:55,56)

* Nevjernik zna da je Allah slao ljudima poslanike, kako bi ih uputili. On ih je potpomagao mudžizama i jasnim dokazima koji dokazuju njihovu iskrenost. Ti ćeš primijetiti da su nevjernici bili upoznati s jasnim dokazima koje su poslanici pružali:

"Pa su ih oni iz silništva i oholosti poricali, ali su ih u sebi istinitim držali." (27:14)

Ismijavali su ih slijedeći strasti ili se jedna njihova skupina okrenula i nisu se trudili da saznaju što je objavio njihov Gospodar. Oni su se pravili slijepi i zaboravni pred tom Uputom koja im je objavljena. Pa, teško ovim slijepcima i nehajnicima, kada im se "sutra" uputi ovo pitanje:

"... Da li ste vi znake Moje poricali a da ih nikakvim znanjem niste obuhvatili, ili, pak, šta ste radili?" (27:84)

Kakvo opravdanje mogu imati nevjernici kada vide ili čuju za veliku vjerničku povorku koja se protezala stoljećima, predvođena vjerovjesnicima i poslanicima, a oko njih okupljeni i iza njih idu milioni i milioni ljudi sličnih njima.

"A oni koji se raspravljaju o Allahu nakon što su Mu se neki odazvali, njihovi dokazi kod Gospodara njihova ništavni su ! Na njih je srdžba i njima pripada žestoka kazna." (42:16)

* Nevjernik zna da blagodati koje uživa u sebi, kao što su: vid, sluh, razum, zdravlje i život; blagodati kojima se koristi na Zemlji, kao što su: biljke, životinje, voda, zrak, različiti resursi u prirodi i rude; te sve blagodati na nebu od kojih ima koristi, kao Sunce, Mjesec, smjena dana i noći; on zna da sve ove blagodati, skrivene i vidljive, nije On za Sebe stvorio. On zna da postoji Tvorac i Gospodar tih blagodati i da mu ih je On dao. Ali, on negira Allahove blagodati i svjesno zaboravlja i ne vidi dobrotu svog Stvoritelja, a te blagodati koristi u javnom ispoljavanju nevjerovanja i grijeha.

"Allah je onaj Koji je nebesa i Zemlju stvorio, Onaj Koji s neba kišu spušta i njome plodove izvodi vama za opskrbu! Vama je i lađu potčinio da morem plovi po Njegovoj odredbi, a i rijeke na korišćenje dao vam je. On vam je Sunce i Mjesec, koji neprestano jezde, da se koristite dao,

I noć i dan vama potčinio! I On vam dariva od svega onoga što zamolite od Njega! Čak i kad biste Allahove blagodati brojali, ne biste ih nabrojali!" (14:32-34)

U Hadisi-kudsijju Allah, dž.š., kaže:

"Doista će se između Mene i ljudi i džina desiti veliki događaj. Ja stvaram, a obožava se pored Mene neko drugi. Ja opskrbu dajem, a zahvaljuje se nekom drugom pored Mene,....!"

Pa šta je ovim nevjernicima:

"Zar oni da vjeruju u laž, a nezahvalni su na blagodati Allahovoj." (29:67)

Da... To je, eto, nevjerovanje, laž, prikrivanje istine i zabluda.

* Nevjernik luta tminama najvećeg neznanja, ne spoznajući svog istinskog Stvoritelja!! On ne zna ni zašto ga je stvorio!? Ne zna zašto ga je doveo na ovaj svijet?! On se koristi onim što mu je njegov Gospodar potčinio i ne znajući šta njegov Gospodar traži od njega da uradi niti zna koje će djelo rasrditi Uzvišenog Gospodara, ako ga uradi. Dunjaluk je potčinjen ljudima, ali nevjernik ne zna svrhu toga što im je on potčinjen?! On jede i pije, spava i ustaje iz sna i umire kao što stoka umire... On ne zna zašto mu je život dat niti zašto je uopće živio na Zemlji jedan vremenski ograničen period?! Primijetiti ćeš da nevjernik oko sebe koristi stvari, odvažno i avanturistički, ne koristeći uputstva od Stvoritelja, kao kad se neko prihvati da stavi u pogon mašinu ne koristeći uputstvo proizvođača! Tako on na Zemlji čini nered, misleći da na njoj red uspostavlja:

"Kad im se kaže: 'Ne činite na Zemlji nered!!', oni vele: 'Mi samo pravimo red!' Zar tako! A zbilja nered čine, i to ne osjećaju." (2:11,12)

"I neka te nikako ne zavarava to što po zemljama putuju oni koji ne vjeruju." (3:196)

Kako samo nevjernička civilizacija, u kojoj ljudi žive bez imana, cilja i veze s Uzvišenim Stvoriteljem, liči na konstruktora velikog udobnog i lijepog broda na kojem se nalaze mjesta za objedovanje, spavanje, zabavu i razonodu. Zatim je taj konstruktor pozivao ljude da se ukrcaju na brod objašnjavajući im kako će se na njemu hraniti, piti, kako će spavati i zabavljati se. A kada ga je jedan od putnika upitao: "A kuda nas vodi ovaj brod?" - odgovorio je: "Ne znam!! Samo se vi ukrcajte!!"

* Nevjernik zna samo za svoj ovozemaljski - dunjalučki život i samo zna za svoje interese i užitke, i oni su ti koji usmjeravaju njegova djela i određuju njegove odnose s drugim ljudima. Zaista, nevjernici pretjeruju u "poštovanju" ovog života:

"To je njihova razina znanja." (53:30)

Naći ćeš pojedince među nevjernicima koji su ogrezli u robovanju svom biću i zadovoljavanju svojih strasti. Između takvog čovjeka i njegovog Gospodara prekinuta je veza zbog njegovog nevjerovanja u poslanstvo Vjerovjesnika i zbog negiranja vjerovanja u ahiret. Ovaj nevjernik jeste izvor nedaća u gradu u kojem živi. Ako je trgovac, on je proždrljiv i lihvar koji zadržava određenu robu pa je prodaje kada poskupi i tako uzrokuje oskudice i krize. Ako je on siromah, on je zlobni siromah koji želi da posjeduje ono što imaju drugi, bez ulaganja ikakvih napora. Ako je on radnik, on je radnik koji zakida druge. Želi da uzme sve što mu pripada, a ne daje ono što je dužan dati. Ako je taj nevjernik bogataš, on je škrt i surov bogataš koji nema samilosti niti sažaljenja prema drugima. Ako je taj čovjek upravnik, on je varalica i uzurpator. Ako je on čovjek koji ima vlast i utjecaj, on je despot i sebičnjak koji samo gleda svoju korist i ugodnost. Ako je on sudac, on je tada slabić i izdajnik, a ako je čuvar, on je kradljivac i pronevjeritelj imovine. Ako je takav čovjek ministar ili predsjednik države, on je materijalista i sebičnjak koji služi samo sebi, svojoj partiji i pristicama i ne poznaje druge. Ako je takva osoba vođa ili prvak, on je egoista koji uzurpira interese svojih podanika i gazi čast drugih zemalja. Ako je on zakonodavac, on tada uvodi nepravedne zakone i visoke poreze, a ako je pronalazač, on pronalazi gasove koji uništavaju narode i ruše Zemlju. Tako je atomska bomba postala najvećim problemom koji prijete svjetskom miru iz časa u čas. A ako je taj čovjek egzekutor, on je surov i nemilosrdan egzekutor. Neki pojedinci iz redova nevjernika izdvajaju se iz svega ovoga, ali su to u osnovi rijetki slučajeви.

Od ovih iskvarjenih pojedinaca formirana su nevjernička društva koja su postala materijalistička. U njima se zajedno nalazi lihvarstvo trgovca, zloba siromaha, zakidanje radnika, škrtost bogataša, varanje upravnika, despotizam onoga ko ima vlast i utjecaj, izdaja sluga, krađa čuvara, vlastiti interes ministara, egoizam vođa, nepravednost zakonodavaca, pretjerivanje pronalazača i izumitelja i surovost egzekutora. Od ovih materijalističkih jedinki nastaju veliki problemi u nevjerničkim sredinama, a i čitavo čovječanstvo pogođeno je njihovim lošim posljedicama.

* Vidjet ćeš nevjernika kako živi nemirnim životom u kojem nema smiraja niti spokojstva. To je nemiran i gnjevan život, a taj gnjev i nespokojstvo ne mogu mu ništa pomoći. Taj život duševna je patnja koja svojom žestinom obuzima nevjernička društva u svijetu.

* Nevjernik, svojim odbacivanjem obožavanja Stvoritelja, brzo se pretvara u odanog roba stvorenjima sličnim njemu, bilo da se radi o silniku, ili diktatoru, ili vođi, ili idolu, a ponekad se pretvara u roba svojih strasti, praznovjerja i glupih iluzija.

Nagrada vjernika i nevjernika na Sudnjem danu

Uzvišeni Allah kaže:

"Ove dvije neprijateljske skupine o Gospodaru svome raspravljaju! Onima koji ne vjeruju bit će skrojena od vatre odjeća, a na glave će im se ljevati voda ključala, njome će se istopiti sve što je u utrobama njihovim, i kože, a oni će biti još i mlaćeni maljevima od željeza! Kad god htjednu da zbog teškog jada iz nje izađu, opet će u nju biti vraćeni: 'Iskusite ognja patnju.' Dolista će Allah uvesti one koji vjeruju i rade dobra djela u džennetske bašče kroz koje rijeke teku, u njima će se glizdati narukvicama od zlata i draguljima, a u njima im je svila odjeća; i upućeni su da zbore lijepe riječi, upućeni su na put Onoga, hvale dostojnoga!" (22: 19-24)

Uzvišeni je rekao:

"Doista od onih koji ne vjeruju, i umru - a nevjernici su, niti od jednog neće biti primljeno blago da se njime otkupi, makar ga, koliko je ovaj svijet bilo! Njima pripada kazna bolna, i njima neće niko u pomoć priteći." (3:91)

"Tako smo ih kaznili zato što su nezahvalni bili, a da li Mi kažnjavamo ikoga drugoga osim nevjernika, nezahvalnika?" (34:17)

Zaključak

* Iman je čvrsto i jako potvrđivanje Allaha, Njegovih meleka, knjiga, poslanika, Sudnjeg dana i kadera. Plod takvog vjerovanja jesu dobra djela.

* Iman - vjerovanje u Allaha, dž.š., zasniva se na jasnim dokazima i jakim argumentima. Mu'min je potpuno oslobođen robovanja nekome drugom osim Allahu, dž.š. On slijedi Uputu svoga istinskog Stvoritelja, koja ga spasava od pakla ljudskih razilaženja.

* Vjerovanje u meleke povećava svijest vjernika u pogledu Allahovih stvorenja te u njegovo srce unosi osjećaj prisnosti (prisutnosti meleka) i u njemu pobuđuje osjećaje straha od činjenja grijeha i pobuđuje ažurnost u činjenju dobrih djela. Utjecaj nadzora dva meleka nad vjernikom jači je od nadzora cijelog odreda policije.

* U neznanje spada nekorišćenje uputstava proizvođača, kao što je najveće neznanje ne koristiti se Knjigom Stvoritelja, slavljen neka je On, koja je očuvana od svake izmjene i iskrivljivanja.

* Allah, dž.š., slao je vjerovjesnike da poduče ljude kako će slijediti Njegovu Uputu. Ako usporedimo rezultate misije pozivanja poslanika i drugih ljudi, vidjet ćemo da poslanička reforma obuhvaća sve aspekte života. Ona je duboka, izvire iz dubine duše i traje sve dok ljudi slijede Uputu Allaha, dž.š. Naše vjerovanje u poslanike zasniva se na dokazima i činjenicama.

* Vjernik zna svrhu svog stvaranja i svoju ulogu na Zemlji, kao i djela kojim je zadovoljan njegov Gospodar, a kloni se onoga što srđi njegovog Stvoritelja. On zna gdje će mu biti zadnje odredište koje ga čeka poslije smrti. Vjernik zna svog Stvoritelja i Poslanika svoga Stvoritelja. A nevjernika okružuje tmina i neznanje i sve ono što je spomenuto.

* Vjerovanje u Sudnji dan podstiče na činjenje dobrih djela, posjedovanje lijepih normi ponašanja i činjenje djela samo u ime Allaha, dž.š. Uvidjet ćeš da je vjernik izvor dobrih i korisnih djela. Društvo koje je sastavljeno od pojedinaca - vjernika, najsigurnije, najbolje i najbogobojaznije je društvo.

* Vjerovanje u kader, u duši vjernika pobuđuje zadovoljstvo, smirenost i spokojstvo.

* Kufr je prikrivanje istine. Kafir ne vjeruje u svog Stvoritelja i pored očitovanja Njegovih znakova na Zemlji i na nebu. On ne vjeruje u poslanike i pored očitovanja njihovih argumenata i dokaza o njihovoj iskrenosti. Takvog ćeš vidjeti kako robuje idolima i kako je pokoran tagutu (silniku) ili lažljivcu, bez ikakvog osnova ili dokaza.

Pored toga što nevjernik nije sebi stvorio blagodati, on negira dobrotu Onoga Koji mu je dao blagodati, a tim blagodatima se služi u griješenju.

* Nevjernik luta u tminama neznanja o svrsi svoga stvaranja, svojoj ulozi na Zemlji, odredištu (završetku) koje ga čeka i djelima koja ga mogu spasiti.

* Njevjerničke civilizacije uče ljude samo kako će živjeti, ali one ne znaju zašto ljudi žive.

* Život nevjernika jeste poput divlje opasne zvijeri. On ne zna šta je halal, a šta haram. Njegova težnja ostvarenje je svojih interesa i užitaka prije nego mu dođe smrt. On se uopće ne uznemirava kada uništava usjeve i porod na putu do ostvarenja svojih ciljeva. Od ovakvih zlih ljudi sastavljeno je nevjerničko društvo.

* Nemir i očaj obavijaju život nevjernika i njega ćeš vidjeti okovanog lancima robovanja tagutu, lašcu, strastima ili obmani.

* Allah, dž.š., nagrađuje vjernike Svojim zadovoljstvom i Džennetom, a nevjernike kažnjava Svojom srđbom i Džehennemom. Da nas Allah sačuva od toga!

ALLAHOVA OPSTOJNOST

Intuitivna istina

Ti (čovječe) postojiš ... I ovaj svemir prepun Allahovih stvorenja, postoji.

Stoga:

Tvoj Gospodar je i Gospodar svemira, sve se Njemu kreće, nad svim vlada, svime upravlja i, nema sumnje, On postoji.

Uzvišeni Allah kaže:

"... Zar se može sumnjati u Allaha, Stvoritelja nebesa i Zemlje?..." (14:10)

Jednom davno jedan beduin rekao je: "Ako balega ukazuje na devu, a trag ukazuje na pravac njenog kretanja, onda, zar Zemlja po kojoj su brda razastrta i nebesa sazveždima okićena, ne ukazuju na Milostivog i Onoga Koji je u sve upućen?"

Naš iman zasniva se na nepobitnom dokazu

Iman iskrenog vjernika daje nepobitni dokaz za svaku krivotvorinu i neispravnost, i to je iman koji se temelji na jasnim i očitim dokazima.

"Reci: 'Allah ima potpun dokaz...'" (6:149)

Islam ne daje vrijednost vjerovanju mukallida (onaj koji oponaša, slijedi tradiciju) čiji se iman nabrzinu uzdrma i čiji islam propadne uz najmanji napor šejtana, džina i ljudi. Stoga nalazimo da Kur'an osuđuje izjednačavanje između vjerovanja onoga koji je razborit i oštrouman i vjerovanja onoga koji slijepo oponaša.

Uzvišeni Allah rekao je:

"Zar je onaj koji zna da je istina ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga kao onaj koji je slijep? A pouku samo razumom obdareni prima-ju." (13:19)

Musliman mora biti svjestan na osnovu jasnog dokaza svoga vjerovanja koje potvrđuje šehadetom, koji ponavlja svakodnevno u svakom namazu: **(Svjedočim da nema drugog boga, osim Allaha, i svjedočim da je Muhammed Allahov poslanik)**

Dokazi o Allahovoj opstojnosti

Dokazi o Allahovoj opstojnosti nebrojeni su i njihov broj je onoliki koliki je i broj Allahovih stvorenja. Svako Allahovo stvorenje nosi sa sobom i dokaz koji nas upućuje na njegovog Stvoritelja i koji nas upoznaje s postojanjem Sveznajućeg i Mudroga.

Uzvišeni Allah rekao je:

“Na nebesima i na Zemlji, zaista, postoje dokazi za one koji vjeruju.”
(45:3)

Jedan pjesnik rekao je: “U svemu se nalazi dokaz koji ukazuje na to da je On Jedan.”

Na dva načina znamo da Allah postoji:

Prvo: Na osnovu dokaza do kojih dolazimo posmatranjem stvorenja

Ovi dokazi temelje se na razumskoj osnovi po čemu se od nas niko ne razlikuje, bez obzira na njegovo vjerovanje, porijeklo, znanje ili položaj. Ovo su te osnove:

Nebitak ne može uraditi ništa

Nemoguće je da nešto može biti urađeno bez nekoga ko bi to mogao uraditi (tj. samo od sebe). Nemoguće je da Nebitak uradi nešto, jer ne postoji.

Djelo je ogledalo nekih sposobnosti počinitelja kao i nekih njegovih karakteristika

Između djela i počinitelja snažna je veza. Počinitelj je uvod, a djelo je rezultat. Stoga, u djelu se ne može naći nešto što počinitelj ne bi bio u stanju učiniti. Tako, naprimjer, ako gledamo u električnu sijalicu znamo da:

* proizvođač te sijalice ima stakla,

* proizvođač može oblikovati sijalicu u obliku u kojem je vidimo (oblik lopte),
* proizvođač ima žicu od volframa.

Nemoguće je postojanje jedne sijalice od stakla i žice od volframa koja se nalazi unutar stakla, a da proizvođač nema tog stakla i volframa, da nije u stanju oblikovati staklo i volfram u obliku u kojem vidimo sijalicu.

Ako budeš dobro promatrao sijalicu i promišljao:

* Uočit ćeš preciznost u proizvodnji koja će tvom razumu ukazivati na to da je proizvođač sijalice učen i precizan.
* Uvidjet ćeš da ti način konstrukcije žičane niti (unutar sijalice) svjedoči da je proizvođač stručnjak za struju.
Ako promatramo auto kako se kreće po asfaltnom putu, kako se pokreće kada je to potrebno, kako staje na određenom mjestu i kako kruži na mjestu koje je određeno za kruženje, saznajemo:
* da je vozač auta pametan i da razmišlja,
* da on ima određenu volju kojom određuje pravac kretanja auta,
* da on zna voziti auto,
* da on postoji, jer da ne postoji ne bi se auto moglo pokrenuti na način precizno određenih radnji.
* Postoji precizna veza između proizvođača i proizvođača i djela i njegovog počinitelja.
* Nešto (neki dio) ne može postojati u proizvodu niti dijelu, ako proizvođač ili počinitelj ne posjeduje sposobnost ili karakteristiku koja mu omogućava da to nešto (taj dio) načini u svom proizvodu ili djelu.
* Sve što se nalazi unutar nekog proizvoda ili djela ukazuje na

sposobnost i karakteristiku proizvođača ili počinitelja.

*** Proizvod i djelo ogledalo su nekih sposobnosti počinitelja i nekih njegovih karakteristika. Stoga, ako razmišljamo o bilo kojem proizvodu ili djelu, spoznat ćemo iz njega neke karakteristike njegovog proizvođača ili počinitelja, kao i neke njegove sposobnosti.**

Isto tako:

* Ako razmišljamo o Allahovim stvorenjima, spoznat ćemo iz njih neke od karakteristika Stvoritelja, kao i neke Njegove sposobnosti, slavljen neka je On.

Ovako smo spoznali neke sposobnosti proizvođača i vozača, kao i njihove karakteristike, na osnovu utisaka koje imamo nakon posmatranja njihovih djela ispred nas. Zbog svega ovoga djelo i jeste ogledalo sposobnosti njegovog počinitelja kao i nekih njegovih karakteristika.

Onaj ko ne posjeduje nešto, ne može ga ni dati

Ako bismo posmatrali ubijenog na ulici, niko od nas ne bi tražio da se uhapsi kamen, koji se nalazi pokraj ubijenog, pod optužbom da je počinio ubistvo, jer kamen nema sposobnost da bilo šta učini. Isto tako niko od nas neće pomisliti da je neka životinja, koja nema moć rasuđivanja, lansirala satelit koji kruži oko Zemlje jer životinja nema sposobnost kojom bi lansirala taj satelit. Razum donosi nepobitni zaključak da nije počinitelj onaj ko nema sposobnosti da učini određeno djelo. Onaj ko ne posjeduje nešto, ne može ga ni dati.

Primjena racionalnih osnova

1. Ako bismo primijenili prvu osnovu: nebitak ne može stvoriti nešto, tj. ako bismo posmatrali milione miliona događaja koji su svakodnevni u ovom prostranom svemiru, naši umovi će zaključiti da za svako djelo postoji i počinitelj, jer Nebitak ne može stvoriti nešto.

"Zar su oni bez Stvoritelja stvoreni ili su oni sami sebe stvorili?! Zar su oni nebesa i Zemlju stvorili?! Ne, nego oni neće da vjeruju." (52:35,36)

2. Ako bismo primijenili drugu osnovu: Djelo je ogledalo nekih sposobnosti svoga počinitelja, kao i nekih njegovih karakteristika, uvidjet ćemo da su ova djela i događaji:

- * savršeni u svom ustrojstvu, što svjedoči da je to djelo Mudroga;
- * usmjereni u svom kretanju, što svjedoči da je to djelo Onoga Koji ima volju;
- * veličanstveni u svom stvaranju, što svjedoči da je to djelo Veličanstvenoga;
- * harmonični u svojim djelima, skladni u svom stvaranju, što svjedoči da je to djelo Jednog, Jedinog;
- * potčinjeni jednoobraznom ustrojstvu, što svjedoči da je to djelo Vladara i Onoga Koji nad svim bdije.

Svi umovi zaključit će da je Stvoritelj ovih stvorenja: Mudri, Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten... itd.

Opstojnost

a) Ako posmatramo ovaj čudesni vidljivi svijet, uvidjet ćemo da je on stalno u pokretu i nepromijenjenom ustrojstvu. Sve to potvrđuje svakom pametnom čovjeku da je njegov Vadar Onaj Koji bdije nad njegovim kretanjem, Onaj Koji nadzire njegovo postojano raznovrsno ustrojstvo, Onaj Koji je vječan i u čiju opstojnost nema sumnje.

"A ako ih zapitaš ko ih je stvorio..." (43:87)

"A da ih upitaš: 'Ko je nebesa i Zemlju stvorio i ko je Sunce i Mjesec potčinio?...' (29:61)

"Upitaj: 'Čija je Zemlja i sve ono što je na njoj, znate li?'" (23:84)

"Upitaj: 'U čijoj ruci je vlast nad svim...'" (23:88)

"Upitaj: 'Ko vas hrani s neba i iz zemlje, čije su djelo sluh i vid, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo, i ko upravlja svim?' - 'Allah' - reci će oni - a ti reci: 'Pa zašto ga se onda ne bojite?'" (10:31)

b) Navedena svojstva za koja smo spoznali da su svojstva Stvoritelja svemira (Mudar, Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Onaj Koji ima volju, Veličanstveni, Jedan, Jedin, Sudac, Onaj Koji nad svim bdije), ne mogu biti svojstva nepostojećeg, nego su to, bez sumnje, svojstva Stvoritelja, Koji postoji i Koji je vječan.

3. Ako bismo primijenili treću osnovu: Onaj ko nešto ne posjeduje ne može ga ni dati, uvidjet ćemo da među Allahovim stvorenjima ne postoji niko ko se može opisati da je Mudar, Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Onaj Koji ima volju, Veličanstveni, Jedan, Jedin, Sudac, Onaj Koji nad svim bdije, Onaj Koji postoji, Onaj Koji je vječan.

Dakle:

Stvoritelj svemira nije isto što i svemir koji je stvoren. On je: Mudar, Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Onaj Koji ima volju, Veličanstveni, Jedan, Jedin, Sudac, Onaj Koji nad svim bdije, Onaj Koji postoji, Onaj Koji je vječan.

Uzvišeni Allah kaže:

"On je Allah, Tvorac, Onaj Koji ni iz čega stvara, Onaj Koji svemu daje oblik, On ima najljepša imena. Njega hvale oni na nebesima i na Zemlji, On je Silni i Mudri." (59:24)

Uvidjet ćemo da je najbolji put do spoznaje Allaha razmišljanje o Allahovim stvorenjima. Što god više čovjek sazna o Allahovim stvorenjima i o tajnama njihovog stvaranja, povećava se i njegov iman. Stoga islam podstiče na razmišljanje, kao i na traženje korisne nauke, a posebno ukazuje na svemirske znanosti koje istražuju tajne Allahovog, dž.š., stvaranja.

"I zašto oni ne promisle o carstvu nebesa i Zemlje i o svemu onome što je On stvorio, i da im se, možda, kraj njihov primakao? Pa u koje će riječi, ako ne u Kur'an, vjerovati?" (7:185)

Rekao je Uzvišeni Allah:

“Zar ne znaš da Allah s neba spušta vodu i da Mi pomoću nje stvaramo plodove različitih vrsta; a postoje brda bijelih i crvenih staza, različitih boja, i sasvim crnih. I ljudi i životinja i stoke ima, isto tako, različitih vrsta. A Allaha se boje od robova Njegovih - učeni. Allah je, doista, silan i On prašta.” (35:27,28)

Drugo: Spoznaja Allaha putem Njegovih poslanika

Ti si spoznao neke karakteristike tvorca-proizvođača električne sijalice, kao i vozača auta, ali da li možeš spoznati ahlak - ponašanje proizvođača električne sijalice na osnovu posmatranja njegovog djela? Da li je on plemenit ili je škrt? Da li je on milostiv ili je nemilosrdan? Da li će ti prodati sijalicu ili neće? Da li je on skroman ili je ohol? Koje stvari on voli, a koje ne voli? Bez sumnje nećeš biti u stanju da spoznaš bilo šta od toga samo na osnovu posmatranja produkata proizvođača. Put do spoznaje svega toga je preko proizvođačevog predstavnika koji će ti potvrditi da ova električna sijalica ima svog proizvođača i da on posjeduje staklo, žicu od volframa, da je on stručan u elektrici, da je on sposoban da napravi ovakvu jednu sijalicu. Isto tako upoznat će te s onim što on zna o proizvođačevom ahlaku-vladanju, o čemu smo već govorili. Ali, ti se nećeš pomiriti s time što kaže proizvođačev predstavnik, sve dok se ne uvjeriš da je on, doista, proizvođačev predstavnik i da on istinu govori.

“...a Allah ima svojstva najuzvišenija...” (16:60)

Mi ne znamo mnoga Allahova svojstva do čije spoznaje ne možemo doći osim preko Allahovih poslanika. Oni su nosioci dokaza koji istinski potvrđuju da su oni poslani i da su iskreni, a poslao ih je Allah, dž.š. Historija ovoga svijeta puna je vijesti i kazivanja o poslanicima, i gotovo da je historija ljudskog čovječanstva, ustvari, historija koja se vezuje za poslanike.

Drugi put do spoznaje Allahovog opstojanja, potvrđivanja onoga što smo saznali o Njegovim stvorenjima i spoznaja onoga što nam je nepoznato od Njegovih stvorenja, jeste put spoznaje Njegovih poslanika koje je Allah potpomogao mu'džizama, činjenicama, jasnim dokazima, kojima oni dokazuju da su, doista, poslanici Gospodara svjetova.

Allah, dž.š., kaže:

“Mi smo izaslanike Naše s jasnim dokazima slali i po njima knjige i terezije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali...” (57:25)

Neznanje

Ono što te može začuditi jeste ovo smiješno neznanje koje drži da se vjerovanje muslimana zasniva na premisama koje se ne mogu prihvatiti. Da li umovi ne mogu prihvatiti prethodno navedene premise?!! Nema sumnje da svaki um, koji je čist od džahilijetske tvrdokornosti, prihvaća i priznaje prethodne premise na kojima se temelji vjerovanje muslimana. Činjenice i jasne dokaze poslanstva našeg poslanika Muhammeda, s.a.v.s., navest ćemo kasnije.

Zaključak

* Vjerovanje u Allahovu opstojnost je, ustvari, intuitivno osjećanje koje izvire iz duše.

Na vjerniku je da potvrdi svoje intuitivno vjerovanje nepobitnim razumskim činjenicama i jasnim dokazima, jer nema dobra u vjerovanju onoga koji slijepo oponaša.

* Broj dokaza o Allahovoj opstojnosti je onoliki koliki je i broj Allahovih stvorenja, a dijeli se na dva dijela:

- a) dokazi do kojih se došlo na osnovu posmatranja Allahovih stvorenja,
- b) dokazi s kojim su došli poslanici.

* Razumske osnove kojima se čovjek ne suprotstavlja jesu:

1. nebitak ne može stvoriti nešto;
2. djelo je ogledalo nekih sposobnosti počinitelja kao i nekih njegovih karakteristika;
3. onaj ko ne posjeduje nešto, ne može ga ni dati.

* Primjenom ovih osnova uvidjet ćemo da ova stvorenja koja ispunjavaju ovaj svemir svjedoče o tome da imaju svoga Stvoritelja Koji je Mudar, Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Onaj Koji ima volju, Veličanstveni, Onaj koji je Sudac, Onaj Koji nad svim bdiye, Onaj Koji opstoji.

* Trajni poredak, neprestano precizno kretanje, sve to svjedoči da njihov Stvoritelj, Onaj Koji bdiye nad kretanjem i poretom, opstoji. Isto tako, karakteristike koje nam ostavljaju svoje tragove u svemiru dokazuju da su to, ustvari, svojstva Stvoritelja Koji je prisutan i Koji opstoji, jer neko ili nešto što ne postoji ne može ni imati ni svojstva niti tragove.

* Nema stvorenja koje se može opisati svojstvima: sveopća mudrost, sveobuh-

vatno znanje, neograničena volja, kontrola nad svim što je u svemiru. Sve ovo svjedoči da je Stvoritelj svemira neko drugi mimo ovih stvorenja koje vidimo.

* Vjerujemo u iskrenost poslanika jer su nam pružili nepobitne argumente i jasne dokaze o istinitosti njihova poslanstva.

* Islam se temelji na razumskim premisama koje su prihvatljive razumu. Njih ne prihvaća samo onaj ko je tvrdokoran i ko živi u neznanju.

ALLAH JE TAJ KOJI IZDRŽAVA I OPSKRBU DAJE

Rekao je Uzvišeni:

"Neka čovjek pogleda u hranu svoju: Mi obilnu kišu spuštamo, zatim zemlju pukotinama rasijecamo i činimo da iz nje žito izrasta, i grožđe, i povrće, i masline, i palme, i bašče guste, i voće i pića na uživanje vama i stoci vašoj." (80:24-32)

Mi i hrana

Svaki čovjek je do jučer bio malo dijete, pa odakle je naraslo njegovo tijelo? Odakle je ovom ljudskom biću koje se pokreće pred tobom došla pokretačka snaga koja pokreće njegove dijelove tijela?!!

Odakle je došlo ovo očigledno zdravije kod ljudi?!!
Jedan brz i kratak osvrt dat će odgovor na to:

Hrana je ta koja razvija djecu, prožima tijela pokretačkom energijom i koja radi na tome da ih odbrani od bolesti.

Da li, doista, hrana sve to čini po svom samostalnom rukovođenju i predodređenju, ili to hrana čini samo po rukovođenju i predodređenju Onoga Ko je stvorio hranu? Da pogledamo:

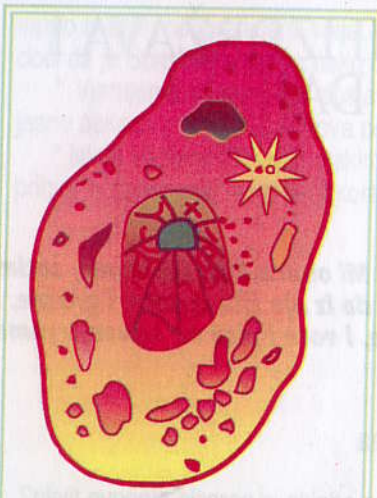
"Neka čovjek pogleda u hranu svoju"

Uočit ćemo da je za razvoj tijela, njegovo pokretanje i njegovu odbranu od bolesti potreban neprestani dotok određenih količina materija u unutrašnjost svake ćelije u tijelu. Te materije su slijedeće: bjelančevine (proteini), soli, tvari za rast i razvoj, masti, vitamini i voda². Svaka ćelija ima potrebu za neprestanim izlučivanjem ostataka hemijskih procesa kao i njenih otpadaka, jer inače bi je ti ostaci i otpaci uništili.

Velika pitanja

Pred nas se postavljaju tri velike zagonetke:

1. Kako dolazimo do ovih specifičnih materija koje omogućavaju ćelijama našeg tijela da se hrane.

**Mikroskopski
presjek
jedne ćelije.**

Ovo su veliki problemi i bez iznalaženja rješenja za njih, mi bismo umrli, kao što bi umrlo i svako živo biće.

Gdje je rješenje i ko će ga ponuditi?

Prvi problem ogleda se u pronalaženju odgovarajućih materija za ishranu ćelija, a te materije su:

- aminokiseline (proteini);
- šećeri (hrana bogata škrobom);
- masne kiseline i glicerini (masne tvorevine);
- vitamini.

Sve ove tvari ne mogu se samostalno naći nigdje na zemaljskoj kugli, kako bismo mogli otići do tog mjesta i uzeti onoliko koliko nam je potrebno.

e) Soli (ni ove tvari ne mogu se naći samostalno, nego ih nalazimo pomiješane sa drugim tvarima);

f) vodu možemo naći samostalno u bunarima, izvorima, rijekama i podzemnim vodama.

2. Odakle nam ogromne količine ovih tvari koje neprestano zadovoljavaju potrebe svake od milion miliona ćelija u ljudskom organizmu? Zatim, odakle svim ljudskim potomcima, a isto tako i svim životinjama, neprestano hrana za svaku ćeliju u svakom tijelu? Zaista postoji ogromna potreba za basnoslovnim količinama odgovarajućih hranjivih tvari koje će neprestano dotjecati za ishranu ćelija.

3. Kako je moguća opskrba svake ćelije u ljudskom organizmu svim ovim materijama, bez obzira da li ta ćelija bila usred mozga, u omotaču bubrega, u unutrašnjosti srca, u koštanoj srži ili pak u površinskom sloju kože? Koliko samo postoji milijardi glavnih, sporednih i vlaknastih cjevčica koje trebaju opskrbiti svaku ćeliju u ljudskom organizmu?

Gdje možemo naći sve ove materije neophodne za naš život?

Većinu prethodno navedenih materija možemo naći u obliku složenih sastojaka u različitim biljkama ili mesu životinja koje se hrane ovim biljem, ili u životinjama koje se hrane samo biljkama. Osnovni izvor sirovine - za navedene materije su ove biljke koje pokrivaju zemljinu koru.

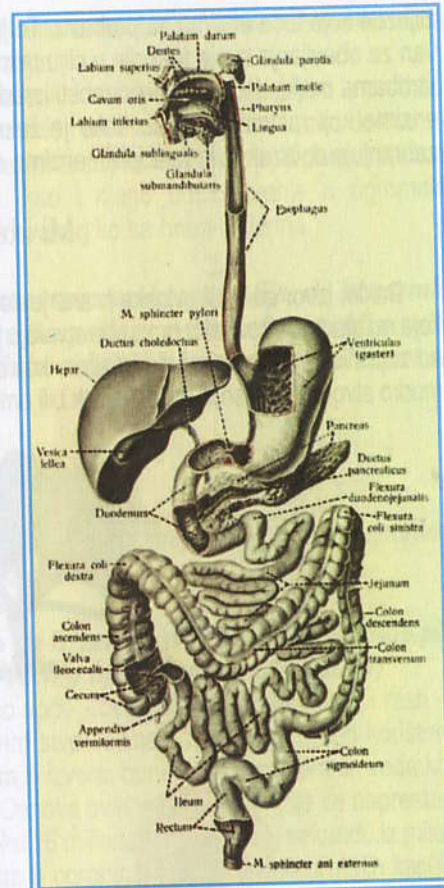
Sirovinske tvari koje se nalaze u biljkama uglavnom nisu podesne za direktnu ishranu tjelesnih ćelija. Ovo podstiče na novi problem, a to je: potreba za posebnim aparatima i posebnim materijama koje će pribavljati ove sirovinske materije i koji će ih preobraziti u odgovarajuće tvari koje su potrebne za ishranu ćelija.

Specijalne tvari koje pripremaju sirovine u odgovarajuću hranu za tijelo su:

a) enzimi: pepsin, renin, tripsin i erbicin, koji služe za pretvaranje proteinskih tvari u aminokiseline koje su podesne za ishranu ćelija. Postoje i drugi enzimi koji služe za pretvaranje skrobnih i masnih tvari u šećer, masti i glicerol. Gdje da nađemo sve ove specifične hemikalije u odgovarajućoj količini?

Koji je to aparat koji će uraditi to pretvaranje? Nećemo se dugo baviti ovim tvari (enzimima), kao ni aparatom koji pretvara sirovinsku hranu u odgovarajuću hranu za ćelije, jer je odgovor na to u nama samima. Ove specifične hemijske tvari prisutne su u našoj pljuvački, želucu i crijevima. Bile su stvorene za nas i posebne ćelije (žlijezde), još dok smo bili u majčini utrobama, kako bi proizvodile ove tvari u odgovarajućim količinama.

Aparat za pretvaranje jeste digestivni (probavni) sistem u kojem se nalaze ove

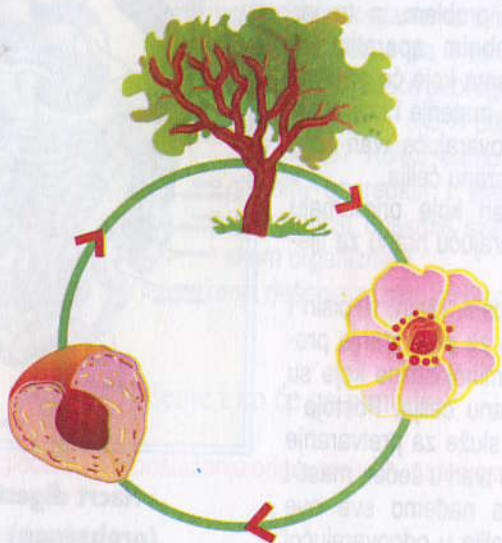

**Nacrt digestivnog
(probavnog) sistema**

žlijezde koje luče enzime za probavu. To je savršen i precizan sistem koji je pripreman za obavljanje svoje funkcije u cilju tačnosti i preciznosti, dok smo bili embrioni u utrobama majki. Jedna od preciznosti izrade ovog aparata je i ta da tvoj želudac luči enzime koji rastvaraju meso. Iako je želudac od mesa, prekriven je opnom koja zabranjuje dolazak ovih rastopivih enzima do želuca.

Mi i biljka

Dakle, izvor naše sirovinske hrane jeste biljka, a izvor hemijskih digestivnih tvari, koje razgrađuju sirovinsku hranu i pretvaraju je kako bi bila odgovarajuća za naše ćelije su zapravo žlijezde koje luče enzime, koji su prisutni u digestivnom sistemu, koji je mudro stvoren, dok smo mi još uvijek bili embrioni i dok smo se hranili iz majčine krvi.

Izgradnja hrane u biljci i njeno umnožavanje

Saznali smo kako ćelije u našim organizmima dolaze do odgovarajuće hrane. One dolaze do hrane na taj način što uzimaju sirovinsku hranu iz biljke i probavljaju je specijalnim tvarima u našem digestivnom sistemu. **Preostaje nam drugo pitanje, a to je: Odakle biljkama ogromne, neophodne količine koje su potrebne za ishranu svakog živog stvora?**

Hajde da malo razmatramo i razmišljamo o našoj hrani. Kako je Milostivi i Onaj Koji opskrbu daje dao rješenje ovog pitanja:

1. Sjemenke (biljne osnove): do sjemenki i biljnih osnova dolazimo iz prethodnih biljaka, a do prethodne biljke iz sjemenki i biljnih osnova, i sve tako dok se ne suočimo s prvim korijenom za ove raznovrsne biljke. Uočit ćemo ljepotu u njenom ponovnom stvaranju svaki drugi put, kao i njeno umnožavanje u ogromnim količinama koje su dostatne za potrebe svakog ko se hrani biljkama.

Uzvišeni je rekao:

"... I dali smo da iz nje niče raznovrsno prekrasno bilje, da bi razmislilo i opomenuo se svaki rob koji se Gospodaru svome obraća. Mi s neba spuštamo vodu kao blagoslov, i činimo da, uz pomoć njenu, niču vrtovi i žito koje se žanje." (50:7-9)

Sirovinske tvari

a) Zemlja: u izobilju ima dobre zemlje za zemljoradnju i to u ogromnim količinama koje su dovoljne za sva živa stvorenja.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Zar oni ne vide kako činimo da iz zemlje niče svakovrsno bilje plemenito? To je, doista, dokaz, ali većina njih ne vjeruje." (26:7,8)

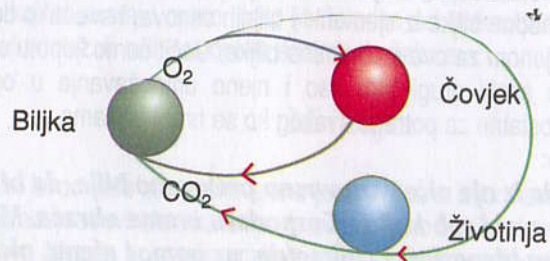
b) Voda: Stvoritelj je u izobilju dao vode - bez koje ne može ništa ni rasti - u količinama koje su dostatne svim živim stvorenjima. On nam je njeno korištenje olakšao, te je uzimamo iz tekućih rijeka ili izvora, bunara ili iz podzemnih voda koje su pohranjene blizu površine Zemlje. Osnova ovih voda su kiše koje se neprestano spuštaju iz oblaka na Zemlju, u prosjeku 16 miliona tona u svakoj sekundi. Iz milosti Onoga Koji spušta kišu, ona se spušta u ogromnoj količini u obliku malih kapljica koje ne štete rastinju, niti ljudima, a ni životinjama. Ti oblaci su, ustvari, pokretne vode koje pokreće vjetar iznad mora prema kopnu, gdje se nalaze sjemenke i zemlja.

Allah, dž.š., kaže:

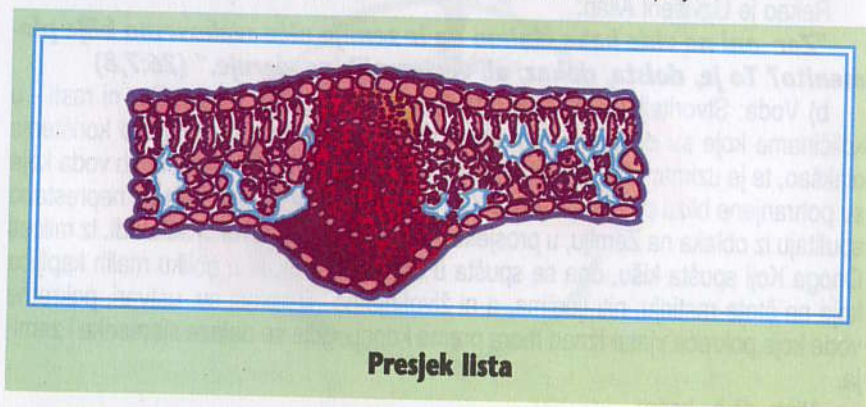
"Kako oni ne vide da Mi gonimo kišu u ogoljelu zemlju, i činimo da, uz pomoć njenu, niče rastinje kojim se hrani stoka njihova, a i oni sami - pa zašto neće da vide?!" (32:27)

c) Bez zraka ne može rasti nijedna biljka na zemaljskoj kugli. Odgovarajući dio zraka za proizvodnju hrane jeste ugljendioksid koji izlazi iz naših organizama, kao i iz svakog životinjskog organizma. Na ovaj način čovjek i životinja su izvori jedne od sirovinskih tvari neophodne za proizvodnju hrane. Jedna od specifičnosti stvaranja i Allahovog određenja jeste i ta, da ako bi ugljendioksid ostao u zraku,

ugušila bi se sva živa stvorenja. Ali, biljke ga neprestano uzimaju i nama daju kisik u zamjenu za ono što smo potrošili u našim organizmima.

d) I posljednja sirovinna materija je sunčeva svjetlost, koju uzimaju biljke od Sunca preko zelene tvari (klorofila), koja se nalazi u biljnim ćelijama, koja je odgovarajuća za život i koje ima u dovoljnim količinama na zemaljskoj kugli. Kada bi se Sunce udaljilo od nas pola sadašnje razdaljine, smrzlo bi se sve bilje i sva živa stvorenja, a kada bi se približilo za pola sadašnje udaljenosti sva živa stvorenja bila bi spaljena.

Presjek lista

Allah, dž.š., kaže:

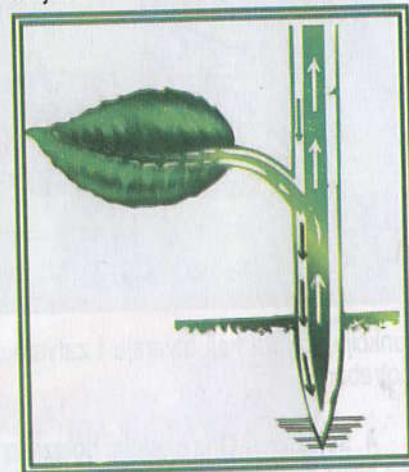
"I daje vam da se koristite Suncem i Mjesecom, koji se stalno kreću..." (14:33)

e) Zelene fabrike u biljkama: u biljci se nalazi jedina fabrika u koju se unose ove sirovinne tvari (zemljane soli, voda, zrak, sunčeva svjetlost) iz kojih se proizvodi šećer, koji se, zatim, prerađuje u različite hranjive materije: šećeri, masnoće, proteini, vitamini. Do svega ovoga dolazi se uz pomoć specijalnih sastojaka enzima i precizno određenih hemijskih procesa. Ove zelene fabrike su, ustvari, male zelene

tačkice koje plove u nekim biljnim ćelijama, a posebno u ćelijama listova. Biljke proizvode iz ovih zelenih fabrika ogromne količine koje su dovoljne za izgradnju sirovinskih tvari, a potom dovoljno odgovarajuće hrane za ishranu svih živih stvorenja.

Uzvišeni Allah rekao je:

"On vodu s neba spušta, pa Mi onda činimo da pomoću nje niču sve vrste bilja i da iz njega izrasta zelenilo, a iz njega klasje gusto, i iz palmi, iz zametka njihova, grozdovi koje je lahko ubrati, i vrtovi lozom zasadeni, naročito masline i šipci, slični i različiti. Posmatrajte, zato, plodove njihove kad se tek pojave i kad zriju. To je, zaista, dokaz za ljude koji vjeruju." (6:99)

Dolazak sirovinskih tvari u fabriku

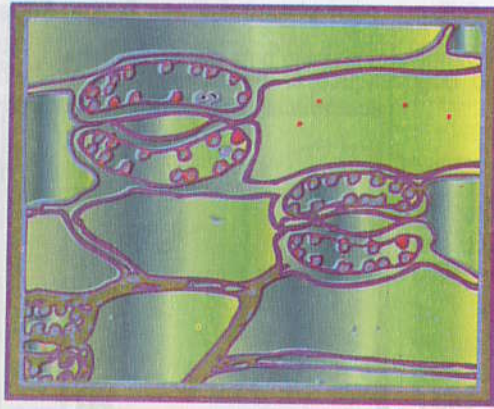
Ako znamo da se fabrike hrane u biljkama grupišu u listovima i njihovim zelenim dijelovima, na nama je sada da spoznamo da su ovim fabrikama neophodne sirovinne tvari. Isto tako potreban im je i određeni sistem, poredak i uređenje na osnovu koga bi dolazile ove sirovinne materije do zelenih fabrika. Kako je Stvoritelj dao rješenje ovog problema?

1. **Voda:** Saznali smo već kako voda dolazi u zemlju i napaja je.

2. **Soli:** Rastapaju se soli koje se nalaze u zemlji tvoreći vodenu rastopinu od vode i soli. Korijenske crpke koje se nalaze u biljnim sjemenkama apsorbiraju vodu i soli koje su rastopljene u njoj, pomoću snage koju je postavio Allah, dž.š., a naziva se osmotski pritisak. Ove korijenske crpke (korijenska vlakna) provode vodu i rastopljene soli do specijalnih cjevčica koje se nalaze u korijenju,

Presjek korijena

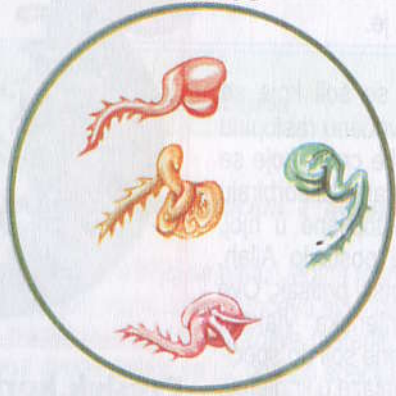
koje su pripravljene za prijem vode i soli, i njihovo podizanje do svih dijelova biljke, tako da dođe u najmanje dijelove male zelene fabrike.

3. Zrak: Zrak ulazi u biljne fabrike kroz male otvore koji su savršeno postavljeni i rasprostranjeni po površinskom sloju lišća. Stvorio je Stvoritelj, slavljem neka je, dvije ili više ćelija koje su čuvari, koje imaju

funkciju vratara koji otvaraju i zatvaraju po jednom određenom redu i kada je to potrebno.

4. Svjetlost: Ona direktno dolazi do zelenih fabrika rasprostranjenih po dijelovima biljke širom zemaljske kugle. Stalno pridržavanje položaja biljke proporcionalno je s ovom potrebom otkako je izašao taj dio biljke (klica) iz rastuće sjemenke, koji podiže naviše zemlju i prašinu, a ne naniže kao što to čini drugi dio koji će postati korijen. Ovaj prvi dio nosi sa sobom osnovne, gornje biljne dijelove kao što su: članci, grančice, listovi, cvjetovi, plodovi. Nosilac listova ne griješi u svom pravcu kretanja, kao što-ne griješi ni dio koji će postati korijen, čak i kada bi sjemenka bila postavljena naopak. Nosilac zelene fabrike, doista, zna svoj put koji uvijek ide naviše gdje se nalazi sunčeva svjetlost.

Klice

Proizvodnja i uskladištenje

Plodovi

Nakon što sirovinske tvari stignu u fabriku, a tu se ne nalazi jedna ili dvije fabrike, nego milijarde fabrika koje proizvode najznačajniji i najvredniji proizvod na svijetu. To je jedinstven proizvod iz jedinstvene fabrike koja je u stanju da proizvede proteine, škrob, masnoće, vitamine, soli iz vode + soli + ugljendioksid (zrak) + sunčeva svjetlost.

Svježi plodovi u kojima se nalazi određeni broj sjemenki

U dobru stranu ove fabrike spada i to da ona radi bez ikakve buke i ometanja, da ova fabrika čini neprekidne, duge, hemijske procese u jednom postepenom, povezanom lancu kako bi se došlo do proizvoda, a to su ukusni i slasni plodovi koji nisu ništa drugo do skladišta u kojima je uskladištena hrana, i dobro je učinjeno što se u njima čuva.

Došli smo do toga da možemo pobrati ove plodove i otvoriti ova skladišta kako bismo se nahranili kao što se hrani svako živo stvorenje onim što mu je Allah odredio kao hranu u biljkama.

Svježi plodovi s jednom sjemenkom

Suhi plodovi s nekoliko sjemenki

Treća zagonetka

Saznali smo kako su riješene prethodne dvije zagonetke: zagonetka pripreme specifičnih tvari za ishranu ćelija i zagonetka neprestanog osiguravanja ovih tvari u ogromnim količinama. **Preostala nam je treća zagonetka, a to je: kako je moguć dolazak ovih tvari do svake ćelije u ljudskom organizmu, bez obzira da li se ona nalazila usred mozga, u omotaču bubrega ili u površinskom sloju kože?** Jer nema značaja za osiguranje određenih tvari bez njihovog dolaska do odredišta.

Svako pametan treba znati da je Onaj, Koji mu daje opskrbu i Koji je njegov Izdržavatelj i Milostivi, pripremio savršene aparate koji međusobno saraduju u rješenu ove zagonetke.

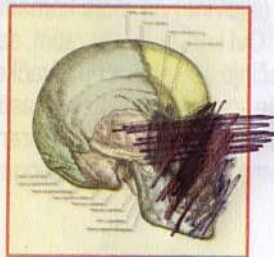
Prvo: Digestivni sistem

Digestivni sistem jeste sistem koji počinje ustima bez kojih nikad ne bi ušla hrana u unutrašnjost u kojoj se otkida hrana (sirovine) na male komadiće, zubima koji se pokreću uz pomoć mišića za žvakanje. Ovi komadići se, zatim, samelju kako bi olakšali probavu. Probava djelomično počinje uz pomoć pljuvačke koju luče specijalne žlijezde prisutne u ustima i koje pomažu svojom elastičnošću pri spuštanju zalogaja. U toku svog prolaska do želuca jezik prevrće hranu u ustima kako bi dovršio njeno sjedinjenje s pljuvačkom, zatim se spusti zalogaj do jednjaka.

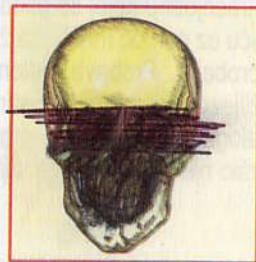
Mišići za žvakanje

Zalogaj se, zatim, spušta u grlo gdje mu jezik grkljana (resica) otvara vrata jednjaka i zatvara vrata dušnika. Zalogaj se spušta u želudac stezanjem i opuštanjem mišića jednjaka. Sluzave lučevine koje se luče u jednjaku, isto tako, pomažu mu pri spuštanju do želuca. U želucu nastavlja se proces probave, gdje se hrana pretvara u tečnost koja se naziva "želučani sok", pred kojim se otvaraju vrata želuca i koji se upravlja prema dvanaestopalačnom crijevu gdje se nastavlja proces probave, koji je, zapravo, pretvaranje sirovinskih tvari iz hrane u odgovarajuću tvar za ishranu tjelesnih ćelija. Ova tvar odatle nastavlja put do crijeva gdje se upotpunjava završni dio probave, i tu bjelančevine postaju aminokiseline, skrobne tvari postaju šećerom, a masne tvari postaju masnim kiselinama i glicerinom. Na ovaj način hrana postaje dostupna za apsorpciju putem dlačica, koje se nalaze u crijevima, i za dalje kretanje krvotokom.

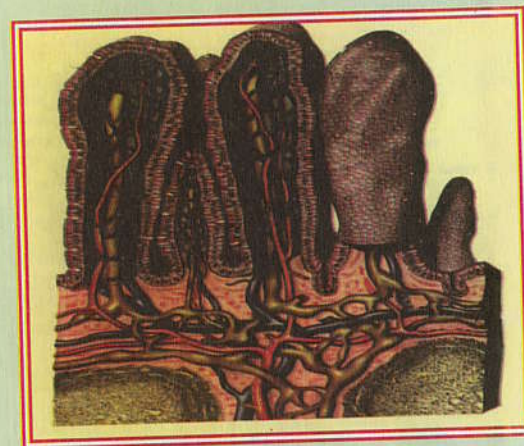
Usta i grlo

Žlijezde koje luče pljuvačku

Konstrukcija resica u crijevu

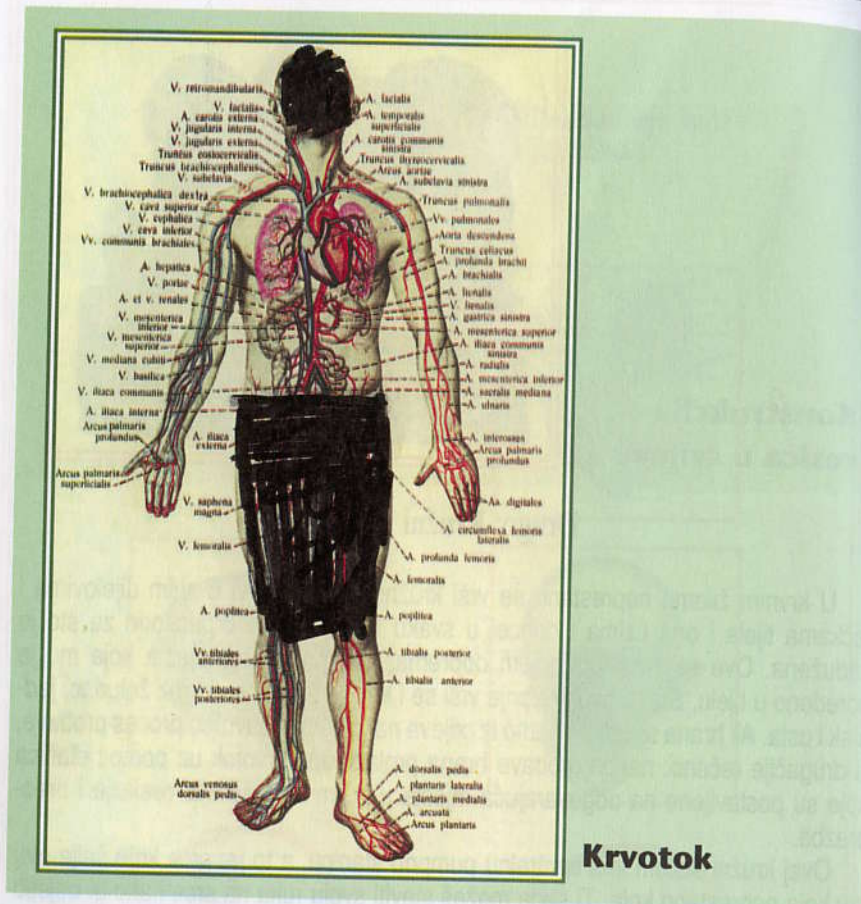
Drugo: Kružni sistem

U krvnim žilama neprestano se vrši kružno kretanje krvi u svim dijelovima i tačkama tijela i ona uzima i donosi u svaku tačku i svaki organ ono za što je zadužena. Ove se tvari kruženjem dopremaju do posebnog mjesta koje mu je određeno u tijelu. Stoga ovo kretanje vrši se i kroz crijeva, kao i kroz želudac, jednjak i usta. Ali hrana se uzima samo iz crijeva nakon što je završen proces probave, ili drugačije rečeno: nakon probave hrana prolazi kroz krvotok uz pomoć dlačica koje su postavljene na odgovarajuća mjesta u kojim se vrše sve reakcije i preobrazbe.

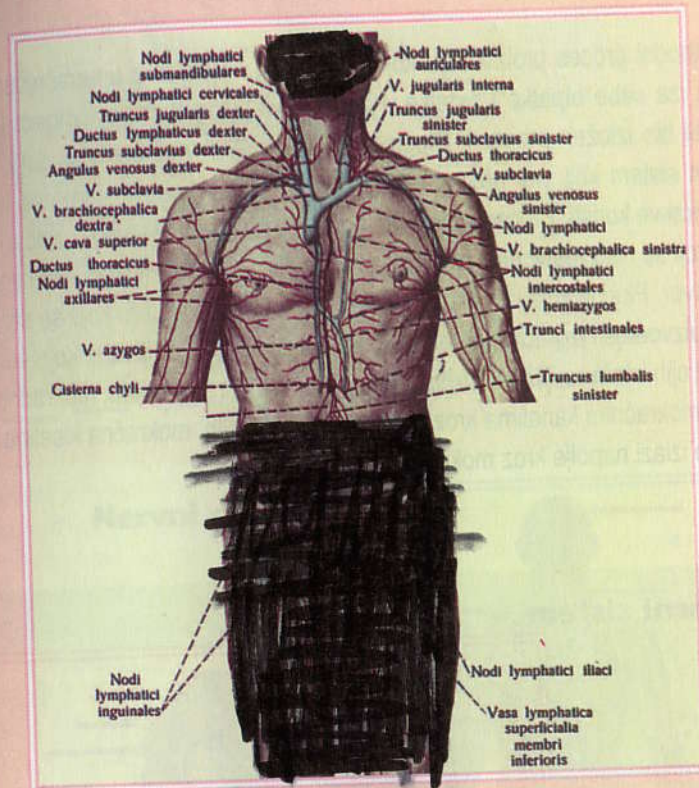
Ovaj kružni sistem ima centralnu pumpnu stanicu, a to je: srce koje šalje ovu krv koja neprestano kola. Ti sada možeš staviti svoju ruku na srce kako bi osjetio njegov rad pri slanju ove krvi koja kruži da bi je ponovo prihvatilo. Sve se to dešava u najvećoj "prometnoj" mreži na Zemlji.

Treće: Limfni sistem

Hranjive tvari koje su prešle iz crijeva u krv i koje je srce poslalo kružnim krvotokom do svake tačke u tijelu, zarobljene su unutar krvnih vlakana. Ove hranjive tvari su, doista, prešle jedan dug put od zelene fabrike u biljci sve dok nisu došle u blizinu ćelije. Ali ova hrana još uvijek nije unutar ćelije jer zid krvnih vlakana zabranjuje prelazak iz vlakna u ćeliju. Izdržavatelj, Onaj Koji opskrbu daje, stvorio je rješenje i za

ovaj problem, stvaranjem limfnog sistema dok smo mi još bili embrioni u majčini utrobama. Ovaj sistem koji spravlja limfu vrši posredništvo između krvnih vlakana i ćelija, na taj način što filtrira hranu iz krvnog vlakna u tečnost koja povezuje krvna vlakna i ćelije, a to je "limfa", tečnost koja povezuje ove hranjive tvari do ćelija, uzima otpatke i preostale tvari iz ćelije i predaje ih krvnim vlaknima koja ih prenose do sistema za odstranjivanje, koji je za to pripremljen.

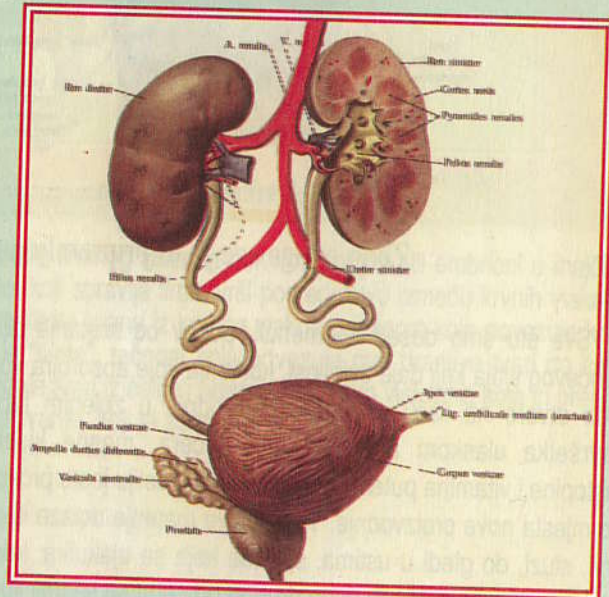
Zbog ovoga sve je to pripremljeno

Sve što smo dosad spomenuli, počev od kretanja oblaka koji nose vodu, sunčevog sjaja koji daje svjetlost, korijenja koje apsorbira vodu i soli, ulaska zraka kroz otvore na lišću, procesa proizvodnje u zelenim fabrikama, do njegovog završetka ulaskom aminokiseline, šećera, masne kiseline, glicerina, solne rastopine i vitamina putem limfne tečnosti u ćeliju jeste provođenje sirovinskih tvari do mjesta nove proizvodnje. Te hranjive materije dolaze ili do kostiju, ili do mesa, krvi, sluzi, do gledi u ustima, sperme koja se ejakulira, kose, noktiju, enzima za probavu, hormona ili bilo čega drugog od čega se sastoji ljudski organizam.

Četvrto: Sistem ekskrecije

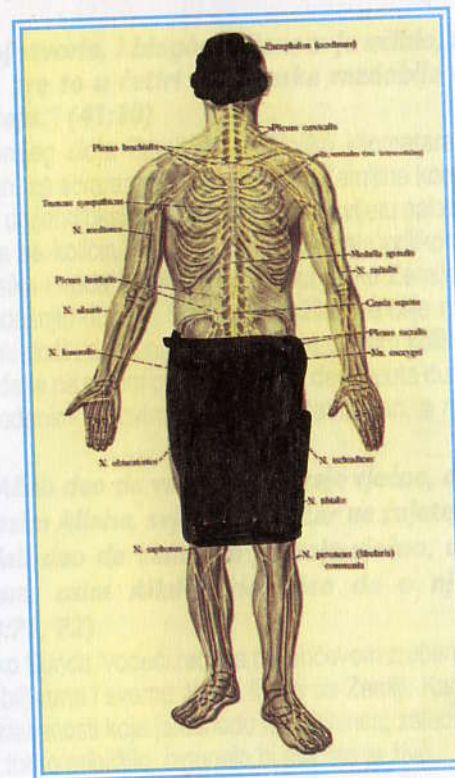
Prethodni proces proizvodnje koji se obavlja u tijelu ili u unutrašnjosti ćelija, ostavlja iza sebe otpatke i ostatke. Kada se ne bi odstranili ovi otpaci i ostaci, čovjek bi bio izložen propasti. Stoga je Milostivi, Onaj Koji opskrbu daje, stvorio poseban sistem koji vrši proces odstranjivanja ovih preostalih materija od kojih nema nikakve koristi. Proces ekskrecije počinje u debelom crijevu koje nosi ostatke hrane, koji se nisu rastvorili u enzimima za probavu, i odstranjuje ih kao izmet kroz analni otvor. Plućna krila odstranjuju ugljendioksid i vodenu paru koja se stvara prilikom proizvodnje i izgradnje u ćelijama. Što se tiče znojnih žlijezda, koje se nalaze u koži, iz njih izlazi so i voda. Bubrezi su spojeni s mokraćovodom, mokraćnim mjehurom i mokraćnim kanalima kroz koje se oslobađa plin, mokraćna kiselina i voda iz krvi, te izlazi napolje kroz mokraćni kanal.

Urinarni sistem

Znojna žlijezda

Nervni centri

Peto: Nervni sistem

U ljudskom organizmu postoji i nervni sistem koji kontrolira kretanje i ustrojstvo svakog od prethodnih procesa, kao i bilo kojeg drugog tjelesnog i duhovnog procesa.

RAZMIŠLJAJTE, O VI KOJI STE RAZUMOM OBDARENI !

* Ko je odredio sirovinske tvari u dovoljnim količinama koje su dostatne potrebama svakog živog bića? Ko je odredio količine ovih tvari koje odgovaraju onome ko živi od njih? Ko je stvorio ove sirovinske tvari: sjemenke, vodu, plodnu zemlju za uzgoj, sunčevu svjetlost, ugljendioksid, zelene fabrike? Ko ih je u obilju dao? Šta bi se dogodilo da je Zemlja stvorena bez jedne od prethodnih tvari?

Uzvišeni je rekao:

"On je nepomična brda po njoj stvorio, i blagoslovljenom je učinio, i proizvode njene na njoj odredio, sve to u četiri vremenska razdoblja - ovo je objašnjenje za one koji pitaju." (41:10)

Kada bi se povećala debljina gornjeg sloja Zemlje za nekoliko kilometara, potrošio bi se kisik koji je sada prisutan, za stvaranje dodatnog sloja Zemljine kore i tada ne bi bilo ni bilja, ni životinja, a ni ugljendioksida. U vodi u cijelom svijetu nalazi se 88,8% kisika, a ostalo je vodik. Da se količina vodika duplo povećala prilikom otcjepljenja Zemlje, tada ne bi bilo kisika i voda bi prekrivala svaku tačku Zemlje. Kada bi se dan produljio za deset sadašnjih dužina, Sunce bi spržilo sve bilje na Zemlji, pa ko je taj ko je odredio dužinu noći i dana na Zemlji upravo onoliko koliko je potrebno za život?! Trebamo znati da je na nekim planetama dan deset puta duži nego kod nas, a na nekim je, u određenim njihovim dijelovima, stalno dan, a na nekim stalno noć.

"Reci: 'Šta vi mislite - ako bi Allah dao da vam noć potraje vječno, do Sudnjeg dana, koji bog bi vam, osim Allaha, svjetlo dao? Zar ne čujete?'

Reci: 'Šta vi mislite - ako bi Allah dao da vam dan potraje vječno, do Sudnjeg dana, koji bog bi vam, osim Allaha, noć dao da u njoj otpočinete? Zar ne vidite?'" (28:71, 72)

Ko raspoređuje kretanje Zemlje oko Sunca, vodeći računa o Sunčevom zračenju u onolikoj mjeri koliko je to potrebno biljkama i svemu živom što je na Zemlji. Kada bi se Sunce udaljilo od nas za pola udaljenosti koja je između nas i Sunca, zaledilo bi se sve što je živo, a ako bi se isto toliko približilo, izgorjelo bi sve što je živo.

* Ko je organizirao proizvodnju biljaka kako bi mogle s lahkocom primiti sirovinske tvari? Ko provodi do njih ove sirovinske tvari? Ko prenosi vodu iz mora, uzdiže je, kondenzira, tjera je (u oblacima), spušta je, sakuplja i provodi do mjesta na kojim se nalaze crpke biljnog korijenja?

* Ko je stavio biljku u službu i naredio joj da pravi neprocjenjive i jedinstvene tvari koje odgovaraju za ishranu životinja i ljudi (proteini, skrob, masti, vitamini, soli)?

Rekao je Uzvišeni:

"Ili, ko je taj koji će vas nahraniti, ako On hranu svoju uskrati? -Ali, oni su uporni u bahatosti i u bježanju od istine." (67:21)

* Ko je izgradio milijarde tih malih zelenih fabrika koje prekrivaju Zemlju svojom lijepom zelenom bojom? Ko svakodnevno stvara ove jedinstvene fabrike u svakoj biljci koja raste i u svakom listu koji nastaje? Ko je dao toj maloj fabrici tu čudesnu moć da pretvara zemljane soli, vodu, ugljendioksid i sunčevu svjetlost u šećer?! Ko ga, zatim, pretvara u odgovarajuće tvari za ishranu čovjeka i životinja? Ko te proizvedene tvari iznosi u ta slatka hranjiva skladišta (plodove) kako bi se olakšalo čovjeku da dođe na najlakši način do najveće količine hrane?

* Ko ti je stvorio usta i znao da se ona nalaze na početku digestivnog sistema, kojima je još dodao lijepe i vidne zube koji sijeku, trgaju i melju..? Ko je dao da su kosti u tijelu prekrivene mesom, osim u ustima gdje kosti moraju biti otkrivene?! Ko je taj ko zna da su: sjeckanje, trganje, mljevenje i razmekšavanje hrane, neophodni za njeno olakšano spuštanje u jednjak, pa onda u želudac, te je, stoga, stvorio pokretljive mišiče oko zuba? Ko je taj ko je stvorio jezik koji vješto prevrće i preokreće? Ko je izgradio te žlijezde koje u ustima luče pljuvačku koja razmekšava zalogaj hrane i svojom ljepljivošću spaja njegove dijelove, vršeći time jednu etapu probave? Ko je taj, o vi koji ste razumom obdareni?

Uzvišeni Allah rekao je:

"Zar mu nismo dali dva oka i jezik i usne dvije." (90:8,9)

Ko je stvorio ta usta - početak digestivnog sistema - sa svim pomagalicama koja se nalaze u njima, na odgovarajućem mjestu i sa odgovarajućim odlikama? Ko je taj, o vi koji pameti imate?!!

* Hajde da malo zastanemo kod resice koja se nalazi u grlu, koja određuje ulazak zraka u dušnik, kao i ulazak hrane u jednjak. Da nije stvorena ova resica, desio bi se nedostatak, manjkavost u digestivnom sistemu kao i u respiratornom, te bi čovjek umro!! Ko je mogao znati za jednu takvu neophodnost, za taj istaknuti višak od mesa i krvi (resica) i ko ju je mogao staviti na to jedinstveno mjesto u ljudskom organizmu koje odgovara svrsi svoje funkcije? Ko je podučio čovjeka, dok je još bio embrion u majčinoj utrobi, i upoznao ga s tim da

će embrion izaći iz skućenog prostora materice na prostranost i širinu ovoga svijeta, da će jesti i disati, da će jelo i zrak prolaziti kroz jedno mjesto, i da je neophodno da se stvori resica koja će raspoređivati protok hrane i zraka? Svojom milostivom moći Allah je stvorio resicu od krvi i mesa shodno traženoj odlici, po svojoj konstrukciji, obimu, težini i postavljanju na tačno određeno mjesto? Zar ne vidiš da se sve to odvijalo s određenim predznanjem, rukovođenjem, mudrošću i preciznim predodređenjem? Ili se, pak, u tvom umu nalazi nedostatak kao što je nedostatak umova tvrdokornog džahilijeta, koji su tvrdili da se sve to iznenada desilo i da je sve to stvoreno bez znanja ili razumijevanja vezanog za vršenje ove značajne uloge!! Da li meso i krv, dušnik ili jednjak posjeduju mudrost i rukovodstvo? Ili da nije, možda, majčina materica vlasnik te čudesne mudrosti, savršene izgradnje i preciznog kopiranja? Da li je majčina materica ta koja zna šta će se desiti s embrionom nakon što izađe iz nje i da li zna da će embrionu biti potrebna resica, te ju je stvorila u pročelju?! Da li je ispravno poimanje i pripisivanje materici moć znanja, razmišljanja i rukovođenja?

Uzvišeni Allah rekao je:

"O čovječe, zašto da te obmanjuje to što je Gospodar tvoj plemenit, koji te stvorio - pa učinio da si skladan i da si uspravan - i kakav je htio, lik ti dao?" (82:6-8)

* Jednjak je pokretljivo crijevo koje luči sluz, marljivo radi kako bi olakšao spuštanje zalogaja do određenog mjesta u želucu, pa ko je taj ko spaja ovo crijevo (jednjak) sa želucem? Zašto ga spaja s jetrom koja se nalazi pored želuca ili sa sljepim crijevom ili jednim od plućnih krila? Zar ta skupina veza ne dokazuje da je stvoritelj tog crijeva stručan za ono što stvara? Ni u koži, a ni u mišićima nema kružnih kretanja, niti se sluz neprestano luči, a to sve dešava se unutar jednjaka, jer on tim kružnim kretanjima, koja su upravljena prema želucu, i lučenjima služi provodi hranjivi zalogaj s olakšanjem i lahkocom. Da li se sve to nasumice dešava? Ili je jednjak izrađen mudrošću i stručnošću kako bi obavljao određene funkcije i da li je jednjak sam za sebe odredio taj zadatak? Da li on ima znanje ili stručnost, misao, određenje? Da li on može promijeniti svoju funkciju kako bismo mogli reći: "On ima slobodu izbora, da radi ili da ne radi?"

* Želudac luči enzim koji rastvara meso, pa ko je mogao znati da će u želudac doći meso, te je stvorio u njemu žlijezde koje luče taj enzim, a to je još uvijek jedan mali komadić embriona do kojeg dolazi tečna, rastopljena i provarena hrana putem majčine krvi? I pored toga želudac se sastoji od mesa. Stoga, ovaj enzim predstavlja opasnu prijetnju za sami želudac. Ko je taj ko je stručan i upoznat sa specifičnostima ovog enzima koji je izgrađen; ko je taj koji je stvorio zapreku od sluzavog omotača

između mesnog dijela želuca i ovog enzima, nakon što je upoznat s tim da ovaj enzim ne utječe na sluzavi omotač? Ko je taj ko je izgradio ovu čudesnu predostrožnost? Da li je želudac taj koji ovim savršeno rukovodi? Da li želudac može razmišljati i rješavati probleme, planirati predostrožnosti i da li ta sluzava tečnost razumije svoju ulogu? Ili ona radi onako kako joj je odredio njen Stvoritelj i nije u stanju ništa da promijeni niti zamijeni? Ili, da li su to lahkomišlenost i puka slučajnost koje određuju funkcije u bilo kojem dijelu ljudskog organizma, koje postavljaju sve na svoje odgovarajuće mjesto i koje su uspostavile ovaj savršeni precizni poredak, kao što su u to vjerovali kafiri - nevjernici?

Pogledaj šta kaže jedan od velikana savremenih znanstvenika prof. Krisi Morison, predsjednik akademije znanosti u Njujorku i bivši član Izvršnog odbora Nacionalnog vijeća za istraživanja u SAD-u koji u svojoj knjizi, koja je prevedena na arapski jezik, "Nauka poziva u vjeru", kaže: "... Prvo, stavimo u ovu radionicu nekoliko vrsta hrane kao sirovu, neprerađenu tvar (sirovinu), ne obraćajući pažnju na samu radionicu niti razmišljajući o tome kako se dešava hemijski proces! Mi jedemo mesne odreske, kupus, pšenicu, prženu ribu i unosimo ih uz vodu u bilo kojoj količini... Ponekad u sve to dodamo sumpor i melasu kao lijek u proljeće. Između svih ovih pomiješanih stvari, želudac izabere ono od čega ima koristi, i to meljući na hemijske sastojke svaku od ovih vrsta hrane, ne vodeći računa o otpacima. Od onog što ostane (prerađevina) iznova će izraditi nove proteine koji će postati hranom za različite ćelije. Za to će izabrati sredstva za varenje kao što su: vapno, sumpor, jod, željezo i sve druge tvari koje su neophodne, vodeći računa o tome da se ne izgube suštinski sastojci, da postoji mogućnost izgradnje hormona, da budu prisutne sve organske potrebe u odgovarajućim mjerama i da budu spremne za sučeljevanje s bilo kojom neophodnosti. Želudac ima zalih masnoća i drugih rezervnih tvari, kako bi se mogao suočiti s bilo kojim hitnim stanjem kao što je glad... Nakon što razloži ovu hranu i iznova pripremi, želudac je neprestano šalje do svake od milijardi ćelija čiji je zbir veći od sveukupnog broja ljudi na Zemlji. Ovo snabdijevanje mora se neprestano odvijati do svake pojedinačne ćelije i biti snabdijevanje tvarima koje su potrebne određenoj ćeliji kako bi tvorila kosti, nokte, meso, kosu, oči, zube, zavisno od toga za šta se ta ćelija zauzima."

Ovo je, dakle, hemijska laboratorija koja proizvodi više tvari od bilo koje druge laboratorije koju je izumio ljudski intelekt. Ovo je sistem snabdijevanja koji je veličanstveniji od bilo kojeg drugog sistema za prenos ili raspodjelu, za koji je ikad znao ovaj svijet i sve u njemu funkcionira na vrhunski način!... Čuda kao što su ova ne mogu se nigdje naći, niti se ikada mogu desiti dok je god ljudskog života. Sve ovo odvija se u potpunom redu i ovaj red je potpuno suprotan slučajnosti. Zar sve to nije djelo Stvoritelja?

* Crijeva prihvaćaju hranu iz želuca, a neki dijelovi su upola svareni, kao bje-

lančevine (proteini), čije varenje je počelo u želucu i nije dovršeno. Stoga slijepo crijevo luči jedinstvenu hemijsku tvar na Zemlji kojom se dovršava varenje bjelančevina i njihovo pretvaranje u aminokiseline. Ko je mogao znati da će do crijeva, koja se sada stvaraju u tminama materica, u budućnosti stići hrana koja je upola svarena, kao što su bjelančevine i skrob, kako bi se moglo uspostaviti međusobno potpomaganje između slijepog crijeva i ovih crijeva da bi se upotpunilo varenje ovih deficitnih tvari putem hemijske lučevine (enzima) koji je jedinstven i radi na upotpunjenju varenja? Da li će razuman čovjek povjerovati kada mu se kaže da je ta odgovarajuća priprema, koja se desila u tminama materica, bila bez poznavanja ili znanja o tome da će hrana doći do želuca? Da li crijeva shvaćaju kakvu važnu ulogu imaju u nizu savršenog ustrojstva koje je isplanirano za protok odgovarajuće hrane do svake ćelije u tvom tijelu?

* Krv prima hranu iz zidova crijeva nakon što je varenje završeno po dolasku hrane do jetre. Krv ne uzima hranu iz zidova želuca, iako su, također, krvne žile (vene) rasprostranjene po njenim zidovima. Da li to krv zna da varenje još uvijek nije završeno i da mora čekati upotpunjenje varenja koje će se desiti u crijevima? A šta bi se desilo kada bi se oduljilo da krv čeka na upotpunjenje varenja sve dok hrana ne izađe na analni otvor, a da krv nije uzela hranu? Da li je krv ta koja je znala za tačno mjesto apsorpcije te je na to mjesto i postavila aparate za apsorpciju? Čudno! Da li krv može da razmišljati i rukovoditi? Da li se krvi može pripisati razum i shvaćanje? Opisivanje krvi ili njene prirode ili opisivanje bilo kojeg drugog dijela ljudskog organizma ili njegove karakteristike nekom od ovih karakteristika, nema sumnje, nimalo se ne razlikuje od opisivanja gluhih kipova kao da imaju moć razumijevanja, shvaćanja i slobodne volje. Ništa od ovoga ne posjeduje moć mijenjanja, niti zamjene. Niti može štetiti a niti koristiti.

* Te krvne žile čine najkrupniju i najzamršeniju mrežu na svijetu. Ko li ih je ispružio do svake tačke na tijelu? Ko ih je povezao s pumpnom stanicom koja marljivo radi (srce) i s njenim ograncima, a da nije zaboravljena nijedna tačka na tijelu? Da li je pružanje te krvne mreže do svih dijelova ljudskog organizma bilo svjesno i s razumijevanjem ili je to bilo nasumice i slučajno?! Da li bi povjerovao kada bi vidio sliku krvne mreže i kada bi ti bilo rečeno: Ove povezane linije su se, doista, međusobno povezale u sliku putem hemijskih reakcija koje su se odvijale između boja i lista slike ili je slučajno postavljena svaka crta na njeno mjesto? Postavljanje vodovodne mreže u nekom selu zahtijeva inženjere i tehničare. Ko je onda taj ko je postavio ovu ogromnu mrežu koja doseže do svake tačke tvoga organizma dok si ti bio embrion u tminama materice? Da li je to savršeno dosezanje napravila krv ili meso u mišiću srca? Da li krv ili meso imaju moć razumijevanja ili shvaćanja? Ili je sve to došlo slučajno? Da li krv shvaća svoju ulogu i sve ono što

obavlja? Da li zna zašto je srce izbacuje kako bi kružila i dolazila do svake tačke u tijelu? Zašto kruži i prolazi kroz pluća i uzima iz njih kisik, a ostavlja ugljendioksid? Zašto prolazi kroz slezenu i uzima iz nje inzulin, koji služi za razgradnju šećera u tijelu? Krv prolazi i kroz endokrine (hormonalne) žlijezde gdje prihvaća njihove precizne izlučevine. Ona prolazi i kroz crijeva gdje uzima hranu i prolazi do bubrega kojem predaje urin. Krv prolazi i kroz znojne žlijezde kojima predaje znoj kako bi se rashlađivalo tijelo prilikom povišene temperature. Ukratko, krv prolazi kroz svaki dio ljudskog organizma i predaje mu ono što mu je potrebno, a uzima ono što je neophodno da se proslijedi iz tog dijela do drugih mjesta u organizmu. Ko je učinio da ova krvna tečnost obavlja dužnost marljivog raznosiča pošte? Ko mu je odredio adrese? Ko je njome spojio tjelesne organe i dijelove tijela, nadahnuo ih znanjem da je ona povjerenik za izlučevine i da je ona upravnik koji će da obavi svoju funkciju? Ko je odredio život krvi koja je u stanju da obavlja svoj posao? Ko joj je podario neprestanu pokretačku snagu? Ko je odredio srce u njegovoj krajnjoj savršenosti da pokreće tu krv? Da li srce zna kakvu važnu ulogu ima? Da li ono može promijeniti svoju funkciju? Onda, ko je taj ko ga pokreće?!

Svaki organ i svaki dio ljudskog organizma vrši svoju funkciju i nije u stanju da obavlja bilo šta drugo, zato što je stvoren da bude podložan svojoj funkciji koja mu je dodijeljena i on nije ništa drugo do organ koji nema slobodne volje, nema ni slobode, niti volje, niti izbora. Ko je taj ko je odredio kretanje ovih organa, ko je taj ko je odredio njihove funkcije i uspostavio red među njihovim djelovanjima? Ko je taj ko je uskladio i uspostavio među njima savršeno, precizno i uzvišeno ustrojstvo?

Allah, dž.š., kaže:

***"Proklet neka je čovjek! Koliko je on samo nezahvalan! Od čega ga On stvara? Od kapi sjemena ga stvori, i za ono što je dobro za njega pripremi, i pravi put mu dostupnim učini, zatim mu život oduzme i učini da bude sahranjen, i poslije će ga, kada On bude htio, oživiti. Uistinu! On još nije ispunio ono što mu je On naredio! Neka čovjek pogleda u hranu svoju: Mi obilnu kišu spuštamo, zatim zemlju pukotinama rasijecamo i činimo da iz nje žito izrasta, i grožđe i povrće, i masline i palme, i bašče guste, i voće i pića na uživanje vama i stoci vašoj."* (80:17-32)**

* Limfni sistem svojim čvorovima i cjevčicama provodi različite tvari od ćelije do krvnih vlakana i od krvnih vlakana do ćelija, pa zašto je limfa besplatno u službi ćelija, a da direktno ne prihvati bilo koju naknadu od ćelija? Da li je limfna tečnost svojevrijedno stavila samu sebe u službu ćelija kako bi do njih nosila hranu, a odnosila ostatke i otpatke? Ko je nadahnuo ćeliju i podučio je da limfna tečnost zastaje na vratima i da joj ne predstoji ništa drugo do da otvori vrata kako bi primila sastojke i

odstranila suvišne i štetne tvari. Ko ju je podučio da treba odstraniti suvišne i štetne tvari i unijeti sastojke?!

* Da li je ta rastuća, živahna i pokretljiva ćelija odlučila obavljati ono što je pred nju postavljeno kao što je: izgradnja i neprestani rad, odupiranje bolestima nakon što je sklopila neopozivi sporazum sa svima koji učestvuju u pripremi njene specifične hrane? Svaki ovaj značajni dio obavlja svoj posao, te, stoga, nema potrebe za obustavom rada ili za štrajkom.

Doista su sjemenke, plodna zemlja, mora, vjetrovi, oblaci, sunčeva toplota, rijeke, jezera, podzemne vode, korijenje biljaka, zelene fabrike, svjetlost koja dolazi od Sunca, smijena noći i dana, ugljendioksid, pluća životinja, otvori na lišću, skladišta hrane (plodovi), zubi, jezik, žlijezde koje luče pljuvačku, resica, jednjak zajedno sa svojim kružnim kretanjem i izlučivanjem sluzi, želudac sa svojim enzimima i koji je postavljen sluzavim omotačem, crijeva sa svojim dlačicama, enzimi u slijepom crijevu, krv i krvne žile (vene i aorte), srce, limfni sistem sa svojim čvorovima i cjevčicama: sve ovo je odlučilo da opstane pod odgovarajućim uvjetima, svako od njih za šta je specijalizirano pri pripremanju hrane za ćelije. Ili, pak, ova stvorenja samo obavljaju posao koji im je predodređen. Stvoritelj, Svemoćni, Sveznajući, Onaj Koji ima neograničenu volju, Onaj Koji je o svemu obaviješten, On je Taj Koji je stvorio ljudske ćelije kojima je neophodna hrana. On je Taj Koji je stvorio za njih hranu i Koji je uspostavio svoj poredak i odredio njegove uzroke. Ko je onda Stvoritelj? Onaj Koji opskrbu daje? Ko je Sveznajući? Onaj Koji je o svemu obaviješten? Ko bi to mogao biti osim Allaha?

* Zar ova očita zbivanja i događaji koji se svakodnevno dešavaju pred našim očima, ne svjedoče o tome da postoji Stvoritelj Koji ih izvodi?

* Zar sva ova savršena rukovođenja ne svjedoče da je to djelo Mudroga, Onoga Koji ima neograničenu volju?

* Zar ova milostiva ustrojstva života živih bića ne svjedoče da je to djelo Milostivoga?

* Zar ove spremne snage za rukovođenje opskrbom živih bića na Zemlji ne svjedoče da je sve to određenje Izdržavatelja, Onoga Koji opskrbu daje?

* Zar ovo potpomaganje i ustrojstvo koje vlada među svim stvorenjima, koja neprestano učestvuju u pripremi i dopremanju hrane do svake žive ćelije, ne svjedoči da je to djelo Milostivoga, Univerzalnoga, Veličanstvenoga, Onoga Koji opskrbu daje, Onoga Koji dobro poznaje sve što je stvorio? Zar ovo ne svjedoči da je On stvoritelj Sunca, plodne zemlje, vlakana na korijenu, da je On Taj Koji zamjenjuje dan i noć, da je On stvoritelj mora, vjetrova, oblaka, kiša i rijeka? Zar ne svjedoči da je On stvoritelj lišća i zelenih fabrika i da je stvoritelj tih gladnih stomaka, zapra-

vo, stvoritelj hrane i stvoritelj digestivnog sistema, kružnog sistema i krvotoka, limfnog sistema, sistema ekskrecije, nervnog sistema? Zar ne svjedoči da je to jedan Stvoritelj i jedan Gospodar Koji ima vlast u Svojim rukama?

Da... Da... Sve navedeno svjedoči, kao što musliman svjedoči jasnim i iskrenim šehadetom (svjedočenjem) da su sva dosad navedena djela, događaji, ustrojstva i snage-djelo Mudrog, Sveznajućeg, Onoga Koji je o svemu obaviješten Milostivog, Moćnog, Onoga Koji opskrbu daje, Onoga Koji ima neograničenu volju, Jednog, Jedinog, Univerzalnog, Uzvišenog, da je Allah Izdržavatelj i Onaj Koji opskrbu daje, slavljem neka je. Ovako stvorenja govore našim umovima o svome Stvoritelju i svjedoče kao što musliman svjedoči da je Allah Bog i da nema drugog boga osim Njega.

Istinu je rekao Allah, dž.š., govoreći:

"Zar su oni bez Stvoritelja stvoreni ili su oni sami sebe stvorili?! Zar su oni nebesa i Zemlju stvorili?! Ne, nego oni neće da vjeruju. Zar je u njih blago Gospodara tvoga, ili, zar oni vladaju?!" (52:35-37)

Zaključak

* Tijelo ima potrebu za neprestanom dopremom hranjivih tvari i odstranjivanjem ostataka i otpadaka, kako bi se moglo razvijati, pokretati i odupirati bolestima.

* Tri zagonetke u vezi sa ishranom tjelesnih ćelija jesu:

1. umnožavanje specifičnih, hranjivih tvari čija se većina ne može samostalno naći na zemlji;
2. izgradnja dovoljne količine koja je neophodna svakoj živoj ćeliji na zemlji;
3. dopremanje hrane do svake ćelije, bez obzira u kojem dijelu tijela se ona nalazila.

* Biljke proizvode ove tvari u obliku sirovinskih tvari, a digestivni sistem pretvara ih u tražene tvari. Biljke izgrađuju hranjive sirovinske tvari iz sirovinskih tvari koje su na Zemlji dostupne u ogromnim količinama otkako je ona stvorena, kao što su: plodna zemlja, voda, sunčeva svjetlost, ili se svakodnevno izgrađuju u dovoljnim količinama, kao što su: sjemenke, stabljike biljaka, ugljendioksid i zelene fabrike.

* Zacrtni su savršeni putevi za dopremanje zemljinih sirovinskih tvari do zelenih fabrika unutar biljaka, kao što su određeni dijelovi biljke za uskladištenje hranjivih tvari i njihovo sakupljanje na najmanjem mogućem prostoru, a to su ti ukusni plodovi.

* Onaj Koji opskrbu daje stvorio je za čovjeka, dok je još bio u majčinoj utrobi, savršene aparate koji se međusobno potpomažu pri dopremanju hranjivih tvari, nakon njihove prerade u odgovarajuće tvari, do svake ćelije u tijelu.

* Digestivni sistem sastoji se od zuba, pljuvačke, mišića za žvakanje, jezika koji prevrće i okreće, grla, resice, jednjaka koji se kružno kreće i koji luči sluz, želuca u kojem se nalaze sokovi za varenje (enzimi), crijeva koja su spojena sa slijepim crijevom, u kojima se nalazi ekstrakt za varenje i dlačice koje apsorbiraju hranu.

* Krv dolazi do crijeva u kojima se nalazi probavljena hrana, tj. odgovarajuće tvari za ishranu ćelija, te je krv nosi i kruži sa njom pored svake ćelije, gdje putem limfne tečnosti, hranjive materije kroz krvna vlakna doprema do ćelija. Limfna tečnost predaje ostatke i otpatke, koje je primila od ćelija, kroz krvna vlakna kako bi se kruženjem krvi svi ostaci dopremili do aparata koji su pripremljeni za njihovo odstranjivanje iz tijela.

* Nervni sistem učestvuje u uređenju svih ovih operacija u ljudskom organizmu.

* Ako budeš razmišljao o prethodnim operacijama koje su se odigravale kako bi se provela ishrana žive ćelije, ako bi razmišljao o stvorenjima koja su podložna za izvršavanje ove obaveze izgradnje odgovarajuće hrane i za njeno osiguranje u ogromnim količinama kao i za njeno dopremanje do svake ćelije; isto tako ako bi posmatrao ove lijepo ustrojene, povezane i naizmjenične korake koji se svakodnevno dešavaju jedan iza drugoga, kako bi se došlo s hranom tamo gdje je potrebno - tvoj um bi spoznao i došao do logičnog zaključka. Taj zaključak je da je Allah, dž.š., Stvoritelj ovih savršenih i preciznih radnji, Onaj Koji je ta stvaranja podložnim učinio kako bi se pripremila, umnožila i dopremila hrana. To je Onaj Koji je stvorio te lijepo ustrojene, povezane, naizmjenične korake koji se svakodnevno dešavaju. Nema sumnje da je to Sveznajući Stvoritelj, Mudri, Univerzalni, Onaj Koji ima neograničenu volju, Onaj Koji opskrbu daje, Milostivi, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Onaj Koji sve Svojim znanjem obuhvaća, Svemogući, Sveznajući, Jedan, Jedin.

* Kada bi razmišljao o svakom stvorenju koje posmatraš ili o bilo kojem tobožnjem idolu, kao što su: kipovi, priroda, slučajnost, hemijska reakcija, nećeš moći naći nikoga ko bi se mogao opisati svojstvima: sveznanje, sveopća volja, sveopća mudrost, opskrba, sveopća milost, sveopća sposobnost, obaviještenost o svemu, svemoć, sveopća jednoća. Tvoj razum će zaključiti da ništa od ovih slabih i nemoćnih stvorenja niti glupih kipova nema tu moć savršenog rukovodstva, niti moć uzvišenog stvaranja. Sve ovo što posmatraš svjedoči da je njihov Stvoritelj neko drugi mimo ovih stvorenja, a to je Allah, Milostivi, Samilosni, Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Svemogući, Onaj Koji opskrbu daje, nema drugog božanstva osim Njega. On je Allah Koji je slao poslanike. On je Taj Koji umove upućuje na pravi put Svojim znamenjima koji pune vidike.

SUŠTINA IMANA I NJEGOVI PLODOVI

Iman - vjerovanje

Iman - vjerovanje u Allaha - predstavlja najplemenitiju vezu između čovjeka i njegovog Stvoritelja. Otud je i uputa u vjerovanje apsolutno najveća blagodat. Iman se ne očituje samo izgovorom jezika, a ni unutarnjim uvjerenjem. Iman je vjerovanje koje ispunjava srce i koji ostavlja traga, kao što iza Sunca ostaju zrake i kao što iza cvijeća ostaje miris.

Plodovi imana

Prvi plod imana i prvi trag imana jeste: da Allah i Njegov Poslanik budu draži čovjeku od bilo čega drugoga i da to ispoljava svojim govorom, djelima i postupcima.

Uzvišeni Allah kaže:

"Reci: 'Ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša, koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da neće prohođe imati, i kuće vaše, u kojima se prijatno osjećate - miliji od Allaha i Njegova Poslanika i od borbe na Allahovom putu, onda pričekajte dok Allah Svoju odluku ne donese. A Allah grešnicima neće ukazati na pravi put.."³ (9:24)

Iman neće biti potpun bez istinske ljubavi: ljubavi prema Allahu, ljubavi prema Njegovom Poslaniku, s.a.v.s., i ljubavi prema Šerijatu, kojeg je poslao Svome Poslaniku. U vjerodostojnom hadisu stoji:

"Kod koga se nađu tri stvari osjetit će slast imana:

1. *da mu Allah i Njegov Poslanik budu draži od bilo čega drugog;*
2. *da voli čovjeka samo u ime Allaha;*
3. *da mrzi povratak u nevjerovanje kao što mrzi da skoči u vatru."*

Kako se iman očituje u ljubavi prema Allahu, očituje se i u džihadu - borbi na Allahovom putu, radi uzdizanja Allahove riječi. Iman se očituje i u borbi za

podržavanje i zagovaranje istine, u borbi za zabranu nasilja i fesada na Zemlji.
Allah, dž.š., kaže:

"Pravi vjernici samo su oni koji u Allaha i Poslanika Njegova vjeruju, i poslije više ne sumnjaju, i bore se na Allahovom putu imecima svojim i životima svojim. Oni su iskreni!" (49:15)

Tako iman postaje očitim putem strahopoštovanja prema Allahu, dž.š., i strahu od Njega. Ko spozna Allaha i Njegovu veličanstvenost, ko je svjestan Njegove veličanstvenosti i moći, i ko spozna svoju manjkavost pri izvršavanju dužnosti prema svome Gospodaru, imat će strahopoštovanja prema Njemu i bojat će Ga se.
Allah, dž.š., rekao je:

"... A Allaha se boje od robova Njegovih - učeni. ..." (35:28)

Sve što je spoznaja potpunija i bogobojaznost je potpunija.

Iman povezuje vjernike s Allahom, dž.š., putem ljubavi, kao što određuje vezu među vjernicima i Allahovim neprijateljima koji glave okreću od istine. Ovo svojstvo došlo je do izražaja u liku Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i njegovih ashaba, neka je Allah zadovoljan njima.

Allah, dž.š., rekao je:

"Muhammed je Allahov Poslanik, a njegovi sljedbenici strogi su prema nevjernicima, a samilosni među sobom; vidiš ih kako se klanjaju i licem na tle padaju želeći Allahovu nagradu i zadovoljstvo - na licima su im znaci, tragovi od padanja licem na tle. Tako su opisani u Tevratu. A u Indžilu: oni su kao biljka kad izdanak svoj izbaci, pa ga onda učvrsti, i on ojača, i ispravi se na svojoj stabljici izazivajući divljenje sijača - da bi On s vjernicima najedio nevjernike. A onima koji vjeruju i dobra djela čine Allah obećava oprost i nagradu veliku." (48:29)

Dobro djelo kojim se čisti duša, kojim se pročišćava srce i održava život jedan je od tragova imana. Stoga se u kur'anskim ajetima iman vrednuje na osnovu dobrih djela. Ako iman ne bi pratilo dobro djelo, to bi bio ništavan i bezvrijedan iman i bio bi poput stabla koje ne daje plodove niti daje hladovinu. Ako djelo ne bi bilo prožeto imanom, postaje dvoličnjaštvo i licemjerstvo, a to je zlo koje može zadesiti insana.

"Tako mi vremena - čovjek je, doista, na gubitku, osim onih koji vjeruju i dobra djela čine, i koji jedni drugima istinu preporučuju i koji jedni drugima preporučuju strpljenje." (El-'Asr)

Ako čovjek spozna svoga Gospodara razumom i srcem, ova njegova spoznaja urodit će zrelim plodom i ostavit će u samom sebi ugodan trag koji će ga voditi pravom putu , što će potaći u njemu hrabrost, prezir prema smrti i želju za onim što se nalazi kod Allaha. Onaj ko žudi za susretom s Allahom i Allah žudi za susretom s njim.

U ove plodove spada i oslobađanje duše od utjecaja nepromjenjivosti. To je zbog toga što iman zagovara svjedočenje da je Allah - Onaj Koji život i smrt daje, Onaj Koji spušta i uzdiže, Onaj Koji nanosi štetu i korist.

Allah, dž.š., podučavajući Svoga Poslanika s.a.v.s., kaže:

"Reci: 'Ja ne mogu ni samom sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće. A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo daleko od mene; ja samo donosim opomene i radosne vijesti ljudima koji vjeruju.'" (7:188)

Iman podstiče vjerovanje da je Allah, dž.š., Onaj Koji opskrbu daje, ne upravlja Njime žudnja pohlepnoga, ne odvrća Ga mržnja onoga koji prezire.

Uzvišeni kaže:

"Na Zemlji nema nijednog živog bića, a da ga Allah ne hrani. On zna gdje će koje boraviti i gdje će sahranjeno biti. Sve to ima u jasnoj Knjizi." (11:6)

Rekao je Allah, slavljem neka je On:

"A koliko ima životinja koje ne sakupljaju hranu sebi, Allah ih hrani, a i vas! On sve čuje i sve zna." (29:60)

Neka je uzvišen Onaj Koji je rekao:

"Allah u izobilju daje hranu onome kome hoće od robova Svojih, a nekom i uskraćuje; Allah, zaista, zna sve." (29:62)

Iman je taj koji pokreće snagu čovjeka i povezuje ga s najuzvišenijim primjerom, a to je Allah Koji je izvor dobra, dobročinstva i potpunosti.

Iz ovoga čovjek vidi da su dobro i sreća u čednosti i časti, a to je tajna povezanosti dobrog djela i vjerovanja u Allaha, dž.š.

Potpuna pokornost svemu onome što je došlo od Allaha

Ako je iskreno čovjekovo vjerovanje u njegovog Gospodara i Stvoritelja, Vladara svega malog i velikog u ovom prebivalištu, u nama samima, to će uroditi plodom, a to je potpuna i sveopća pokornost vjeri koja je došla od Allaha, dž.š.

Allah, dž.š., rekao je:

"I tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim Tebe ne prihvate i da onda zbog presude Tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete, i dok se sasvim ne pokore." (4:65)

Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je:

"Niko od vas neće vjerovati sve dok njegove težnje ne budu podudarne s onim s čime sam došao."

Stoga tvoja pokornost vjeri treba biti potpuna i sveobuhvatna. Allah, dž.š., u Svojoj Knjizi obznanio je stanje vjernika i nevjernika, pa je rekao:

"A licemjeri govore: 'Mi vjerujemo u Allaha i Poslanika i pokoravamo se' - zatim neki od njih glave okreću; nisu oni vjernici. Kad budu pozvani Allahu i Poslaniku Njegovu da im On presudi, neki od njih odjednom leđa okrenu; samo ako znaju da je pravda na njihovoj strani, dolaze mu poslušno. Da li su im srca bolesna, ili sumnjaju, ili strahuju da će Allah i Poslanik Njegov prema njima nepravedno postupiti? Nijedno, nego žele da drugima nepravdu učine. Kad se vjernici Allahu i Poslaniku Njegovu pozovu, da im On presudi, samo reknu: 'Slušamo i pokoravamo se!' Oni će uspjeti." (24:47-51)

Rekao je Uzvišeni:

"O vjernici, svi u vjeru mira udite..." (2:208)

Vjernik se mora predati svome Stvoritelju u svim životnim pitanjima i da vjera koju mu je On poslao bude vjera za njegov razum, srce, oko, uho, ruku, nogu, tijelo, stomak, olovku, jezik, za njegove dane i noći, njegov trud i djela.

Poziv u Allahovu vjeru

Iskreni vjernik, čvrst u svojoj vjeri, poziva i druge ljude u nju.

"A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji dobra djela čini i koji govori: 'Ja sam, doista, musliman.'" (41:33)

Uzvišeni Allah podučavajući Svoga Poslanika, s.a.v.s., rekao je da govori u Njegovo ime i u ime onih koji Ga slijede:

"Reci: 'Ovo je moj put, ja pozivam k Allahu, imajući jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi'..." (12:108)

Tako biva zainteresiranost pojedinca, vjernika i društva koje vjeruje, propagiranje ljepota vjere njihovog Gospodara, otkrivanje njenih ljepota i vrijednosti, ulaganje truda, onoliko koliko je moguće, u pozivanje čovječanstva u iman i ulazak u njegov krug, sve dok ta vjera ne postane vjera cijelog čovječanstva.

Kao što je priroda istine da se ona ne zadovoljava ničim drugim osim da ona bude dominantna, tako je srž prirodne naklonosti prema istini da se ona ne smiruje kada se pred njom pojavi istina osim s ulaganjem truda i napora. A neprestano ulaganje truda u izdizanju riječi istine i njenoj vladavini nad svakim zlom koji joj se suprotstavlja, zapravo, dužnost je koju je Allah nametnuo vjernicima u riječima Uzvišenog:

"I tako smo od vas stvorili pravednu zajednicu da budete svjedoci protiv ostalih ljudi, i da Poslanik bude protiv vas svjedok..." (2:143)

A mi nećemo biti svjedoci protiv drugih ljudi osim ako im dostavimo Njegovu vjeru. Naši časni prethodnici ponijeli su sa sobom ovu dužnost, pa su putovali zemljom od istoka do zapada, od sjevera do juga uzdižući zastavu islama, podižući zastavu imana, pa su svi krajevi zemlje odgovorili njihovom pozivu i zovu njihovog imana: Allahu ekber - Allah je najveći. I do dan-danas odgovaraju na njihov poziv.

Slijedenje i neslijedenje

Iskreni vjernik zna da je Allah, dž.š., upotpunio svoju vjeru onim što je poslao Svome poslaniku Muhammedu, s.a.v.s. Stoga je Uzvišeni Allah rekao:

"... Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera..." (5:3)

Iza upotpunjenja nema ništa drugo do nedostatak, iza upute nema ništa drugo do stranputica. Ako neko misli da će u vjeru dodati nešto novo, onda misli da Allah, dž.š., nije upotpunio ovu vjeru. To smatraju kafiri - nevjernici, da nas Allah sačuva od njih, zato što su lažnim ovaj ajet učinili, a ko jedan ajet smatra lažnim, on je kafir.

Stoga, iskreni vjernik strogo vodi računa o slijedenu Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Rekao je Uzvišeni Allah :

"Reci: 'Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti'..." (3:31)

Prijateljstvo s vjernicima i neprijateljstvo prema nevjernicima

Jedno od svojstava iskrenog vjernika jeste da je on ponizan prema vjernicima, a ponosit prema nevjernicima. Allah, dž.š., kaže:

"O vjernici, ako neko od vas od vjere svoje otpadne - pa, Allah će, sigurno, mjesto njih dovesti ljude koje On voli i koji Njega vole - prema vjernicima ponizne, a prema nevjernicima ponosite; ..." (5:54)

Iskreni vjernik zna da mu'mini idu putem koji vodi u Džennet, a da kafiri idu putem koji vodi u Džehennem. On mrzi slijedenje puta koji vodi u Džehennem i ulaže sav svoj trud kako bi udaljio sebe i svoju porodicu od ovog puta. Stoga ćeš ga vidjeti kako ojačava svoju vezu s mu'minima i zajedno s njima ide pravim putem.

Uzvišeni Allah rekao je:

"Zar mislite da ćete biti ostavljeni, a da Allah ne ukaže na one među vama koji se bore i koji, umjesto Allaha i Poslanika Njegova i vjernika,

nisu uzeli nikog za prisna prijatelja? - A Allah dobro zna ono što radite.” (9:16)

Uzvišeni kaže:

“Vaši zaštitnici samo su Allah i Poslanik Njegov i vjernici...” (5:55)

Allah, dž.š., kaže:

“O vjernici, ne prijateljajte ni sa očevima vašim ni sa braćom vašom ako više vole nevjerovanje od vjerovanja. Onaj od vas koji bude s njima prijateljvao, taj se, doista, prema sebi ogriješio.” (9:23)

Uzvišeni je rekao:

“Ne trebaju ljudi koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju biti u ljubavi sa onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprotstavljaju, makar im oni bili očevi njihovi, ili sinovi njihovi, ili braća njihova, ili rođaci njihovi. Njima je On u srca njihova vjerovanje usadio i svjetlom Svojim ih osnažio, i On će ih uvesti u bašče dženetske, kroz koje će rijeke teći, da u njima vječno ostanu. Allah je njima zadovoljan, a i oni će biti zadovoljni Njime. Oni su na Allahovoj strani, a oni na Allahovoj strani će sigurno uspjeti.” (58:22)

Jedno od svojstava iskrenih vjernika jeste i ljubav prema vjerniku, a naročito prema ashabima Poslanika, s.a.v.s., koji su se takmičili u vjerovanju. Njima je bilo najvrednije takmičenje u iman u pobjeda u njemu. Allah, dž.š., rekao je:

“Allah je zadovoljan prvim muslimanima, muhadžirima i ensarijama i svima onima koji ih slijede dobra djela čineći, a i oni su zadovoljni Njime; za njih je On pripremio dženetske bašče, kroz koje će rijeke teći, i oni će vječno i zauvijek u njima boraviti. To je veliki uspjeh.” (9:100)

Rekao je Uzvišeni:

“Oni koji poslije njih dolaze - govore: ‘Gospodaru naš, oprostí nama i braći našoj koja su nas u vjeri pretekla i ne dopusti da u srcima našim bude imalo zlobe prema vjernicima; Gospodaru naš, ti si, zaista, dobar i milostiv.’” (59:10)

Dobro djelo hrana je za iman

Ako je dobro djelo plod imana, onda je svakako i njegova hrana, kao što biljke proizvode hranu i hrane se onim što proizvedu. Ako se iznenada zadesi ravnodušnost vjernika u vezi sa dobrim djelima i vjernik ne bude žurio da se oslobodi ove ravn-

odušnosti, ta ravnodušnost neće oklijevati u tome da se pretvori u neprestanu ravnodušnost, te će se iman umanjiti zavisno od toga koliko se udaljio od dobrih djela.

Uzvišeni Allah rekao je:

“Onome ko se slijepim bude pravio da ne bi Svemilosnog veličao, Mi ćemo šejtana natovariti, pa će mu on nerazdvojni drug postati; on će ih od pravog puta odvrćati, a ljudi će misliti da su na pravom putu.” (43:36,37)

Onaj ko bude radio dobra djela, bude se sam sa sobom borio i bude se borio protiv zla na Allahovom putu, snaga njegovog imana povećava se i u njegovom srcu se povećava Uputa. Rekao je Uzvišeni Allah:

“One koji se budu zbog Nas borili, Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti; a Allah je, zaista, na strani onih koji dobra djela čine!” (29:69)

Zaključak

* Iman jeste vjerovanje koje ispunjava srce i kao plodove daje dobra djela, a to je najveća blagodat i najplemenitija veza između roba i njegovog Gospodara.

* Tragovi imana moraju izaći na vidjelo u riječima i djelu.

* Tragovi i znakovi imana su:

1. da Allah i Njegov Poslanik budu vjerniku draži od bilo čega drugoga;
2. da voli vjernika samo u ime Allaha;
3. da mrzi povratak u nevjerovanje kao što mrzi da bude bačen u vatru;
4. džihad na Allahovom putu imecima i svojim životima,
5. strah od Allaha i od Njegovog praćenja, i strahopoštovanje prema Njemu, javno i tajno;
6. da voliš svome bratu muslimanu ono što samom sebi voliš;
7. dobrim djelom čisti se duša, pročišćava srce i održava život;
8. oslobađanje od dominacije nekog drugog (osim Allaha);
9. odvažnost i hrabrost bez straha od bilo koga, osim od Allaha;
10. ljubav prema dobru i uzvišenom uzoru.

* Između imana i dobrog djela postoji čvrsta veza, kada jedno ojača, ojača i drugo. Ko zanemari činjenje dobrih djela, brzo se umanj i zamre iman u njegovom srcu .

POTREBA ZA POSLANICIMA I NJIHOVIM OBJAVAMA

Spoznaja Stvoritelja

O čovječe, ti si stvoren, pa da li znaš ko je tvoj Stvoritelj? Da li znaš Njegova svojstva?

Spoznaja Vladara

O čovječe, ti ne vladaš sobom, niti vladaš svojom rukom, okom, stopalom, niti najmanjom žlijezdom ili ćelijom u tvome tijelu, jer ti nisi ništa u sebi stvorio. Da li ti znaš ko je tvoj Vlada, Stvoritelj Koji vlada svim onim što se u tebi nalazi?

Spoznaja Dobročinitelja

O čovječe, ti ne vladaš vodom koju piješ, zrakom koji udišeš, hranom koju jedeš, zemljom na kojoj obitavaš, niti vladaš bilo čime od čega imaš koristi, čime se koristiš i čime upravljaš u ovom životu. Da li znaš ko je Vlada svih ovih blagodati?

Spoznaja vjere

O čovječe, tebi je data sposobnost rada na ovoj Zemlji, data ti je vrijednost spoznaje svih stvari. Da li znaš ko je Taj Ko te postavio halifom na ovoj Zemlji? Znaš li ko te postavio za upravitelja ovih vrijednosti? Da li znaš čime je On zadovoljan od tvojih djela? A što ga srđi od tvojih djela?

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allah nije naredio? ..." (42:21)

Spoznaja mudrosti stvaranja

O čovječe, tvoj rok na Zemlji određen je, tvoji dani su određeni i ti ćeš s nje otići kao što si na nju i došao.

"A doći ćete nam pojedinačno, onakvi kakve smo vas prvi put stvorili, napustivši dobra koja smo vam bili darovali..." (6:94)

Da li znaš zbog čega si došao na dunjaluk? U tvom nosu, doista, postoji mudrost i on nije uzalud stvoren. U tvom je liku mudrost i on nije uzalud stvoren. U tvom je stopalu mudrost i ono nije uzalud stvoreno. U najmanjim venama i krvnim žilama tvoga tijela jeste mudrost i one nisu uzalud stvorene. Ali, da li znaš kakva je mudrost u postojanju tvog cijelog organizma? Zašto si došao na ovaj svijet? Ti ćeš to moći znati jedino podučavanjem od tvoga Gospodara, zato što je On Taj Koji te stvorio, shodno Svojoj želji koju je realizovao tvojim stvaranjem. Moći ćeš znati kakva je bila Njegova želja zbog koje si ti stvoren jedino Njegovim podučavanjem. Njegova se želja ne može spoznati drugačije nego Njegovim podučavanjem, isto onako kako ljudi ne mogu saznati kakva je mudrost mašine ili aparata, nego to mogu saznati jedino od njenog proizvođača.

Najveća neznalica

Kako bi razumio važnost spoznaje mudrosti tvog postojanja, šta ti misliš o ličnosti koja ne zna mudrost svoga oka? Šta misliš o osobi koja je veća neznalica od njega, koji ne zna mudrost svoga oka, nosa i uha. Šta misliš o osobi koja je najveća neznalica, koja ne zna mudrost svoga oka, nosa, uha, usta, glave, niti ruke? Da li sada znaš ko je najveća neznalica? To je, doista, osoba koja ne zna mudrost svoga postojanja na Zemlji.

Spoznaja kraja

O čovječe, ti ideš tamo kud su išli prethodnici i ti ćeš preći iz ove kuće kao što si prethodno prešao iz male kuće (materice) na ovu Zemlju. Da li znaš gdje je kraj? Šta te čeka nakon smrti?!!

Spoznaja uzroka uspjeha

O čovječe, ti ćeš, bez sumnje, odgovarati pred onim ko te postavio za upravitelja. Ti ćeš sigurno biti nagrađen ili kažnjen shodno svojim djelima na ovome svijetu. Ti sigurno ne možeš znati kojim djelima je tvoj Gospodar zadovoljan i koliki je njihov stepen kod Njega? Koja im je nagrada? Ti isto tako ne možeš znati koja loša djela Njega rasrđuju? Niti koliko mogu ona biti loša? Koja je kazna za njih? Da li ti, o čovječe, nešto znaš od toga?

Potreba za poslanicima

Sve dosadašnje znanosti predstavljaju izazov za čovjeka i koliko god bi oštromnosti bilo dato čovjeku, on ne može spoznati ništa od onoga što je prošlo, jedino ako ga o tome podučiti Stvoritelj, Vladar, Dobročinitelj, Onaj pred Kojim će se račun polagati, Onaj Koji raspolaže svim stvarima. Čovjek može znati o svemu onome što je prošlo, jedino uputom Stvoritelja. Stoga je ljudsko čovječanstvo i bilo u najvećoj potrebi za poslanicima koje je Allah uputio u te znanosti kako bi podučili ljude i obavijestili ih o njima.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"On tajne zna i On tajne Svoje ne otkriva nikome, osim onome koga On za poslanika odabere; ..." (72:26,27)

Nužnost božanske potpunosti

Ako bismo utvrđivali nesposobnost ili nedostatak bilo kojeg industrijskog preduzeća koje ne šalje izvještaje koji pojašnjavaju korist i djelovanje njenih proizvoda, prilikom dostave ovih proizvoda ljudima, našli bismo dosta manjkavosti. Stvoritelj čovjeka koji razmišlja, doista je potpun i On je Taj Koji nema manjkavosti, niti Mu šta nedostaje. U potpunost Njegove moći i mudrosti spada i to da On ne stvara čovjeka koji je razumom obdaren kako bi se raspitivao o svome Stvoritelju, Njegovim svojstvima, mudrosti Njegovog stvaranja i Njegovog kraja i dr., a zatim ga ostavlja njegovoj zbunjenosti bez upute i jasnog dokaza. Uzvišen je Allah i visoko iznad toga. Reкао je Uzvišeni Allah:

"O poslanicima, koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. ..." (4:165)

Dokazi poslanika

Kako niko ne bi u laž ugonio Allahove poslanike, kako ne bi bili prozvani kao lažni vjerovjesnici i lažni poslanici, Allah je potpomogao Svoje poslanike jasnim dokazima koji svjedoče da su oni Njegovi poslanici. Allah, dž.š., istakao ih je između drugih kako bi ljudima iznosili ove argumente i jasne dokaze.

Rekao je Allah, dž.š.:

"Mi smo izaslanike Naše s jasnim dokazima slali i po njima Knjige i terezije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali, ..." (57:25)

Kada bi poslanik osjećao potrebu, nakon ovih jasnih dokaza i nakon što bi ga napadali nevjernici i oholi, odgovarao bi im začuđeno:

"... Zar da se sa mnom raspravljate o Allahu, a On je mene uputio? ..." (6:80)

Opisao bi ih onako kako ih je Allah opisao:

"Oni poriču prije nego temeljito saznaju šta ima u njemu, a još im nije došlo ni tumačenje njegovu; ..." (10:39)

NEKI OD POSLANIČKIH DOKAZA

Ovo su primjeri jasnih dokaza kojim je Allah potpomogao Svoje poslanike. Tako je Allah, dž.š., potpomogao devom Svoga poslanika Saliha, a.s., koji je poslan narodu Semud.

Allah, dž.š., rekao je:

"... Semudu smo kao vidljivo čudo devu dali, ali oni u nju nisu povjerovali." (17:59)

Narod Semud tražio je od svoga poslanika Saliha, a.s., da im izvede devu iz stijene kako bi bila dokaz iskrenosti njegovog vjerovjesništva i poslanstva. Allah, dž.š., dao je da deva izađe iz stijene, ali samo je mali broj njih povjerovao.

Ibrahima, a.s., njegovi neprijatelji bacili su u vatru koja se bila razbuktala, i Allah, dž.š., spasio je Svoga poslanika iz ruku nevjernika.

Uzvišeni Allah rekao je:

"Spalite ga i bogove vaše osvetite, ako hoćete da išta učinite! - povikaše. 'O vatru' - rekosmo Mi - 'postani hladna, i spas Ibrahimu!' " (21:68, 69)

Allah, dž.š., potpomogao je Svoga poslanika Musaa, a.s., s devet očevidnih znamenja kada ga je poslao faraonu:

"Mi smo Musau devet očevidnih znamenja dali, ..." (17:101)

Allah, dž.š., kaže:

"Uvuci ruku svoju u njedra svoja, pojavit će se bijela, ali neće biti bolesna - bit će to jedno od devet čuda faraonu i narodu njegovu; oni su, doista, narod nevjernički. I kad im očito dođoše znamenja Naša, oni rekoše: 'Ovo je prava čarolija!' I oni ih, nepravedni i oholi, porekoše, ali su u sebi vjerovali da su istinita, pa pogledaj kako su skončali smutljivci." (27:12-14)

Allah, dž.š., poslao je Isaa, a.s., s jasnim dokazima koje Kur'an spominje:

"Kad Allah rekne: 'O Isa, sine Merjemin, sjeti se blagodati Moje prema tebi i majci tvojoj: kada sam te Džibrilom pomogao pa si s ljudima, u bešici i kao zreo muž, razgovarao; i kada sam te i pis-

menosti, i mudrosti, i Tevratu i Indžilu naučio; i kada si, voljom Mojom, od blata nešto poput ptice napravio i u nju udahnuo i kada je ona, voljom Mojom, postala ptica; i kada si, voljom Mojom, od rođenja slijepa i gubava iscijelio; i kada si, voljom Mojom, mrtve dizao; i kada sam od tebe sinove Israllove odbio, kad si im ti jasne dokaze donio, pa oni su među njima koji nisu vjerovali - povikali: 'Ovo nije ništa drugo do prava vradžbina!'" (5:110)

Možda su ovi snažni dokazi, kao što je oživljavanje mrtvih, čime je Allah, dž.š., potpomogao Isaa, a.s., imali obrnut efekat što je pomoglo nezalicama i onima koji imaju iskrivljeno mišljenje, da opišu Isaa, a.s., kao sina Božijeg - estagfirullah - (tražim oprost od Allaha). To su neki Allahovi znakovi kojima je Allah potpomogao Svoje poslanike kako bi ljudi znali i čvrsto vjerovali u istinitost poslanstva poslanika i vjerovjesnika. A i ti ćeš pronaći ove dokaze koji su postavljeni radi toga da bi poslanika pratile stvari koje ne posjeduje niko drugi do Allah, dž.š., kako bi to bilo dokaz da je on poslan od Vlasnika i Vladara ovih stvari. Isto kao što vlade šalju svoje predstavnike, a s njima i oružje ili policijska kola, oficire, vojnike, što biva dovoljnim dokazom da je tog zastupnika poslala vlada koja ga je potpomogla onim čime raspolaže, što je dovoljno da bi mu se povjerovalo.

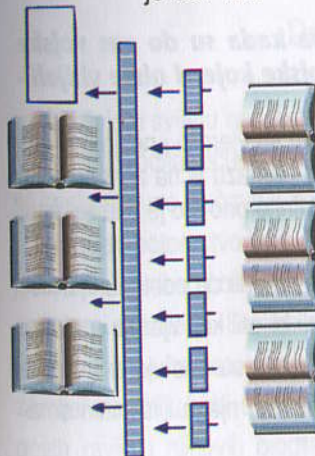
ISTINITA KNJIGA

Kada bi se neko zapitao koje su to mu'džize (nadnaravne moći) Muhammeda, s.a.v.s., dokazi njegovog poslanstva, na osnovu kojih su mu ljudi povjerovali i na osnovu kojih i danas ljudi mogu vjerovati?

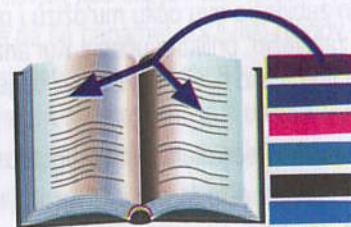
Prije odgovora na ovo pitanje moramo znati slijedeću istinu, a to je:

Kur'an je štampan u milionskom tiražu koji je sav isti.

Događaji opisani u Kur'anu

Događaji koji su se dogodili za vrijeme života Muhammeda, s.a.v.s.

Vjernici su vidjeli događaje pa su potpuno vjerovali.

Nevjernici su svjedoci tih događaja i ne mogu negirati Kur'an.

Mu'džize i dokazi koje je Allah, dž.š., podario našem poslaniku Muhammedu, s.a.v.s., i dan-danas vidljivi su što potvrđuje njegovo poslanstvo, kao što ćemo ubrzo i objasniti. Postoje mu'džize i dokazi koje je Allah, dž.š., podario našem poslaniku Muhammedu, s.a.v.s., a koji su prestali završetkom vremena u kojem su se desili i koji su bili Allahova pomoć Njegovom Poslaniku, s.a.v.s., kao što su vjetar, meleki i izviranje vode između njegovih, s.a.v.s., prstiju. Ove mu'džize i dokazi zapisani su u istinitoj Knjizi u koju razuman čovjek ne sumnja.

Prvo: Plemeniti Kur'an

Kur'an je na svojim stranicama zabilježio neke mu'džize koje su se desile i koje su ljudi vidjeli. Kur'an je objavljan postepeno, shodno događajima, spominjući ih, komentarišući i tumačeći njihove uzroke i izvlačeći iz njih pouke:

"Mi vam Knjigu objavljujemo u kojoj je slava vaša, pa zašto se ne opametite?" (21:10)

Svako razuman mora povjerovati da su svi događaji koje je Kur'an zabilježio istiniti i da u njih nema sumnje, pa čak i kad ne bi bio musliman. Kur'an spominje primjer kada je Allah, dž.š., raspršio saveznike (El-Ahzab), koji su se bili sakupili kako bi uništili muslimane, kada je Allah, dž.š., poslao na njih vjetar i vojsku, koju ljudi nisu vidjeli, ali su vidjeli njene tragove.

Allah, dž.š., kaže:

"... sjetite se Allahove milosti prema vama kada su do vas vojske došle, pa smo Mi protiv njih vjetar poslali, i vojske koje vi niste vidjeli - a Allah dobro vidi šta vi radite." (33:9)

Pošto je Kur'an zabilježio ovu očitu mu'džizu i pošto su vjernici i nevjernici čuli ono što je Kur'an zabilježio, prilikom učenja Kur'ana u namazu ili na znanstvenim skupovima i kružocima, i ako bi vjernici uvidjeli da je istinito ono što je zabilježeno, povećao bi se njihov iman.

A nevjernicima ne bi preostajalo ništa drugo do da šute ili da postanu vjernici. Ali da je Kur'an zabilježio nešto što se nije desilo, rekli bi oni koji vjeruju u njega: "Pogledajte, o ljudi, šta Muhammed smatra? On smatra da su nas vjetar i vojske potpomogle, a to se nije desilo. Kako onda da vjerujemo u njega i istinitim smatramo ono što kaže, a izašla je na vidjelo njegova laž?!"

Desilo se suprotno tome, a to je da se vjernicima povećao iman i zahvalnost na blagodatima njihovog Gospodara. A neki nevjernici su iz svog inata i nevjerovanja, u kojem su bili, prešli u islam i prihvatili njegove jasne istine.

Abdullah ibn-Revaha, jedan od ashaba, spjevao je pjesmu govoreći:

"Među nama Allahov Poslanik uči svoju Knjigu,

Kada se rascijepi blistava zora,

Uputa nas je prosvijetlila pa vidimo,

Naša srca sigurna su da je istina što kaže."

Isto tako, svako razuman treba se uvjeriti da je Kur'an koji danas uči potpuno isti kao i onaj koji je objavljen Muhammedu, s.a.v.s. Kada bi bio uzet ovaj deveti ajet iz sure El-Azhab i odnesen u London, Pariz, Moskvu, Vašington, Peking, Tel-Aviv, sela u prašumama Afrike, Meku el-Mukerremu, kada bi bio uzet Mushaf iz svakog ovog mjesta i kada bi ih otvorili na suri El-Azhab uvidjeli bismo da je to jedna Knjiga, i jedan te isti deveti ajet iz sure El-Azhab. Naprotiv, uvidjeli bismo da sve što se krije između dvije korice jeste, zapravo, jedan govor koji se ne može promijeniti, niti zamijeniti.

Uzvišeni Allah rekao je:

"Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!" (15:9)

Drugo: Poslanikov hadis

U cijelom svijetu ne postoji čovjek kao što je naš Poslanik, s.a.v.s. Njegova je generacija vodila računa o tome da se napamet uči svaki njegov govor i izreke, da se svakodnevno izučava. Organizirani su naučni skupovi kako bi se hadis izučavalo i kako bi se potomstvo podučavalo. Uspostavljene su i posebne škole za izučavanje hadisa. Ljudi su poštovali one koji napamet znaju najviše što je moguće, kao što su imami mezheba. Stotine ravija - prenosilaca hadisa svoju životnu dob provode u sakupljanju hadisa, njihovom ustrojavanju, zapisivanju, pa čak i putovanju iz zemlje u zemlju radi usklađivanja dva hadisa, radi istraživanja riječi hadisa, njegovih ravija i njihovih biografija, kao što su bili Buhari, Muslim, Nesai, Ahmed, Tirmizi, Ebu-Davud i mnogi drugi. U ummetu nalaze se ljudi koji pamte više od sedam stotina hiljada hadisa Poslanika, s.a.v.s., hadisa sa svim njihovim senedima (lancima predanja) i stepenima povjerljivosti. To je zato što je hadis Poslanikov,

s.a.v.s., dio vjere koji uređuje pravila svakodnevnog ponašanja jednog muslimana: u namazu, postu, zekatu, hadžu, prodaji, kupovini, sklapanju braka, razvodu, porodičnim vezama, o odnosu prema komšijama, kao što objašnjava muslimanu i njegove dužnosti naspram njegovog Gospodara i njegovog ummeta. Poslanikov je hadis doživio ovoliko pažnju muslimana nakon što im je to naredio njihov Gospodar u riječima:

“... ono što vam Poslanik kao nagradu da, to i uzmite, a ono što vam zabrani ostavite; ...” (59:7)

Poslanikov je hadis tačno zapisan, on je historijsko svjedočanstvo pred kojim s poštovanjem zastaje svako ko razuma ima. U ovom svjedočanstvu koje je precizno u svom pamćenju i čuvanju, naći ćemo mudžize i jasne dokaze koje je Muhammed, s.a.v.s., predstavljao ljudima. Na njihovim su temeljima ljudi i vjerovali i istinitim ga smatrali.

Poslanikova sira - biografija

Ako želiš da spoznaš nužnost poznavanja Poslanikove sire - biografije u bilježenju istinitih događaja, djela i njihove detalje u životu Muhammeda, s.a.v.s., promisli malo o najvećem poglavaru današnjice. Upitaj samog sebe da li znaš ime njegove majke, ili djeda, ili njegove kćeri? Da li znaš gdje se rodio taj poglavar, gdje je odrastao, ko ga je dojio, ko ga je usvojio, ko su njegovi najbolji drugovi, kako se oni zovu, kako je otpočelo njihovo prijateljstvo, šta taj poglavar voli da jede, oblači i pije? Kakvo je mišljenje tog poglavara o sveukupnim životnim pitanjima? Tada ćeš uvidjeti da postoje mnoge tajne u životu tog poglavara koje ti ne znaš, bez obzira na knjige, časopise i radio koji govore o tom poglavaru... Uvidjet ćeš da ti ne poznaješ te stvari vezane za život Muhammeda, s.a.v.s. Naprotiv naći ćeš knjige koje specijalno govore o opisu lica Poslanikova, s.a.v.s., njegovog stasa, njegovoj boji, odjeći, obliku njegove obuće, o najsitnijim dijelovima njegovog života, i nisi sam u tome. Milioni ljudi u svim dijelovima zemlje i u svim vremenima znali su o svim detaljima života Muhammeda, s.a.v.s. Poslanikova, s.a.v.s., sira najpreciznija je i najjasnija biografija na zemaljskoj kugli. Ne znamo ni za jednog čovjeka koji je toliko zabavio milione ljudi u svom stoljeću i u svoje vrijeme, kao ni stoljećima poslije njega, izučavanjem detalja njegovih djela kako bi to bio program za život, zakon za ljude, dove u namazu i ibadetima, kao što je to bio slučaj sa Muhammedom, s.a.v.s., čiji su hadisi sabrani, pažljivo ispitani i precizno prečišćeni. A uzrok ovolike brige o životu Poslanika, s.a.v.s., i bilježenju svega

onoga što mu se desilo, jeste to što je bavljenje ovim znanostima ibadet za koji će čovjek imati nagradu, koji ga približava Allahu, podiže ga u društvenoj ljestvici, donosi mu poštovanje i ljubav među ljudima. Uvidjet ćemo da su neke mudžize i dokazi kojima je Allah, dž.š., potpomogao Poslanika, s.a.v.s., prestale onda kada se završilo njihovo djelovanje, i koje su zabilježene u istinitim knjigama, a to su: Plemeniti Kur'an, Poslanikov hadis, Poslanikova sira. Bilo koji čovjek može doći do ovih dokaza i mudžiza u istinitim knjigama.

Povjerljivi prenosioci

Ako su mudžize Allahovog Poslanika sačuvane u istinitim knjigama, onda su njeni prenosioci najpovjerljiviji ljudi koje je čovječanstvo ikad poznavalo. Sve zemlje koje su muslimani osvojili, složne su u svjedočenju o iskrenosti imana osvajača svih ovih zemalja. Ove zemlje su im se pridružile, ušle u njihovu vjeru, borile se zajedno s njima, svoje porijeklo su vezivale za njih, učile su od njih njihovu vjeru i njihov jezik. I dan-danas te zemlje proslavljaju dan u kojem se desilo osvojenje njihove zemlje od muslimana, a posebno ashaba Allahovog Poslanika, s.a.v.s., Njih je sam Poslanik s.a.v.s. podučio, očistio i oplemenio svojim uputstvima, jer su bili pod njegovim vođstvom. Kada su narodi posvjedočili o iskrenosti imana ashaba i tabi'ina, predali im se iz ljubavi i poštovanja, onda je sasvim normalno da su ti osvajači posvjedočili o predanosti, priznavanju vrijednosti i plemenitosti njihovih pouzdanih učenjaka - nadzornika u koje su imali potpuno povjerenje. Ovi učenjaci - nadzornici jesu ti koji su prenosioci vjere i Allah, dž.š., preko njih je sačuvao Kur'an, hadis i siru. Dovoljno nam je ono što Allah, dž.š., svjedoči o ashabima Njegovog Poslanika, s.a.v.s., kako bismo spoznali vrijednost stepena do kojeg su oni došli, kao i to da ih je Allah, slavljem neka je On, počastio zbog toga što su bili prenosioci Njegove vjere širom svijeta.

Rekao je Uzvišeni Allah:

“Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćate, i u Allaha vjerujete. ...” (3:110)

Isto tako Allah, dž.š., kaže:

“I tako smo od vas stvorili pravednu zajednicu da budete svjedoci protiv ostalih ljudi, i da Poslanik bude protiv vas svjedok. ...” (2:143)

Svemogući je obavijestio da je počastio ovu generaciju zbog prenošenja poslanstva, pa je rekao:

“I znajte da je među vama Allahov Poslanik; kad bi vas on u mnogo čemu poslušao, doista biste nastradali; ali Allah je nekima od vas pravo vjerovanje omilio i u srcima vašim ga lijepim prikazao, a nezahvalnost i

raskalašenost i neposlušnost vam omrazio. ...” (49:7)

Hvaljeni je rekao Svome Poslaniku, s.a.v.s.:

“... On te podržava Svojom moći i vjernicima.” (8:62)

Allah, dž.š., obznanio je iskrenost vjerovanja ashaba, tabi'ina i tabi' tabi'ina koji su bili prenosioci ove vjere, te ih je Allah učvrstio na Zemlji i postavio ih namjesnicima na njoj:

“Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili, sigurno, namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im on želi, i da će im sigurno strah sigurnošću zamijeniti; ...” (24:55)

Ova pravovjerna, iskrena, pravedna zajednica jeste ta koja je prenijela ovu uputu.

Zaključak

* Doista, čovjekovo neznanje o svom Stvoritelju, svom Vladaru, svom Dobročinitelju, o svojoj vjeri kojom je njegov Gospodar zadovoljan, njegovo neznanje o mudrosti svoga stvaranja, postojanja, svoga kraja, kojim se približava svojom smrću, njegovo neznanje o uzrocima svoga izbavljenja kod Gospodara, i o uzrocima propasti na budućem svijetu, neznanje o svemu tome ga, doista, samo odvraća od Upute koja dolazi od Allaha, dž.š.

* Božija pravednost i potpunost iziskuju slanje jasnog, djelotvornog dokaza svom čovječanstvu koje je Allah, dž.š., stvorio, kao što smo već naveli.

* Kako bi ljudi imali dokaz i kako ne bi dedžal ili lažac sebi pripisivao poslanstvo, Allah, dž.š., potpomogao je svoje poslanike jasnim i očitim dokazima i mudžizama, s kojim ne može doći obični čovjek, a koje svjedoče o istinitosti poslanstva i vjerovjesništva.

* Među dokaze prethodnih poslanika spadaju: Salihova deva, Ibrahimova vatra, devet Musaovih znakova, Isaovo proživljavanje mrtvih i izlječenje slijepih, kao i mnogi drugi dokazi.

* Allah, dž.š., potpomogao je Svoga poslanika Muhammeda, s.a.v.s., mnogobrojnim jasnim dokazima i vječitim argumentima, kao i mnogim mudžizama koje su i danas vidljive. Mudžize koje su prestale odmah nakon što su se i desile, kao što je potčinjavanje vjetra, izviranje vode između njegovih prstiju, umnožavanje hrane kada je hrane bilo malo, zabilježene su u vjerodostojnim knjigama.

* Kur'an se smatra istinitom knjigom u kojoj su zabilježeni događaji koji su se desili Allahovom Poslaniku, s.a.v.s. Kur'an je objavljivan postepeno, zavisno od događaja. U sve ono što bi zabilježio od događaja, vjernik je, bez sumnje, prihvaćao, a kafir nije proturječio. Da je Kur'an bilježio nešto što se nije desilo, proturječili bi kafiri, a vjernici bi posumnjali.

* Poslanikov se hadis, također, smatra istinitom knjigom. Vjernici su pamtili, također, svaki hadis koji bi Poslanik, s.a.v.s., izrekao, ili svaku saglasnost njegovu. To je bio dio njihovog vjerovanja koji je određivao njihovo pojedinačno ponašanje, njihovu vezu sa Gospodarom, njihovom porodicom, komšijama, njihovom zajednicom. Svaki vjernik koji bi proveo život baveći se hadiskom znanosti, postigao bi visok stepen među ljudima, a isto tako zaslužio bi zadovoljstvo svoga Gospodara.

* Poslanikova sira - biografija najjasnija je i najpreciznija biografija za koju čovjek zna na zemaljskoj kugli. U njoj nema nejasnoća niti zastora, naprotiv, ona je jasnija desetine puta od najpoznatije biografije savremenih velikana. Sira Poslanika, s.a.v.s., precizno je pročišćena, njome su se ustrajno bavila istraživanja, ona se pamtila i pročišćavala kroz stoljeća. Stoga, ona i jeste istinita knjiga koja donosi vijesti o Poslaniku, s.a.v.s. i njegovom narodu.

* Ovu uputu su prenosili povjerljivi ljudi. A narodi koji su živjeli s njima, svjedoče o njihovom iskrenom vjerovanju i iskrenom govoru. Ti su narodi slijedili njihovu vjeru, a i danas je slijede. Isto tako, Plemeniti Kur'an svjedoči o ispravnosti i iskrenosti ovih prenosilaca Allahove vjere, a to su bili ashabi, tabi'ini i tabi'-tabi'ini.

PRETHODNI NAGOVJEŠTAJ

Rekao je Uzvišeni Allah:

"On je spomenut u knjigama poslanika prijašnjih." (26:196)

Prethodni nagovještaj

U dokaze poslanstva Muhammedova, s.a.v.s., spada i dokaz koji je prethodio njegovom rođenju, a on u tome nije mogao imati utjecaja. Taj je dokaz prethodni nagovještaj Allaha, dž.š., ljudima u prethodnoj Božijoj knjizi. Taj nagovještaj je da će Allah, dž.š., poslati Poslanika nakon Isaa, a.s. Allah, dž.š., odredio je njegovo mjesto, obznanio je predznake tog vremena, pojasnio je karakteristike ovog Poslanika kako bi ga poznali pri njegovom pojavljivanju. Kada su se počeli javljati predznaci toga vremena, kršćanski i židovski svećenici i rabini obznanjivali su približavanje pojave očekivanog poslanika. Kako su ljudi iščekivali njegovo javljanje, tako se on i pojavio na određenom mjestu i u određeno vrijeme. Kršćanski učenjaci i židovski rabini dolazili su i pažljivo posmatrali njegove, s.a.v.s., karakteristike kako bi uočili njihovu podudarnost. Mnogi od njih obznanili su svoju pripadnost islamu, svoje vjerovanje, napuštanje svoje dotadašnje vjere i svoje prelaženje u novu vjeru, kao učenik koji uči, umjesto učenjaka koji podučava, kao pojedinac koji slijedi, umjesto poglavara koji se slijedi. Čak i Kur'an izaziva idolopoklonike prihvaćanjem islama ovih učenjaka, sinova Israilovih:

"Zar ovima nije dokaz to što za njega znaju učeni ljudi sinova Israilovih?" (26:197)

"Oni kojima smo dali Knjigu prije Kur'ana, vjeruju u nju, a kada im se kazuje, govore: 'Mi vjerujemo u nju, on je istina od Gospodara našeg, mi smo i prije bili muslimani.'" (28:52, 53)

Vrijeme pojavljivanja Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

1. Tevrat i Indžil su iskrivljeni i ne postoji Tevrat koji je objavljen Musau, a.s. Kod židova postoji samo sveta knjiga koju nazivaju Tevratom, a ona nije ništa drugo do

piskaranja nekih njihovih učenjaka. Ono što nedostaje ovoj svetoj knjizi jeste sened - lanac prenosilaca, koji bi bio spojen sa Musaom, a.s. Isto tako Isaov, a.s., Indžil je u rukama kršćana iščezao, izgubio se i zamijenjen je sa sedamdeset predanja indžila koji su na kraju sažeti u četiri predanja indžila, tj. evanđelja, a to su: Matejino, Lukino, Markovo i Ivanovo. Uvidjet ćeš da je svaki indžil pripisan i prozvan po njegovom vlasniku koji ga je pisao. Ova Sveta knjiga i evanđelja u svojstvu su biografija Musaa, a.s., i Isaa, a.s., koje, ustvari, i nisu u potpunosti tačne, i od njih je napravljen Tevrat i Indžil. Vjersko je udaljavanje bilo najočitiije kada se kršćanstvo podijelilo na mnogobrojne grupacije koje su jedna drugu smatrale nevjerničkom, a nijedna od njih nije imala čvrst oslonac. S druge strane, sukob židova i kršćana dostigao je taj stepen da su ismijavali i sramotili jedni druge. Ovu situaciju je i Kur'an, a.š., zabilježio:

"Jevreji govore: 'Kršćani nisu na pravom putu!', a kršćani vele: 'Jevreji nisu na pravom putu!' ..." (2:113)

Na ovaj način je svijet ostao bez Allahove upute i ljudi su zalutali u tminama mušričkog i idolopokloničkog paganstva. Izgledalo je svakom ko imalo poznaje Allahov zakon stvaranja, da je neophodno da Upućivač, slavan neka je On, pošalje Svjetlo koje će uputiti ljude na pravi put. U Barnabinom jevanđelju, u 72. poglavlju stoji da je Isa, a.s., obavijestio kršćane o vremenu dolaska poslanika koji će doći poslije njega, govoreći: **"On neće doći u vašem vremenu, nego će doći godinama kasnije kada se iskrivi moj Indžil i kada ne bude bilo više od trideset vjernika. U to vrijeme, Allah će se smilovati nad svijetom, pa će im poslati Svoga Poslanika iznad čije glave će neprestano lebdjeti bijeli oblak."**

Mnogobrojne vijesti o dolasku Poslanika, s.a.v.s.,

Budući da su se pojavili predznaci vremena u kojem će se pojaviti očekivani Poslanik, svećenici i rabini su sve više obznanjivali dolazak očekivanog Poslanika. Kur'an, hadiske zbirke, kao i sira bilježe jedan dio tih vijesti.

Tako, Sejf ibn Zi Jezin el-Humejri donosi radosnu vijest Abdul-Muttalibu o tome da će očekivani Vjerovjesnik biti iz njegove porodice, nakon što je od njega čuo o njegovom porijeklu koje se vezuje za Ismaila, a.s.

Zejd ibn Nufejl i grupa njegovih drugova putovali su tražeći Ibrahimovu vjeru. Tako je Zejd došao do rabina u Šamu. On mu je rekao: "Došao si da tražiš vjeru, ali nećeš naći nikoga ko će te u nju uputiti. Došlo je vrijeme pojave Vjerovjesnika, koji će se pojaviti u tvoim gradu iz kojeg si izašao, propovijedajući vjeru Ibrahimovu. Idi i pridruži mu se."

Kis ibn Saide el-ljadi je u svom govoru na pijaci Ukkaz rekao: "Allahova je vjera bolja od vaše vjere", govorio je svom arapskom narodu," i Poslanik čije je vrijeme došlo." Medinski su židovi sve više obznanjivali dolazak očekivanog Vjerovjesnika. Prijetili su arapskim idolopoklonicima njegovom pojavom i time da će ga slijediti i boriti se protiv njih zajedno s njime, kao što su se borili narodi Irem i Ad. Kur'an je zabilježio ovaj njihov stav, suočio ih s njime i suprotstavio se onome šta govore, još prije objave Kur'ana, a.š. Muslimani su raspravljali sa židovima o tome i židovi nisu imali drugog izlaza do da to priznaju pred vjernicima. A kada bi se osamljivali, prigovarali bi jedni drugima. Kada bi nešto zadesilo židove, govorili bi: "Gospodaru naš, pomoz nas Vjerovjesnikom koji će biti poslan u ovom vremenu a čije karakteristike nalazimo u Tevratu." Plemeniti je Kur'an zabilježio kako su židovi molili od Allaha pomoć protiv arapskih idolopoklonika, u vrijeme pojave očekivanog Poslanika u riječima:

"A kada im Knjiga od Allaha dolazi, koja priznaje kao Istinitu Knjigu koju imaju oni - a još ranije su pomoć protiv mnogobožaca molili - i kad im dolazi ono što im je poznato, oni u to neće da vjeruju, i neka zato stigne nevjernike Allahovo prokletstvo." (2:89)

Isto tako, Kur'an je zabilježio i dijalog i prepirku između muslimana i židova oko toga šta su židovi obznanjivali o pojavi Vjerovjesnika.

Uzvišeni je rekao:

"Kad sretnu vjernike, oni govore: 'Vjerujemo!', a čim se osame jedni drugima, kažu: 'Zar ćete im kazivati o onome što je Allah samo vama objavio, pa da im to bude dokaz protiv vas pred Gospodarom vašim? Zar se nećete opametiti?' A oni zar ne znaju da Allah zna i ono što kriju i ono što pokazuju?" (2:76, 77)

Židovi su priznavali ono što su prethodno učinili i to su potvrđivali, iako su znali da će to biti dokaz pred njihovim Gospodarom o tome da nisu vjerovali u Muhammeda, s.a.v.s. Stoga su i prigovarali jedni drugima zbog onog šta su govorili ljudima, što će svjedočiti protiv njih na Sudnjem danu jer su znali za vjerovjesništvo Muhammeda, s.a.v.s., a nisu vjerovali u njega. Zbog onoga što su uradili, sami sebi su pripisivali ludilo (**"Zar se nećete opametiti?"**) pronalazeći drugi način za pokrivanje istine, tako što nisu govorili o onome što se nalazi u Tevratu, o radosnoj vijesti i pojavi Muhammeda, s.a.v.s. Oni su mislili da ih Allah, dž.š., neće kazniti nizašta drugo osim za ono za šta su ljudi svjedočili protiv njih.

"Zar ćete im kazivati o onome što je Allah samo vama objavio, pa da im to bude dokaz protiv vas pred Gospodarom vašim? Zar se nećete opametiti?"

Stanovnici Medine primili su islam prije stanovnika Meke. Sve vrijeme Poslanikovog boravka u Meki, stanovnici Medine slušali su od svojih komšija židova o karakteristikama i radosnoj vijesti o dolasku Muhammeda, s.a.v.s. Stoga se i desilo da je neko iz prve grupe Medinlija koji su primili islam, rekao: "Ovo je, tako mi Allaha, Vjerovjesnik kojeg židovi najavljuju, pa neka vas oni ne preteknu."

Oni koji su se uvjerali u znake poslanstva

1. Monah Behira

Kada je Muhammed, s.a.v.s., otišao sa svojom amidžom Ebu-Talibom na put, prvi puta, u Šam, sreli su monaha Behiru koji se zagledao u Muhammeda, s.a.v.s., i primijetio znake poslanstva na njegovom licu i između plećki. Upitao je Ebu-Taliba:

Monah: "Šta ti je ovaj dječak?"

Ebu-Talib: "Moj sin."

Monah: "Ne bi trebalo da mu je otac živ!"

Ebu-Talib: "On je moj bratić. Otac mu je umro dok ga je majka u utrobi nosila."

Monah: "Istinu si rekao. Vрати se s njim u svoje mjesto i čuvaj se 'židova.'"¹⁴

2. Monah Nostora

Kako je Behira uočio da je Muhammed vjerovjesnik, tokom njegovog prvog putovanja u Šam, tako je to i monah Nostora uočio, vidjevši bijeli oblak koji mu je hladovinu pravio. Allah, dž.š., rekao je:

"Ili oni ne poznaju Poslanika svoga, pa ga zato poriču?" (23:69)

3. Abesinski negus (vladar) Ashama

Kada je Negus čuo neke kur'anske ajete koje je proučio Džafer ibn Ebu-Talib, plakao je sve dok mu se brada nije natopila suzama, pa je rekao: "Doista ovo i ono s čime je došao Isa, a.s., izlazi iz jedne svjetiljke."¹⁵ Zato je Abesinija bila utočištem muslimana prilikom njihove prve i druge Hidžre, nakon što im je arapska zemlja postala tijesna. Kada je Amr ibn Umejje ed-Dameri stigao s pismom Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kojim ga poziva u islam, Negus je stavio pismo na svoju glavu ponizno se spuštajući sa svoga kreveta. Napisao je Poslaniku, s.a.v.s., pismo u

kojem je obznanio svoj islam. Negus je poslao delegaciju kršćana, koju su sačinjavala 62 Abesinca i 8 ljudi iz Šama, a to su: monah Behira, Idris, Ešref, Ebreha, Sumame, Kism, Durejs i Ejmen. Poslanik, s.a.v.s., proučio je do kraja suru Ja-Sin, pa su plakali kada su čuli Kur'an. O ovim kršćanskim učenjacima, čije su oči plivale u suzama kada su čuli Kur'an, objavljene su riječi Uzvišenoga:

"... svakako ćeš naći da su vjernicima najbliži prijatelji oni koji govore: 'Mi smo kršćani', zato što među njima ima svećenika i monaha i što se oni ne ohole. Kada slušaju ono što se objavljuje Poslaniku, vidiš kako im liju suze iz očiju jer znaju da je to Istina, pa govore: 'Gospodaru naš, mi vjerujemo, pa upiši i nas među one koji su svjedoci.'" (5:82,83)

4. Delegacija kršćanskih učenjaka koja se uputila u Meku

Kada su kršćani čuli da se pojavio poslanik Muhammed, s.a.v.s., poslali su mu delegaciju koju je sačinjavalo 20 osoba. Pošto su stigli kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u Meku, čuli Kur'an i odgovore Poslanika, s.a.v.s., na njihova pitanja, njihove su se oči ispunile suzama i oni su primili islam. Kada su ga napustili, susreo ih je Ebu-Džehl sa skupinom Kurejšija, pa su im rekli: "Dabogda Allah uništio skupinu. Vas su poslali ljudi vaše vjere, koji su ostali iza vas, kako biste za njih istraživali i donijeli im vijest o čovjeku. Vi niste dugo sjedili kod njega, a već ste napustili svoju vjeru i povjerovali u ono što vam je rekao! Mi ne poznajemo skupinu goru od vas" - ili su im rekli nešto slično tome. Na to su odgovorili: "Neka je na vas mir i spas. Mi nećemo ružno s vama postupati. Nama naša djela, a vama vaša djela. Mi sebi želimo samo dobro." U povodu ove delegacije i ovog događaja, objavljene su riječi Svemogućeg:

"Oni kojima smo dali Knjigu prije Kur'ana, vjeruju u nj, a kada im se kazuje, govore: 'Mi vjerujemo u Nj, On je Istina od Gospodara našeg, mi smo i prije bili muslimani.' Oni će dobiti dvostruku nagradu zato što trpe i što lijepim zlo uzvraćaju i što od onoga što im dajemo udjeljuju; a kad čuju besmislicu kakvu, od nje se okrenu i reknu: 'Nama naša djela, a vama vaša djela; mir vama! Mi ne želimo društvo neukih.'" (28:52-55)

5. Abdullah ibn Selam

On je jedan od velikana židovskih rabina. Nakon što je Poslanik, s.a.v.s., stigao u Medinu, njemu se uputio Abdullah ibn Selam kako bi se uvjerio u znakove njegovog poslanstva. Kada se u njih uvjerio, objavio je svoju pripadnost islamu, ali je on tražio od Poslanika, s.a.v.s., da prikrije svoj islam kako bi mogao čuti mišljenje židova o njemu. Poslanik, s.a.v.s., pozvao je židove i pitao ih o njihovom prijatelju Abdullahu ibn Selamu, a Abdullah je bio skriven u blizini, pa su rekli: "On je naš poglavar i sin našeg poglavara. On je najučeniji među nama i sin najučenijeg među nama." Tada je Abdullah ibn Selam izašao pred njih i pozvao ih u islam i vjerovanje u Muhammeda, s.a.v.s., o kojem se govori u njihovom Tevratu. Oni su odbili i uzoholili se. Povodom ovog židovskog učenjaka objavljene su riječi Uzvišenog, obraćajući se Arapima:

"Reci: 'Kazite vi meni šta će s vama biti ako je Kur'an od Allaha, a vi u Nj ne vjerujete, i ako je jedan od sinova Israilovih posvjedočio da je i on od Allaha, pa on povjerovao, a vi se uzoholili.' Allah, zaista, neće ukazati na pravi put narodu koji sebi nepravdu čini." (46:10)

6. Zejd ibn Sa'ne

On je jedan od židovskih rabina koji su primili islam. Neka nam on sam ispriča kako je primio islam. Rekao je: "Kada sam pogledao u lice Muhammeda, s.a.v.s., vidio sam sve znake poslanstva, osim dvije stvari, koje nisam provjerio:⁶

1. njegova blagost prevladava ponašanjem u situaciji kada nešto zanemari (zaboravi);
2. glupo ponašanje prema njemu samo mu povećava blagost.

Prikazivao sam mu se dobrim kako bi se sastajao s njim i kako bi spoznao njegovu blagost i ponašanje u situacijama kada nešto previdi (zaboravi). Kupio sam nešto od njega, tako da mi da u određeno vrijeme, pa sam mu dao novac. Dva ili tri dana prije tog određenog vremena, otišao sam kod njega, povukao ga-za nabore njegove košulje i ogrtača i smrkuto gledajući u njega, rekao sam mu: 'Zar mi nećeš dati ono što je moje, o Muhammede? Tako mi Allaha, o sine Abdull-Muttalibov, vi ste, doista, oni koji odugovlače.'

Rekao je Omer: 'O Allahov neprijatelju, zar ti govoriš Allahovom Poslaniku ovo što ja čujem? Tako mi Allaha, da se ne bojim prekršaja, mačem bih ti udario glavu.'

Muhammed, s.a.v.s., pogledao je Omera mirno i spokojno, a onda se nasmiješio i rekao:

'I meni i njemu je bilo potrebnije nešto drugo od tebe, Omere. Da mi narediš da to lijepo obavim, a da njemu narediš da lijepo traži. Idi, Omere, i daj mu ono što mu pripada i dodaj tome 20 sa'a umjesto njegovog straha - tj. u zamjenu za to što si ga prestrašio.' On je to i učinio.

Na to sam rekao: 'Omere, sve znakove poslanstva sam vidio na Muhammedovom, s.a.v.s., licu, kada sam gledao u njega, osim dva znaka koje nisam ispitao:

- njegova blagost prevladava ponašanjem kada nešto previdi (zaboravi);

- glupo ponašanje prema njemu samo povećava njegovu blagost.

Ispitao sam ih i ja svjedočim da sam ja zadovoljan da mi Allah bude Gospodar, da mi islam bude vjera i Muhammed, s.a.v.s., vjerovjesnik."⁷

7. Selman el-Farisi

Kada je Selman el-Farisi čuo za dolazak Muhammeda, s.a.v.s., u Medinu, otišao je da se sretne s njim i da ispita tri znaka poslanstva:

1. Ne prima sadaku - milostinju,

2. Prihvata hediju - poklon,

3. Znak na leđima, poput jajeta... Tjelesna oznaka da je on očekivani Vjerovjesnik. Ove je znake naučio od rabina u Šamu.

Selman je donio pregršt hurmi Poslaniku, s.a.v.s., i rekao mu: "Ovo je sadaka." Poslanik, s.a.v.s., podijelio ih je među ashabima i nije nijednu uzeo... Ovo je jedan.

Selman se vratio s drugom pregršti hurmi i rekao mu: "Ovo je hedija." Poslanik ih je uzeo za sebe... Ovo je drugi.

Nakon toga, Selman je pokušavao vidjeti pečat vjerovjesništva na Vjerovjesnikovim, s.a.v.s., leđima, sve dok ga nije vidio. Tada je obznanio svoju pripadnost islamu.

8. Muhajrik el-Jehudi

Ovaj Muhajrik el-Jehudi, uvjerio se u vjerovjesništvo Muhammeda, s.a.v.s., i obznanio svoju pripadnost islamu. Borio se s njime, a dokaz je njegovog vjerovanja njegova oporuka Poslaniku, s.a.v.s., kojom on ostavlja svoj imetak ukoliko bude ubijen u bici. Postao je šehid, neka mu se Allah smiluje, a njegov imetak je bio sadaka siromašnim Medinlijama.

Sve što smo naveli samo su neki od hiljada i miliona primjera ehlu-kitabija koji su dobrovoljno i sami zadovoljni time, obznaneli svoje vjerovanje i svoj islam. Kur'an je spomenuo situacije nekih od njih iznoseći dokaze Arapima koji su proturječili Istini.

Uzvišeni je rekao:

"Zar ovima nije dokaz to što za njega znaju učeni ljudi sinova Israilovih?" (26:197)

"Oni kojima smo dali Knjigu znaju Poslanika kao što sinove svoje znaju..." (2:146)

Kršćani i židovi mijenjaju radosne vijesti

Nakon što se pojavio Muhammed, s.a.v.s., židovi i kršćani promijenili su radosne vijesti o poslanstvu, kako muslimani ne bi imali protiv njih nikakvog dokaza. Poznati engleski historičar Džibon u 5. tomu svoje knjige rekao je: "Rabini i svećenici prepisali su i zamijenili, nakon pojave islama, mnogobrojne tekstove iz Tivrata i Indžila." Bušra Zahari Mihail - kršćanin kojeg je Allah uputio - u svojoj knjizi "Muhammed je Allahov poslanik", ovako najavljuje evanđelja, pa kaže: "Monasi su ga, doista, iskrivili i izmijenili. To dolazi do izražaja u različitim izdanjima Indžila iz kojih su monasi izuzeli i izmijenili neke dijelove. Jedan od istaknutih kršćana otac Abdul-Ehad Davud el-Esveri (nadbiskup) u svojoj knjizi "Indžil i krst" iznosi neka od ovih iskrivljanja koja su se desila, pa tako upućuje na rečenicu: "Hvala Allahu, na Zemlji je mir, a među ljudima radost." Ovako nije bilo u Indžilu, nego: "Hvala Allahu, na Zemlji je islam, a među ljudima je Ahmed." Pogledaj kako je došlo do iskrivljanja Muhammedovog imena i naziva vjere.

Ostaci svjetlosti

Bez obzira na iskrivljanje, u iskrivljenom Tivratu i Indžilu ostale su neke činjenice koje ukazuju na Muhammedov, s.a.v.s., dolazak. Ovo su neki primjeri:

U Svetoj knjizi - Tivratu

1. U 18. poglavlju "Ponovljenog zakona" stoje njegove riječi - tj. riječi Musa, a.s.: **"Na to mi reče Jahve: 'Pravo su rekli. Podignut ću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviti ću svoje riječi u njegova usta,**

da im kaže sve što im zapovijedim. A ne bude li ko poslušao moje riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati preda mnom. A prorok koji bi se usuđivao govoriti nešto u moje ime što ja ne budem zapovjedio da govori, i koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi." (18:20).

Ova radosna vijest, kako kaže Bušra Zahari Mihail,⁹ nije radosna vijest o Jošui, kako su to smatrali židovski rabini, kao što to nije ni radosna vijest o Mesiji, kako to tumače učenjaci kršćanskih Levita. Naprotiv ovo je radosna vijest o Muhammedu, s.a.v.s., i to iz nekoliko razloga koje spominje Bušra Zahari. A to su:

U radosnoj vijesti je došla riječ **"kao što si ti"**, a Jošua nije bio poput Musa, a.s., i njemu nije bila objavljena Knjiga (Objava). U Ponovljenom zakonu stoji: **"Ne pojavi se više prorok u Izraelu ravan Mojsiju - njega je Jahve poznao licem u lice!" (34:10)** Isto tako mesih Isa, a.s., nije bio poput Musaa, a.s. Rođen je bez oca, govorio je u kolijevci. On nije imao zakonik kao što je imao Musa, a.s., a razlikuje se od Musaa, a.s, i u načinu smrti. Musa, a.s., umro je, a Isaa, a.s., Allah, dž.š., uzdigao je. Isto tako riječi **"između njihove braće"** ne mogu se odnositi na Jošuu koji je bio prisutan zajedno s dvanaest apostola. Da se ovdje mislilo na Jošuu ili Mesiha bilo bi rečeno "od njih", tj. od sinova Israilovih, ali u radosnoj vijesti stoji: **"između njihove braće"**, a Ismail, a.s., i njegovo potomstvo, u koje se ubraja i Muhammed, s.a.v.s., braća su Ishakova i Jakubova (Israil), kao i njihovih potomaka.

U Evanđelju po Ivanu potvrđuje se da su židovi očekivali drugog Mesiju i vjerovjesnika mimo Mesije u vrijeme dolaska Mesije. U Evanđelju po Ivanu stoji: **"Jedni su od naroda, kad su čuli te riječi, govorili: 'Ovo je zbilja Prorok.' 'Ovo je Mesija', govorili su drugi..." (7:40,41)**

U radosnoj vijesti su riječi **"podignut ću im"**, a Jošua je bio kod Musaa a.s., jedan od sinova Israilovih, pa kako se, onda, ove riječi mogu odnositi na njega?

U radosnoj vijesti su i riječi: **"Prorok koji bude pripisivao Allahu ono što On nije naredio, neka se pogubi."** Da Muhammed, s.a.v.s., uistinu, nije bio Poslanik, bio bi ubijen. Ali niko ga nije mogao ubiti, bez obzira na mnoštvo pokušaja, bez obzira na sve spletke i zavjere koje su ga okruživale.

2. U Tivratu⁹ stoji: **"Ništavnim me bogom na ljubomoru potaknuše, razdražiše me ništavilima svojim, i ja ću njih ljubomornim učiniti, pukom ništavnim, razdražiti ću ih glupim nekim narodom!"**, tj. da Allah, dž.š., kaže: **"Židovi su me, doista, ljubomornim učinili obožavajući kipove kao**

što je tele, i Ja ću njih ljubomornim učiniti tako što ću Uputu i poslanstvo dati jednom paganskom narodu." Židovi su najžešće mrzili Arape jer su oni sinovi Ismailovi; on je sin robinje, a oni su sinovi njegovog brata Ishaka koji je sin slobodne žene.

Ostvarila se ova ljutnja židova slanjem Muhammeda, s.a.v.s.

"On je neukima poslao Poslanika, jednog između njih, da im ajete Njegove kazuje, i da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi." (62:2)

Neki učenjaci Levita, kao što kaže profesor Bušra Zahari Mihail, pokušavali su pripisati ovo paganstvo grčkom narodu. Profesor Bušra¹⁰ odgovorio im je riječima: "Poznato je da su Grci, na stotine godina prije pojave Mesije, bili napredni u nauci i umjetnosti. U njegovo su vrijeme bili na najvišem stupnju potpunosti u umjetnosti i bili su svjedoci propisa Tevrata i drugih knjiga starog vijeka."

3. U sadašnjem Tevratu (koji je štampan na arapskom jeziku 1844. god.) stoji: **"Došao je Gospodar sa Sinaja, obasja nas sa Saira i zasja s brda Paran."** Tumači tvrde da ova rečenica, koja se nalazi u Tevratu, ukazuje na mjesta na kojim se spustila Božanska uputa na Zemlji.

Njegov dolazak sa Sinaja: Njegovo darovanje Tevrata Musau, a.s.

Njegovo obasjavanje sa Saira: Njegovo darovanje Indžila Isau, a.s.

Sair je lanac planina koji se pruža istočnom stranom Vadi arebe u Palestini, a to je zemlja u kojoj je živio Isa, a.s.

Njegov visok položaj na brdu Paran: Njegovo spuštanje Kur'ana Muhammedu, s.a.v.s. Paran je staro ime za područje Meke u kojem je živio Ismail, a.s., kao što se to spominje u Tevratu (Knjiga Postanka 21:21).

Svećenik koji je napokon našao pravi put, Ibrahim Halil Ahmed, smatra da ova radosna vijest odgovara riječima Svemogućeg Allaha:

"Tako mi smokve i masline, i Sinajske gore, i grada ovog sigurnog." (95:1-3)

Allah, dž.š., zaklinje se sa ova ista tri mjesta koja se spominju i u Tevratu. Tako, zaklinjanje smokvom i maslinom je, zapravo, metafora kojom se zamjenjuje mjesto u Palestini, mjesto u kojem je živio Isa, a.s., a ono odgovara Sairu.

Zaklinjanje Sinajskom gorom zakletva je planinom na kojoj je Allah, dž.š., razgovarao s Musaom, a.s.

Zaklinjanje gradom sigurnim zakletva je Mekom El-Mukerremom, a ona odgovara Paranu.

4. U Tevratu¹¹ se nalazi obećanje Allahovo, dž.š., Ibrahimu, a.s., da će od njegovog sina Ismaila - robinjinog sina - načiniti narod koji će biti veličanstven i vodeći, i nije bilo veličanstvenijeg i odabranijeg naroda Ismailovog, a.s., porijekla od ummeta Muhammedovog, s.a.v.s.,:

"Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio ..." (3:110)

Ovo su neki od primjera božanske svjetlosti koja je ostala u Tevratu, koju su iskrivljivači previdjeli. U Tevratu se nalaze i druge radosne vijesti osim ovih.

Iz Evandelja

1. U Evandelju po Mateju nalazi se govor Isaa, a.s., Isusa kako ga nazivaju evandelja - u kojem se on obraća svom narodu: **"Reče im Isus: 'Zar niste nigda čitali u Pismima: 'Kamen koji odbaciše graditelji postade ugaonim kamenom; to je djelo Gospodnje, ono je divno u našim očima. 'Tako će vam se' - velim - 'oduzeti kraljevstvo Božije, dat će se narodu koji rađa njegovim rodom.'"**¹²

U ovom govoru nalazi se nagovještaj o tome da će Božanska uputa biti oduzeta potomcima Israilovim - židovima i kršćanima, da će biti data drugom narodu koji će raditi po njoj i da će taj narod postati "ugaonim kamenom". Muhammed, s.a.v.s., rekao je:

*"Moj primjer i primjer poslanika koji su bili prije mene je kao primjer čovjeka koji je sagradio građevinu, uljepšao je i dotjerao, ali nije stavio ciglu u jedan od uglova svoje građevine. Ljudi su je obilazili i čudili se toj građevini govoreći: 'Zašto nisi stavio ovdje ciglu i dovršio gradnju?' Pa, ja sam ta cigla. Došao sam da zapečatim poslanike."*¹³

2. U Evandelju po Ivanu, (4:20-24), nalazi se dijalog između Isusa (Isaa, a.s.,) i žene Samarijanke, u kojem je Isa, a.s., obznanio da će kibla, prema kojoj se ljudi okreću, biti promijenjena u jednom drugom vremenu i da će se nalaziti na drugom mjestu. Poznato je da se kibla nije mijenjala u vrijeme Isaa, a.s., kao što je poznato da se kibla ne mijenja, osim preko poslanika kojeg Allah, dž.š., pošalje. Kibla se nije mijenjala, osim u vrijeme dolaska Muhammeda, s.a.v.s., što dokazuje da se ova radosna vijest, koja se nalazi u Evandelju, odnosi na Muhammeda, s.a.v.s. U ovom se Evandelju navodi da je ta žena Samarijanka rekla Isusu: **"Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je Jeruzalem mjesto gdje se treba klanjati."** "Vjeruj mi, ženo" - reče joj Isus - "dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. ... Bog je Duh. Koji mu se klanjaju, moraju mu se klanjati u duhu i istini."

Uzvišeni je rekao Muhammedu, s.a.v.s.,:

"Vidimo Mi kako sa žudnjom bacaš pogled prema nebu, i Mi ćemo sigurno učiniti da se okrećeš prema strani koju ti želiš: okreni zato lice svoje prema Časnom hramu! I ma gdje bili, okrenite lica svoja na tu

stranu. Oni kojima je data Knjiga sigurno znaju da je to istina od Gospodara njihova - a Allah motri na ono što oni rade." (2:144)

3. U Evanđelju po Ivanu Isus kaže: **"Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj (Fariklit) će vam doći." (16:7)** Fariklit je arabizirana grčka riječ "parakitos"¹⁵ koja je slična značenju Muhammed i Ahmed. Islamski učenjaci su tražili od kršćana objašnjenje ove riječi, ali su oni odgovorili: "Korijen ove riječi je grčki: "parakitos", a ima značenje: Onaj koji daje moć i slavu, i Učitelj.

4. U Evanđelju po Ivanu rekao je Isus: **"Imao bih vam još mnogo reći, ali sada ne možete nositi. A kada dođe on, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu. On neće govoriti sam od sebe, već će govoriti što čuje i objavit će vam buduće." (16:12,13)** Ovo je radosna vijest o dolasku poslanika koji će doći nakon Isaa, a.s. A nije bio nijedan poslanik nakon njega koji bi obavijestio o tome šta će se desiti u budućnosti sve do Sudnjeg dana, osim Muhammeda, s.a.v.s. Ovo su neki od primjera radosnih vijesti koje se nalaze u sadašnjim Evanđeljima.

Iskra prve svjetlosti (Evanđelje po Barnabi)

Iskrivljavanja u Tevratu i Indžilu odigrala su veliku ulogu u prikriivanju radosnih vijesti koje su se nalazile u Tevratu i Indžilu prije i u vrijeme poslanstva Muhammeda, s.a.v.s. Na osnovu tih radosnih vijesti, islam je primila delegacija židovskih i kršćanskih učenjaka, kao i mnogi narodi. Božanska providnost htjela je da se otkrije iskrica Božanske svjetlosti, a pape su radile na tome da je prikriju. Tako je 492. god., tj. prije pojave islama, izdata naredba pape Dželasiosa o zabrani čitanja nekih knjiga, a među njima i zabrana čitanja knjige pod nazivom "Evanđelje po Barnabi". Isto tako izdata je naredba o konfiskaciji ovog Evanđelja sa svih mjesta i jedino je papina biblioteka posjedovala jedan primjerak ove knjige. Allah je htio da Njegovi znakovi izađu na vidjelo preko latinskog svećenika Framina, koji je sasvim slučajno našao pisma Ebrianosa u kojim se spominje Evanđelje po Barnabi, čije citate on navodi. Ljubav prema istraživanju podstakla ga je da krene u potragu za ovim Evanđeljem po Barnabi. Stigao je do željenog cilja pošto je postao jedan od saradnika pape Sektusa Petog. Papina biblioteka je u sebi sadržavala ovo Evanđelje koje je bilo napisano na italijanskom jeziku i na italijanskom papiru koji je bio poznat po vodenim tragovima koji se nalaze na njemu i koji može biti istinskim dokazom o tačnom periodu talijanskog izdanja. Svećenik Framin uzeo je ovo Evanđelje i pročitao u njemu da Isa, a.s., nije ništa drugo do Allahov poslanik i da je očekivani poslanik Muhammed, s.a.v.s. U Evanđelju po Barnabi stoji: **"Ovako će ostati dok ne dođe Muhammed, Allahov poslanik, koji će kad dođe,**

otkriti ovu prevaru onima koji vjeruju u Allahov zakon."¹⁶ Kada je Framino spoznao istinu, prihvatio je islam i radio na širenju knjige koju je izvadio iz nedostupnih rešetki, unutar kojih su je zarobile pape. I pored izdanja na italijanskom jeziku pronađeno je izdanje i na španskom jeziku s početka 18. stoljeća. Svećenik dr. Čarls Fransis Buto obznanio je u svojoj knjizi "Izgubljeno Isusovo zakonodavstvo otkriveno", govoreći: "Evanđelje koje se naziva Evanđelje po Barnabi bilo je uklonjeno od Crkve u njeno prvo vrijeme, a rukopisi koji su skoro otkriveni u području Mrtvog mora potvrđuju postojanje ovog Evanđelja."

Novi svjedok

Napokon su otkriveni stari rukopisi, unutar zemljanih posuda, u iskopinama pored Mrtvog mora. Jordan posjeduje ove rukopise o kojim je govorio dr. D. F. Brajt, a on je stručnjak u nauci koja se bavi tragovima Evanđelja. On kaže: "U svijetu ne postoji ni najmanja sumnja u ispravnost ovog rukopisa i ovi papiri će označavati ogromno blago u našoj misli o kršćanstvu." Svećenik Paul Dejvis - predsjedavajući Crkve "Svi sveti" u Washingtonu, u svojoj knjizi "Rukopisi Mrtvog mora", o njima kaže: "Rukopisi iz blizine Mrtvog mora stoljećima spadaju u najveličanstvenije rukopise, po svojoj važnosti, jer su promijenili tradicionalno shvaćanje i razumijevanje Evanđelja." U ovim rukopisima stoji:

"Isus je bio kršćanski mesija, a postoji i drugi mesija."

I tako dalje... Stvoritelj, slavljen neka je On, poslao je Svojim robovima prethodne predznake, u prethodnim objavljenim knjigama, o tome da će doći poslanik nakon Isaa, a.s., i da je njegovo ime Ahmed. U njima On obznanjuje njegova svojstva i karakteristike njegovog mjesta i vremena u kojem će živjeti. Budući da su se počeli pojavljivati predznaci tog vremena, povećao se govor svećenika i rabina o tome. Kada se Poslanik pojavio, počeli su dolaziti oni koji su se željeli uvjeriti u znake njegovog poslanstva, kao što su svećenici i rabini koji su dolazili u delegacijama, skupinama ili pojedinačno. Povjerovali su u njegovu iskrenost i njegovo poslanstvo, a sam Kur'an bilježi stavove skupine učenjaka ehlul-kitab. Njih su slijedile hiljade drugih pripadnika ehlul-kitab, osim onih koji su se zainatili i koji su počeli sa iskrivljavanjem nagovještaja i njihovim mijenjanjem, posebno nakon pojave islama. I pored svega toga, ostalo je nešto slabe svjetlosti u Tevratu i sadašnjem Indžilu, što svjedoči o poslanstvu Muhammeda, s.a.v.s. A Allah, dž.š., htio je da izađu na vidjelo njegovi znakovi, te je učinio da jedan od svećenika, papinih saradnika, bude u mogućnosti da otkrije Evanđelje po Barnabi. Ovim Evanđeljem došao je do istine koju su pape sakrile i bacile u tmine zatvora papine biblioteke. U njemu se nalazi govor jednog od apostola (Barnaba), Isaovih drugova, u kome je govorio o

poslanstvu Muhammeda, s.a.v.s. Ovaj je svećenik Framino dao prednost istini nad neistinom, obznanio je svoju pripadnost islamu i raširio Evanđelje po Barnabi. Rukopisi pronađeni u blizini Mrtvog mora došli su samo kao potvrda ovom Evanđelju. Prolaskom vremena Allah, dž.š., obznanjuje svoje znakove, jasno i očigledno, koji svjedoče da je Muhammed, s.a.v.s., Allahov poslanik.

Zaključak

* U dokaze poslanstva Muhammedova, s.a.v.s., spadaju prethodni Božanski nagovještaji koji donose radosnu vijest o njegovom, s.a.v.s., dolasku. Razjasnili su njegovo ime, njegovo mjesto življenja, njegove karakteristike, kao i karakteristike vremena u kojem će se pojaviti. Očito je da Muhammed, s.a.v.s., prije svoga rođenja, nije mogao imati nikakva udjela u postavljanju ovih nagovještaja koji se nalaze u ovoj Božanskoj knjizi.

* Pošto su Tevrat i Indžil iskrivljeni i pošto je iščezla Allahova uputa, bilo je neophodno da Allah, dž.š., pošalje Svoga Poslanika, s.a.v.s., o kojem je obavijestio u prethodnim knjigama. Monasi i rabini počeli su govoriti ljudima o vremenu skore pojave očekivanog Poslanika, tako da se raširila vijest među ljudima o očekivanom Poslaniku, a posebno među onima koji su imali bilo kakve veze sa ehlu-kitabijama, kao što su stanovnici Medine.

* U određeno vrijeme, kada se pojačala potreba čovječanstva za poslanikom koji bi ih vratio na pravi Allahov put, pojavio se Muhammed, s.a.v.s. On je posjedovao sve oznake i karakteristike koje su obznanile prethodne svete knjige. Svećenici i rabini dolazili su da se osvjedoče i da ispitaju ove znake. Uistinu su ih i pronašli kod njega, pa su ostavili svoju vjeru, i slijedili Muhammeda, s.a.v.s. Povjerovali su u njegovo poslanstvo, i Kur'an, a.š., bilježi njihovo prihvaćanje islama. Među njima su : monasi Behira i Nostora, abesinski negus, delegacija kršćanskih učenjaka, delegacija kršćanskih učenjaka iz Abesinije i Sama, rabin Abdullah ibn Selam, rabin Zejd ibn Sa'ne, Selman el-Farisi, Muhajrik el-Jehudi.

* Nakon pojave islama kafiri su radili na prikriivanju onoga što je bilo u njihovim knjigama, vezano za radosne vijesti o poslanstvu Muhammeda, s.a.v.s. Ali, u iskrivljenom Tevratu i Indžilu nalaze se ostaci Božanske svjetlosti na čije uništenje iskrivljivači nisu obratili pažnju, a koji svjedoče o poslanstvu Muhammeda s.a.v.s.

Allah, dž.š., htio je da ljudima pokaže iskricu Božanske prve svjetlosti, pa je latinski monah Framino uspio pronaći Evanđelje po Barnabi čije čitanje je Crkva bila zabranila prije Muhammeda, s.a.v.s. Ostao je jedan njegov primjerak u papinoj biblioteci u kojem se nalaze radosne vijesti o Muhammedu, s.a.v.s. Primio je islam i radio na širenju ovog Evanđelja. Historijski rukopisi iz Mrtvog mora, došli su kao potvrda svega onoga što je došlo u Evanđelju po Barnabi.

KUR'AN PRETHODI ZNANOSTI

Nova mudžiza

Mudžize (nadnaravna čuda) i jasni dokazi poslanstva Muhammeda, s.a.v.s., mnogobrojni su, raznovrsni i vječiti, jer je on pečat poslanika i vjerovjesnika. Jedan od dokaza poslanstva našeg vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., jeste i pojava novog čuda koje posjeduje Knjiga s kojom je došao od Allaha, a to čudo je to što Kur'an časni prethodi znanosti. U njemu se navode istine o svemiru o kojim čovječanstvo nije ništa znalo. Nakon što su prošla mnoga stoljeća i nakon što su unaprijeđeni znanstveni aparati za otkrivanje, učenjaci su zastali na jednom djeliću istina o kojima Časni Kur'an govori već stoljećima. To je otkriće postalo dokazom da je Kur'an objavljen od Onoga Koji zna sve tajne na nebesima i na Zemlji. To je i dokaz da je Muhammed, s.a.v.s., poslanik koji je poslan od Allaha, dž.š., čije znanje sve obuhvaća.

Primjeri

Primjeri ovog novog čuda koje posjeduje Knjiga Allaha dž.š., jesu slijedeći:

1. Vjetar i pokretanje oblaka: Najnovija podjela oblaka postavljena je na osnovu vrste vjetrova koji ih formira i pokreće. Meteorolozi su došli do spoznaje da vjetar formira oblake iz vodene pare koja se diže iz mora. Isto tako vjetar tjera i prašinu, te su znanstvenici došli do spoznaje da vjetar sa sobom nosi male čestice prašine ili cvijetnog praha, ili dima. Tako dolazi do spajanja ove prašine s vodenom parom koja se podiže iz mora, pokreće se i okuplja oko ovih sitnih dijelova koji su bačeni u nju kako bi oblikovali vodeni omot koji raste i razvija se, time formirajući teške kapljice. Časni Kur'an spominje uzdizanje oblaka pomoću vjetrova u riječima:

"Allah je Taj Koji vjetrove šalje, pa oni oblake tjeraju i On ih po nebu, kako On hoće, rasprostire ..." (30:48)

Isto tako, Kur'an spominje vjetar koji vrši oplodnju biljaka i koji formira teške oblake iz kojih se spušta kiša, govoreći:

"Mi šaljemo vjetrove da oploduju, a iz neba spuštamo kišu da imate šta piti ..." (15:22)

Kur'an, a.š., spominje i to da vjetar uzdiže i kovitla oblake i nosi ih naviše. Uzvišeni veli: **"... a kada oni pokrenu teške oblake ..."** (7:57), tj. vjetrovi. Glagol upotrijebljen u ajetu, jezički znači: nosio ga je i podigao. To je tek u današnje vrijeme znanost otkrila, a Kur'an je davno na to ukazivao.

"Život na ovom svijetu sličan je bilju zemaljskom na koje Mi spustimo s neba kišu s kojim se ona izmiješa, kojim se onda hrane ljudi i stoka. Pa kada se zemlja ukrasi svojim ruhom i okiti i kad stanovnici njezini pomisle, da su oni toga gospodari, dođe zapovijed Naša, noću ili danju, Mi to pokosimo, kao da prije ničega nije ni bilo. Eto, tako Mi potanko izlažemo dokaze narodu koji hoće da razmisli." (10:24)

Zavisnost noći i dana na Zemlji

Ovaj plemeniti ajet govori o životu na dunjaluku navodeći nekoliko činjenica:

Prvo: Ovaj svijet će se okititi i proljepšati do Sudnjeg dana, a to je danas očito.

Drugo: Ljudi će misliti da nemaju potrebe za Stvoriteljem i da su u stanju uraditi sve ono što ih se tiče u njihovom životu. Ove su dvije stvari očite u današnjem životu. Naprotiv, nevjernici misle da nema mjesta vjerovanju u Allaha, u stoljeću fabrika, i da ono ne priliči nijednoj drugoj zajednici do zemljoradničkoj!

Treće: Smak svijeta koji Allah, dž.š., spominje u riječima:

"... A Smak svijeta će u tren oka doći..." (16:77), tj. doći će na Zemlju ili danju ili noću.

Ovdje će se neko zapitati: Ako je smak svijeta kao tren oka, a nema sumnje da će on doći ili danju ili noću, zašto Kur'an, a.š., nije rekao: "Dođe joj naša zapovijed noću"? Ili što nije rekao: "Dođe joj naša zapovijed danju"? Svaki čovjek zna da ako smak svijeta ne bude noću, bit će danju. Zašto, onda, ove riječi - estagirullah (neka mi Allah oprosti): **"... dođe zapovijed Naša, noću ili danju..."?**

Ova se stvar razjasnila napredovanjem nauke i otkrivanjem skrivenih tajni u ovom kur'anskom izrazu. Da je Kur'an, a.š., rekao: "Dođe joj noću", bilo bi ispravno da bilo koji čovjek kaže da je ovaj Kur'an od Muhammeda, s.a.v.s. A kada bi npr. rekao: "Dođe joj naša zapovijed danju", tj. da će se smak svijeta, koji će se desiti u tren oka, desiti na cijeloj Zemlji danju. Mi znamo da su noć i dan na Zemlji stalni. Tako, kada kod nas bude noć, kod nekih drugih ljudi bude dan, i tako će se i desiti Allahova zapovijed **"...noću ili danju..."** Noću kod onih kod kojih je noć, a danju kod onih kod kojih je dan. Istinu je rekao Veličanstveni kada je rekao:

"... eto, tako Mi potanko izlažemo dokaze narodu koji hoće da razmisli." (10:24)

3. Kapljica sjemena

Budući da je napredovala medicina i kada su unaprijeđeni mikroskopi, učenjaci su spoznali da kapljica sjemena, iz koje nastaje čovjek, nije skupina sperme koja izlazi prilikom svakog izljeva. To je, doista, jedan sasvim sićušni dio sperme. Zar to nije otkriće onoga o čemu smo obaviješteni u Allahovoj Knjizi prije stotine godina.

Rekao je Uzvišeni:

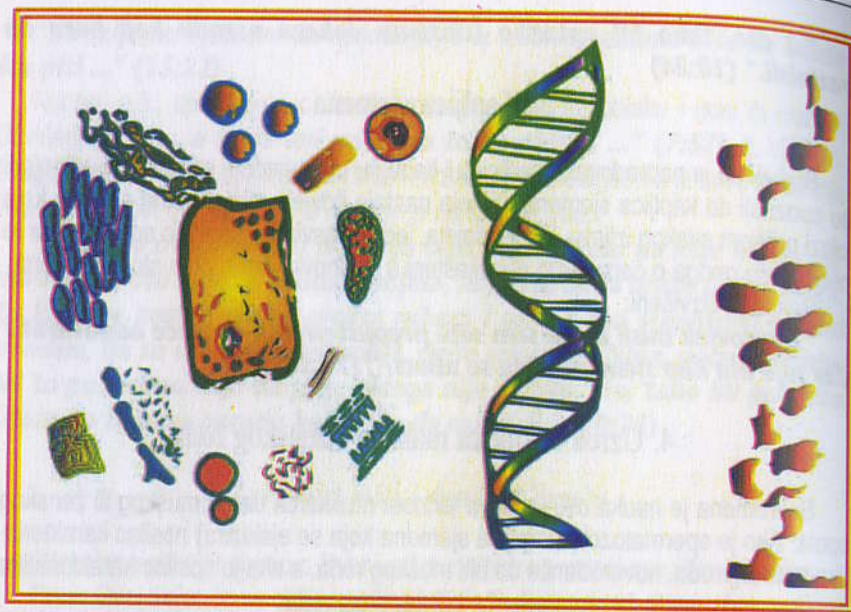
"Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti, da neće odgovarati? Zar nije bio kap sjemena koje se ubaci?" (75:36,37)

4. Uzrok nastanka muškog i ženskog roda

Savremena je nauka otkrila da je tečnost muškarca uzrok muškog ili ženskog spola. Ako je spermatozoid (kapljica sjemena koja se ejakulira) nosilac karakteristika muškog roda, novorođenče će biti muškog roda, a ako je nosilac karakteristika ženskog roda, onda će novorođenče biti ženskog roda.

hromozomi

Sastojci jedne ljudske ćelije

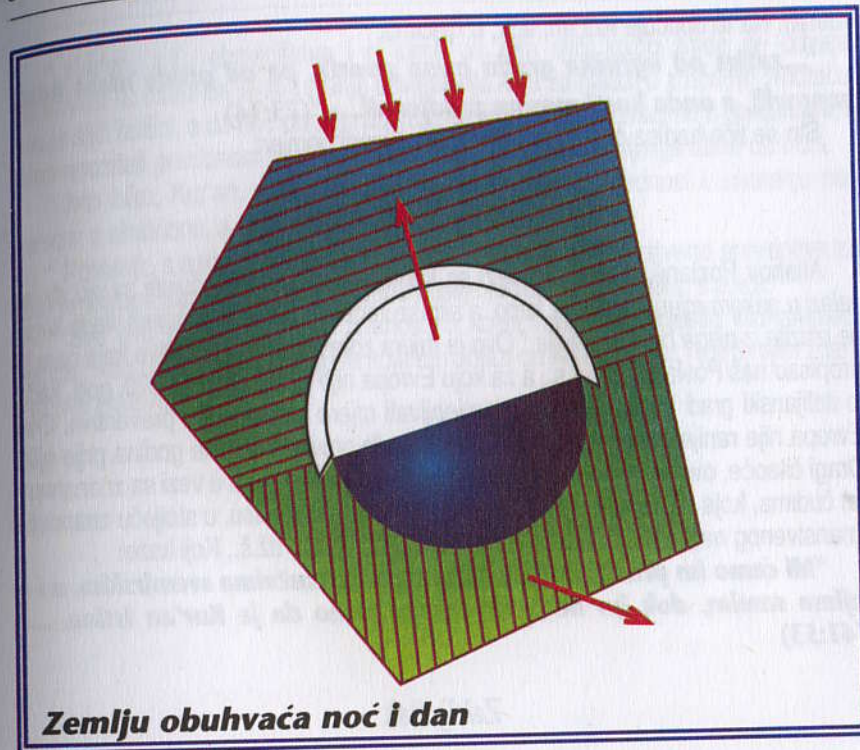
Ovo je slika skupine hromozoma (nosioci nasljednih osobina na osnovu kojih se formira čovjek). Ovaj hromozom + tečnost koja u mlazu izade iz muškarca, određuju vrstu embriona i određuje muški ili ženski rod.

Časni Kur'an ukazuje na to da muški ili ženski spol određuje tečnost muškarca, koja se ejakulira, a to su spermatozoidi. Uzvišeni je rekao:

"Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti, da neće odgovarati? Zar nije bio kap sjemena koja se ubaci." (75:36,37)

"I da On par, muško i žensko, stvara od kapi sjemena kad se izbac." (53:45,46)

Kapljica sjemena koja se izbacila biva u tekućini čovjeka, kao što to spominje prethodni ajet. Drugi ajet precizira da se vrsta spola - muškog ili ženskog - određuje u ovoj kapljici sjemena koja izlazi iz muškarca.

Zemlju obuhvaća noć i dan

5. Dan se odvaja od noći

Savremena je nauka otkrila da noć obuhvaća Zemlju sa svih strana i da je dio u kojem se formira dan, zapravo, zrak koji obuhvaća Zemlju, a predstavlja prozirni omotač sličan koži. Kada se Zemlja kreće, odvaja prozirno stanje dana, koje se formira uslijed reflektiranja sunčevih zraka na molekule koje se nalaze u zraku, što uzrokuje nastanak dana. Ovim kruženjem nastaje odvajanje dana od noći, a Allah, dž.š., kaže:

"I noć im je dokaz: Mi uklanjamo dnevnu svjetlost i oni ostaju u mraku." (36:37)

6. Kosti i meso kod embriona

Nakon što je napredovala embriologija, liječnici su spoznali da prve pretpostavke za stvaranje kostiju prethode prvim pretpostavkama stvaranja mišića

(mesa). Na to upućuje Kur'an, a.š., u riječima:

"...zatim od ugruška grudu mesa stvorili, pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli. ..."(23:14)

Što se tiče hadisa časnoga, navest ćemo ovaj primjer:

Mjera zdravstvene preventive

Allahov Poslanik, s.a.v.s., u vezi sa kugom je rekao: "Ako čujete za nju da se nalazi u nekom mjestu, ne idite tamo, a ako se zadesite u mjestu u kojem vlada kuga, ne izlazite iz njega bježeći od nje." Ovo je mjera zdravstvene preventive koju nam je propisao naš Poslanik, s.a.v.s., a za koju Evropa nije znala sve do 1370. god. kada je italijanski grad Venecija počeo primjenjivati mjere zdravstvene preventive. Ovo Evropa nije ranije poznavala, a muslimani su ih provodili stotine godina prije njih. Dragi čitaocē, ovo su malobrojni primjeri koji se danas javljaju u vezi sa znanstvenim čudima, koja se nalaze u Kur'anu, a.š., i u časnom hadisu, u stoljeću znanosti i znanstvenog napretka. Ovo je sve potvrda riječi Allaha, dž.š., Koji kaže:

"Mi ćemo im pružiti dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude sasvim jasno da je Kur'an istina. ..."(41:53)

Zaključak

* Kur'an, a.š., jeste mu'džiza koja se stalno obnavlja, a isto tako i hadis. U njemu se nalaze jasni dokazi da je Muhammed, s.a.v.s., Allahov poslanik. Kur'an, a.š., govori o stvarima koje čovječanstvo nije poznavalo sve dok znanost nije napredovala i dok nisu unaprijeđeni aparati za znanstvena istraživanja.

* Nauka je potvrdila da vjetar radi na pokretanju oblaka, kao i na njihovom formiranju, a o tome govori i Plemenita Knjiga.

* Kur'an, a.š., opisuje Zemljine ukrase, njene ljepote i zaslijepljenost njenih stanovnika svim onim što će doći prije smaka svijeta. Mi smo danas svjedoci toga, a Kur'an, a.š., o tome je govorio prije stotine godina. Kur'an a.š., isto tako, spominje da će smak svijeta doći onima koji su na Zemlji noću ili danju. Tek sada su ljudi spoznali da je na jednom dijelu Zemlje noć, a na drugom dan.

* Kur'an obavještava da čovjek nije stvoren samo iz sperme, nego iz njene kapljice sjemena, a to je ono što se u današnje vrijeme precizno saznalo.

* Časni Kur'an obavještava da je tekućina muškarca, koja se izbacuje, ta koja određuje stvaranje muškog ili ženskog spola, a i to su spoznali istraživači današnjice.

* Kur'an, a.š., obavještava i o tome da dar slični kožici kada se odvaja. Istraživači su otkrili da je dan stanje osvjetljenja koje se nalazi u zračnom omotaču, a koje slični kožici, a da noć obavlja dan sa svih strana. Istraživači su u današnje vrijeme spoznali preciznost tog kur'anskog opisa procesa odvajanja dana od noći.

* Isto tako, Kur'an, a.š., obavještava da kosti imaju prednost u stvaranju nad mesom u embrionu, a to je danas embriologija i potvrdila.

* Poslanik, s.a.v.s., naredio je da se provode mjere zdravstvene preventive za koju je Evropa saznala sedam stoljeća poslije naredbe Poslanika, s.a.v.s.

* Sve ovo svjedoči da ove znanosti o kojim nas je obavijestio Muhammed, s.a.v.s., nisu ništa drugo do Objava koja mu dolazi od Allaha, dž.š., Koji Svojim znanjem sve obuhvaća.

VJEROVANJE U TRANSCEDENTNO (GAJB) I MATERIJALIZAM

Oni koji vjeruju u gajb

Allah, dž.š., pohvalio je vjernike opisujući ih kao one koji vjeruju u gajb - nevidljivo.

Uzvišeni kaže:

"Ova Knjiga, u koju nema sumnje, uputstvo je svima onima koji se budu Allaha bojali; onima koji u nevidljivi svijet budu vjerovali ..."

(2:2,3)

Vjerovanje u gajb pohvalno je i uzvišeno svojstvo, i ne dolikuje insanu da ga se oslobodi, degenerira i izopači u svijet životinja, koje ne znaju ništa do ono što se dešava u okviru njihovih osjetila.

Vjerovanje u gajb samo je proširenje ljudske spoznaje, a materijalizam uništava znanost. Materijalista smatra da je on neprijatelj transcendentnog nadzora i objavljuje, usred uobraženosti i neznanja, da on vjeruje samo u ono što vidi. Ako nešto nije vidio ili se nije desilo u okviru njegovih osjetila, on u to ne vjeruje niti to smatra istinitim. Kada bi se na tren osvrnuo na ono što kaže, ovog materijalistu bi obuzeo stid i spoznao bi da je u spoznaji izabrao put životinja, bez obzira na specifičnosti ljudskog bića. Šta on misli kada bi se rodio kao jetim - bez oca - da li bi poricao da ima oca zato što ga nije vidio, niti ga osjetio pomoću svojih pet čula, samo zato što je umro prije njegovog rođenja!!?

Da li materijalista ima povjerenja u sve ono što kažu specijalisti u svim oblastima života, iako sve ono što specijalisti kažu ne ulazi u okvire čula? Da li materijalista smatra istinitim sve ono što se nalazi u udžbenicima i znanstvenim knjigama, iako se one 90% sastoje od podataka koji se ne dešavaju u okviru čula.

Šta materijalista misli o onome šta razglašavaju radiostanice i šta objavljuju novine? Da li smatra neistinitim sve ono što kažu ovi aparati, samo zato što ne osjeća miris onoga o čemu je obaviješten, zato što nije okusio slast onoga o čemu govore, niti je dotakao, niti vidio, niti čuo glas onoga što spominju!!? Šta ovaj materijalista misli o tome kada bi mu došao brat ili sin i rekao mu: "Tvoj otac me

poslao tebi, a on te čeka kod kuće." Da li će materijalista povjerovati u ovu vijest? A kako može povjerovati da je njegov otac kod kuće, a on ne osjeća njegov miris, niti je osjetio njegovog oca, niti ga je dotakao, niti ga je vidio, niti je čuo glas svoga oca koji se nalazi kod kuće? Njemu ne preostaje ništa drugo do da nasrne udarcima na ovog svoga sina ili brata koji je tražio da povjeruje u nešto što je odsutno od njegovih čula. Na njemu je isto tako da uloži krajnji napor kako bi zatvorio radiostanice, izdavačke kuće, škole i univerzitete, zato što sve ove organizacije traže od čovjeka da bude spreman povjerovati u sve ono što kažu, makar to bilo i izvan osjetila. Ove organizacije su ogromni centri za stavljanje nevidljivog u opticaj među ljudima. Ovaj materijalista treba tražiti, od svakog od koga želi nešto saznati, da bude spreman da ga prenese na neko mjesto ili da mu prenese nešto o čemu želi da mu govori, kako bi to mogao vidjeti očima, čuti svojim ušima, pomirisati svojim nosom, okusiti svojim jezikom ili osjetiti svojom kožom. U protivnom to je nevidljivo, a od njega bježi ovaj materijalista! Kada bismo se pridržavali ove materijalističke ideje, osudili bismo nauku i spoznaju na uništenje i prešli bismo u životinjski svijet.

Ali pametan - pa i sam materijalista - neće krenuti ovim putem jer on zna da su njegova čula ograničena. On zna da su drugi došli do podataka do kojih on sam nije došao. Vidjet ćeš ga da ide u školu i na fakultet kako bi čuo o podacima koje nije znao, da sluša radio kako bi saznao o nekim događajima koje on nije osjetio svojim čulima. Vidjet ćeš ga da čita novine ili knjigu kako bi saznao o podacima koji mu nisu dostupni. Vidjet ćeš ga da ide i kod stručnjaka za medicinu, arhitekturu, poljoprivredu ili neku drugu znanost, kako bi što više saznao od ovog stručnjaka koji poznaje ono što on ne zna. Mi vjerujemo da su čula ograničena i da je sfera njihovih djelovanja ograničena. Isto tako vjerujemo da je jedini put proširenja ljudske spoznaje da čovjek bude otvoren kako bi saznao ono što je skriveno od njega, shodno tome koliko drugi sazna i koliko se proširuje njegova spoznaja i povećava njegovo shvaćanje, ali pod jednim uvjetom koji se mora ostvariti, a to je: da se uvjeri u ispravnost izvora iz kojeg uzimamo ove podatke.

Mi ne možemo naučiti u školi ili na univerzitetu, osim ako imamo povjerenja u istinitost njihovih podataka. Isto tako, mi ne vjerujemo stručnjaku, osim ako što saznamo da li je iskren i koliko on zna. Na ovaj način čovjek je bio u mogućnosti da proširi svoje znanje, a tako su i znanosti napredovale. Svim se ovim čovjek odlikuje nad životinjama.

Na licu Zemlje ne nalazi se nijedan materijalista

Ako dobro razmisliš u vezi s ovim, uvidjet ćeš da ne možeš naći nijednog čovjeka na licu Zemlje koji vjeruje samo onome što se desi u okviru njegovih osjetila, osim ako je luđak.

Oni kojima je Allah, dž.š., otkrio nešto od gajba

Ako postoji način na koji možemo doći do ovozemaljske sreće, onda ćemo to postići ako naučimo ono što nismo znali o stvarima vezanim za naš dunjaluk i ako budemo povećavali našu spoznaju tako što ćemo naučiti od onih koji znaju ono što mi ne znamo. Jedini put do ahiretske sreće je da budemo u potpunosti spremni saznati o znanju onih koji znaju ono što mi ne znamo i koji poznaju stvari vezane za početak i povratak, za život na dunjaluku i na ahiretu.

Allah, dž.š., kaže:

"On zna ono što je gajb i On ne otkriva Svoj gajb nikome, osim onome koga On za poslanika odabere... (72:26,27)"

Ali pod jednim uvjetom

Mi prihvaćamo Allahove poslanike svim našim čulima kako bismo od njih naučili i saznali o našim važnim pitanjima koja su nam nepoznata. Ali mi njih ne prihvaćamo tek tako. Mi prvo ispitamo njihovu povjerljivost, i da li su oni, uistinu, Allahovi poslanici. Tražimo da nam izlože znakove njihovog poslanstva i ispitujemo njihove mudžize. Nakon toga, svjedočimo o njihovom poslanstvu i po drugi put se uvjerimo da je, uistinu, istina ono što čitamo i saznajemo od njih.

Ovim pohvalnim svojstvom se vjerniku otvaraju dubine vjerske i ovozemaljske znanosti, a znanostima će se okoristiti i drugi stručnjaci u raznim znanostima i umjetnosti, kao i oni koje je Allah, dž.š., odlikovao uputom i svjetlošću. Ali sve je to nakon provjere istinitosti izvora.

Na ovaj način vjernik će se okoristiti svojim uhom, koje je Allah, dž.š., učinio prozorom u nevidljivi svijet. Isto tako, vjernik će se okoristiti jezikom koji je Allah, dž.š., učinio sredstvom spoznaje svega onog što je odsutno od naših osjetila.

Zaključak

* Vjerovanje u gajb jeste uzvišeno svojstvo kojim je Allah, dž.š., opisao svoje vjerne robove.

* Doista, onaj ko želi da vjeruje u ono što se desi jedino svojim čulima, time:

- negira postojanje svoga oca, ako je umro prije njegovog rođenja;

- negira sve ono što učenici uče u školama, univerzitetima;

- negira sve ono što se nalazi u knjigama i disertacijama;

- negira sve ono što govore stručnjaci;

- negira sve ono o čemu govori radio i novine;

- negira sve ono što mu govore ljudi, a on nije čuo njihov glas, niti je vidio njihove likove, osjetio njihove mirise, probao njihov okus, niti je osjetio njihov dodir.

Jer, sve ovo što je navedeno, 90% dešava se mimo osjetila.

* Pametan čovjek zna da su njegova čula ograničena i da se milion stvari desi mimo čula. On zna da mora proširiti svoje znanje, da se mora osloboditi neznanja i da se mora okoristiti onim što su drugi spoznali, a on je bio odsutan. Ali, sve to može postići jedino nakon provjere istinitosti izvora iz kojeg uči.

* Svojim poslanicima Allah, dž.š., otkrio je mnoge tajne nevidljivog, za koje mi nismo znali, a oni su ih znali. Mi samo učimo od njih, ali nakon što se uvjerimo u istinitost njihovog poslanstva i posvjedočimo da su oni, uistinu, Allahovi poslanici.

PODLO PODOZRENJE

Muhammed, s.a.v.s., društveni reformator!?

Zapadni orijentalisti su uložili mnogo truda u širenju iluzornog podozrenja iz zlobe prema islamu i muslimanima, a islam su istraživali kroz izreke njihovih neprijatelja. Oni smatraju, kao i oni koji ih slijede, i koji su obmanuti riječima orijentalista, da Muhammed, s.a.v.s., nije ništa drugo do društveni reformator koji je vidio nepravdu, tiraniju i nasilje. On se digao protiv nepravde, tiranije i nasilja, a sebi je pripisivao poslanstvo kako bi mu ljudi bili pokorni i slijedili njegove naredbe, a klonili se njegovih zabrana.

Muhammed je Allahov poslanik

Mi vjerujemo da je Muhammed, a.s., taj koji je popravio stanja ljudi i uputio ih na pravi put u svim životnim pitanjima. Ali sve to ne bi mogao postići da nije Allahov Poslanik i ne bi ga moglo ništa natjerati da poziva u vjeru, osim traženje zadovoljstva Allahovog, dž.š.

Demant laži

Da ima osnove za ono što smutljivici i neznalice kažu, našli bismo u biografiji Muhammeda, s.a.v.s., slijedeće:

Prvo: Bilo koji zagovornik reforme, bez sumnje, svojim pozivanjem uvijek se zalaže za put koji vodi uspjehu. On isto tako ulaže trud da upozna one koje poziva - kako bi bio nepristrasan prema njima i kako bi popravio njihovo stanje - što je i cilj njegova poziva. On ulaže svoj trud kako bi ih pridobio u svojim safovima, pa šta je njemu, s.a.v.s., da usmjerava svoje neprijateljstvo prema idolima i kumirima kako bi objasnio njihovu ništavnost i kako bi ukorio sve one koji ih slijede!? Tako je sve pojedince društva izazvao protiv sebe: nasilnika i onog nad kojim je nasilje učinjeno, jakog i slabog.

Drugo: Šta mu je pa ne odustaje, kada je vidio plodove svog poziva koji je doveo do mučenja i ubijanja svih onih koji ga slijede, njihovog protjerivanja u Abesiniju, daleko od porodica i daleko od njihovih imetaka i domovine? Šta mu je pa ne odustaje, a i on sam je zlostavljan, psovan, odbijan i protjeran iz svih plemena u koja se bio uputio sa svojim pozivom? Šta mu je pa ne odustaje ako je želio reformu, jer vidi da njegov poziv nije postigao ništa više do raspad plemenskog jedinstva, zlostavljanje, protjerivanje i udaljšavanje jednih od drugih? Šta mu je pa ne odustaje, a došla mu je skupina Kurejšija nudeći mu ogromni imetak i vlast čije naredbe neće osporavati, ali pod uvjetom da odustane od omalovažavanja vjere njihovih očeva i djedova? Šta mu je pa odbija da popravi stanje koje je između njega i njegovog naroda, odbija poglavarstvo i imetak, a zadovoljan je zlostavljanjem, protjerivanjem i maltretiranjem zbog jedne stvari, a to je: da oni obožavaju Allaha, dž.š., i da narod prestane s obožavanjem kipova. Ovo njegovo jadno stanje, kao i njegovih sljedbenika, odvratilo je neke ljude od imana, iz straha da i njih neće zadesiti ono što je druge zadesilo. Allah, dž.š., u Kur'anu, a.š., govori o ovome:

"Oni govore: 'Ako s tobom budemo pravi put slijedili, bit ćemo brzo iz rodnog kraja protjerani...'" (28:57)

Treće: Ako je želio samo reformu stanja u kojem se nalazio njegov narod, šta je to značilo njemu i sljedbenicima Knjige? Šta on ima sa židovima i kršćanima? Čemu onda ove misaone kampanje i dugi razgovori i čemu ovo koristi u pokušaju reforme društvenog i moralnog stanja Arapa?

Četvrto: A sada, hajde da malo zastanemo kod onoga što u osnovi proturječi ovoj izmišljotini. Ovo je Muhammed, s.a.v.s., koji pobjeđuje, koji ostvaruje ono što želi, čemu onda ova velika stega oko obavljanja pet dnevnih namaza i abdesta za svaki namaz, a sve to u pustinjskoj zemlji kojoj nedostaje voda!? Kakve veze sve ovo ima s pokušajem reforme društvenog stanja? Ovi su namazi razlika između nevjernika i muslimana, a namaz je i jedan od islamskih ruknova (temelja).

A post... Kakve veze s tim ima naredba o postu jednog cijelog mjeseca svake godine? Da li je to samo radi društvene reforme? Kako, kad on određuje da onaj ko namjerno ne posti uz ramazan, smatrajući da to nije vadžib, postaje kafiro - nevjernikom i izlazi iz vjere?!

Čemu onda hadž, a on ga je učinio jednim od islamskih ruknova za onoga ko je u mogućnosti? Zašto onda, podsticanje na kupanje svakog petka, nakon svake nečistoće, svakog bajrama, a sve to u pustinjskom okruženju kojem nedostaje voda? Kakve ovo veze ima s pokušajem društvene reforme? Zar ove stege nisu smetnja i zapreka ljudima u očima svakog pametnog čovjeka koji odgovara na njegov poziv? Zar tvrdnja smutljivaca i nevjernika nije samo pokušaj društvene

reforme? Zatim, zbog čega ova strogost i neprestano podsticanje na obavljanje noćnih namaza, dobrovoljni post i povećano vršenje ibadeta?

Kakve ovo veze ima s reformom društvenog stanja?!!

Peto: Na kraju, mi smutljivcima odgovaramo: Vjerovanje muslimana u Poslanika koji je poslan od njegovog Gospodara nije bez osnova. Naprotiv musliman vjeruje u poslanstvo Muhammeda, s.a.v.s., koje se temelji na jasnim, nepobitnim i jakim dokazima, a oni su temelji vjerovanja. Nema nikakva dobra u imanu za onoga koji ne zna zašto vjeruje, koji ne zna da je istinito ono što je od Allaha, dž.š., objavljeno Muhammedu, s.a.v.s.

Allah, dž.š., rekao je:

"Zar je onaj koji zna da je istina ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga kao onaj koji je slijep? A pouku samo razumom obdareni prima-ju." (13:19)

Zaključak

* Postoje zapadni orijentalisti, smutljivci i oni koji sami sebe obmanjuju, koji šire glasine o tome da je Muhammed, s.a.v.s., društveni reformator.

* Musliman vjeruje da je Muhammed, s.a.v.s., izvršio najveću društvenu reformu, ali se on time nije prsio jer je on Allahov Poslanik.

* Da je Muhammed, s.a.v.s., želio samo društvenu reformu, ne bi neprijateljski postupao prema nečem što je najvrednije kod ljudi - vjera njihovih očeva i djedova. Protiv njega borili su se i nasilnik i onaj nad kojim je nepravda učinjena, jaki i slabi. Odustao bi nakon što je zlostavljanje njegovih sljedbenika doseglo najvišu razinu, kada su oni ostavljali svoje porodice i imetke. Neki od njih su zlostavljani, neki ubijani, a u isto vrijeme ponuđeno mu je poglavarstvo i ogromni imetak, što je on odbio, jer od ljudi nije tražio ništa drugo do da obožavaju Jednog Jedinog Allaha, dž.š.

A da je usmjerio svoju pažnju ka jednom cilju i da je ostavio po strani sljedbenike Knjige, poštedio bi sebe poteškoća.

Pokušao bi ljudima olakšati u pokornosti prema Njemu, ne bi ih opteretio teškim stvarima kao što su namaz, abdest, kupanje svakog petka i nakon svakog spolnog općenja, post, hadž, obavljanje noćnih namaza i drugih vrsta ibadeta, a posebno bi olakšao onim koji se nalaze u pustinjskom okruženju.

* Vjerovanje muslimana da je Muhammed, s.a.v.s., Allahov poslanik temelji se na čvrstim dokazima, a Allah, dž.š., potpomogao je Svoga Poslanika, s.a.v.s., jasnim dokazima i mudžizama.

ČOVJEK NIJE UZALUD STVOREN I NEĆE BITI SAM SEBI PREPUŠTEN

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti? I neka je uzvišen Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara Arša veličanstvenog!" (23:115,116)

Čovjek je stvoren s mudrošću

Svakom čovjeku koji zamišlja da ga je Gospodar uzalud stvorio i ne predstoji ništa drugo do da obriše svoje oči kako bi vidio da li je Allah, dž.š., uzalud stvorio njegove oči? Ili, pak, da proba začepiti svoje uši, kako bi spoznao mudrost njihovog postojanja, ili da odsiječe svoje prste kako bi uvidio uzaludnost radi koje su prsti stvoreni, ili da presiječe malu venu kako bi osjetio žestoke bolove koji mu u lice "viču":

"O neznalico, presijekao si ovu venu i uzaludnom si učinio mudrost radi koje je stvorena. Kada bi čovjek dobro razmislio o sebi, uvidio bi da ima potrebu da studira nekoliko godina na medicinskom fakultetu kako bi spoznao mudrost svakog dijela svoga tijela. Saznat će da svi medicinski fakulteti, u svim državama, s razlikom njihovih načela i kategorija, proučavaju u potpunosti nauku koja se zove fiziologija."

A kada bi upitao: "Kakva je mudrost postojanja bilo kojeg dijela u čovjeku?", stručnjaci bi odgovorili riječima: "To je potpuno vršenje funkcija u korist ljudske egzistencije." Tako usta jedu za cijeli organizam, srce pumpa krv za cijeli organizam i tako redom.

Tako je svaki dio u ljudskom tijelu stvoren s mudrošću.

Ova mudrost je u potpunosti u službi egzistencije.

Da li pametnom čovjeku pada na pamet, nakon svega ovoga, da je čovjek uzalud stvoren!?

Veliko neznanje

Kakav je naš zaključak u vezi sa osobom koja ne zna kakva je mudrost postojanja kuće u kojoj stanuje, ili postelje na kojoj leži, ili odjeće koju oblači? Nema sumnje da ovaj neznanica izaziva kod nas čuđenje i porugu zbog njegove gluposti i neznanja!! Ali postoji neko ko je veća neznanica od njega. Neznanica koji ne zna mudrost postojanja svojih očiju, usta, ušiju ili glave, veći je neznanica od onoga koji ne zna mudrost svoje kuće, postelje ili odjeće. I pored toga postoji neznanica čije je neznanje veće od bilo kojeg neznalice. To je najveći neznanica koji uopće ne zna mudrost svoje egzistencije i svog postojanja!!!

Mudrost stvaranja čovjeka

Nevjernici se neće osloboditi najvećeg neznanja. Neće nikad ni znati mudrost svoga postojanja. Vidjet ćeš ih kako znaju mudrost i svrhu i najmanjeg čovjekovog dijela, ali oni ne znaju mudrost postojanja ovih skladno i simetrično urađenih dijelova, jer mudrost bilo kojeg proizvoda ne možeš znati, osim ako to ne naučiš od Proizvođača ili Njegovog Poslanika. Vidjet ćeš ih kako su se izgubili između dva pitanja:

Da li jedemo da bismo živjeli?

Da li živimo da bismo jeli?

Što se tiče muslimana, on zna mudrost svoga postojanja i stvaranja, a to je pokornost svome Gospodaru i činjenje ibadeta Njemu. Šta ima proizvod koji se proizvodi, osim da sve teče shodno želji njegovog Proizvođača, a to je osnova.

Uzvišeni je rekao:

"Džinove i ljude stvorio sam samo zato da mi se klanjaju, ja ne tražim od njih opskrbu niti želim da Me hrane." (51:56,57)

Allah, dž.š., htio je da način, na koji bismo Mu ibadet činili, kao i način na koji bi se ostvarila naša pokornost Njemu, bude takav da mi budemo namjesnici na Zemlji, koje bi On postavljao, shodno Njegovoj volji, da živimo i radimo u skladu s Njegovom voljom, i onako kako nas On poziva da radimo i da ostavimo sve ono što nam On zabranjuje da radimo.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"...Ja ću na Zemlji namjesnika postaviti..." (2:30)

Ovo postavljanje za namjesnika ispit je naše pokornosti Njemu u svemu onome

u čemu nas je postavio kao namjesnike. Pokorni se vjernici ističu nad nepokornim nevjernicima, završit će se određeni period namjesnikovanja i čovjek će za sebe postići svako dobro i zadovoljstvo svoga Gospodara ili pak štetu i srdžbu svoga Gospodara i Vladara.

Uzvišeni je Allah rekao:

"Sve što je na Zemlji Mi smo kao ukras njoj stvorili da iskušamo ljude ko će se od njih ljepše vladati." (18:7)

Po završetku određenog perioda na dunjaluku, Allah, dž.š., uzet će od ljudi namjesništvo i povratit će sve ono što im je dao.

Allah, dž.š., rekao je:

"A doći ćete nam pojedinačno, onakvi kakve smo vas prvi put stvorili, napustivši dobra koja smo vam bili darovali ..." (6:94)

Onaj Ko je stvorio ljude i postavio ih namjesnicima na Zemlji, izvest će ih iz nje po završetku određenog perioda i ljudi će umrijeti kako bi se preselili u kuću nagrade. Njih će zamijeniti drugi narod i sve ovako dok se ne završe ljudske generacije i dok Gospodar ne dozvoli početak Sudnjeg dana.

Rekao je Uzvišeni:

"Reci: 'Allah vam daje život, zatim će učiniti da poumirete, a poslije će vas na Sudnjem danu sabrati, u to nema nikakve sumnje, ali većina ljudi ne zna'. Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji! A na dan kad nastupi Čas oživljenja, oni koji su laži slijedili, bit će izgubljeni." (45:26,27)

Čovjek neće biti prepušten samom sebi

Budući da svaki naš dio svjedoči da nije uzalud stvoren i da je Allah, dž.š., stvorio čovjeka s mudrošću, onda je mudrost čovjekovog stvaranja očevidna u životu na ovom svijetu. Umovi će zaključiti da ta mudrost mora biti vidljiva i na drugom svijetu, a to je život kojem idu ljudske generacije, jedna poslije druge. Život na ovom svijetu nije ničem sličniji do životu u majčinoj utrobi. Kada bi taj embrion razmišljao o sebi: Zašto su meni stvorena dva oka od kojih sada nema nikakve koristi (u majčinoj utrobi)? Zašto su mi napravljena dva plućna krila, kad sada nemaju nikakve vrijednosti (u majčinoj utrobi)? Zašto su mi stvorene ruke, stopala, želudac,

crijeva, jetra, bubrezi, uši, nos, usta, kada sada (u majčinoj utrobi) nema nikakve koristi od njihovog stvaranja?! Ali kada bi on (embrion) sačekao da izađe iz svijeta materice u zemaljski svijet, saznao bi da on nema ništa što nije s mudrošću stvoreno, samo je to njemu bilo nedostupno u svijetu materice. Kada bi materica imala moć rasuđivanja i razmišljanja, zapitala bi se: "Kuda je otišao embrion nakon rođenja?" Odgovorit će, shodno svom ograničenom znanju, da je otišao prepušten samom sebi. Ali kada bi bila u stanju da vidi taj embrion kako ide po zemlji i živi na njoj, saznala bi da taj embrion nije prepušten samom sebi. Period našeg života na ovom svijetu najsličniji je periodu života u majčinoj utrobi, smrt je najsličnija rađanju, a odlazak sa ovoga svijeta najsličniji je izlasku iz materice!!

Uzvišeni Allah rekao je:

"O ljudi, kako možete sumnjati u ožvljenje - pa, Mi vas stvaramo od zemlje, zatim od kapi sjemena, potom od ugruška, zatim od grude mesa vidljivih i nevidljivih udova, da vam pokažemo moć Našu! A u materice smještamo šta hoćemo, do roka određenog, zatim činimo da se kao dojenčad rađate i da poslije do muževnog doba uzrastete; jedni od vas umiru, a drugi duboku starost doživljavaju, pa začas zaboravljaju ono što znaju..." (22:5)

Pametan čovjek izbjegava da nešto uzalud radi, kao što izbjegava da pravi nešto i uljepša ga, a onda ga uništi, slomi i zdrobi ono što je pripremio i uredio. Takvog posla bi se klonio svaki pametan čovjek, a što je još preče, Stvoritelj pametnog čovjeka i svih pametnih ljudi, bez sumnje, kloni se svega što je uzaludno kao što se kloni ostavljanja stvari da se same o sebi brinu.

"Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti? I neka je uzvišen Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara Arša veličanstvenog!" (23:115, 116)

Da je Stvoritelj imao namjeru da se čovjek brine sam o sebi, zašto bi ga stvorio ni iz čega? Došlo je vrijeme da govorimo o čovjeku o kojem se nije ništa spominjalo i da je čovjekov put bio put napuštenog, onda ne bi bilo potrebe da čovjek bude stvoren od zemlje, da se oblikuje iz kapi sjemena i da bude stvoren u najljepšem liku. A u osnovi bio je prepušten samom sebi.

Uzvišeni je rekao:

"Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti, da neće odgovarati? Zar nije bio kap sjemena, koja se ubaci, zatim ugrušak kome On onda razmjer odredi, i skladnim mu lik učini, i od njega onda dvije vrste, muškarca i ženu, stvori, i zar Taj nije kadar da mrtve oživi?" (75:36-40)

Nagrada i kazna

Budući da je Allah, dž.š., čist od toga da čini uzaludne stvari, kao što je čist od toga da stvari prepusti same sebi, pripremio je za čovjeka život poslije ovog života, kao što mu je pripremio život na Zemlji nakon njegovog života u majčinoj utrobi. Njegov život na Zemlji samo je uvod u život na drugom svijetu, kao što je život u materici uvod u život na Zemlji. Ono što čovjek posije na dunjaluku, požnjet će na ahiretu.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"A na Dan kada planine uklonimo, i kad vidiš Zemlju ogoljenu - a njih smo već sakupili, nijednog nismo izostavili - pred Gospodarom tvojim bit će oni u redove poredani: 'Došli ste nam onako kako smo vas prvi put stvorili, a tvrdili ste da vam nećemo vrijeme za ožvljenje odrediti.' I Knjiga će biti postavljena i vidjet ćete grešnike prestravljene zbog onoga što je u njoj. 'Teško nama!' - govorit će, 'kakva je ovo Knjiga, ni mali ni veliki grijeh nije propustila, sve je nabrojala!' - i naći će se upisano ono što su radili. Gospodar tvoj neće nikome nepravdu učiniti." (18:47-49)

Uzvišeni kaže:

"Onaj ko bude uradio koliko trun dobra - vidjet će ga, a onaj ko bude uradio i koliko trun zla - vidjet će ga." (99:7,8)

Izobličavanje ljudske prirode

A sada, šta misliš o onome ko prerađuje auto u dućan?!

A šta inteligentni ljudi misle o onome ko želi preraditi svoje oko u prst?!

Šta ljudi misle o čovjeku koji prerađuje pušku u drvo?!

Šta inteligentan čovjek misli o onom ko pokuša preraditi uho u usta kako bi njima jeo?!

Odgovor: Nema sumnje da svaki inteligentan čovjek ismijava bilo kojeg čovjeka koji pokušava koristiti nešto u svrhu u koju nije napravljeno ili stvoreno. Taj pokušaj nije ništa drugo do iskrivljavanje, izobličavanje i propast nečega što se zloupotrebljava.

Da li sad znaš, o brate čitaoče, da kafir ne pokušava promjenu svrhe njegovog nosa, usta, uha, auta, puške, nego pokušava u potpunosti promijeniti mudrost svoga postojanja i svoga življenja.

Allah, dž.š., stvorio je ljude da bi Ga obožavali, ali kafiri mijenjaju svrhu radi koje ih je Allah, dž.š., stvorio; oholo se odnose prema činjenju ibadeta i tako sami sebe upropaštavaju i izobličuju svoju prirodu. Osim toga, rezultat ovih promjena na Sudnjem danu će biti takav da će nevjernici sami sebe baciti u vatru džehenemsku.

Rekao je Uzvišeni:

"Oni koji poriču Knjigu i ono što smo slali po poslanicima - saznat će posljedice toga kada sa okovima o vratu i sindžirima budu vučeni po ključalov vodi, a zatim u vatri prženi." (40:70-72)

"...oni će, zato, što dokaze Naše nisu priznavali, stradati." (7:9)

Ibadet i namjesništvo (hilafet)

Ti čitaocē, uočiti ćeš formu kojom je Allah, dž.š., želio da Mu činimo ibadet, a to je namjesništvo na Zemlji, da živimo na njoj, da sijemo na njoj, da ubiremo njene plodove, da kročimo po njoj shodno Njegovoj volji i slijedenju Njegove Upute. Ne sastoji se ibadet samo od namaza i posta, jer ibadet čini i posao, izgradnja, marljivost, borba na Allahovom putu, kao i postavljanje za namjesnika svemu onome što je na Zemlji. Bilo koje čovjekovo usmjeravanje prema nečem za što ga Allah nije stvorio, jeste, zapravo, izobličavanje čovječanstva.

Različite vrste ibadeta

Ibadet je sveobuhvatni naziv za sve ono što Allah, dž.š., voli i čime je On zadovoljan, bilo da se radi o riječima ili vidljivim i nevidljivim djelima, a obuhvaća sve ono što rob želi da učini naspram svoga Gospodara, bilo da se radi o vadžibu - strogoj obavezi, mendubu - ono što je lijepo činiti, mubahu - ono što je dozvoljeno činiti (nema za njega ni nagrade a ni kazne), ostavljanju harama - onog što je zabranjeno i mekruha - ono što je pokuđeno činiti.

U ibadet spada:

1. izgovaranje dva šehadeta;
2. izvršavanje islamskih ruknova kao što je to obznanio Allah i Njegov Poslanik;
3. dova, traženje pomoći i zaštite, u onome u čemu samo Allah ima moć. Što se tiče onoga ko zatraži pomoć od nekog ko posjeduje uzroke činjenja dobra ili otklanjanja zla, a koje je Allah odredio, to se ne smatra ibadatom nekom drugom mimo Allaha, kao kada naprimjer, utopljenik traži pomoć od plivača (spasioca);

4. samo se od Allaha, dž.š., traži utočište,
5. obraćanje Allahu, oslanjanje na Allaha. Allah, dž.š., rekao je:
"... to vam je, eto, Allah, Gospodar moj - u Njega se ja uzdam i Njemu se obraćam." (42:10);

6. strah i strahopoštovanje. Rekao je Uzvišeni:
"... I ne bojte ih se, a bojte se Mene, ako ste vjernici!" (3:175);

7. samo se Allahu zakletva i zavjet daje;

8. samo se Allahu kurban-žrtva kolje;

9. sud pripada samo Allahu, dž.š.

Allah, dž.š., stvorio nas je kako bismo Njemu ibadet činili i na nama je da Mu, slavljem neka je On, ibadet činimo: "... i neka, klanjajući se Gospodaru svome, ne smatra Njemu ravnim nikoga!" (El-Kehf, 110)

Zaključak

* Svaki dio ljudskog organizma stvoren je s mudrošću što svjedoči da čovjek nije uzalud stvoren.

* Nije najveća neznalica onaj ko ne zna svrhu svoga oblačenja, stanovanja, svoje postelje, usta, nosa, oka, nego je najveći neznalica onaj ko ne zna mudrost svoje egzistencije i postojanja.

* Kafiri ne poznaju mudrost svoga stvaranja i izgubili su se u nedoumici između dva pitanja: "Da li jedemo da bismo živjeli? Da li živimo da bismo jeli?" Ali musliman će reći: "Njegov Gospodar ga je stvorio da radi shodno Njegovoj volji. Allah je htio da čovjek bude namjesnik svome Gospodaru na Zemlji, postavljavajući ga za namjesnika shodno uputi njegovog Gospodara. Vjernik jede da bi živio i radio na Zemlji, shodno Uputi svoga Gospodara, da bi Ga zadovoljio, ušao u Džennet i spasio se džehenemske kazne.

* Očito je da je čovjek stvoren s mudrošću a nedostatak ove mudrosti na dunjaluku svjedoči o postojanju drugog života u kojem je očita mudrost potpunog i očevidnog stvaranja čovjeka. Isto tako, očita je mudrost stvaranja očiju, pluća, usta, želuca, stopala kod embriona, nakon njegovog izlaska iz svijeta majčinog stomaka u zemaljski svijet.

* Budući da pametan čovjek ne smatra nevažnim sve ono što je uradio i napravio i ne zanemaruje ono što je priredio, onda je preče da se Stvoritelj

inteligentnog čovjeka i svih inteligentnih ljudi ne odriče svega toga. To svjedoči da naš Stvoritelj, nakon naše smrti, neće dopustiti da budemo prepušteni sami sebi.

* Ako Allah želi da zanemari čovjeka i prepusti ga samom sebi, pa on je prije postojanja bio izgubljen, bez ikakve vrijednosti, onda ne bi postojalo opravdanje za stvaranje čovjeka i njegovo oblikovanje u najljepšem i najskladnijem liku.

* Stvoritelj je htio da dunjaluk bude samo uvod u život na drugom svijetu, kao što je život u materici uvod u život na dunjaluku. Tako, sve što čovjek posije na dunjaluku, požnjet će na ahiretu.

* Kako znamo, pretvaranje bilo čega u nešto drugo, radi čega nije stvoreno, predstavlja njegovo uništenje, izobličavanje, zanemarivanje. Stoga, svaki pokušaj kafira teži udaljavanju čovjeka od činjenja ibadeta njegovom Gospodaru, daleko od njegovog postavljanja namjesnikom na Njegovoj Zemlji, shodno Njegovoj volji - i to nije ništa drugo do uništenje, zanemarivanje i izobličavanje čovjeka. To postaje jasno i očigledno kada kafiri sami sebe upropaste u vatri džehenemskoj.

* Ibadet nije samo namaz i post, nego su to, također, i marljivost, borba na Allahovom putu, posao, izgradnja i svako kretanje po Zemlji kojim je Allah, dž.š., zadovoljan.

Postoje mnogobrojne vrste ibadeta, a to je zajedničko ime za sve ono što Allah, dž.š., voli i čime je zadovoljan, bilo da se radi o riječima ili vidljivim i nevidljivim djelima.

SMRT

Šta je to smrt

Smrt je kada duša napušta tijelo, kada prelazi u život u berzahu¹⁷, a kada se zemljano tijelo vraća svom prapočetku iz kojeg je nastalo. Izlaskom duše iz tijela prestaje rad bilo kojeg organa u ljudskom tijelu i u svakoj ćeliji, kao što se rasprsnu sastojci svake ćelije i pomiješaju tjelesne tvari jedna s drugom. Tijelo prelazi u stanje ukočenosti u kojem ne osjeća, ne raste, ne hrani se, ne pokreće, ne diše, ne razmišlja, niti bilo šta radi. Smrt je najbližnja snu, jedino što je u snu tijelo povezano s dušom, a kod smrti ona se u potpunosti odvaja od tijela.¹⁸

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Allah uzima duše u času njihove smrti, a i onih koji spavaju, pa zadržava one kojima je odredio da umru, a ostavlja one druge do roka određenog ..." (39:42)

Meleki smrti

Kada dođe čovjeku određeni čas, Allah mu šalje meleka smrti koji je zadužen za vađenje duše.

Uzvišeni Allah kaže:

"Reci: 'Melek smrti, koji vam je zato određen, duše će vam uzeti, a poslije ćete se Gospodaru svome vratiti.' A da ti je vidjeti grešnike kako

će, oborenih glava pred Gospodarom svojim, reći: 'Gospodaru naš, vidjeli smo i čuli smo, pa nas povrati da dobra djela činimo, mi, doista, čvrsto vjerujemo!'" (32:11,12)

Rekao je Allah, dž.š.:

"... A da ti je vidjeti nevjernike u smrtnim mukama, kada meleki budu ispružili ruke svoje prema njima: 'Spasite se ako možete! Od sad ćete neizdržljivom kaznom biti kažnjeni zato što ste na Allaha ono što nije istina iznosili i što ste se prema dokazima Njegovim oholo ponašali.'" (6:93)

Smrt je zakonitost kojoj se ne može pobjeći

Ova je generacija čovječanstva došla nakon smrti naših prethodnika i prije samo stotinu godina, ova generacija nije postojala. Smrt je došla po one koji su bili prije nas i nije nikog od njih ostavila, a nakon sto godina svi ćemo biti u generaciji koja će živjeti u berzahu, i niko neće moći pobjeći od smrti.

"Reci: 'Smrt od koje bježite zaista će vas stići. Zatim ćete Onome Koji poznaje i nevidljivi i vidljivi svijet vraćeni biti i On će vas o onom što ste radili obavijestiti.'" (62:8)

A kada dođe neizbježni čas, smrt neće nikome zakasniti.

Uzvišeni je rekao:

"... i kad rok njihov dođe, ni za tren ga jedan ne mogu ni odgoditi ni ubrzati." (16:61)

Neko će se zapitati za medicinski lijek i da li on odlaže neizbježni čas? Odgovor je: Doista, onaj koga zadesi određena bolest, ne može ga zadesiti ništa, a da Allah, dž.š., nije znao za to. Allah, dž.š., također znao je da će pronaći ljekara, da će biti liječen, da će imati liječenje u kojem je Allah, dž.š., odredio da bude lijek za bolest. Allah, dž.š., odredio je kraj bolesti nakon korištenja lijeka, a On je to znao, zapisao i odredio. Neznalica će pomisliti da je lijek došao mimo znanja Allahova, dž.š., a to nije ispravno. A onima kojim je došao određeni čas, pa oni se približavaju smrti bez obzira kakav lijek bio i bez obzira kakvu medicinsku njegu imali, kao što se, prilikom smrti, dešava predsjednicima i kraljevima.

Naprotiv, smrt će doći i čovjeku koji je u punom zdravlju i njezi koja će ga prenijeti u svijet berzaha bez bilo kakvih tjelesnih nedostataka ili izlaganja bilo kakvoj

bolesti, kao što se dešava onima koji iznenada umru; a takvu smrt ljudi nazivaju srčani udar.

Obilježja smrti

Mjerilo istinske smrti jeste izlazak duše iz tijela. Duša se ne može okom vidjeti, nego njen izlazak ostavlja tragove iza sebe u tijelu umrlog koji dokazuju da je osoba umrla, a ta obilježja su:

1. da sklopi oči... Ali i onaj ko spava sklapa oči!!!;
2. da prestaje disati... Ali utopljenik, koji nije mrtav, na tren prestaje disati;
3. da stane srce... Srce zatreperi i stane na tren i po drugi put počne raditi;
4. da se citoplazma¹⁹ prestane kretati unutar ćelije, da svaki nukleus izgubi svoju nadmoćnost nad sastojcima ćelije, da se tvari unutar ćelije pomiješaju jedna s drugom i promijene sistem svake ćelije u ljudskom organizmu.

Ako ova prva tri obilježja nisu dovoljna za utvrđivanje napuštanja duše, onda je četvrto obilježje najubjedljivije. Mudrost kupanja mrtvaca jeste da se kupa vodom kako bi tijelo moglo obznani da li je još uvijek živo.

Sumnja

Neke neznalice proturaju da su ljekari sposobni oživljavati mrtve, a sve to zato što premisu postavljaju pogrešno, pa i rezultat mora biti pogrešan.

Oni kažu: "Kome zastane srce, umro je", a prestajanje rada srca nije ništa drugo do znak koji se desi kod smrti ili kod bilo koje druge bolesti, kao što je istovjetno sklapanje očiju prilikom smrti i prilikom sna. Da li, onda, pametnom čovjeku dolikuje da kaže: "On je oživio mrtvaca", jer je vidio da je neka osoba sklopila oči, pa se probudila i otvorila svoje oči po drugi put!!?

Zaključak

* Smrt je rastanak duše s tijelom i njen prelazak iz života na dunjaluku u život u berzahu, a san je najsličniji smrti.

* Allah, dž.š., šalje meleke koji su zaduženi za vađenje duše kad dođe određeni čas.

* Liječenje prilikom bolesti biva korišćenjem lijeka kojim je Allah, dž.š., odredio da bude ozdravljenje od bolesti, a Allahovo znanje sve obuhvaća. On zna da će neki čovjek oboljeti, da će pronaći ljekara i lijek kojim će biti izliječen. On zna i da će čovjek oboljeti, da će naći ljekara i lijek, ali da će umrijeti. Isto tako On zna da će čovjek oboljeti, da neće naći lijek i da će umrijeti, i neće se ništa desiti što Allah, dž.š., već prethodno nije zapisao.

* Smrt ima i obilježja, a to su: sklapanje očiju, prestanak disanja, prestanak kucanja srca, prestanak kretanja citoplazme unutar svake ćelije u organizmu, miješanje sastojaka ćelija jednih s drugim, poremećaj u tjelesnoj konstituciji. Ovo su najjači dokazi i obilježja smrti.

* Prestanak rada srca i njegovo ponovno vraćanje u funkciju liječenjem ili masažom, nije dokaz oživljavanja mrtvih, osim ako se otvaranje očiju i buđenje nakon njihovog sklapanja prilikom sna, smatra oživljavanjem onoga ko je spavao i sklopio svoje oči!!

"Veličanstven je Gospodar tvoj, Dostojanstveni, i daleko od onoga kako ga predstavljaju oni! I mir poslanicima i hvaljen neka je Allah, Gospodar svjetova!" (37:180-182)

DRUGO POGLAVLJE

POLOŽAJ NAUKE O TEVHIDU I PERIODI KROZ KOJE JE PROŠLA

Položaj nauke o tevhidu

Položaj znanosti o tevhidu (monoteizmu) u odnosu na druge znanosti jeste kao odnos glave i tijela. Znanost o tevhidu osnova je vjere i zato su njeni temelji čvrsti jer ona istražuje najbitnija temeljna pitanja koja su vezana za ljudsko postojanje. To je najvrednija i najčuvenija nauka, jer veličina nauke mjeri se veličinom objekta (predmeta) znanja, a tevhid je fikhul-ekber (najuzvišeniji fikh-poimanje) u odnosu na šerijatsko-pravnu znanost.

Stoga, čovjek ne može biti musliman niti istinski vjernik, bez poznavanja nauke o tevhidu do te mjere da njeno poznavanje ostavi vidljivog traga u govoru, djelima i u svim drugim stanjima.

Ljudska potreba za znanošću o tevhidu jača je od potrebe za kišom koja pada s neba, ili sunčevom svjetlošću kojom od njih odlazi jačina tame.

Ljudska je potreba za tevhidom najveličanstvenija potreba koja prethodi svim drugim potrebama, jer srca nemaju života bez njega, niti čovjek može biti sretan ako ne poznaje istinskom spoznajom svoga Gospodara, Onoga Koji se obožava i svoga Stvoritelja sa svim Njegovim imenima, svojstvima, djelima. Čovjek ne može biti sretan ako ne poznaje Poslanika svoga Gospodara koji je poslan njemu, dok se ne uvjeri u jasne dokaze i mu'džize njegova poslanstva, dok ne spozna mudrost svoga postojanja na Zemlji, dok ne sazna šta je halal - dozvoljeno, a šta je haram - zabranjeno i dok ne spozna posljedice svakog svog djela u budućnosti prema kojoj ide svojom smrću.

Allah, dž.š., iz Svoje milosti i mudrosti, Svojim robovima slao je poslanike kako bi bili ti koji će ih upoznati s njihovim Gospodarom i pozivati ih Njemu, koji će donositi radosne vijesti onome ko vjeruje i koji će upozoravati onoga ko se bude

suprotstavljao i ne bude vjerovao. Allah, dž.š., spoznaju božanstva, slavljem neka je On, učinio je ključem njihovog poziva i suštinom njihovog poslanstva.

Uzvišeni Allah kaže:

"Kad su im sa svih strana poslanici njihovi dolazili i govorili: 'Ne klanjajte se nikome do Allahu!...' (41:14)

Na ovoj se spoznaji grade temelji poslanstva i svega onog što je u vezi s njim.

Čovjek se sastoji iz duše i tijela

Čovjek se sastoji iz dva elementa: materijalni koji se razvija, kreće - a to je tijelo, i od dragulja koji je čist od bilo kakve materijalnosti, koji posjeduje tu posebnu potporu razmišljanjem, znanjem, voljom, ljubavi, mržnjom, lijepim ili ružnim ponašanjem - a to je duša. Svaki od ova dva elementa ima svoje želje koje požuruju svog vlasnika da do njih dođe u najvećoj mogućoj mjeri. Tijelo ima želju i potrebu za hranom, pićem, drugim potrebama i tjelesnim slastima. Naprotiv, neke želje prelaze granice životinjskog, zbog sposobnosti razmišljanja koja im je na dar data, pa otkriju druge vrste strasti koje prevazilaze životinjski nagon.

Stoga je Kur'an, a.š., došao s propisima vezanim za dušu, čiji je temelj vjerovanje u Allaha, dž.š., i uvjerenje jasnom spoznajom koju ne koleba niti uništava sumnja. To je spoznaja koja uzdiže čovjeka do visina potpunosti, koja ga čini ispravnom jedinkom u ljudskom društvu, koja ga spasava iz duševnih trauma koje ga svakodnevno uništavaju zbog nepoznavanja Gospodara Koji ga je stvorio, Koji je stvorio sve oko njega i sve to mu potčinio.

Kur'an, a.š., poziva čovjeka na samokontrolu, da se natjera na činjenje dobrih djela, da očisti svoju dušu od prljavih strasti i htijenja, da se kloni mržnje, zavisti i drugih bolesti srca koje su vezane za loše ponašanje, kako bi se duše okupile oko ljubavi, bratstva i mira.

Nema upute za čovjeka bez poznavanja tevhida

Čovjek ne može ići pravim putem prema istini bez poznavanja tevhida, a kako bismo razjasnili ovu činjenicu, hajde da proučimo ovu čudnu pojavu.

Ljudsko znanje u školama i univerzitetima dijeli se na dvije vrste studija:

a) Studije koje su vezane za egzaktnu znanost (znanstveni odsjek). Ove studije obuhvaćaju proučavanje materije i spoznaju njenih stanja, a zatim i način korišćenja ove materije u korist čovjeka.

b) Studije koje su vezane za humanističke znanosti (odsjek etičkih vrijednosti). Ove studije obuhvaćaju proučavanje čovjeka i njegovih stanja.

Mi, nesumnjivo, vodimo računa o tome da čovjek napreduje u društvenim studijama, kako bi bio u mogućnosti da se popravi i reformira ljudsko stanje koje prethodi reformi fizičkog stanja. Ali, nažalost, čovjek je doživio neuspjeh pri postizanju ovog cilja, jer to nije njegovo pravo, kao što ćemo vidjeti.

Usporedba egzaktnih i humanističkih studija:

1.

Egzaktne studije (znanstvene)

- Čovječanstvo se složilo oko njenih zakonitosti i temelja. Tako je jedinstvena znanstvena istina, koja se uči u svim dijelovima svijeta, kao što je $5 \times 5 = 25$. Ova istina jedinstvena je i čovječanstvo se slaže u njoj.

Humanističke studije (etičke)

- Čovječanstvo se razilo oko njenih osnova i temelja, i ono što se uči u školama jedne zemlje razlikuje se od onog što se uči u drugim zemljama, kao što se razlikuje mišljenje jednog nastavnika od mišljenja drugog nastavnika. Jedan nastavnik nešto misli na početku godine i to se mišljenje promijeni na kraju godine.

Pitanje: Zašto se čovječanstvo slaže oko činjenica egzaktnih znanosti, a ne slaže se oko humanističkih znanosti?

2.

Egzaktne studije (znanstvene)

- Pojava istine u ovim znanostima ujedinila je čovječanstvo u ovim znanostima. Kada bismo sada čuli da neko kuca na vrata, svi bismo se složili u tome da neko kuca na vrata, i tako dolaze do izražaja činjenice egzaktnih znanosti oko koje se čovječanstvo složilo.

Humanističke studije (etičke)

- Nepostojanje činjenica u ovim znanostima prouzrokovalo je razilaženje čovječanstva. Ako se izgubi onaj ko je kucao na vrata, među nama će biti onaj ko će reći da je to bio učenik, drugi će reći da je to bio leptir, treći će reći da je to bio direktor. Bit će među nama i onaj ko će reći da je bio visok, drugi će reći da je bio nizak, i sve tako. Pošto su nestale činjenice ovih znanosti razili su se i ljudi po njihovom pitanju.

Pitanje: Zašto su se ove činjenice pojavile u egzaktnim znanostima, a nisu u humanističkim znanostima?

3.

Egzaktne studije (znanstvene)

- Pred čovjekom pojavile su se činjenice ovih znanosti jer je Allah, dž.š., Taj Koji je stvorio čovjeka, podario mu moć spoznaje istine u egzaktnim znanostima.

Humanističke studije (etičke)

- Nestale su činjenice humanističkih znanosti jer Allah, dž.š., nije dao čovjeku moć spoznaje činjenica ovih znanosti.

Pitanje: Zašto je Allah, dž.š., dao čovjeku moć spoznaje činjenica egzaktnih znanosti, a nije mu dao moć spoznaje u humanističkim znanostima?

4.

Egzaktne studije (znanstvene)

- Jer, Allah, dž.š., stvorio je čovjeka namjesnikom na Zemlji i podredio mu ono što je na nebesima i na Zemlji. Podario mu je nauke vezane za namjesništvo kojima je potčinio ono što mu je Allah, dž.š., podredio od svojih blagodati.

Humanističke studije (etičke)

- Jer, Allah, dž.š., stvorio je čovjeka namjesnikom na Zemlji i sve mu potčinio, pod jednim uvjetom, a to je da bude potčinjen naređenju Allaha dž.š. Zar ne vidiš da se ministru i gradonačelniku potčinjavaju ministarstvo i grad, ali čovjek se potčinjava Onome Ko ga je postavio i proglasio za namjesnika. Isto tako onaj ko je postavljen za poslovođu u trgovini ili tvornici, njemu se potčinjavaju svi koji rade u trgovini ili tvornici iako on mora primiti uputstva od vlasnika trgovine ili tvornice.

Rezultat: Allah, dž.š., čovjeku je potčinio sve što je na Zemlji i dao mu neophodno znanje o njegovom životu na Zemlji. On mu je omogućio da spozna činjenice koje su vezane za poznavanje namjesništva (egzaktne znanosti). Allah, dž.š., ovo je postavljanje namjesnikom stavio pod Svoju kontrolu i Uputu. On je Uputu čovjeku ostavio u Svojim rukama kako bi čovjek mogao primati naredbe od svoga Stvoritelja i Onoga Ko ga je postavio namjesnikom. Čovjek ne može znati ove činjenice, osim od Stvoritelja, slavan neka je On, Koji ga je podučio tome. Stoga, Allah, dž.š., poslao je poslanike, te se čovječanstvo ujedinilo u Uputi Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

Periodi kroz koje je prošla nauka o tevhidu

Prvo: Otkad je postala "država monoteizma" (tevhida), pod vođstvom posljednjeg poslanika Muhammeda, s.a.v.s., ostalo je vjerovanje da tevhid crpi svoju sve-tost iz Objave Allaha, dž.š., i nebeskog učenja. Prvo na šta se oslanja vjerovanje

tevhida jest oslanjanje na uzvišenu Allahovu Knjigu. Kur'anski metod koji je bio zaštitnik ovog srčanog vjerovanja, bio je takav da ga predstavi ljudima na najlakši, najjednostavniji i najrječitiji način, kako bi okrenuo svoj pogled prema carstvu nebesa i Zemlje, kako bi probudio umove i naveo ih na razmišljanje o Allahovim znakovima, kako bi upozorio njihovu prirodu na to da je utonula u osjećaj pobožnosti i osjećaj da postoji drugi svijet iza ovog materijalnog svijeta. Allahov Poslanik, s.a.v.s., na ovim je zakonitostima usadio vjerovanje monoteizma u duše svoga ummeta, skrećući pažnju, upućujući na razmišljanje i budeći umove, upozoravajući na nagon i zalažući se za odgoj i napredovanje, sve dok nije dostigao uspjeh i sve dok nije bio u mogućnosti da prevede ummet iz idolopoklonstva i mnogoboštva u vjerovanje monoteizma, ispunjavajući njihova srca imanom i jasnim dokazom. Uspio je svoje ashabe učiniti predvodnicima reformi, vođama Upute i dobra, uspio je odgojiti generaciju koja se uzdiže imanom i koja se drži istine. Ova generacija je poput Sunca ovom dunjaluku, poput zdravlja ljudima. Čak ih je i Kur'an opisao riječima:

"Vi ste najbolji od svih naroda koji se ikada pojavio; tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćate ..." (3:110)

Drugo: Desila su se politička razilaženja i pripadnost drugim misaonim pravcima (mezhebiga), uvlačenje razuma u stvari koje ga se ne tiču, prouzrokujući odstupanje od kur'anskog metoda. To je bio uzrok pretvaranja imana, iz njegove pojednostavljenosti, pozitivnosti i uzvišenosti u filozofsko pitanje, logičko mjerilo i beznačajne teološke rasprave. Iman nije više iman koji čisti dušu, kojim se čine dobra djela, kojim napreduje pojedinac i kojim živi ummet. Uzrok ovog odstupanja od prirodnog puta, padanje pod utjecaj misaonih pravaca, uvlačenje razuma u pitanja Objave²⁰ dovelo je do podijeljenosti ummeta na različite pravce koje su ga pocijepali na različite grupacije i partije.

Ovo razilaženje i međusobna prepirka bila je uzrok slabljenja vjerovanja i općeg slabljenja pojedinca, porodice, u društvu i u državi, sve dok ummet nije postao nesposoban za preporod, izvana i iznutra. Ummet nije ostao onakvim kakvim ga je Allah želio, da bude sposoban voditi i upućivati narode.

Treće: Iza njih došla su kasnija pokoljenja - halef - pa se slomila njihova odlučnost, oslabio je njihov ugled, pa su se zadržali na onome što je prije njih zapisano u knjigama koje se zasnivaju na filozofiji. Zaustavili su se na tome i nisu razmišljali svojim mozgovima, a ovo slijepo slijeđenje zabranilo im je da razmišljaju svojim mozgovima, odvrćalo ih je od razmišljanja. Tako su mnogi gradili svoj iman na slijepom slijeđenju. To se dešavalo iako je vjera islam zabranjivala slijepo slijeđenje bez oslanjanja na dokaze u koje bi bili ubijeđeni i koji bi kritizirali sve one

koji nekoga ili nešto slijepo slijede, koji su se zadržavali na starom i davno propisanom, makar drugi bili upućeniji i najkorisniji.

Ono što Kur'an navodi o kafirima jeste i njihova ustrajnost u slijepom slijeđenju. Uzvišeni Allah, dž.š., rekao je:

"A kada im se rekne: 'Slijedite Allahovu objavu!' - oni odgovaraju: 'Nećemo, slijedit ćemo ono na čemu smo zatekli pretke svoje.' - Zar i onda kad im preci nisu ništa shvaćali i kad nisu na pravom putu bili?!" (2:170)

Tako je ovaj period bio period taklida - slijepog slijeđenja. Konzervativci su slijedili prethodnike sve dok nije došlo do pogubnih iskrivljivanja.

Cetvrto: Allah, dž.š., htio je da se ovaj ummet vrati pravom putu, tako što je uzimao vjerovanje tevhida iz uzvišene Knjige. Pojavili su se pojedinci, veliki učenjaci koji su pozivali da se radi po Allahovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Poslanika, kao što su to radili selefi-salih. Oni su objašnjavali ljudima da se sve dobro nalazi u slijeđenju (Kur'ana i sunneta), a da se sve zlo nalazi u učmalosti i novotariji. Tako su probuđeni umovi iz gafleta, ustali su iz učmalosti, pronašli su da ih Kur'an poziva na posmatranje stvorenja i na razmišljanje o neobičnim stvarima ovih stvorenja.

Promatranje jeste gospodar razuma, pa su razmišljali, a savremene znanosti otkrivaju činjenice koje su ranije bile nepoznate, iako je Kur'an, a.š., prije 14 stoljeća na njih upozorio i jasno ukazao. Bilo je to djelotvorno tumačenje Allahovih riječi:

"Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude savim jasno da je Kur'an istina. A zar nije dovoljno to što je Gospodar tvoj o svemu obaviješten?" (41:53)

Allah, dž.š., rekao je:

"I reci: 'Hvala Allahu, On će nam znamenja svoja pokazati, pa ćete ih vi poznavati' ..." (27:93)

Isto tako, znanstvenici su otkrili da savremena nauka, u svojim različitim pravcima, otkriva Allahove znakove koje je postavio u Njegovim stvorenjima. Ako prethodnici smatraju da u njihovom stvaranju ima mudrosti, koja svjedoči da je njen Stvoritelj mudar, onda su ove savremene znanosti došle da otkriju očite mudrosti kako bi čovjek stao pred uzvišene tajne mudrosti i savršenstva. Ako prethodnici vide na nebesima i u zvijezdama snagu i stvaranje, onda savremene znanosti su tu da prodube naš iman snagom otkrivanja onoga što se vidi iz glomaznosti zvijezda, prostranstva nebesa, snage poretka, čudesnog ustrojstva i savršenstva. Ovako Allah, dž.š., kaže:

"Na nebesima i na Zemlji, zaista, postoje dokazi za one koji vjeruju; i stvaranje vas i životinja koje je razasuo, dokazi su za ljude koji su čvrsto uvjereni; i smjena noći i dana, i kiša koju Allah s neba spušta da pomoću nje zemlju, nakon mrtvila njezina, oživi, i promjena vjetrova - dokazi su za ljude koji pameti imaju. To su Allahovi dokazi koje ti kao istinu navodimo, pa u koje će, ako ne u Allahove riječi i dokaze Njegove, oni vjerovati!?" (45:3-6)

Zaključak

* Nauka o tevhidu glava je svih znanosti, ona je osnov vjere, njena pitanja kruže oko najbitnijih ljudskih problema i nije moguće odreći ih se jer s njom se nastavlja islam i ostvaruje iman.

* Poznavanjem tevhida ostvaruje se čovjekova spoznaja Gospodara. Pravim imanom hrani se njegova duša, srce, um, kao što se tijelo hrani jelom i pićem.

* Nauka o tevhidu prošla je nekoliko perioda u islamskom ummetu:

1. Kur'anski period koji se oslanjao na uzimanje dokaza iz Allahovih znakova koji su otkriveni u svemiru. Ovaj period se oslanjao na buđenje prirodnih i osjećanja. U njemu je izrastao najbolji ummet.

2. Period filozofije i dijalektike. U ovom periodu logično rasuđivanje, filozofske premise i dijalektička dvosmislenost prekrila je jednostavnost imana i razgovjetnost vjerovanja kod onih koji su se njome bavili. Prvo su se podijelili mislioci, a zatim i ummet na grupacije, sekte i partije.

3. Period taklida (slijepog slijeđenja). To se desilo nakon što je oslabila odlučnost, nakon što je oslabilo svjetlo nauke i nakon što se ummet podijelio prihvaćajući vjerovanje tradicijom, iako islam svojim sljedbenicima ne preporučuje taklid. Taklid je prouzrokovao slijeđenje istine, ali i neistine, dobrog i lošeg, bez ikakvog razmišljanja.

4. Kur'anski period s otkrićima savremene nauke. To je period u kojem mi sada živimo. Ovaj period javlja se u vremenu kada su muslimani svjedoci da sve ono što nam savremena nauka otkriva, nije ništa drugo do potvrda tevhida i otkrivanje jedne nove vrste kur'anske mu'džize.

ISTINSKO ZNANJE

Važnost istinskog znanja

Mnogi ljudi svojim životom gospodare sumnjama, praznovjermem i pretpostavkama koje ga tjeraju da čini pogrešne stvari koje nemaju nikakve vjerodostojne osnove koja bi to potvrđivala. Tako se čovjek uzalud trudi ili pak okreće prema lošem, što čovjeku nanosi najveću štetu.

Rekao je Uzvišeni:

“... o tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; ...” (4:157)

Allah, dž.š., u vezi sa židovima, rekao je:

“Neki od njih su neuki, oni ne znaju za Knjigu, nego samo za gatke, i oni se samo domišljaju.” (2:78)

Allah, dž.š., o zalutalim rekao je:

“... oni se samo za pretpostavkama povode, i oni samo neistinu govore.” (6:116)

Rekao je Hvaljeni:

“... mnogi, prema prohtjevima svojim, nemajući za to nikakva dokaza, zavode druge u zabludu ...” (6:119)

Uzrok svemu tome jeste da su ove misli, koje su uputile čovjeka na zlo, odvrćale ga od samog sebe. Tako je čovjek zapao u varku lažnih pretpostavki. Bilo je neophodno da se spozna pravi put kako bismo njime došli do našeg znanja i kako ne bismo zapali u varku pogrešnih pretpostavki, sumnji ili praznovjerja.

Saznajna pomagala

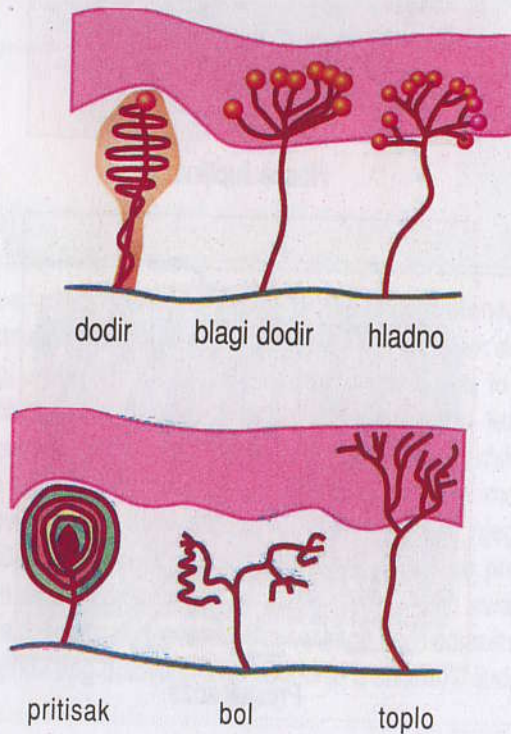
Pet osjetila

1. Jezik: To je organ kojeg je Allah, dž.š., stvorio za prepoznavanje okusa različitih vrsta hrane. Ako čovjeka zadesi neka od bolesti, neka hrana ostane istog okusa, a

3. Koža: To je osjetilni aparat koji osjeća ono što se dešava na koži, onoliko koliko se može osjetiti njome. Tako može prepoznati šta je nježno, a šta grubo, šta je teško, a šta lahko, šta je oštro, a šta nije oštro, šta je toplo, a šta hladno. Koža ne zna za stvari koje se teško raspoznaju kao što su: bakterije i sićušna stvorenja, ili svjetlost, ili radioaktivni zraci, X-zraci, koji na nas djeluju, ali ih ne osjeća koža i sl. Krug njenog djelovanja veoma je ograničen, ograničavaju ga tjelesne granice, a trag saznanja putem kože gotovo se i ne spominje u stvaranju ljudskog saznanja. Tako, učenik u školi ne dolazi do svojih saznanja dodirrom, mirisom ili okusom, osim u rijetkim situacijama, u nekim pokusima. Saznanja do kojih dolazimo kožom, prihvaćamo općenito.²²

4. Oko: To je velika blagodat. Njime vidimo različite stvari i uočavamo njihovu veličinu, daljinu, boje i oblike. Oko obmane ili prevari, kao što vidi Sunce kao okrugli hljeb, a ono je 1.305.000 puta koliko i Zemlja. Oko vidi štap u vodi kao da je sloml-

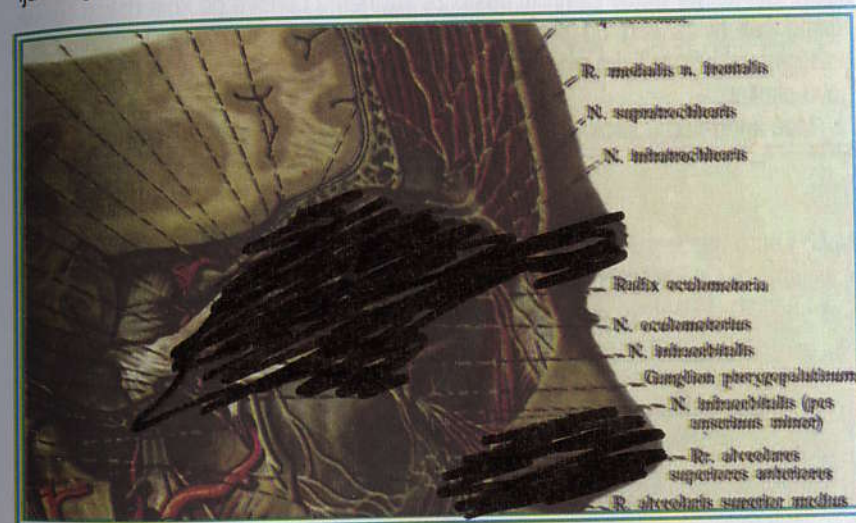
Nervni završeci

jen pri njegovom odvajanju od vode, ili, pak, iz aviona vidi kuće kao kutije za cigarete. Obim njegovog jasnog djelovanja ograničen je određenim brojem metara, ali se on produžuje u uopćenom svojstvu. Sve ono što saznamo okom, mi u potpunosti prihvaćamo. Tako nam čarobnjak pokazuje prašinu kao zlato.

Oko je veoma važan aparat u stvaranju ljudske spoznaje. Većina stvari koje imaju okus, miris, koje se mogu dotaći, potpadaju pod ono što oko može vidjeti.

5. Uho: To je velika Allahova blagodat u okviru ljudske spoznaje. Njime čovjek koristi saznanja drugih. Kao da su prethodna četiri osjetila postala podložna čovjeku, a to je zbog prenosa rezultata njihovih saznanja preko slušanja uhom. Polje djelovanja uha veoma je široko, a njegove su granice granice posmatranja cijelog ljudskog roda. Polje djelovanja uha proširuje se na ono što su vidjeli poslanici i na

ono što im je otkrio njihov Gospodar, a što nismo znali i što smo naučili iz Allahovog Sveznanja koji Svojim znanjem sve obuhvaća.

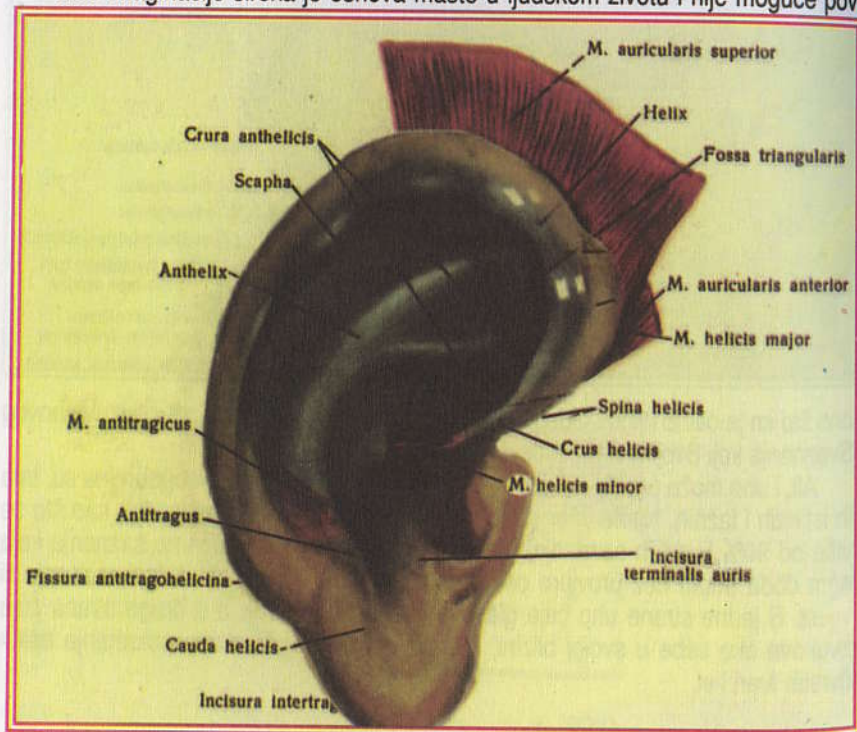
Ali, i uho može prevariti. Vijesti i činjenice koje čovjek čuje mnogobrojne su. Ima ih istinitih i lažnih. Njime učenici saznaju više od 90% svojih saznanja, kao što se više od 90% ljudskih saznanja temelji na tome. Mi ne prihvaćamo saznanja koja nam dođu uhom bez provjere preciznosti izvora iz kojeg nam dolazi saznanje ili vijest. S jedne strane uho čuje glasove određenog jezika, a s druge strane čuje zvukove oko sebe u svojoj blizini, kao što su glasovi životinja, pokretanje nekih čvrstih stvari i sl.

Moć imaginacije

Čovjek posjeduje sposobnost imaginacije onoga što čuje ili onog o čemu razmišlja, koncentrirajući se na razumijevanje onoga što čuje ili onog o čemu razmišlja. To je velika blagodan koja čovjek može zacrtati svoj život i odrediti ono što želi raditi. Ona je oružje pronalazača i inženjera, jer oni u svijetu mašte i imaginacije, imaginiraju ono što žele i pretvaraju ga u svijet geometrijskih oblika a zatim u svijet stvarnosti. Ali postoji ogromna razlika između stvarnosti i onoga što ljudi zamišljaju, zavisno od detaljnosti i preciznosti.

Prvo što je potrebno za moć imaginacije, jesu podaci koji dolaze od pet čula. Tako čovjek prihvaća ono što mu dolazi od pet osjetila na jedan novi i originalni način. Čovjek ne može zamisliti nešto za šta nema osnove do koje dolazi čulima. Nismo čuli ni za kog od prethodnika da govori o radioaktivnom zračenju ili o bežičnim valovima. Tako uviđamo da je imaginacija jednog čovjeka vezana za njegovu okolinu.

Moć imaginacije široka je osnova mašte u ljudskom životu i nije moguće pov-

jerovati u ono čime dolazi moć imaginacije bez dobrog pregleda koji će razum učiniti. Većina ružnih fantazija koje se javljaju u čovjekovom životu, izvire iz pogrešne imaginacije. Što se tiče sfere djelovanja moći imaginacije, ona je veoma široka i obuhvaća sferu svih pet čula.

Ko je sudac koji rastavlja?

Ako budeš razmišljao o prethodnim pomagalima, uvidjet ćeš da su sva podložna padanju u grešku. Kako onda da razlikujemo istinu od neistine? Allah, dž.š., podario nam je razum koji će prepoznavati i razlikovati istinu od neistine. Znači, on je taj sudac do kojeg dolaze svi podaci iz pet čula i imaginacije, kako bi to raščlanio. Ponekad razum pogriješi, ne sam od sebe, nego zbog nepravilnosti prilikom izlaganja podataka. Njemu dolaze nepotpuni podaci, ili pak nerazumni, stoga i njegova presuda biva nepotpuna, pogrešna i nerazumna, ali to se ne vraća njemu nego spoljnjim utjecajima. Pa i pored toga, razum je temelj na kojem se temelji istinito saznanje.

Ograničenja razuma

1. Ograničenja u domenu: Mi znamo da pet čula ima ograničenu moć i domen djelovanja. Mi znamo, također, da je moć imaginacije ograničena s pet čula, jer ne

Ova osjetila prozori su mozga prema vanjskom svijetu

može znati ništa dok joj ne dođu podaci ovih čula koja su njeni otvoreni prozori i izlazi van ljudske egzistencije. Ako bismo zamislili osobu kojoj je oduzeto pet čula, ta osoba neće moći razumom doći ni do jedne spoznaje onoga što se dešava oko nje.

2. **Ograničenja u sposobnosti:** Ako postoje ograničenja u domenu razuma, onda postoje i ograničenja razuma u njegovoj moći i sposobnosti. Tako, naprimjer, razum nije u stanju da spozna samog sebe i do danas nije u stanju da spozna način svoga djelovanja. Kako razumije? Kako prepozna? Kako razmišlja?

Razum, isto tako, nije u stanju da spozna svoju dušu koja obuhvaća čovjeka ili kojom je čovjek okružen.

Razum nije u stanju ni da odredi koji je najveći broj. Tako, ako bi ga pitao: "Koji je najveći broj?" - odgovorio bi: "Najveći broj je beskonačan." Ako bi mu rekao:

"Saberu slijedeće: beskonačan + beskonačan, koliki je rezultat?", odgovor će biti smiješan: "Beskonačan!!"

Ako bi mu rekao: "Beskonačan x beskonačan", koliki je rezultat?", odgovorit će smiješnim odgovorom: "Beskonačan."

Ako bi mu rekao: "Beskonačan broj + 20 miliona, koliki će biti rezultat?", odgovorit će smiješnim odgovorom: "Beskonačan."

Ako bi mu rekao: "Beskonačan broj - (minus) 300 miliona, koliki će biti rezultat?", odgovorit će smiješnim odgovorom: "Beskonačan."

Kao što razum nije u stanju da sazna početak vremena ili, pak, da zna njegov kraj, isto tako ne zna ni kraj - završetak ovoga svijeta.

Razum zna da će se sutra zbiti događaji, ali ne zna koji, i ne može ih saznati, iako će se oni, nesumnjivo, dogoditi; iako postoje snovi koji nadmašuju razum. Tako čovjek zna šta će se sutra desiti, pa se desi kao što je vidio u snu, ili približno onom što je vidio. Razumu nije poznato ni šta će nam se desiti sekundu nakon smrti, a istinu je rekao Uzvišeni Allah govoreći:

"... On zna šta je bilo prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi ... " (2:155)

Istinu je rekao Uzvišeni Allah.

Ovo su sazajna pomagala, a koji su njihovi izvori?

Izvori saznanja

1. **Stvorenja:** ona koja se hrane, koja imaju osjetila, koja imaju miris, koja imaju vid i koja imaju sluh. Ovaj izvor jeste izvor naših svakodnevnih podataka koje svakodnevno sakupljamo. Ovom izvoru možemo dati ime - svijet osjetilnog promatranja.

2. **Ljudsko podučavanje:** jezikom. Iz ovog izvora uzimamo sva saznanja koja čovjek nije imao, jer se ne dešavaju direktno u okviru njegovih osjetila. Čovjek ih uči od onoga ko ih zna jezikom. Na ovakvim je saznanjima stvorena ljudska civilizacija, a ona predstavlja više od 90% ljudskih saznanja koja se uče u školama i univerzitetima, kao i u drugim naučnim institucijama.

3. **Objava:** to je najvredniji izvor saznanja, jer njena saznanja dolaze od Onoga Koji svojim znanjem sve obuhvaća. Ona se šalju samo onima koje je Allah, dž.š., odabrao između Svojih robova kojima je svojstvena Objava. Allah, dž.š., potpomogao je Svoje poslanike, nosioce Njegove Objave, znakovima, jasnim dokazima i mu'džizama koje su potvrđivale istinitost njihovog poslanstva.

Saznanja Objave najvrednija su i najuzvišenija saznanja kojima spoznajemo našeg Stvoritelja i mudrost našeg stvaranja na dunjaluku. Isto tako, iz nje saznajemo šta je halal i haram, našu ulogu u svemiru, kao i put kojim idemo u našem životu, kako bi naš Stvoritelj bio zadovoljan nama. Ljudsko saznanje nije u mogućnosti da spozna ove stvari bez Allahove Upute i Njegove Objave. Razuman čovjek će zastati pred viješću o Objavi i povjerovati u iskrenost svega onoga sa čime je Poslanik došao, nakon što je povjerovao i uvjerio se da je istinit izvor Objave.

4. **Istinito snoviđenje:** to je jedan od izvora saznanja i spoznaje, ali rijetko koja osoba ima takve snove i nije obavezno da drugi vjeruju u njih.

5. **Smatra se ponekad i ono što džin čuje (ukrade) od meleka i prenese vračarima, izvorom saznanja.** Ali džin s jednom istinom pomiješa i 99 laži, kao što je to došlo u hadisu. Ovo nam pojašnjava istinitost obavještenja pojedinih vračara o određenim stvarima, ali njihovo obavještanje ne odgovara pravom izvoru saznanja. Naprotiv, sve ono što sadržava 99 laži u 100 obavještenja, čini ga izvorom i osnovom zablude. Stoga je to islam strogo zabranio.

Temelji savremenih znanosti

Princip naučne spoznaje

Neki filozofi imaju stanovišta koja izazivaju ironiju i podsmjeh. Neki od njih sumnjali su u svoj razum i čula, i smatrali da je sve što gledamo dio mašte. Drugi su, opet, zaniijekali razum, pa kažu da je istina samo ono što su spoznala čula.

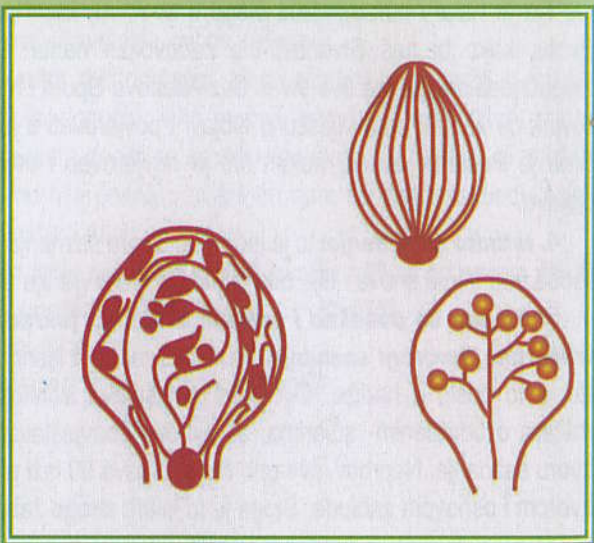
Fransis Bekon bio je prvi koji je u Evropu prenio znanstveno načelo (princip naučne spoznaje), na kojem se temelji preporod savremene znanosti, i to od muslimana na andaluzijskim univerzitetima koji su graničili sa Evropom. Muslimani su to, bez sumnje, znali na osnovu riječi njihovog Gospodara:

“Ne povodi se za onim što ne znaš! I sluh, i vid, i razum, za sve to će se, zaista, odgovarati.” (17:36)

Princip naučne spoznaje glasi:

Ekperiment ili fenomen (pojava) plus posmatranje plus zaključak razuma, jednako je naučnoj istini. Mi posmatramo ekperiment, pratimo ga, spoznajemo njegove premise, slijedimo njegov tok i opažamo njegove rezultate, zatim razumom dolazimo do naučne istine koja je veza između onoga što smo posmatrali u početku ekperimenta i onoga što smo vidjeli kao njegov rezultat.

Različiti oblici osjetilnih tjelašca

Naučna istina je, stoga, svaki zaključak do kojeg dolaze umovi od onog što su čula spoznala

Ako neke stvari ne možemo eksperimentirati, kao što je kretanje svemira ili djelovanje živih tijela, onda se koristimo posmatranjem fenomena umjesto ekperimenta.

Stoga je naučna istina svaki zaključak do kojeg dolazi razum, bez obzira što nije vidljiva:

1. Toplota rastvara snijeg. Ovo je naučna istina, snijeg + toplota = voda.

Ko je posmatrao toplotu kako ujedinjuje čestice snijega i rastvara ih, kako ga pretvara iz čvrste materije u tečnu? Prvo što smo vidjeli jeste snijeg i izvor toplote koji je približen snijegu, i na kraju vidjeli smo vodu koja je u tečnom stanju. Došlo se do zaključka naučne istine, koju ne možemo posmatrati, a to je da toplota rastvara snijeg.

2. Kisik + vodonik- uz djelovanje toplote = voda
Do ove hemijske istine došli smo posmatranjima:
Prvo posmatranje: kisik, vodonik i toplota.

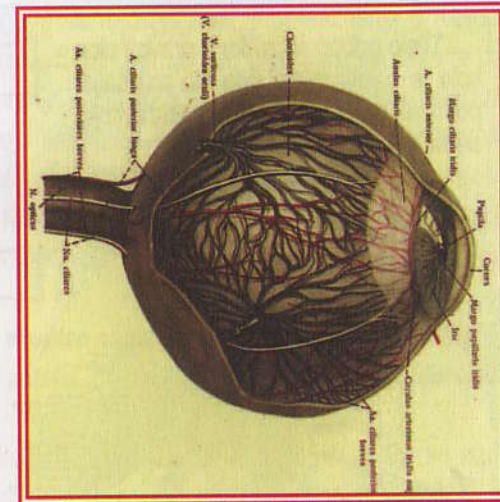
Drugo posmatranje: Stvorena je voda dodavanjem toplote ovoj mješavini. Ali niko nikad nije posmatrao postupak sjedinjenja atoma ova dva gasa niti postupak kojim toplota sjedinjuje sve ovo čiji rezultat je voda. Sve je to zbog toga što do danas nije viđena ni toplota niti atomi.

Ako se malo zadubimo, vidjet ćemo:

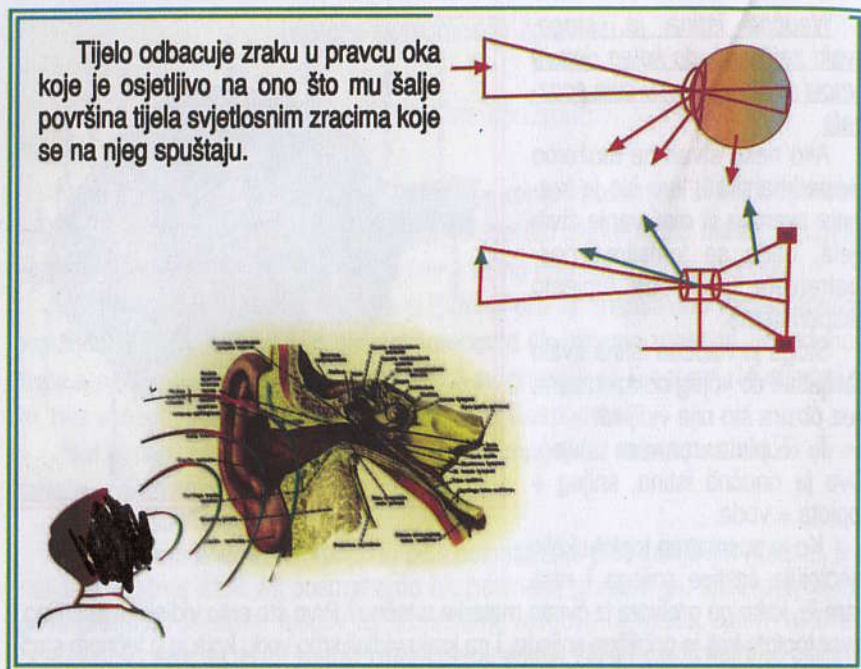
Slika nečega što gledamo nije njegova istina, nego je to, zapravo, ono što je naše poimanje razumjelo iz znakova koje posjeduje očni živac, kao i onoga što se desilo unutar očnog živca pod utjecajem svjetlosti slike koja se stvara na očnoj mrežnjači.

Ove su svjetlosti rezultat utjecaja tijela, koje posmatramo, na zrake sunca ili svjetiljke koje na njega padaju.

Stoga, ono što se vidi okom nije ništa drugo do spoznaja, saznanje i razumijevanje tragova različitih boja, bilo kojeg tijela, pomoću svjetlosti koja se spušta na mrežnjaču.

Presjek oka

Ni sluh nije ništa drugo do shvaćanje, poimanje i razumijevanje tragova zračnih vibracija koje utječu na slušni živac.

Mi ne znamo suštinu tvari koje imaju miris, kao ni karakteristiku ustrojstva njihovih atoma, u vezi s mirisima, ali mi razumijemo, saznajemo i otkrivamo tragove ovih tvari osjetilima za okus. Ne postoji način na koji bismo došli do spoznaje bilo čega što ostavlja tragove na živce vida, sluha, mirisa ili okusa, osim stvaranja aparata na kojem će ostati trag od onoga što se vidi, čuje ili dotiče... itd.

Saznanje o istinama ili stvarima nije samo doticaj s njima ili spajanje razuma s njima. Saznanje dolazi izlaganjem tragova stvari i istina koje se izlažu pred čulima ili nečim drugim (kao što su znanstveni aparati za otkrivanje - mikroskopi), zatim shvaćanjem, razumijevanjem, poimanjem značenja ovih znakova i razumijevanja njenih istina tom veličanstvenom moći, moći razuma.

Znanje o Allahu, dž.š.

Do istine dolazimo intelektualnim zaključivanjem i onim što su čula spoznala. Do saznanja o istinama ne dolazi se intelektualnim dodirima s njima, nego direk-

tnim ili indirektnim izlaganjem tragova istine osjetilima. Naše saznanje o Allahu, dž.š., temelji se još i na ovim istinskim osnovama, kao i na stvaranju imana na osnovu posmatranja Njegovih stvorenja. Allah, dž.š., ima znakove u Svom stvaranju, tragove Svoga sveznanja, Svoje mudrosti, Svoje svemoći, Svoje uzvišenosti razasute po cijelom svemiru. Mi upoznajemo svoga Gospodara spoznajom Njegovih tragova koji se nalaze u Njegovim stvorenjima, posmatranjem ovih tragova našim čulima, pa smo tako spoznali istinu i povjerovali u Allaha, dž.š., Koji je rekao u Svojim Knjizi:

“Allah vam tako objašnjava propise svoje da biste razmislili.” (2:242)

“Na nebesima i na Zemlji, zaista, postoje dokazi za one koji vjeruju.” (45:3)

Allah, dž.š., ima i poslanike koji su nas upoznali s Njim, nakon što su nam pokazali mu'džize koje potvrđuju istinitost njihovog vjerovjesništva i poslanstva.

Svjetlo koje Allah spušta

Znanje o Allahu je Uputa, ko ga traži i nađe ga, i Allah, dž.š., poveća mu njegovo znanje o Njemu. Allah, dž.š., rekao je:

“A one koji su na Uputi, On će im Uputu povećati ...” (47:17)

Spoznaja Allaha povećava se pokornošću. Allah, dž.š., rekao je:

“...I bojte se Allaha, - Allah će vas poučiti...” (2:282)

Svjetlom imana i Upute koje Allah, dž.š., stavlja u srca iskrenih vjernika, uvidjet ćemo da je iman većine, bez obzira na njihovo ograničeno znanje, jak i čvrst kao planina.

Opći princip

Ako razmisliš o svemu prethodnom, uvidjet ćeš da su najvažnija pomagala saznanja u čovjeku slijedeća:

- Oko koje vidi i svjedoči o onome što okružuje čovjeka.
 - Uho kojim se prenose informacije o onome što im nije pristupačno i što se desilo izvan njihovog posmatranja.
 - Razum koji raščlanjuje istinu od neistine.
- Rekao je Uzvišeni Allah:

"Ne povodi se za onim što ne znaš! I sluh, i vid, i razum, za sve to će se, zaista, odgovarati." (17:36)

Zaključak

* Mnogi ljudi postanu zarobljenici shvaćanja, izmišljotina i zabluda, zbog njihovog iskrivljavanja ili zanemarivanja znanstvene istine.

* Allah, dž.š., u čovjeku je stvorio pomagala kojima dolazi do spoznaje istine. Neka su od njih ograničena u svom djelovanju, kao što su jezik, koža i nos. Ovim pomagalima raspoznamo okus, težinu, dodir tijela i mirise. Neka od njih imaju širok krug djelovanja, kao što su oko i uho pomoću kojih su se razvijale ljudske znanosti. Postoji ogromna razlika u području nauke i spoznaje, između onoga ko je izgubio čulo mirisa, okusa i dodira i onoga ko je izgubio čulo vida i sluha.

* Čula kao što su nos i jezik, prevare kada se njihov vlasnik nahladi. Koža sve ne osjeća, niti zna šta je sve dotiče, pa je tako prevari anestezija. Oko prevari čarolija, daljina i fatamorgana, a uho prevari laž.

* Moć je imaginacije ograničena onim što joj dolazi od ograničenih čula. Prevariti je mogu zabluda i pretpostavke i biva obmanuta onim čime su i čula obmanuta.

* Razum je, dakle, sudac koji razlučuje ispravno od neispravnog i istinu od laži. Ali, i razum je ograničen granicama čula. Ako zamislimo osobu bez čula, onda njegov razum ne može ništa spoznati, a razum precizno radi u granicama. Ako razum pređe te granice, njegovi zaključci miješaju se sa stranputicom i nije u mogućnosti da spozna koji broj je najveći, i ni matematička pravila vezana za njega, kao što nije

u mogućnosti da spozna granice svemira njegovog početka, ili da spozna početak vremena i njegov kraj, ili da spozna suštinu svoje duše, a to je nešto što mu je najbliže.

* Saznanje ima i svoje izvore, a to su:

1. stvari koje imaju okus, dodir, miris, koje se mogu vidjeti, i čuti;
2. podučavanje iz pouzdanih izvora jezikom;
3. Objava kojom je Allah, dž.š., odlikovao one koje je želio. Iz nje znamo ono što nismo mogli spoznati našim čulima, a niti onim čemu su nas drugi podučavali;
4. istinita snoviđenja su rijetka i malobrojna i ne obavezuju druge;
5. obavijest vračeva, ali ona su izvor stranputice zato što su većinom laž, a istina je u njima rijetkost.

* Znanstvena istina jeste: ono što razum zaključuje na osnovu onoga šta svjedoče čula i uglavnom se ove istine ne vide, nego se samo zaključuju.

* Djelovanje je čula ostavljanje tragova i određenih znakova na nervima različitih osjetila čije značenje razum razumije i djelovanje osjetila nije doticanje s istinom.

* Vjerovanje muslimana u njegovog Gospodara istina je do koje se dolazi zaključivanjem pomoću razuma, shvaćanjem tragova moći njegovog Gospodara kod Njegovih stvorenja. Allah, dž.š., osvjetljava srca robova i bogobojaznih i povećava im iman i uputu.

* Najvažnija sredstva saznanja (koja će biti odgovorna i pitana pred Allahom, dž.š.) jesu: sluh, vid i srce koje shvaća, razmišlja i razumije.

ALLAHOVI ZNAKOVI U MATERIJU

Materija je ta od koje se sastoji ovaj vidljivi svemir, a i ono što se ne vidi daleko u dubinama svemirskog bespuća. Od materije su sagrađena naša tijela, kao što su sagrađena precizna tijela mikroba. Od nje su sagrađena i živa bića koja se nalaze u zraku, kao što su sagrađena i nebeska tijela. Materiju nalazimo u tri stanja, a ne u jednom stanju, i svako to stanje ima svoju mudrost:

Prvo: Čvrsto stanje omogućava materiji da očuva svoj izgled, oblik i formu. Čovjek je iskoristio ovu njenu specifičnost u izgradnji svoga doma, jer je kamenje čvrsto, izmiješan cement koji se osuši, također je čvrst i čuva oblik kuće. Isto tako, oblik čovjeka je čvrst zbog čvrstoće materije, kao što su kosti koje sačinjavaju ljudski kostur. I Zemljina kora je čvrsta i mi boravimo na njenoj površini, ne udubljujemo se u nju. Da ne postoji čvrsta materija mi ne bismo imali staništa na Zemlji niti bismo mogli živjeti. A da postoji samo čvrsta materija ne bi se desile promjene u mnogim detaljima svemira i života.

Drugo: Tečno stanje spada u bitne specifičnosti tekućina i one se oblikuju prema posudi u kojoj se nalaze. Tako se krv oblikovala prema arterijama, venama i kapilarima kojima protiče kroz ljudsko biće bez ikakvih poteškoća, kao što se vode oblikuju u obliku dolina i tako protiču rijeke i jezera.

Allah, dž.š., rekao je:

“Zar ne vidiš da Allah spušta s neba kišu pa je u izvore u zemlji razvodi, a onda pomoću nje raznobojno bilje izvodi ...” (39:21)

Voda, kao tekućina, ulazi u korijen, stabljiku, grane i listove u svijetu biljaka. Da je materija samo u tečnom stanju ne bi postojao nijedan čvrsti oblik.

Treće: Gasovito stanje ima specifičnost u rasprostranjenosti i nemogućnosti opstojanja na jednom mjestu. Ovom svojom osobinom zrak se rasprostire, uz moć Milostivoga, na sve dijelove Zemljine površine. Da je sva materija samo u gasovitom stanju ne bi mogla obitavati na određenom mjestu.

Iz prethodnog nalazimo da:

* Čvrstina materije ima mudrost kojom se koristimo da bismo došli do stvari u ograničenom, čvrstom obliku koji se ne mijenja. Tako je čovjek izgradio zgrade i ustanove, napravio različite sprave, a sve to ne bi bilo moguće bez čvrste materije koja ima stalan oblik.

* Tečnost materije ima mudrost kojom se koristimo da bismo napravili bilo koji oblik koji želimo, kao što je mijenjanje oblika tečnog željeza u različite sprave u traženim oblicima i veličinama.

* I gasovitost materije ima mudrost, jer bez nje ne bi bilo ni zraka niti vjetrova koji raznose kišu. Mi se koristimo gasovitom materijom u mnogim proizvodnjama i mnogim proizvodima, kao što je pretvaranje benzina putem sagorjevanja u gas koji omogućava letenje mlaznog aviona.

Ko je taj ko je stvorio ova mudra stanja u jednoj materiji? Ko je odredio neophodne zakonitosti za svako od ovih stanja?

Da li je glupa materija vlasnica te mudrosti?

Da li je glupa materija koja nije u stanju, niti ima moći, ta koja je izabrala ova stanja?

Kako kad materija ne posjeduje mudrost niti određenje?!

Kako čovjek - namjesnik na Zemlji - pretvara materiju iz oblika u oblik kada želi i kako želi, a ona ne posjeduje moć zabrane, pretvaranja niti zamjene?

Ako ova određena stanja nisu proizvod materije, ko je to onda?

Odgovor je: Nema sumnje da je to djelo nekog drugog. Ko je drugi stvorio materiju i odredio njena stanja, ako to nije:

***"Onaj kome pripada vlast na nebesima i na Zemlji, koji nema djeteta, koji u vlasti nema ortaka i koji je sve stvorio i kako treba uredio! Neki pored Njega prihvaćaju božanstva koja ništa ne stvaraju, a koja su sama stvorena, koja nisu u stanju da od sebe neku štetu otklone ni da sebi kakvu korist pribave ..."* (25:2,3)**

Metamorfoze

Ako razmisliš o stanjima materije, uvidjet ćeš da ona nije uvijek čvrsta, nego da ima moć metamorfoze u druga stanja, a i to je mudrost.

Topljenje (taljenje)

Čvrste materije pretvaraju se u tečno stanje topljenjem, kao što je topljenje snijega ili željeza zagrijavanjem. Na ovaj način, čovjek može oblikovati metal onako kako želi.

Rastapanje

Moguće je da se čvrsta materija pretvori u sastavni dio tekućine rastapanjem, kao što komad čvrstog šećera postaje sastavnim dijelom tekućine (čaja ili kahve). Stoga je i rastapanje mudrost čime je moguć dotok zemljanih soli u biljke, zbog mogućnosti rastapanja zemljanih soli u vodi. Tako je omogućen njihov ulazak s vodom u sve dijelove biljke. Hrana se rastvara u sokovima želučanog aparata što olakšava njen dolazak do svih dijelova ljudskog organizma krvotokom. Rastapanje čvrstih materija velika je mudrost u pripremi i spravljanju hrane.

Zamrzavanje (stvrđnjavanje)

To je pretvaranje tečne materije u čvrsto stanje, kao što je zamrzavanje vode i njeno pretvaranje u snijeg, kao i stvrđnjavanje otopljenih tečnih metala u čvrste metale. Bez stvrđnjavanja tečnih materija ne bismo bili u stanju doći do bilo koje nove metalne sprave.

Sedimentacija

To je proces suprotan rastapanju, a dešava se taloženjem rastopljene materije i njenim odvajanjem od tečnosti u kojoj se rastopila. Ovaj proces ima ogromnu mudrost. Tako se sedimentira materija kalcijuma - iz krvi, naprimjer - na mjestima stvaranja kosti od čega se razvijaju i nastaju jake kosti koje čuvaju čovjeka i životinju u njihovom obliku i skeletu. Čovjek se okoristio ovom specifičnošću pri razdvajanju stvari jednih od drugih.

Isparavanje

To je proces pretvaranja tečnosti u gasovito stanje kao što je pretvaranje morske vode u paru koja se penje u nebesa. Jedna od vrijednosti isparavanja jeste ta da rastopljena materija u tečnosti koja se isparava ostaje i ne uspinje se. Tako nam je Allah, dž.š., izvadio na površinu pitku vodu iz slane vode.

Uzvišeni je Allah rekao:

"Vidite li vi vodu koju pijete, da li je vi ili Mi stvaramo? Ako želimo, možemo da je slanom učinimo - pa zašto niste zahvalni?" (56:68-70)

Kondenzacija

Kondenzacijom se materija pretvara iz gasovitog stanja u tečno stanje. Ovim se procesom vraća voda koja se uspinje kao para u obliku vodenih kapljica, stvarajući teške oblake.

Prethodni preobražaji i pretvaranja ne dešavaju se nasumice, nego se sve to dešava shodno principima, propisima i osnovama koje su razjašnjene u knjigama o karakteristikama materije, iz fizike i drugim knjigama, što potvrđuje da onaj ko je omogućio ova korisna pretvaranja pri opisu materije i njenih karakteristika, stvorio ih je u preciznom i savršenom redu koji ova pretvaranja čini korisnim, shodno savršenoj općoj putanji kojom plovi ovaj svemir. Ovi savršeni principi i ova određena pretvaranja svjedoče da je njihov Gospodar Pravedan, Onaj Koji sve zna, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Onaj Koji sve vidi.

"... Koji je sve stvorio i kako treba uredio." (25:2)

Posmatraj... i razmišljaj!

* Da je rasprostranjenost jedno od svojstava tečnosti, preplavila bi morska voda Zemlju i sve potopila.

* Da je rasprostranjenost jedno od svojstava čvrstoće, brda i planine bi zakopale sve što živi na zemaljskoj kugli i ništa ne bi moglo biti na svom mjestu.

* Da su dvije karakteristike: stvrdnjavanje i tečnost svojstva gasova, zrak bi bio ograničen na jedan skućeni dio Zemlje i bio bi onemogućen njegov lahak ulazak u pluća.

* Da je tečnost svojstvo čvrstih materija, ne bi postojala nijedna kuća, niti sprava, niti čvrsto postojanje čovjeka ni životinje.

* Pošto su ove karakteristike, koje posmatramo kod materije, određene, stvorene i uspostavljene po strogim, efikasnim i određenim principima, ko je, onda, stvorio ove specifičnosti i podario ih materiji? Ko je odredio određene propise po kojima je uređena forma materije? Ko je potčinio materiju ovim propisima?

* Ove savršene specifičnosti, deponirane u materiji, svjedoče da je to djelo Svemogućeg.

* Poklanjanje ovih specifičnosti materiji svjedoči da je to djelo Onoga Koji sve daje.

* Precizno i efektno uređeni principi svjedoče da je to djelo Gospodara i Zaštitnika svega.

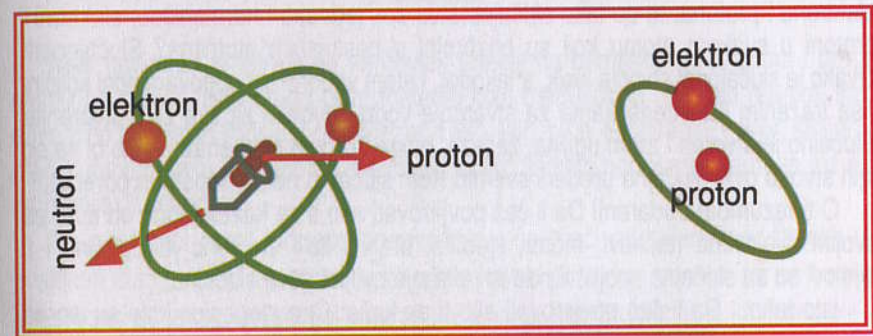
* Potčinjavanje materije redu i propisima svjedoči da je to djelo Snažnoga, Silnoga, Zaštitnika.

* Ko je taj Stvoritelj, Mudri, Onaj Koji sve daje, Sudac, Onaj Koji je zaštitnik, Snažni, Silni?

To je, doista, Allah, hvaljen i uzvišen neka je On od svega onog što Mu pripisuju.

ISTI KORIJEN

Ako se zapitaš o osnovi materije, odgovorit će ti stručnjaci: Najmanja je čestica u materiji atom, koji je osnova svake materije videne na nebesima i na Zemlji. Atom je cigla zgrade u materiji svemira koji vidimo.

Atomi helijuma i vodonika

Istraživači su pronašli da se atom sastoji od drugih materijalnih tijela. Kako je napredovalo njihovo saznanje otkrivala su im se nova materijalna tijelešca unutar atoma sve dok neka od ovih tijela ne naprave u atomu više od deset dijelova u milionitom dijelu sekunde. Najvažniji osnovni i postojani sastojci atoma zovu se: protoni, neutroni i elektroni. Svaka materijalna supstanca u svemiru sastoji se od atoma, bilo da se radi o željezu ili gasu. Nema razlike među svim atomima različitih materijalnih supstanci, osim u broju atoma od kojih se materija tvori i njihovom rasporedu. Osnova željeza sastoji se od elektrona, protona, neutrona i drugih, a i kisik se sastoji od istih tvari, ali se samo razlikuju u broju i redoslijedu.

Uzvišeni je rekao:

“Onaj Koji je sedam nebesa jedna iznad drugih stvorio - ti u onome što Milostivi stvara ne vidiš nikakva nesklada...” (67:3)

Razlikujući se u broju i redosljedu, nastala je ogromna razlika u materijalnoj supstanci.

Ko je stvorio osnovu materijalne supstancije (elektroni, protoni, neutroni i dr.)?

Ko ih je spojio time sačinjavajući atome različitih elemenata, shodno određenom redu i tačno određenom poretku?

Sama materija?! Bilo šta u materiji? Elektroni? Ili protoni? Ili neutroni? Koje od ovih tijela je stvorilo preostale elemente atoma, ko ih je spojio i sjedinio tvoreći različite oblike?

Sva ova tjelešca jesu dijelovi atoma, jedan dio ne stvara ostale dijelove. Stoga, bilo koje tjelešce ne tvori atom.

Ili je to, možda, slučajnost stvorila protone? Slučajnost je ta koja je spoznala da je neophodna harmoničnost atoma (naelektrisanost) kako bi stvorila jednak broj elektrona i protona, te su tako slučajno stvoreni, jednako i harmonično, elektroni i protoni u svakom atomu koji su bezbrojni u postojećim atomima? Slučajnost!! Ovako je slučajnost stvorila kisik, a također, i atom vodonika u odgovarajućoj količini i sa traženim karakteristikama za stvaranje vode dovoljne za sva živa stvorenja! Slučajno je stvoren i atom ugljika, željeza, bakra i drugih elemenata, kako bi se od njih stvorio ovaj slučajno uređeni svemir! Koji slučajno nema nepotpun poredak!!

O ti razumom obdareni! Da li ćeš povjerovati ako ti se kaže: Jedno od auta sa svojim dijelovima (točkovi, motor, sjedala, branici itd.) stvoreno je slučajno i ti dijelovi su se slučajno spojili! Onda je i pisanje ovih redova slučajno!

Isto tako... Da li ćeš povjerovati ako ti se kaže: Ove stepenice koje su ispred tebe, doista su slučajno stvorene?!

Jedan od znanstvenika naveo je primjer neispravnosti upotrebe riječi slučajno, pa je rekao: "Kada bismo dali milion mašina za pisanje milionu majmuna, i kada bi oni bili u stanju da pišu na tim mašinama milijardama godina, nemoguće je da ijedan majmun slučajno napiše pjesmu Ahmeda Ševkija. Naprotiv, nemoguće je da bilo koji od ovih majmuna napiše jednu skladnu i razumljivu rečenicu."

Savršeno sjedinjenje shodno preciznom poretku

Stručnjaci nas, u pitanjima materije, obavještavaju da se hemijski proces među tvarima odvija po savršenim i tačno određenim propisima, da se moć ovih propisa prostire do svih mjesta na nebesima i na Zemlji, da nije moguće da se bilo koji hemijski proces usprotivi ovim propisima, kao što se svaka materija mora predati i pokoriti zakonskim propisima.

Da sada malo razmislimo. Šta ti tvoj razum kaže kada posmatraš uređenu državu, sve se odvija shodno zakonu i ustrojstvu? Da li negiraš da je iza tih zakona

zakonodavna vlast koja je odredila te zakone? Da li se ti zakoni provode u toj državi zbog jake vlasti koja provodi zakone i koja neprestano radi na njihovom očuvanju?!

* Ko je postavio savršene zakone za ove materije širom svemira?

* Ko je precizirao zakonske propise i odredio njihove mogućnosti?

* Ko je svaku materiju podredio ovim propisima i zakonima?

* Ovi precizni, savršeni, efektni zakoni svjedoče svakom razumu da je to djelo Suca, Zaštitnika, Jakoga, Silnoga.

* Različiti su atomi jednolični, isto im je ustrojstvo u cijelom svemiru, što svjedoči da je to stvaranje Jednoga, Mudroga, slavljeno neka je On.

Sumnja

Neki nevjernici smatraju da se čovjek temelji na hemijskim procesima i da u njemu ne postoji ništa drugo osim materije koja međusobno hemijski reagira, što dovodi do aktivnosti ljudskog organizma. Tako, jelo, piće, djelovanje, govor, smijeh, plač, ljubav, mržnja, hrabrost, kukavičluk i svako ljudsko ponašanje samo je rezultat hemijskih reakcija!

Na ove riječi nema potrebe odgovoriti s više riječi od slijedećeg: Čovjek u ovakvom stanju nema slobodne volje u bilo kojem poslu koji obavlja, jer se hemijski procesi dešavaju u njegovoj unutrašnjosti pa ga čine hrabrim ili kukavicom, plemenitim ili škrticom, u pokretu ili da stoji, da se smije ili plače, da govori ili šuti, da čini dobro ili zlo. Ovo, također, znači da kada ubije drugu osobu, neće za to biti pitan, jer su hemijski procesi, koji su se odvijali u njegovom tijelu, ti koji su pokrenuli njegovo tijelo na ubistvo!!

Da je ovaj pogrešni govor istina, radio bi i stao, išao i pokretao se, razgovarao i šutio hemijskim putem, bez slobodne volje i samoizbora, a ta je stvar očito neispravna.

Ti si, doista, duša i tijelo, kao što Allah, dž.š., kaže:

"I kad mu dam lik i u nj udahnem dušu, vi mu se poklonite!" (15:29)

Duša upravlja, a tijelo se pokreće onako kako upravlja ta duša.

Zaključak

* Materija ima tri stanja, a svako stanje ima mudrost:

a) čvrsto stanje: čini oblike čvrstim pa gradimo kuće, pravimo sprave i nastanjemo se na Zemlji;

b) tečno stanje: materija je u mogućnosti da mijenja oblik te krv teče našim venama, voda protiče kroz dijelove biljaka i njihove rezervoare;

c) gasovito stanje: materija se može raširiti, pa zrak nalazimo u našoj blizini i na svakom mjestu.

* Materija se pretvara iz jednog stanja u drugo, i u svakom je tom preobražaju mudrost;

a) pretapanjem čvrstih materija u tečnost dolazimo do mogućnosti oblikovanja čvrstih materija kao što je proizvodnja sprava od otopljenog željeza;

b) rastapanje materije u drugoj materiji omogućilo je biljkama da se okoriste zemljanim solima rastopljenim u vodi, da hrana dolazi do svake ćelije u našim organizmima pomoću krvi koja protiče u našim venama i kapilarima;

c) stvrdnjavanjem otopljeni metali oblikuju se u čvrste i korisne oblike;

d) sedimentacijom se stvaraju čvrste kosti iz soli kalcijuma koji se nalazi rastopljen u krvi;

e) isparavanjem podiže se morska voda iznad planina pripremajući se za njen prenos u dubinu kontinenta i ona se oslobađa soli koje se u njoj nalaze;

f) kondenzacija onemogućava podizanje vodene pare u visine, te se tako stvaraju oblaci iznad nivoa planina;

* Svako stanje ima odgovarajuće karakteristike:

a) da je svojstvo rasprostranjenosti jedno od svojstava tečnosti, morska voda bi sve preplavila;

b) da je svojstvo rasprostranjenosti jedno od svojstava čvrstih materija, planine bi ukopale sve što je živo;

c) da je svojstvo mijenjanja oblika jedno od svojstava čvrstih materija, preplavili bismo Zemlju i ne bi bilo čvrstih oblika;

d) da je svojstvo čvrstoće jedno od svojstava tečnosti, ne bi proticala krv ili rijeka ili voda u biljkama;

e) da je svojstvo čvrstoće jedno od svojstava gasova, zrak bi bio ograničen na određena mjesta.

* Atom je cigla u zgradi svemira i svi atomi različitih materija jednovrsni su, sastavljeni od tijela (elektroni, protoni, neutroni i dr.), koja su povezana jedna s drugim. Uzrok različitosti materijalnih supstancija je u različitosti broja tijela u atomu i njihovom ustrojstvu.

* Ta savršena stanja materije, njeni uređeni zakoni, čudesne transformacije, savršene materijalne reakcije, efektni propisi, jedinstvena konstrukcija svih atoma u svemiru, svjedoče da je to djelo Stvoritelja, Mudroga, Sveznajućeg, Suca, Snažnog, Zaštitnika, Jednoga, a to je Allah, hvaljen neka je On.

* Aktivnost ljudskog organizma nije rezultat hemijskih, materijalnih reakcija, jer je aktivnost slobodna i neograničena i ona proizilazi iz slobodne volje duše i materijalnog tijela koje je ograničeni izvršitelj.

“S MJEROM ODREĐUJE I UPUĆUJE”

Početak stvaranja vode

Stvoritelj, slavljen neka je On, odredio je da život ne može postojati bez vode, pa je nadahnuo zemlju prilikom njenog odvajanja od tjela koja se nalaze na nebesima. Odvojio je odgovarajuću količinu dva gasa (kisik i vodonik), kako bi se stvorila odgovarajuća količina vode neophodna za život na Zemlji, uvjetujući da ostane odgovarajuća količina kisika u zraku kako bi živa bića mogla disati. Razmisli: Da se povećala količina vodonika pri razdvajanju, on bi se sjedinio s kisikom prisutnim u zraku te bi se povećala količina vode u moru koja bi prekrila kontinente i sve preplavila. A bez kisika u zraku mi umiremo i umire sve što je živo.

Rekao je Uzvišeni Allah:

“Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati?”
(21:30)

Svaki zdravi razum zaključuje da je odvajanje Zemlje od onoga što je na nebesima bilo shodno savršenom određenju koje svjedoči da je njegov tvorac Sveznajući, Mudri, Milostivi.

Blagonaklonost prema ribama

Poznato je da, ako se poveća stepen temperature vode, povećava se i njena zapremina, a i kondenzacija. Vrela voda podiže se naviše, a hladna voda spušta se naniže. Tako je kod svih tečnosti.

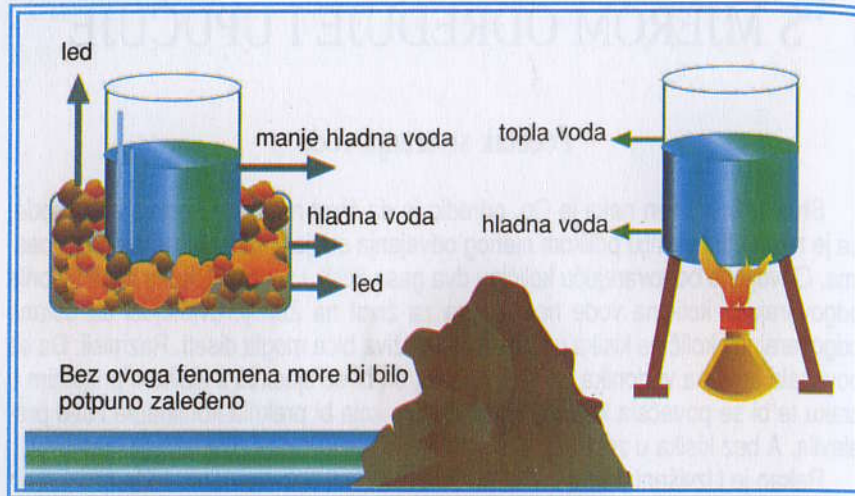
Toplota + voda = povećanje zapremine vode i njeno podizanje naviše, a i suprotno je tačno.

Hladnoća + voda = manjak zapremine vode i spuštanje naniže.

Ovaj Božanski zakon djeluje kao i drugi preostali Božanski zakoni. Određena premisa daje i određeni rezultat ili jedna premisa daje i jedan rezultat.

Prema ovom Božanskom zakonu, Allah, dž.š., odredio je da se podiže vruća voda, a spušta hladna voda. Prema ovom zakonu led, koji se nalazi u zaleđenim morima, mora se spustiti na dno i nagomilavati sve do površine. Tada bi more postalo jedna zaleđena cjelina, smrznule bi se ribe i sve morske životinje bi umrle.

Ali to se ne dešava, stoga su ribe i preostale morske životinje u Sjevernom ledenom okeanu žive, imaju svoju opskrbu, kreću se, plivaju. To je zato što je Stvoritelj

učinio suprotnim ovo pravilo kad se došlo do opasne tačke, pa ju je učinio:

Hladnoća + voda = povećanje zapremine vode i njeno podizanje naviše.

Ne čudi se... Kako su premise postale jedno...

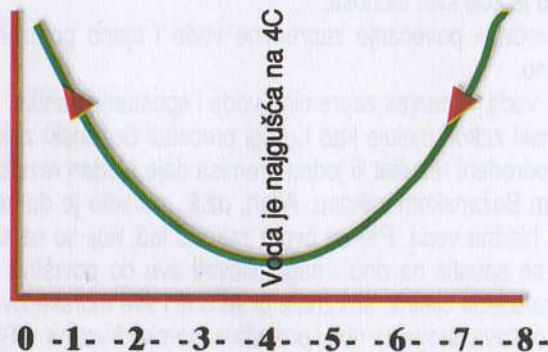
Hladnoća + voda

Data su dva različita rezultata:

1. Hladnoća + voda = manjak zapremine vode i spuštanje naniže.

2. Hladnoća + voda = povećanje zapremine vode i njeno podizanje naviše.

To nije nikako čudno, jer bilo je neophodno da se desi ova promjena rezultata u korist života svakog živog bića koje živi u ledenom moru. I pored toga, onaj ko je propisao prvu zakonitost, on je taj ko je propisao i drugu u korist svih živih bića

koja žive u vodi. Načinio je i za svaku od ove prethodne dvije zakonitosti prostor u kojem će djelovati. Tako, prva zakonitost djeluje počinjući od 4° C i u ovom prostoru nema štete za morske životinje. Druga zakonitost djeluje počinjući od 0° C do 4° C i ovaj prostor ostavlja ogroman trag na živa bića u vodi, jer je led na površini, a ispod je voda koja je bistra i mlaka kod 4° C i u njoj se kreću živa bića, nastavlja se u njoj život, bez obzira koliki sloj leda bio odozgo.

Umovi će doći do onoga što je prošlo: Onaj Ko je uredio kosmos ovim zakonitostima i zakonima, oni Ga nisu ograničili, nego je On Taj Ko ih je odredio onako kako želi. Postavio je zakonitost i njoj suprotnu zakonitost. Koliko je bilo onih koji su razmišljali o stvorenjima koja su zastala kod ovakvih stvari, pa su ih nazvali izuzecima. Oni su rekli: "Svako pravilo ima i izuzetak." A vjernik će reći: "Pravilo je zakonitost i izuzetak je zakonitost, svako od njih nosi mudrost, kao što svjedoči o slobodnoj volji Stvoritelja koju nisu ograničili hemijski procesi a ni materijalni oblici.

Isto tako, umovi će doći do zaključka da je Onaj Ko je stvorio vodu, uputio je da izvrši svoju funkciju u ovom životu onako kako joj je to odredio Stvoritelj, Koji joj je postavio zakonitosti i propise po kojima će ići onako kako joj je određeno. Postavio joj je zakonitost koja je čini oblakom koji leti, ili kapljicom kiše koja pada, ili je pretvorio u rijeke koje teku ili izvore koji izvire. Postavio joj je zakonitost koja je tjera u lišće biljaka i njene grane. Učinio ju je hemijskim središtem odgovarajućim za spravljanje hrane. Učinio je vodu dijelom krvi koja protječe kroz vene. Učinio je vodu morem koje je prepuno riba i drugih živih stvorenja. Učinio je da se more kreće kako bi omogućilo kretanje brodova i kako bi olakšalo prevoz preko mora.

Hemijsko sjedinjavanje

Ako razmisliš o hemijskom sjedinjavanju vidjet ćeš:

* da se bilo koja materija sjedinjuje samo sa specifičnim materijama iako je osnova materije jedinstvena (elektroni, protoni, neutroni...). Ko je taj ko npr. upućuje kisik i podučava ga da je moguć proces s materijom (ugljika), a da nije moguć proces s materijom zlata? ;

* da se materija može sjediniti samo s poznatom količinom materije koja se sjedinjuje s njom i ta količina se naziva ekvivalentna težina. Ko upućuje ekvivalentne težine na sjedinjavanje, a zabranjuje sjedinjavanje drugim tačno određenim količinama? Zašto ovo ograničavanje? Ko je vlasnik ovog ograničavanja, količine i upute? ;

* razum će zaključiti na osnovu ovih hemijskih reakcija da određenje i ograničenje zavisi samo od Onoga Ko ima neograničenu volju i da upućivanje i

uputa zavise samo od Onoga Koji upućuje.

Ko je onda taj ko određuje ove savršeno precizne procese diljem kosmosa? Ko je taj ko upućuje svaki proces prema njemu određenom rezultatu?

Razum će odlučno potvrditi da je Stvoritelj ovih materija Onaj Koji ima neograničenu volju, Koji je odredio svoje zakonitosti. On je Taj Ko je pokreće. ... Doista je to Allah, dž.š., **(“Koji s mjerom određuje i upućuje.”)**²³

Morske jegulje

Jedan od istraživača savremene znanosti, Kris Morison²⁴ u svojoj knjizi, prevedenoj na arapski jezik pod nazivom “Znanost poziva u iman”, obraća nam se, pa kaže: “... Postoji zagonetka, teža od toga, koja zahtijeva rješenje, a ona je vezana za morske jegulje. Ta čudna stvorenja, kada odrastu, preseljavaju se iz različitih jezera i rijeka, a ako se nalaze u Evropi, preći će hiljade milja u okeanu s namjerom da stignu do dubokih bezdana južnih Bermuda²⁵ gdje polažu jaja i umiru. Što se tiče njihovih potomaka koji ne posjeduju nikakvo sredstvo kojim bi saznali bilo šta drugo osim da se nalaze u pustim vodama, oni dalje nastavljaju, pronalaze svoje puteve i dolaze do obale s koje je došla njihova majka, a onda u svaku rijeku, jezero i najmanje jezerce. ... Bore se s jakim talasima, očvrсну kako bi se oduprijeli nedaćama i prebrodili udarajuće talase na svakoj obali. Njima sada preostaje rast i razvoj sve dok ne upotpune svoj razvoj i dok ih ne pokrene skriveni instinkt na povratak tamo gdje su bili, gdje završavaju svoje putovanje. Odakle je čuvar koji se brine o njima, koji ih upućuje na to?”

Naši će umovi doći do zaključka na osnovu ovog tačno upućenog putovanja, i na osnovu svih tačno upućenih djela koja se dešavaju u ovom kosmosu, na Zemlji i na nebesima, na kopnu, u zraku ili na moru, da se iza tog savršenog usmjeravanja krije volja Mudroga, Onoga Koji upućuje.

To usmjeravanje je usmjeravanje koje je svemu odredilo ulogu u ovom kosmosu, koje je sve uputilo da obavlja ono što mu je omogućeno. Stoga:

“Hvali ime Gospodara svoga Svevišnjeg, Koji sve stvara i čini skladnim, i Koji sve s mjerom određuje i upućuje.” (87:1-3)

Čovjekovo stvaranje

Čovjek je bio nepotpuna kapljica (spermatozoid) u testisu muškarca, i druga polovina nepotpuna kapljica (jajašce) u jajniku majke. Svaka ljudska ćelija, bilo da se nalazi u muškarcu ili ženi, dijeli se na dva dijela:

Dioba ćelije

Svaki dio, od kojih nastaju ova dva dijela, čini potpunu ćeliju u kojoj se nalazi 46 genetskih prenosilaca hromozoma, osim tih podijeljenih ćelija u testisu muškarca i jajniku žene iz kojih se diobom stvaraju spermatozoidi kod muškarca i jajašca u ženi. Njihova je podjela suprotna svim drugim diobama u svim tjelesnim ćelijama, jer svaka spermatozoidna ćelija, muška ili ženska (spermatozoid ili jajašce), stvara se od 23 genetska prenosioća (hromozoma). Zbog čega se izuzima ćelija, od koje nastaje spermatozoid u muškarcu, od ostalih ljudskih ćelija po broju genetskih prenosilaca u svakoj od njih?

Odgovor ćemo znati nakon izlaska muškarčevog sjemena, i nakon izlaska ženinog jajašca iz jajnika. Susreću se ova dva sjemena i stavljaju na sigurno mjesto (ženina materica), gdje se sjedinjavaju i stvaraju jednu ćeliju koja ima 46 genetskih prenosilaca (hromozoma). Odavde znamo zašto se desila ova razlika u diobi sjemenih ćelija, koje se razlikuju od ostalih ćelija ljudskog organizma. To je zbog toga što se ćelija u ljudskom organizmu smatra potpunom i samostalnom jedinkom. Neophodno je da broj genetskih prenosilaca bude potpun, a on iznosi 46 genetskih prenosilaca. Što se tiče sjemenih ćelija, poznato je i razumljivo da se međusobno sjedinjavaju kako bi se stvorio embrion, te je obavezno da svaka od njih ima polov-

inu genetskih prenosilaca sve dok ne dođe do sjedinjavanja i stvaranja potpune ljudske ćelije u odgovarajućoj količini. Šta ti, razumom obdareni, zaključuješ iz ovog znamenja koje se dešava u svakom odraslom čovjeku, čak svakoj odrasloj životinji?

Razum će zaključiti da zna, onaj ko je stvorio muško sjeme nepotpuno u broju genetskih prenosilaca (23 hromozoma), da je put ovog muškog sjemena u sjedinjavanju sa ženskim sjemenom koje se, također, sastoji od 23 genetska prenosioca. Razum će zaključiti da se njihovim sjedinjavanjem stvara potpuna ljudska ćelija koja se sastoji od 46 genetskih prenosilaca.

Da li testis u muškarca, a, također, i preostale hemijske reakcije, znaju šta je pripremljeno u ženinom jajniku za upotpunjenje nepotpunog broja genetskih prenosilaca u ćeliji muškog sjemena koje se razvija u testisu?

I da li zna testis, a također i jajnik, da je rezultat do kojeg dolaze nepotpune ćelije, sjedinjavanje i upotpunjavanje jedne drugom?

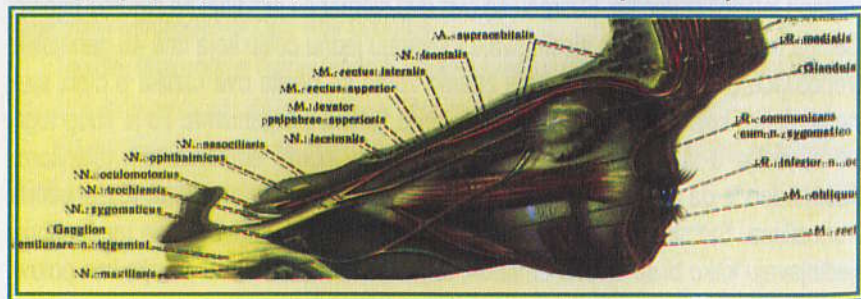
Doista je pametan čovjek podložan ovim varkama, ali isto tako, on ni trenu ne sumnja da je Stvoritelj muškog i ženskog sjemena obaviješten o svemu šta se dešava u dubinama utroba čovjeka i žene, da je On Mudar u njihovom određenju i u njihovom upravljanju. Razumom obdareni ne sumnja u to da priroda nije ta koja je vlasnica tog znanja i određenja.

Rekao je Uzvišeni:

"Kažite vi Meni: 'Da li sjemenu koje ubacujete vi oblik dajete ili Mi to činimo'" (56:58,59)

Isto tako, Mudri je rekao:

"Proklet neka je čovjek! Koliko je on samo nezahvalan! Od čega ga On stvara? Od kapi sjemena ga stvori i za ono što je dobro za njega pripremi, i pravi put mu dostupnim učini, zatim mu život oduzme i učini da bude sahranjen, i poslije će ga, kada On bude htio oživiti." (80:17-22)

Zamisli kako se to sjeme pretvara u hranu koja plovi u majčinoj krvi i pretvara u ljudsko biće potpunog oblika, postojanosti i konstrukcije. Dio te hrane formira jednu ruku, drugi istovjetni dio formira drugu ruku, dio formira stopalo, dio formira drugo istovjetno stopalo, dio formira oko, isti dio, formira drugo istovjetno oko, također, dio formira plućno krilo, a isti takav dio formira drugo istovjetno plućno krilo, dio formira lobanju, dio formira crijeva, dio formira želudac, dio formira jetru, dio formira kosti, dio formira meso, dio formira kožu itd.

Ko upravlja tim preciznim stvaranjem u procesu istovjetne, uravnotežene i potpune izgradnje?!

Razum će doći do zaključka, na osnovu onoga što je vidio u čovjekovom stvaranju kao i stvaranju drugih stvorenja, da je Stvoritelj čovjeka i životinje, koji ih stvara u tminama majčine materice ili unutar jajnika, bez sumnje, obaviješten o onome što je stvorio, On sve zna o onome što je stvoreno, On vidi sve ono što je stvorio.

Ko je onda vlasnik ove mudrosti, oštroumnosti, iskustva i znanja?

Da li je hrana koja plovi u krvi vlasnik te mudrosti, iskustva i oštroumnosti? Ili je pak sjeme to koje je stvorilo polovinu jajnika od majčine hrane, koje je stvorilo polovinu testisa od očeve hrane? Da li je sjeme to koje je sve to uredilo, stvorilo, propisalo, uravnotežilo i preciziralo?!

Ta hrana, doista, ne posjeduje volju, ili mudrost, ili oštroumnost.

Ta utroba i crijeva ne znaju ništa osim onoga što su po prirodi skloni da rade i što im je određeno da rade, bez ikakvog dodavanja ili umanjivanja.

To sjeme koje je stvorio testis kod muškarca i jajnik kod žene, ništa ne zna, naprotiv, čovjek koji je od njih stvoren, još uvijek je neznalica koji ne posjeduje oštroumnost, mudrost ili odgovor tokom jednog perioda godina nakon svog rođenja.

Bez sumnje, Sunce, Mjesec, vjetar, kiša, biljke, životinje, zvijezde i galaksija, ne ulaze u majčinu utrobu kako bi se oblikovale i stvorile hiljade ljudske djece kao i djece svih živih stvorenja koja se svakodnevno rađaju. Nema sumnje da sva ova prirodna čuda ne posjeduju razum ili oštroumnost, ili mudrost. Kako su onda neznalice mogle misliti da je glupa i slijepa priroda ta koja je podarila čovjeku razum, oštroumnost, mudrost?! Onaj ko nešto ne posjeduje ne može ga ni dati.

Ko je Stvoritelj, Koji je o svemu obaviješten?

Ko je Stvoritelj, Mudri?

Ko je Stvoritelj, Koji sve vidi?

O razumom obdareni... O vi koji razmišljate!

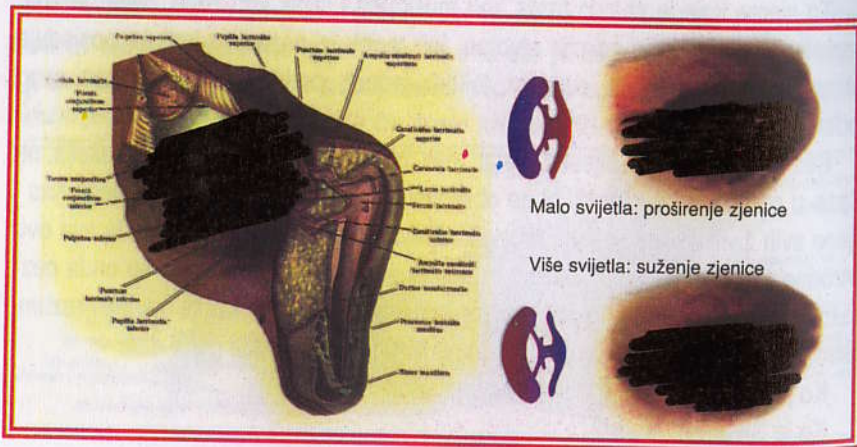
Doista je On Allah, Gospodar svjetova Koji je rekao u Svojoj Knjizi:

"Mi smo, zaista, čovjeka od grumena zemlje stvorili, zatim ga kao kap sjemena na sigurno mjesto stavili, pa onda kap sjemena ugruškom učinili, zatim od ugruška grudu mesa²⁶ stvorili, pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli, i poslije ga, kao drugo stvorenje, oživljujemo, pa neka je uzvišen Allah, najljepši Stvoritelj! Vi ćete, poslije toga, pomrijeti, zatim ćete, na ovom svijetu, oživljeni biti." (23:12-16)

Anatomija oka

Ako razmisliš o procesu tvog stvaranja u utrobi tvoje majke, pronaći ćeš znamenitosti i znamenitosti. Taj dio koji formira oko, zašto formira baš oko? Zato što ti nemaš potrebe za okom u utrobi tvoje majke!! Da li je nekad taj dio sjemena, u tminama materice, saznao da će tobom vladati? Da li je obaviješten o sustavu svjetlosti, njenim propisima i zakonitostima, nakon tvog izlaska iz majčine utrobe, te je tebi uredio aparat kojim ćeš gledati kako bi njime vidio ono što se dešava oko tebe koristeći svjetlost, njene propise i zakonitosti? Ko je obavijestio taj dio sjemena u majčinoj utrobi da ćeš ti izaći iz majčine utrobe? Ko ga je obavijestio o tome da će ti trebati dva oka nakon tvog izlaska? Ko mu je održao lekciju o zakonitostima svjet-

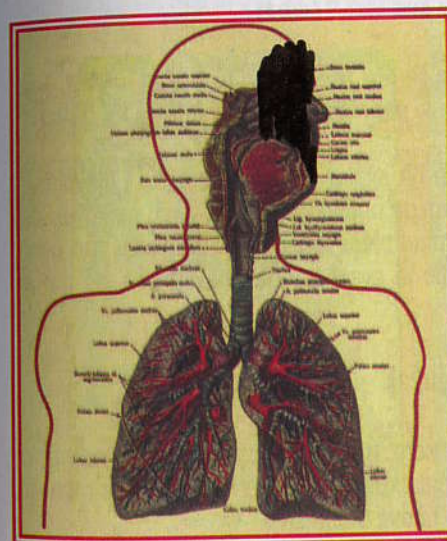
Suzni aparat i utjecaj svjetlosti na oko

losti i njenim tajnama, a on prije nije ni vidio svjetlost?! Ko mu je nakon toga podario sposobnost doturanja hrane, koja plovi u krvi, do tanke očne opne, savršene leće, rožnjače, beonjače, do mrežnjače čiji jedan sloj sačinjava 30 miliona očnih žilica i 3 miliona očnih osjetljivih štapića? Ko je taj dio sjemena obavijestio o tome da formira očni živac i ostavi odgovarajući otvor na lobanji, da napravi poseban centar za vid u mozgu i spoji ga s tim očnim živcem?

Hajde da razmisliš o plućima koja su ti napravljena u majčinoj utrobi dok si još bio embrion. Zašto su stvorena ta dva plućna krila? Naprotiv, zašto se svakodnevno stvaraju milioni pluća kod svakog novorođenčeta u embrionima ljudskog potomstva i životinja?

Dišni sistem

Embrion nema potrebe za plućima, naprotiv, ako bi ušla u embrion i najmanja količina zraka, došlo bi do ogromnog oštećenja. Zbog čega se onda stvara ovaj aparat za disanje koji prima zrak?

Nema sumnje da Onaj Ko stvara ovaj aparat zna šta čeka ovaj embrion kod svakog čovjeka i životinje. Doista, onaj ko ti je stvorio pluća i disajni aparat, bez sumnje zna tvoj put, zna da ćeš izaći iz majčine utrobe, da će te zrak okruživati sa svih strana i da ćeš imati neograničenu potrebu za njim. On je Taj Koji mu pravi prolaz do svake tačke u tvom organizmu dok

si još bio embrion u majčinoj utrobi, i nisi ništa znao.

"... On dobro zna sve o vama, otkad vas je stvorio od zemlje i otkad ste bili zamci u utrobama majki vaših..." (53:32)

On isto tako stvara za zrak savršeni aparat, a to je disajni aparat.

Sve ono što se govori o stvaranju oka i disajnog aparata, govori se i o stvaranju aparata za odstranjivanje, o stvaranju krvotoka, digestivnog sistema i nervnog sistema. Za svim ovim aparatima i sistemima ti nemaš potrebe dok si u majčinoj utrobi, i nećeš imati potrebe za njima sve dok ne izađeš iz majčine utrobe. Tada to

postaju najvažnije stvari neophodne za opstanak u životu.

Zar svaki zdravi razum ne može zaključiti, na osnovu ovih djelovanja i događaja koji se odvijaju u majčinoj utrobi, da se sve to dešava po jednom tačno zacrtanom planu, slijedeći odredbu Mudroga, Onoga Koji je o svemu obaviješten, Onoga Koji zna šta sve pravi i stvara.

Koliko su povodljivi znanstvenici koji ispaljuju rakete, kao i istraživači kosmosa, kada im glupi neznanica kaže da su neophodne pripreme, koje vrše istraživači kosmosa pri njihovom slanju u kosmos, došle od prirode ili sasvim slučajno, ili bez znanja znanstvenika i stručnjaka!

Musliman neće zanijekati očitu istinu, dok će nevjernik prekriti jasnu istinu. Musliman, doista, svjedoči, kao što svjedoči o svom stvaranju, da je njegov Gospodar Stvoritelj, Onaj Koji sve zna, Mudri, Onaj Koji je o svemu obaviješten, Najjači, Onaj Koji zaštitu pruža, Svemoćni, Koji ...

“... Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi.” (42:11)

Istinu je rekao Allah, dž.š., govoreći:

“O čovječe, zašto da te obmanjuje to što je Gospodar tvoj plemenit, koji te stvorio - pa učinio da si skladan i da si uspravan - i kakav je htio lik ti dao?” (82:6-8)

Umovi koji razmišljaju ovako iznalaze da svako stvorenje ima put i djelovanje koje mu je odredio njegov Gospodar, zatim ga uputio da obavlja svoju funkciju, kao što je uputio testis i jajnik, uputio je spermu i njene dijelove da obavljaju ono čime su zaduženi, uputio je oči i pluća, uputio je svaki dio da obavlja ono što mu je odredio njegov Gospodar.

Zaključak

* Allah, dž.š., uputio je Zemlju prilikom njenog odvajanja da se odvoji u savršenom srazmjeru, jer ako bi se povećala količina odvojenog vodonika, more bi prekrilo Zemlju, nestalo bi kisika i pomrlo bi sve što je živo.

* Ključala voda podiže se naviše, a hladna se spušta naniže. Ovo pravilo se mijenja kod opasne tačke za morske životinje počinjući od 0° C do 4° C kada pravilo postaje suprotno, pa se led podiže (hladna voda) naviše, a ispod njega ostaje topla voda kako bi se olakšao život živih morskih stvorenja. Ova savršena razlika u ustrojstvu vode svjedoči da je njen stvoritelj Milostivi, da je Njegova volja sveobuhvatna, da On radi ono što hoće i nije onako kako se kaže: “Svako pravilo ima i izuzetke.” To je dokaz slobodne volje Onoga Ko postavlja pravila, jer On postavlja i izuzetke i On je Taj Koji je vodi odredio funkciju u životu i uputio je na ono što joj je predodređeno.

* Hemijski se proces dešava samo s određenim materijama i ograničenim težinama. Onaj Koji je odredio proces između materija s tim količinama, On je Taj Koji upućuje svaki proces onome što mu je predodređeno.

* Onaj Koji je odredio život morskih jegulja u jezercima i rijekama Evrope, odredio je i njihov put do Bermuda kako bi se parile i umirale na Bermudima. On je Taj Koji je uputio njihove potomke da se vrate u mjesta življenja njihovih roditelja, da se vrate na Bermuda po drugi put kako bi tamo umrli, a da se pri tome ne izgube.

* Onaj Koji je odredio stvaranje čovjeka iz sjemena čovjeka i žene, uputio je čovjekov testis da proizvede polovinu, a ženin jajnik da proizvede preostalu polovinu koja dopunjava prvu. Ni krv, a ni utroba nemaju uputu, ni znanje, ali ta uputa je od Allaha, dž.š., i On je Taj Koji je uputio svaki dio sperme da obavlja svoju tačno određenu funkciju. Rezultat tog stvorenog čovjeka bio je u najljepšem obliku, a taj savršeni plan koji je prikladan postepenosti, u stvaranju čovjeka, svjedoči da je Allah, dž.š., Taj Koji uputu daje. A nisu hrana niti utroba te koje posjeduju mudrost, uputu a ni oštroumnost.

* Onaj Koji ti je odredio da izađeš iz majčine utrobe kako bi kročio po zemlji i vidio šta se nalazi oko tebe, On je Taj Koji ti je stvorio dva oka, dok si bio embrion, shodno svjetlosnim zakonitostima i propisima. Doista, Onaj Koji ti je odredio da kroz nos udišeš zrak, On je Taj Koji upućuje taj dio sperme da napravi disajni sistem u najpreciznijem obliku. Onaj Koji je odredio čovjeku da živi na ovoj Zemlji, On je Taj Koji je uputio svaki dio sperme da načini aparat ili dio kako bi se završilo cjelokupno stvaranje, pripremljeno za život na Zemlji.

“NIKO NIJE KAO ON! ON SVE ČUJE I SVE VIDI”

Da li su čovjekova svojstva kao svojstva neživog?

Ako vidimo čovjeka da se premješta s jednog mjesta na drugo, da li ćemo ga pitati ko ga premješta?

Šta je dokaz onome koji pita: “Zar neživo ne treba nekog ko će ga prenijeti?”, pa tako potvrdi da i čovjek treba nekoga ko će ga prenijeti.

Zar nije odgovor na pitanje onog koji pita, slijedeći: “Čovjek se, doista, razlikuje od neživog bića i nema potrebe za onim za čim neživo ima potrebu. Na osnovu toga on ne osjeća potrebu za onim ko ga pokreće s njegovog mjesta, te su svojstva neživog različita od svojstava čovjeka.”

Kakvo mi mišljenje imamo o osobi koja negira da čovjek ima razum i svijest, a njen dokaz je u tome da ljudski proizvodi ne posjeduju razum²⁷, niti svijest?

Bez sumnje, svako pametan će reći: “Hej ti!... Ljudska svojstva i njihove specifičnosti su, doista, različita od svojstava njihovih proizvoda i pomagala. Ako im se ne pripisuje razum, to ne znači da se čovjeku, također, ne može pripisati razum! Nije neophodno da sve što odgovara čovjekovim proizvodima, odgovara i samom čovjeku. Ako zaniječeš postojanje čovjekovog razuma, onda si zanijekao i postojanje njegovih proizvoda koji se ne mogu proizvesti, osim djelatnošću uma, onog koji razmišlja.

Svako stvorenje na nebesima i na Zemlji razlikuje se od preostalih stvorenja po specifičnostima i svojstvima. Da nema tog razlikovanja, sva stvorenja bila bi jedno. Kamen, drvo, životinja, čovjek, voda, prašina, zrak i zvijezde bile bi jedno.

Pošto se stvorenja razlikuju jedna od drugih svojim svojstvima i specifičnostima, ono u šta nema sumnje jeste da se Stvoritelj razlikuje od svojih stvorenja koja je načinio i kojim upravlja. Stoga je neophodno da se razlikuje od njih u Svojim Božanskim svojstvima i posebnostima.

Uzvišeni je Allah rekao:

“Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi!” (42:11)

Da postoji neko ko Mu je sličan, bio bi Božanstvo i Stvoritelj.

Allah, dž.š., rekao je:

“Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allah, poremetili bi se. ...” (21:22)

Zvezdani roj Plejade (Vlašić), vidljiv golim okom u svemirskoj pustinji.

Pa i pored toga, još uvijek šejtan zavodi ogromnim neznanjem, kao što nas je o tome obavijestio Allahov Poslanik, s.a.v.s. Ovo se neznanje temelji na pogrešnom izjednačavanju Stvoritelja i Njegovih stvorenja u svojstvima i posebnostima - estagfirullah.²⁸ Šejtan zavodi govoreći: "Ovo je Allahovo stvaranje, a ko je onda Njega stvorio?"

Značenje je ovog pitanja slijedeće: kada posmatramo ova stvorenja, prvo čime ćemo ih opisati jeste da imaju potrebu za svojim Stvoriteljem i Tvorcem. Ona neće postojati ako ne postoji njihov Stvoritelj. Stoga je neophodno da se On opisuje svojstvima kojim se opisuju Njegova stvorenja, jer On ima iste potrebe kao i Njegova stvorenja.

Kao odgovor na ovo šejtansko neznanje mi kažemo: Ko je taj ko je odlučio da je neophodno da se onim čime se opisuju stvorenja, opisuje i Stvoritelj - estagfirullah?! Ko je povjerovao da je neophodno da i Stvoritelj ima potrebe za svim onim za čim stvorenja imaju potrebe, kako bi Stvoritelj i Njegova stvorenja postali jedno - estagfirullah? Stvoritelj nije kao i Njegova stvorenja, koja je On načinio i kojim upravlja, kao što se čovjek razlikuje od svojih proizvoda koje je napravio i izumio. Ono čime se Stvoritelj opisuje uzvišena su svojstva koja se moraju razlikovati od onoga čime se opisuju Njegova stvorenja. Suprotno tome, svi bi bili jedno.

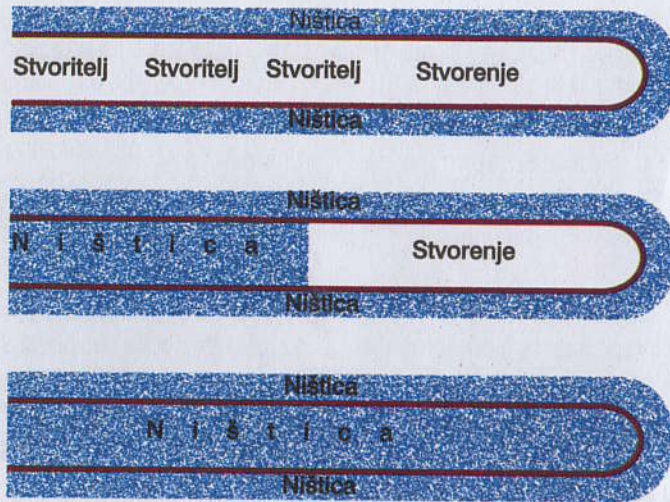
Ako stvorenja imaju potrebu za svojim Gospodarom, ako u svom postojanju imaju potrebu za svojim Stvoriteljem, doista je Allah Taj Koji utočište daje i Koji je

neizmjerljivo bogat. On je Taj koji nema potrebe ni za čim, a potrebu za Njim imaju sva stvorenja. Ta svojstva su svojstva našeg Gospodara koja se razlikuju od svojstava Njegovih stvorenja. Ovaj prepuni svemir svjedoči o stvorenjima koja ne znaju da je Gospodar ovog svemira bogat i nema potrebe ni za čim, niti ima potrebe za nekim ko je Njemu sličan.

Što se tiče inadžije, ustrajnog u opisivanju Stvoritelja onim čime se opisuje stvorenje, onda ga njegov razum mora navesti na ovo veliko neznanje i on mora zaniijekati svoje postojanje, i zaniijekati sve što postoji u ovom prostranom svemiru. Stoga, ne preostaje ništa drugo, mimo Stvoritelja i Njegovih stvorenja, osim apsolutnog ništavila.

Kada posmatramo iz stanja stvorenja njihovu potrebu za Stvoriteljem Koji ih je stvorio i oblikovao, naši će umovi presuditi da ona ne bi postojala bez postojanja njihovog Stvoritelja, kao što ne bi moglo postojati auto, ako ne bi postojao njegov proizvođač. Ako bismo povjerovali u neistinu kojom se naš Stvoritelj opisuje opisom Njegovih stvorenja - estagfirullah - i ako bismo rekli da Stvoritelj u svom opstojanju ima potrebu za nekim drugim, a osim Stvoritelja i Njegovih stvorenja postoji samo Ništavilo, tada bi Stvoritelj imao potrebu za ništavilom koje ništa ne čini. Onda, Stvoritelj ne postoji, jer ništavilo ne čini ništa. Stoga, i ja, i ti, i ovi redovi i sve što je u svemiru, ne postojimo. Nevjernici žele da našeg Stvoritelja neispravno opišu, tako što ga opisuju svojstvima kojim se opisuju stvorenja, smatrajući da On ima potrebu... za kim? Za ništavilom? Jer pored Stvoritelja i Njegovih stvorenja nije preostalo ništa osim ništavila. Ali mi smo vjernici i vjerujemo da je Allah uzvišeni primjer, uzvišenih svojstava, da Mu ništa od Njegovih stvorenja ne sliči niti mu je ekvivalentno. Budući da je prvo svojstvo vidljivih stvorenja da imaju potrebu za svojim Stvoriteljem, njihov Stvoritelj je Taj Koji im utočište daje, Koji je bogat i nema potrebe ni za čim, niti ima potrebe za nečim što Mu je slično. Mi vjerujemo da je Allah stvorio i oblikovao ovaj svemir.

Ako bismo predstavili niz:

mi bismo na kraju došli do istog rezultata do kojeg smo prethodno došli, a to je da svi članovi niza imaju potrebu za svojim Stvoriteljem, a pored ovog slijeda (slijeda stvaranja) - estagirullah - i stvorenja, nema ništa osim ništavila. Onda ne postoji onaj ko je stvorio ova stvorenja kojima i mi pripadamo, te smo stoga svi ništavilo i ne postoji ovaj kosmos, niti mi postojimo. A negiranje našeg postojanja neverovatno je i nemoguće. Ono što proizilazi iz nemogućeg je nemoguće i neispravno.

Ovaj slijed završava se Stvoriteljem, Svemoćnim, Onim Koji ni za kim nema potrebe, a za Kojim stvorenja imaju potrebu. On nema potrebe ni za kim, On ima uzvišena svojstva kojim se ne mogu opisati Njegova stvorenja. Sada se slijed prenosi u područje stvorenja ovog Stvoritelja, Koji utočište daje, Jednog, Jedinog, za Kojim ima potrebu sve što je stvoreno. "Ništa nije kao On." "Reci: 'On je Allah - Jedan! On je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije!'"

Onaj ko odbije vjerovati u ovo, njegov razum zahtijeva da negira postojanje samoga sebe, kao i postojanje svih stvorenja u ovom divnom svemiru. Takvom ti, o muslimanu, reci kao što nas je podučio Poslanik, s.a.v.s.: "Vjerujem u Allaha, vjerujem u Allaha koji nije ni o čemu ovisan, Onaj koji je Utočište svemu, Jedan i Jedinu koga trebaju sva stvorenja, a kome nije potreban niko." Nije čudno to što umovi vjeruju da svojstva Stvoritelja nisu kao svojstva stvorenja. Naprotiv, umovi nam nužno ukazuju da trebamo vjerovati da su Allahova svojstva različita od svo-

stava stvorenja. U protivnom, sve bi bilo jedno i ne bi postojao ni Stvoritelj niti stvorenja.

O ovom govori dr. Merit Stenli, član Društva za prirodu Amerike i stručnjak za prirodu i psihologiju. On kaže: "Nema sumnje da mi imamo potrebu da pokušamo opisati Stvoritelja i spoznati Njegova svojstva. Mi imamo potrebu za terminima i značenjima koji se jasno razlikuju od onih koje upotrebljavamo kada opisujemo materijalni svijet, a posebno nakon što nam je postalo jasno da ovaj svemir u kojem živimo ne može potpuno biti materijalan. On je sačinjen od materije, duše i vatre ili, drukčije rečeno, od materije i nematerije. Mi ne možemo opisivati nematerijalne stvari na način kako opisujemo materijalne."

Allahova uzvišena svojstva i Njegova sveta apsolutnost nepobitna su istina koju svjedoči cijeli svemir, o kojem govori čovjekova priroda. Svako od nas osjeća da u sebi ima nedostatak i da nije potpun, kao što osjeća kada posmatra bilo što da postoji nešto što je potpunije od njega. Ovo osjećamo zbog nedostatnosti svega u svemu što posmatramo. Njegov osnovni regenerator u duši je prirodni instinkt o postojanju Onoga Ko se opisuje uzvišenim svojstvima, Koji posjeduje najljepša imena, sve dok taj instinkt ne vidi da je sve nepotpuno, osjećajući da postoji Potpun, Uzvišeni, slavjen neka je On. To je ljudska i vjerna priroda koju je Allah, dž.š., po prirodi učinio imanom. Istinu je rekao naš plemeniti Poslanik, s.a.v.s., govoreći: "Svako dijete rodi se onako kako ga je Allah stvorio, a roditelji od njega načine jevreja, kršćanina ili međžusiju." Što se tiče nas muslimana, naše saznanje o Allahovim svojstvima i Njegovim lijepim imenima, zasniva se na osnovu direktnog podučavanja i potpunog upoznavanja od Slavjenog i to preko našeg poslanika Muhammeda, s.a.v.s. On nam je prenio govor našeg Stvoritelja Koji sam o sebi govori, Koji govori o onome šta je naš Stvoritelj želio da mi znamo o Njemu i Njegovim svojstvima.

Allah, dž.š., kaže:

"Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi!" (42:11)

"Reci: 'On je Allah - Jedan! Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije!'" (112:1-4)

"Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekog bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga šta On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Kursi Njegov obuhvaća i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni!" (2:255)

"Allah svjedoči da nema drugog boga osim Njega - a i meleki i učeni, i da On postupa pravedno. - Nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog!" (3:18)

"Gospodar je tvoj neovisan i pun milosti. Ako hoće vas će ukloniti, i poslije vas one koje On hoće dovesti, kao što je od potomstva drugih naroda vas stvorio." (6:133)

"On je Prvi i Posljednji, i Vidljivi i Nevidljivi; i On zna sve!" (57:3)

"To vam je Allah, Gospodar vaš, nema drugog boga osim Njega, Stvoritelja svega; zato se Njemu klanjajte; On nad svim bdije! Pogledi do Njega ne dopiru, a On do pogleda dopire; On je milostiv i upućen u sve." (6:102,103)

"On je Allah, Tvorac, Onaj Koji ni iz čega stvara, Onaj Koji svemu daje oblik, On ima najljepša imena. Njega hvale oni na nebesima i na Zemlji, On je Silni i Mudri." (59:24)

"O ljudi, vi ste siromašni, vi trebate Allaha, a Allah je nezavisan i hvale dostojan. Ako hoće, uklonit će vas i nova stvorenja dovesti, to Allahu nije teško. I nijedan grješnik neće grijehove drugog nositi; ako grijehovima pretovareni pozove da mu se ponesu, niko mu ih neće ponijeti, pa ni rođak. A ti ćeš opomenuti samo one koji se Gospodara svoga boje, iako ih niko ne vidi, i koji obavljaju molitvu - onaj ko se očisti, očistio se za svoje dobro, a Allahu sve se vraća. Nisu nikako isto slijepac i onaj ko vidi, ni tmine ni svjetlo, ni hladovina i vjetar vrući, i nisu nikako isto živi i mrtvi, Allah će učiniti da čuje onaj koga On hoće, a ti ne možeš one u grobovima dozvati, tvoje je samo da opominješ. Mi smo te poslali s Istinom da radosne vijesti donosiš i da opominješ; a nije bilo naroda kome nije došao onaj koji ga je opominjao. Ako te oni u laž utjeruju, pa - i oni prije njih su poslanike u laž utjerivali, a oni su im očigledna čuda donosili, i listove, i Knjigu svjetilju. I Ja sam onda kažnjavao one koji nisu vjerovali, a kakva je samo bila Moja kazna! Zar ne znaš da Allah s neba spušta vodu i da Mi pomoću nje stvaramo plodove različitih vrsta; a postoje brda bijelih i crvenih staza, različitih boja, i sasvim crnih. I ljudi i životinja i stoke ima, isto tako, različitih vrsta. A Allaha se boje od robova njegovih - učeni. Allah je, doista, silan i On prašta." (35:15-28)

Jedan Jedini

Dokazi (Allahovog) jedinstva

1. Ko razmišlja o uređenju postojanog svemira, njegovim urednim pojavama, njegovom urednom kretanju, uvidjet će da ono što se nalazi u svemiru svjedoči da se nalazi pod upravom jedne volje i pod utjecajem Mudroga i Jednoga.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allah, poremetili bi se." (21:22)

2. Ova savršena i neprestana povezanost među dijelovima svemira svjedoči da je on pod upravom jednog vladara, a da s Allahom postoje i drugi bogovi, svako božanstvo odvojilo bi ono što je stvorilo i bili bismo svjedoci tih razdvajanja i očitih podjela u ovom svemiru. Kako bi život bio užasan da Sunce ima božanstvo koje nam zabranjuje dolazak svjetlosti? Kako bi bilo da drvo ima božanstvo koje nam zabranjuje da ubiremo njegove plodove? Kako bi bilo da oblaci imaju božanstvo koje zabranjuje da nam pada kiša?

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Allah nije uzeo Sebi sina, i s Njim nema drugog boga! Inače, svaki bi bog, s onim što je stvorio - radio šta bi htio, i jedan drugog bi pobjeđivao. ..." (23: 91)

3. Da pored Allaha postoje i druga božanstva, neki od njih bi pokušali da prevladaju druge i tada bi svemir postao svjedokom strašnih ratova. Nebeska prostranstva bi postala megdanom silovitih borbi zavađenih božanstava! Ili, pak, nemoćna božanstva koja su zavađena, ujedinila bi se s onim koji ima snagu i prevlast u ovim nebeskim prostranstvima...!

Allah, dž.š., rekao je:

"Reci: 'Da pored Njega postoje drugi bogovi, kao što oni govore, oni bi onda potražili put do Allaha Svevišnjeg.' Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onoga što oni govore!" (1742,43)

Rububijje i uluhijje

Budući da je Allah, slavjen neka je On, jedini Stvoritelj, On je i jedini Gospodar i jedini Bog. Ajeti koji slijede obznanit će nam ono što Kur'an želi riječima: Rabb (Gospodar) i Ilah (Bog).

Allah, dž.š., kaže:

"Upitaj: 'Čija je Zemlja i sve što je na njoj, znate li?' 'Allahova!' - odgovorit će, a ti reci: 'Pa zašto onda ne dođete sebi?'" Upitaj: **'Ko je Gospodar Arša veličanstvenog?' 'Allah!' - odgovorit će, a ti reci: 'Pa zašto se onda ne bojite?'"** Upitaj: **'U čijoj je ruci vlast nad svim, i ko uzima u zaštitu, i od koga niko ne može zaštićen biti, znate li?' 'Od Allaha!' - odgovorit će, a ti reci: 'Pa zašto onda dopuštate da budete zavedeni?' Da, Mi im Istinu donosimo, a oni su zaista lažljivci."** (23:84-90)

Slavljen neka je On Koji je rekao:

"Kad čovjeka nevolja snađe, Gospodaru svome se moli, Njemu se obraća, a onda, pošto mu Allah milost Svoju daruje, zaboravi Onoga Kome se prije molio, i druge Njemu jednakim smatra, da bi s puta Njegova na stranputicu odvodio." (39:8)

Rekao je Uzvišeni:

"O ljudi, sjetite se milosti kojom vas Allah obasipa. Postoji li, osim Allaha, ikakav drugi stvoritelj koji vas s neba i iz zemlje opskrbljuje? Osim Njega nema drugog boga, pa kuda se onda odmećete?" (35:3)

"Reci: 'Kažite vi meni, ako bi vas Allah sluha vašeg i vida vašeg lišio i srca vaša zapečatio, koji bi vam bog, osim Allaha, to vratio?' ..." (6:46)

"On je Allah, drugog boga osim Njega nema; Njemu neka je hvala i na ovom i na onom svijetu! Samo On sudi i Njemu ćete se vratiti." **"Reci: 'Kažite vi meni - ako bi Allah dao da vam noć potraje vječno, do Sudnjeg dana, koji bog bi vam, osim Allaha, svjetlo dao? Zar ne čujete?'"** **"Reci: 'Kažite vi meni - ako bi Allah dao da vam dan potraje vječno, do Sudnjeg dana, koji bog bi vam, osim Allaha, noć dao da u njoj otpočinete? Zar ne vidite?'"** (28:70-72)

"... On vas stvara u utrobama matera vaših, dajući vam likove, jedan za drugim, u tri tmine. To vam je, eto, Allah, Gospodar vaš, Njegova je vlast, nema boga osim Njega, pa kuda se onda odmećete?" (39:6)

"Onaj Koji je nebesa i Zemlju stvorio i Koji vam spušta s neba kišu pomoću koje Mi dajemo da ozelene bašče prekrasne - nemoguće je da vi učinite da izraste drveće njihovo. - Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, ali su oni narod koji druge s Njim izjednačuje; Onaj Koji je Zemlju prebivalištem učinio i kroz nju rijeke proveo i na njoj brda nepomična postavio i dva mora pregradio. - Zar pored Allaha postoji drugi

bog? Ne postoji, nego većina njih u neznanju živi. Onaj Koji se nevoljniku, kad mu se obrati, odaziva, i Koji zlo otklanja i Koji vas na Zemlji namjesnicima postavlja. - Zar, pored Allaha, postoji drugi bog? Kako nikako vi pouku da primite! - Onaj Koji vam u tminama, na kopnu i na moru, put pokazuje i koji vjetrove kao radosnu vijest ispred milosti Svoje šalje. - Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako je Allah visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatraju! - Onaj Koji sve ni iz čega stvara, koji će zatim to ponovo učiniti, i koji vam opskrbu s neba i iz zemlje daje. - Zar, pored Allaha, postoji drugi bog?" **"Reci: 'Dokažite, ako istinu govorite!'"** (27:60-64)

"Onaj Kome pripada vlast na nebesima i na Zemlji, Koji nema djeta, Koji u vlasti nema ortaka i Koji je sve stvorio i kako treba uredio! Neki pored Njega božanstva prihvaćaju, koja ništa ne stvaraju, a koja su sama stvorena, koja nisu u stanju da od sebe neku štetu otklone ni da sebi kakvu korist pribave i koja nemaju moći da život oduzmu, da život daju, da ožive." (25:2,3)

Kada promislimo o prethodnim ajetima, uvidjet ćemo da ime Rabb (Gospodar) znači apsolutni Sudac u ovom svemiru, On je njegov Vladar, njegov Zapovjednik, on je Onaj Koji mu je oblik dao, Onaj Koji ga upućuje, On je Jedan Koji nema sudruga.

Iz ajeta vidljivo je i da ime Ilah (Bog) znači Vladar Koji ima svu vlast i kompetencije na nebesima i na Zemlji. Stvaranje je Njegova specijalnost, sve stvari i blagodati su u Njegovoj ruci, snaga i moć su Njegovo vlasništvo. Sve što je na nebesima i na Zemlji postalo je Njegovim robom, koji se pokorava Njegovim zapovijedima, htio ne htio. Niko osim Njega nema upravu, niti iko osim Njega ne provodi zakone, kao što niko osim Njega ne zna tajne stvaranja, uređenja, upravljanja. Niko mu nije sudrug u kompetencijama Njegove vlasti, nema, uistinu, boga osim Njega.

Ibadet

Zbog svega toga, samo Allah zaslužuje da Mu se ibadet čini.

Uzvišeni je Allah rekao:

"O vjernici, jedite ukusna jela koja smo vam podarili i budite Allahu zahvalni, ako samo Njemu ibadet činite!" (2:172)

"Za one koji izbjegavaju da se kumirima klanjaju i koji se Allahu obraćaju, - njima su namijenjene radosne vijesti..." (39:17)

"Sunce i Mjesec utvrđenim putanjama plove, i trava i drveće se pokoravaju." (55:5,6)

"Njega veličaju sedmera nebesa, i Zemlja, i oni na njima; i ne postoji ništa što Ga ne veliča, hvaleći Ga; ali vi ne razumijete veličanje njihovo." (17:44)

"Reci: 'Meni je zabranjeno, o tome su mi došli jasni dokazi od Gospodara moga, da se klanjam onima kojima se vi, pored Allaha, klanjate, a naređeno mi je da se pokoravam Gospodaru svjetova.'" (40:66)

"Gospodar vaš je rekao: 'Pozovite Me i zamolite, Ja ću vam se odazvati! Oni koji iz oholosti neće da Mi se klanjaju - ući će, sigurno, u Džehennem poniženi.'" (40:60)

Allah zna tajne nebesa i Zemlje i Njemu se sve vraća, zato se samo Njemu klanjaj i samo se u Njega uzdaj! ..." (11:123)

Ibadet obuhvaća zahvalu, pokajanje, činjenje sedžde, slavljenje Allaha, krušenost, predanost, činjenje dove, oslanjanje na Allaha, kao što se sastoji i od savjeta, skrivenog traženja pomoći od Allaha, klanja kurbana i straha od Allaha, dž.š. Allah, dž.š., zaslužuje da Mu se ibadet čini, jer je On jedini Stvoritelj, jedini Vladar, Gospodar u ovom opstojanju.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"To vam je Allah, Gospodar vaš, nema drugog boga osim Njega, stvoritelja svega; zato se Njemu klanjajte; On nad svim bdije!" (6:102)

Uzvišeni je rekao:

"Reci: 'Zar da za Gospodara tražim nekog drugog osim Allaha, kad - On Gospodar svega?' ..." (6:164)

Značenje ibadeta

U Kur'anu, a.š., riječ ibadet navodi se u mnogobrojnim značenjima. Možda je sveobuhvatna definicija svih oblika ibadeta slijedeća: To je sveobuhvatno ime za sve ono što Allah voli i čime je zadovoljan, bilo da se radi o riječima ili djelima, vidljivim ili nevidljivim.

Nije dozvoljeno ibadet činiti nikome mimo Allaha

Rekao je Uzvišeni:

"A naređeno im je da se samo Allahu klanjaju, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru ispovijedaju, i da namaz obavljaju, i da zekat udjelju-

ju; a to je - ispravna vjera." (98:5)

"Džinove i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju." (51:65)

"... Ko žudi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen, neka čini dobra djela i neka, klanjajući se Gospodaru svome, ne smatra Njemu ravnim nikoga!" (18:110)

Širk

Širk je suprotan tevidu (Allahovoj jednoći) i on označava potvrdu postojanja saučesnika Allahu u uluhijetu i rububijetu, koji su samo Allahove karakteristike, tako što se priznaje kao Allahov suparnik u Njegovom Svetom Biću ili Njegovim uzvišenim svojstvima ili pak djelima.

Četiri vrste širka

1. Činiti ibadet nekom drugom mimo Allaha, kao što su: kamenje, kipovi, drveće, životinje, grobovi, nebeska tijela, prirodne sile. U ovu vrstu širka spada i uzimanje čovjeka za božanstvo, vjerovanje da je Allah inkarniran u čovjeku ili da On ima sinove i kćeri.

2. Neka Allahova svojstva pripisivati stvorenjima, kao što je vjerovanje u trojstvo. Sin i Sveti Duh, po shvaćanju kršćana, imaju svojstvo vječnosti, Božanske moći i sveznanja. Širk je i vjerovanje da postoji jedan stvoritelj za zlo, a drugi za dobro, kao i vjerovanje, po mišljenju materijalista, da materija, koja nema početka, ima svojstvo vječnosti.

3. Širk je da ljudi jedni druge uzimaju za božanstva. Prenosi se da je, nakon što su objavljene Allahove riječi o sljedbenicima Knjige kršćana i židova rečeno:

"Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje ..." (9:31)

Adijj ibn Hatim - koji je bio kršćanin prije prihvaćanja islama rekao je Poslaniku, s.a.v.s.: "Kršćani i židovi, doista, ne smatraju bogovima svoje svećenike i monahe." Na to je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Naprotiv, oni su zabranili ono što je dozvoljeno bilo, a dozvolili ono što je zabranjeno, pa su ih slijedili. To je njihovo obožavanje. Njihovo vjerovanje te upućuje na njih." Svemir je Allahovo stvorenje, Njegovo je vlasništvo, niko ne može po svojoj volji raditi bez Allahove dozvole, niko od ljudi nema pravo da dozvoljava i zabranjuje ono što je u Allahovom vlasništvu bez Njegove dozvole, Niko ne može da upravlja onim što je u Allahovom vlasništvu bez dozvole Vladara ovog univerzuma.

Rekao je Allah, dž.š.:

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allah nije naredio? ..." (42:21)

Slavljen neka je Onaj Koji je rekao:

"On je Allah, drugog boga osim Njega nema; Njemu neka je hvala na ovom i na onom svijetu! Samo On sudi i Njemu ćete se vratiti." (28:70)

Niko ne može vladati nijednim dijelom Allahovog vlasništva niti Njegovih stvorenja, suprotno Allahovim propisima.

Allah, dž.š., rekao je:

"... A oni koji ne sude prema onom što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici." (5:44)

Rekao je Uzvišeni:

"Zar oni da traže da im se kao u pagansko doba sudi? A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje?" (5:50)

Uzvišeni je Allah rekao:

"I tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate, i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete, i dok se sasvim ne pokore." (4:65)

Allah, dž.š., prethodne tri vrste spomenuo je u riječima:

"Reci: 'O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi, nama i vama zajedničke: da se nikome, osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!' ..." (3:64)

4. Slijeđenje strasti i pokornost njima. Čovjek nema strasti za nečim, a da tu strast ne slijedi.

Rekao je Uzvišeni:

"Kaži ti Meni, hoćeš li ti biti čuvar onome koji je strast za boga svoga uzeo?" (25:43)

Allah, dž.š., učinio je širkom slijeđenje strasti, jer se pokornost nečem drugom, mimo Allaha, u onome čime Allah nije zadovoljan, ubraja u širk.

Širk je veliko neznanje

Kada čovjek razmišlja o svemiru pronalazi znakove vahdanijeta - jednoće Allahove - koji svjedoče da je Gospodar ovog svemira jedan. Stoga širk prema

Allahu znači vid bezobrazluka i ludila i to je uzrokom srdžbe Allaha, Vladara, Istinitog, Jednog Boga, slavljen neka je On.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Allah neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprostiti će manje grijeha od toga, kome On hoće. ..." (4:48)

Allah, dž.š., rekao je:

"A kad oni koji su Njemu druge ravnim smatrali - božanstva svoja ugledaju i reknu: 'Gospodaru naš, ovo su božanstva naša; njima smo se klanjali, a ne Tebi', božanstva će im dobaciti: 'Vi ste, uistinu, lažljivci!'" (16:86)

Rekao je Uzvišeni:

"A na Dan kad ih On pozove i upita: 'Gdje su oni koje ste Meni ravnim smatrali?' Reći će oni na kojim će se riječ obistinili: 'Gospodaru naš, ove što smo na stranputicu naveli - naveli smo zato što smo sami na stranputici bili; mi ih se pred Tobom odričemo, oni se nama nisu klanjali.' Pozovite božanstva vaša!', reći će im se, pa će ih oni pozvati, ali im se ona neće odazvati, i patnju će doživjeti i zažalit će što na pravom putu nisu bili. A na Dan kad ih On pozove i upita: 'Šta ste poslanicima odgovorili?' Toga Dana oni neće znati šta će odgovoriti, pa nijedan drugog neće pitati. A onaj koji se bude pokajao, i koji bude vjerovao, i koji bude dobra djela činio, on će postići šta je želio." (28:62-67)

Neznanje vezano za stepen evlija

Nekim se vjernicima desilo ono što se desilo i narodima prije njih koji su podizali stepen evlija, vjerovjesnika i dobrih ljudi od stepena ibadeta prema Allahu, na stepen koji je blizu Allahovu svojstvu uluhijeta i koji ga dostiže. Do tog je došlo zbog vjerovanja da se evlije, vjerovjesnici ili dobri opisuju svojstvima koja pripadaju samo Allahu, kao što su: mogućnost nevidljive pomoći, otkrivanje štete, darivanje djece, pomaganje nevidljivom silom koja izlazi iz okvira zakona i propisa po kojim se svemir kreće. To ih je navelo da se tako prema njima ponašaju, ili da se prema njihovim grobovima odnose s poštovanjem, veličanjem, što prelazi u obožavanje i pokornost. Časni Kur'an prekorava one koji idu ovim pogrešnim putem.

Allah, dž.š., rekao je:

"A na Dan kad ih On sakupi, a i one kojima su se pored Allaha klanjali, te upita: 'Jeste li vi ove robove Moje u zabludu zaveli, ili su oni sami

s pravog puta zalutali?' - Oni će reći: 'Hvaljen nek si Ti, nezamislivo je da smo mi pored Tebe ikakve zaštitnike uzimali' ..." (25:17,18)

Taberi u tefsiru ovog ajeta kaže:

"Uzvišeni Allah kaže: 'Na Dan kada budu sakupljeni oni koji nisu vjerovali u Sudnji dan, koji budu obožavali idole, koji pored Allaha budu obožavali meleke, ljude i džine...' I nemoj gubiti iz vida da će Allahove evlije prvi odbiti ovaj stepen na koji ih uzdižu neznalice. Oni trebaju biti naš uzor čiji put ćemo slijediti, čiji ćemo način ibadeta prema Gospodaru slijediti, jer Allahove evlije imaju visok stepen kod Allaha i oni imaju radosne vijesti na ovom svijetu i na Kijametskom danu i oni se neće bojati, niti će se žalostiti."

Rekao je Uzvišeni Allah:

"I neka se ničega ne boje i ni za čim nek ne tuguju Allahovi štitenici (evlije), oni koji budu vjerovali i koji se budu Allaha bojali, za njih su dobre vijesti i na ovom i na onom svijetu - Allahove riječi niko ne može izmijeniti - to će, zaista, veliki uspjeh biti." (10:62-64)

Iz ajeta ćeš vidjeti da je evlija istinski vjernik koji je istinski bogobožan. U njegovom se srcu iman nastanio, njegova iskrenost je djelo, a djelo je slijeđenje onoga što je Allah naredio i izbjegavanje onoga što je zabranio. To je značenje vilajeta (da je neko evlija). Što se tiče radosne vijesti na ovom svijetu, pojasnio je hadis, za koji Hakim kaže da je vjerodostojan, u kojem se kaže da su to lijepi snovi koje čovjek vidi, ili u kojim je viđen (neko ko lijepo sanja).

Allahov poslanik Isa, a.s.

Allah, dž.š., poslao je Isaa, s.a.v.s., kojeg je potpomogao mu'džizama, kao što je oživljavanje mrtvih. On nije završio period svog poslanstva jer su kršćanski učenjaci bili izloženi torturama. Neron²⁹ je premazivao tijela učenjaka katranom, zatim bi ih zapalio kako bi njima osvjetljavao svoju bašću.

Usljed nedostatka učenjaka i njihove udaljenosti od naroda, počela su se među ljudima širiti iskrivljavanja vezana za ličnost Isaa, a.s. Izgubljen je Isaov, a.s., Indžil, a pojavili su se drugi mnogobrojni indžili (evanđelja), njih oko sedamdeset. Kršćani su zabranili optičaj drugim evanđeljima osim evanđelja po Mateju, Ivanu, Marku i Luki. Na kraju se pojavilo evanđelje koje je prethodno bilo zabranjeno, a to je Evanđelje po Barnabi. Ovo Evanđelje je umnogome istovjetno s onim što se navodi u Kur'anu o mnogim pitanjima. Kršćani su uzeli vjerovanja prethodnih idolopoklonika i unijeli ih u svoju vjeru. Smatrali su da je Isa Allahov sin, a njihov najveći

dokaz za to je njegovo rođenje bez oca.

Kur'an je odgovorio na njihovu klevetu riječima: **"Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov; od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: 'Budi!' - i on bi." (3:59)** To jest, ako je ovo vaš dokaz, o kršćani, sjetite se vašeg oca Adema, Allah ga je stvorio bez oca i majke.

Da li to znači da je on Allahov sin?

Da li, po vašem mišljenju, Allah, dž.š., nije u stanju da stvori čovjeka osim preko oca i majke? Allahova je moć veća nego što vi možete zamisliti. Kada nešto želi, kaže: **"Budi!"** i ono bude.

Ako Allah, dž.š., želi čovjeka bez oca i majke, On kaže: **"Budi!"** i bi Adem.

Ako Allah, dž.š., želi ženu bez majke, kaže: **"Budi!"** i bi Hava.

Ako Allah, dž.š., želi čovjeka bez oca, On kaže: **"Budi!"** i bi Isa.

Dijalog između muslimana i kršćana

1. Jedan je musliman rekao svećeniku: "Neki ljudi su me obavijestili da je poglavar meleka umro." Na to mu je svećenik odgovorio: "To je laž, jer su meleki vječni i oni ne umiru." Rekao mu je musliman: "Kako? Kad ti sad u svojoj propovijedi kažeš da je bog umro na drvenom križu? Kako može bog umrijeti, a da su meleki vječni?" Svećenik se zbunio i nije ni riječ progovorio.

2. Jedan je muslimanski učenjak rekao: "Vjerovanja kršćana, doista, sama po sebi nisu razumljiva. Oni smatraju da je 1=3, jer kažu: Otac, Sin i Duh Sveti su jedan bog..."

Bušajri je u svojoj kasidi rekao:

"Trojicu su učinili jednim, da su na pravom putu,
ne bi veliki broj malim učinili."

3. Jedan je muslimanski pjesnik rekao:

"Čudnovato je da su kršćani
Allaha za Mesijinog oca uzeli.
Predali su ga židovima i rekli:

Oni su ga, doista, nakon ubistva, razapeli.

Da što kažu istina je,

pitajte ih, otac gdje mu je?

Ako je zadovoljan njegovim zlostavljanjem,
zahvalite im na učinjenom.
A ako je ljut i nezadovoljan,
potčinite ih jer su ga nadvladali.”

Mnogi kršćanski učenjaci odrekli su se trojstva, kao što su izašli na vidjelo rukopisi u kojim se kaže: “Isa je bio kršćanski mesija³⁰, a postoji drugi mesija...” Allah, dž.š., obznanio je da ne može biti bog onaj ko ima potrebu za hranom i pićem, zatim, on ima i potrebu za tim da se riješi ostataka hrane i pića iz tijela.

“Mesih, sin Merjemin, samo je poslanik - i prije njega su dolazili i odlazili poslanici - a majka njegova je uvijek istinu govorila; i oboje su hranu jeli. Pogledaj kako im Mi iznosimo jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odmeću.” (5:74)

Neznanja i izmišljotine

1. Polaganje prava na znanje o nevidljivom.

Ovom se izmišljotinom koriste mnogi proricatelji sudbine kako bi narod pljačkali. Da oni doista znaju gajb - nevidljivo - sami sebi bi učinili dobro, a od sebe bi otklonili svako zlo. Ali oni zapadaju u opasnosti kao i drugi ljudi, zarađuju i imaju mnoge blagodati poput drugih ljudi. Allah, dž.š., obznanio nam je da je Muhammed, s.a.v.s., najbolje Allahovo stvorenje - a on ne zna gajb osim onoliko koliko ga je Allah, dž.š., podučio.

Allah, dž.š., rekao je:

“... A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo daleko od mene; ja samo donosim opomene i radosne vijesti ljudima koji vjeruju.” (7:188)

A ko povjeruje da istinu govori proricatelj i vračar, postaje nevjernikom u sve ono što je objavljeno Muhammedu, s.a.v.s.

2. Vezivanje za kamenje i drveće.

Ovo neznanje i druge izmišljotine navode čovjeka da misli da kamen i drvo donose korist i štetu, jer se u njemu nalaze blagodati nekog čovjeka, ili da je to blagoslovljeno mjesto. Allah, dž.š., naredio je Svome Poslaniku da objasni ljudima da oni ne mogu

koristiti, a ni štetiti.

Allah, dž.š., rekao je:

“Reci: ‘Ja ne mogu ni samom sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće ...’ (7:188)

3. Sihr.

Ovo je velika zabluda u koju zapadaju neke neznalice. Allah, dž.š., obznanio je da sihr ne može štetiti vjerniku, osim ako On to želi, i da je to praksa koju upražnjavaju židovi. Rekao je Uzvišeni Allah:

“I povode se za onim što su šejtani o Sulejmanovoj vladavini kazivali. A Sulejman nije bio nevjernik - šejtani nisu vjerovali i ljude su učili vradžbini (sihru)...” (2:102)

Zaključak

U dokaze Allahove jednoće spadaju: stabilnost svemira i njegova opstojnost na savršenom uređenju, bez uplitanja nasilja što svjedoči da se sve kreće po jednoj volji. Sve to svjedoči o povezanosti i harmoniji svemira koji se nalazi pod upravom jednog Vladara. Nepostojanje borbi među svemirskim tijelima svjedoči da ne postoje drugi bogovi pored Allaha, dž.š., koji bi se borili za upravu nad svemirom.

* Gospodar: On je apsolutni Vladar, Koji postoji, Koji svemu oblik daje i Koji nema sudruga.

* Bog: On je Vladar Koji vlada svim silama i vrijednostima na nebesima i na Zemlji. Istina je Njegova specifičnost, sve blagodati su u njegovoj ruci; naredba je jedino Njegova; snaga i moć su u Njegovom vlasništvu; sve što je na nebesima i na Zemlji Njemu je potčinjeno; htjelo-ne htjelo, pokorno je Njegovim naredbama i niko nema vlasti osim Njega. Niko u svemiru ne provodi propise mimo Njega, jedino Njegovim zadovoljstvom.

Ibadet se sastoji od zahvale, pokajanja, činjenja sedžde, slavljenja Allaha, skrušenosti, predanosti, činjenja dove, oslanjanja na Allaha, i niko mimo Allaha nema prava na ibadet.

* Širk: To je pridruživanje Allahu druga u Božanskoj biti, svojstvima i djelima. Postoje četiri vrste širka:

1. Obožavanje idola, kao što su kamenje i zvijezde.
2. Vjerovanje da je Allah drugi od dvojice, trojice ili više božanstava.

3. Potčinjavanje drugim propisima, pored Allahovih, i slijeđenje upute pored Allahove Upute.

4. Slijeđenje strasti.

* Širk je veliko nasilje prema istini i prema samom sebi. Ako Allah prašta grijeh grešnicima, On neće oprostiti onome ko Mu, znajući istinu, pripiše druga.

* Neznalice preuveličavaju mjesto evlija, vjerovjesnika i dobrih, do te mjere da ih podižu do mjesta koje dolikuje samo Allahu, dž.š.

* Nakon što su Rimljani protjerali kršćanske učenjake, oživjele su izmišljotine među kršćanima i izgubio se Isaov, a.s., Indžil. Izmišljena je zabluda i spletka o tome da je Isa, a.s., sin Allahov, a njihov dokaz je to da nema oca. Allah, dž.š., upoznao je kršćane u Svojoj Knjizi o tome da je Allah moćan da stvori čovjeka bez majke i bez oca, kao što je ranije stvorio Adema, a.s., bez oca i majke, kao što je slučaj s poslanikom Isaom, a.s. Allah, dž.š., upoznao je kršćane o tome da Gospodar nema potrebe za hranom i pićem, a samim tim ni za obavljanjem nužde.

* Pojavio se Indžil (Evangelje) koje su pape prikriale, a to je Evangelje po Barnabi koje je istovjetno s Kur'anom u mnogim stvarima. Neke od njih su: poslanstvo Muhammeda, s.a.v.s., ljudskost Isaa a.s., a historijski rukopisi potvrđuju ono što se navodi u ovom Evangelju.

* Postoje neznanja i izmišljotine koje su se raširile među ljudima, a koje islam pobija, kao što su: polaganje prava na znanje o nevidljivom, vjerovanje da blagoslovljeno kamenje i drveće donosi korist i štetu, sihr i proricanje sudbine.

NAJVEĆI IDOL ... PRIRODA

Korijen idolopoklonstva

Što su se više ljudi udaljavali od ibadeta prema svome Gospodaru i zaboravljali uputstva njihovih poslanika, pokušavali su da na Zemlji načine otjelovljeni simbol u koji će vjerovati. Prvo, vjerovali su da posjeduje Božansku brigu, ili da u sebi ima posebnu Božansku tajnu, te su ga posvetili. Prolazili su dani, a oni su povećavali propast čineći svetim ova stvorenja, sve dok im nisu pripisali čudesna djela, čineći ih na taj način Allahovim sudrugom u svetosti i ibadetu. Allah, dž.š., kazuje o arapskim mušricima i njihovim riječima o njihovim idolima:

"... 'Mi im se klanjamo samo zato da bi nas što više Allahu približili ...'" (39:3)

Neznanje se povećavalo, a ovi idoli su uzimani za božanstva pored Allaha, dž.š. Ljudska historija zapamtila je mnogobrojne vrste idolatrije, kao što je obožavanje faraona, teladi i krava, zvijezda, kamenja, mora, groma, sunca, mjeseca, kiše i drugih prirodnih pojava.

Najveći idol

Novi idol obuhvatio je sve prethodne idole, a to je priroda koja se sastoji od zvijezda sa svim njenim posebnostima; mjeseca, sa svim njegovim posebnostima; čovjeka, sa svim njegovim posebnostima; životinje, sa svim njenim posebnostima; vode, sa svim njenim posebnostima. Tako su sabrani svi prethodni idoli u jedan idol, a to je najveći idol. Novi idolopoklonici smatraju da je to Stvoritelj.

Teorija o samostalnom radanju

Prirodnoznanstvenici su posmatrali nastajanje crva iz izmeta čovjeka ili životinje, što je pomoglo širenju novog idolopoklonstva. Tako se stvara bakterija koja jede hranu i uništava je, pa su rekli: "Ovo su životinje koje se radaju iz same prirode." Ova je teorija došla do zalutalih srca, daleko od istinske Allahove Upute. Ali istina nije oklijevala da otkrije neispravnost ove teorije uz pomoć poznatog francuskog učenjaka Pastera koji je potvrdio da je crv stvoren, da je bakterija - prethodno navedena - stvorena, i ne nastaje samostalno iz prirode. Ona nastaje iz malih osnova koje okom nije moguće vidjeti. Paster je pružio dokaze za svoje tvrdnje koje su natjerale učenjake da povjeruju u njegove riječi. Stavio je hranu i zaštitio je od zraka, zatim je usmrtio bakteriju ključanjem i bakterija se nije ponovo stvorila, niti je uništila hranu. Ovo je teorija na kojoj se zasniva ideja o zaštićenju hrani (konzerviranoj).

Čovjek je napredniji od prirode

Ako čovjek razmisli o sebi, pronaći će:

- Da je razuman, a priroda nema razum.
- Da ima znanje, a priroda nema znanja.
- Da ima volju, a priroda nema volje.
- Da ima sluh, a priroda nema sluha.
- Da ima vid, a priroda nema vida.
- Da posjeduje čula i osjećaje, a priroda nema čula niti šta osjeća.
- Da mudrošću radi, a priroda nema mudrosti.
- Da ima lijepo ponašanje, a priroda nema ahlaka.

Da li, onda, razuman čovjek vjeruje da je stvorenje naprednije od svog Stvoritelja?

Da li je pojmljivo da se u čovjeku nalazi razum koji nema razuma, da se u čovjeku nalazi znanje koje nema znanja?

I volja se nalazi u čovjeku, a sama nema volje?

I sluh se nalazi u čovjeku, a sam nema sluha?

I vid se nalazi u čovjeku, a sam nema vida?

I čula i osjećaji nalaze se u čovjeku, a sami nemaju čula ni osjećaja?

I mudro djelovanje nalazi se u čovjeku, a samo nema mudrosti?

I lijepo ponašanje nalazi se u čovjeku, a samo nema ahlaka?

Kako, kad onaj ko nešto ne posjeduje, ne može ga ni dati?

Uzvišeni Allah rekao je:

"Reči: 'Kažite vi meni, ako bi vas Allah sluha vašeg i vida vašeg lišio i srca vaša zapečatio, koji bi vam bog, osim Allaha, to vratio?' Pogledaj kako dokaze iznosimo, a oni opet glave okreću." (6:46)

Allah, dž.š., rekao je:

"Reči: 'Kako možete, pored Allaha, da se klanjate onome koji nije u stanju da vam kakvu štetu učini, ni da vam kakvu korist pribavi, a Allah je Taj Koji sve čuje i zna?'" (5:76)

Priroda u službi čovjeka

Allah, dž.š., prirodu je potčinio čovjeku i ukrotio je. On mu je potčinio zrak, mora, sunce, mjesec, zvijezde, prašinu, vjetrove. Čovjek se služi metalima, biljkama i životinjama po propisima po kojima plovi svemir kako bi od koristi bio.

Allah, dž.š., rekao je:

"Kako ne vidite da vam je Allah omogućio da se koristite svim onim što postoji na nebesima i na Zemlji i da vas darežljivo obasipa milošću Svojom, i vidljivom i nevidljivom? A ima ljudi koji raspravljaju o Allahu bez ikakva znanja, bez ikakve upute i bez Knjige svjetilje." (31:20)

Ali, nevjernici u svojoj iluziji i zabludi vide da im je On potčinio sve što je na nebesima i na Zemlji, pa i pored toga, ne zahvaljuju na blagodatima Onome Koji blagodati daje. Naprotiv, oni kažu: "Prirodu smo potčinili", i to istodobno kada ističu da ih je ona stvorila. Čudan je to bezvrijedni bog koji stvara ono što će ga potčiniti i ukrotiti, što će nad njim upravljati onako kako želi!

Onaj bog koji ne može od sebe odstraniti nasilje, nije bog nego dijete. Jedan od prethodnih idolopoklonika vratio se svojoj razboritosti, pošto je vidio kako curi mokraćna lisica sa glave njegovog kipa, te je spjevao pjesmu govoreći:

"Da li lisica mokri po glavi svoga gospodara,

nisko je pao onaj na kome mokre lisice."

Rekao je uzvišeni Allah:

"O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte: 'Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja!'" (22:73)

Rekao je Uzvišeni Allah:

“Među znamenjima Njegovim su noć i dan, i Sunce i Mjesec. Ne padajte licem na tle ni pred Suncem ni pred Mjesecom, već padajte licem na tle pred Allahom, Koji ih je stvorio...” (41:37)

Zaključak

* Idolopoklonstvo se začinje pogrešnim uvjerenjem da Allah ima tajne u nekim svojim stvorenjima, te ih ljudi veličaju i čine svetim. Oni čak smatraju da ova stvorenja imaju vlastitu svetost, te im zahvaljuju, zajedno sa zahvalom Allahu. Njihovo neznanje povećava se do te mjere da ih obožavaju i bez Allaha.

* Prethodni idolopoklonici obožavali su dijelove prirode, a novi idolopoklonici smatraju da je priroda skup svih prethodnih idola, i ona je bog koji ih je stvorio.

* Teorija o samostalnom rađanju (nastanku) pomogla je širenje idolopoklonstva prirodi sve dok se nije pojavio francuski učenjak Paster koji je potvrdio neispravnost ove teorije.

* U čovjeku postoji razum, znanje, volja, sluh, vid, čula, osjetila, mudro djelovanje, ahlak - lijepo ponašanje, a ništa od toga priroda ne posjeduje. Nemoguće je da priroda daje nešto nad čim nema vlasti, kao što stvorenje ne može biti naprednije od svoga Stvoritelja!

* Allah, dž.š., prirodu je potčinio čovjeku. Nevjernici su mislili da su je pokorili. Čudno, kako stvorenje može pokoriti svoga Stvoritelja!! Čudno, kako Stvoritelj ne može udaljiti od sebe nasilje!!

MU'DŽIZE I JASNI DOKAZI MUHAMMEDA, S.A.V.S.

Nepismeni vjerovjesnik

Naš Poslanik, s.a.v.s., bio je nepismen, nije znao ni čitati ni pisati. Nepismenost Poslanika, s.a.v.s., bila je jasni dokaz da saznanja, koja mu dolaze, a koja su zapanjila učenjake, dolaze od Allaha, Sveznajućeg, Mudrog. Allah, dž.š., pravovremeno je suočio mušrike s ovom istinom, koju nam bilježi Allah u Svojoj Knjizi, koju je sačuvao od bilo kakvog iskrivljavanja, kako bismo bili sigurni, kao što su bili sigurni oni koji su živjeli s Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., i koji su u tančine znali sva njegova stanja.

Allah, dž.š., kazao je:

“Ti prije Nje nijednu knjigu nisi čitao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao; inače, posumnjali bi oni što laži govore.” (29:48)

To jest, o Muhammede, ti, doista, nikad nisi čitao, niti si pisao, a tvoj narod među kojim si živio, zna to. Da je čitao ili pisao, oni što laži govore, posumnjali bi u Uputu, Znanje i Svjetlo s kojim si došao, kao i da su to plodovi znanja do kojih si sam došao, a do kojeg drugi nisu mogli doći. Nevjernici su čuli za ovaj ajet i niko od njih nije rekao: “Kur'an govori laž” - estagirullah! Naprotiv, on kaže: “Muhammed, doista, ne zna čitati niti pisati.” Zar nije tog dana pročitao tu knjigu, zar nije tog dana to pisao? Riječi, slične ovim, bile bi jemac za utjerivanje u laž Kur'ana, za razdvajanje muslimana koji su bili oko Muhammeda, s.a.v.s., za pobjedu njegovih neprijatelja. Ali vlast očite istine bila je jača od svih inadžija i silnika. Nevjernici nisu govorili: “Muhammed je doista učen”, nego su govorili: “Kur'an mu je napisan i on će dugo po njemu živjeti, jutrom i večeri.”

Časni je Kur'an zabilježio riječi nevjernika, koje je u sebi sačuvao. Uzvišen Allah je rekao:

“Oni koji ne vjeruju govore: ‘Ovo nije ništa drugo do velika laž koju on izmišlja, a u tome mu i drugi ljudi pomažu’ - i čine nepravdu i

potvoru, i govore: 'To su izmišljotine naroda drevnih; on traži da mu prepisuju i ujutro i naveče, da mu ih čitaju.' Reci: 'Objavljuje ih Onaj Kome su poznate tajne nebesa i Zemlje; On mnogo prašta i samilostan je.'" (25:4-6)

Uzvišeni je Allah rekao Svome Poslaniku:

"Reci: 'Da Allah nije htio, ja vam ga ne bih kazivao niti bi vas On s njima upoznao. Ta ja sam prije poslanstva dugo među vama boravio - zar ne shvaćate?'" (10:16)

To jest, o ljudi, vi znate da ja ne poznajem ove znanosti koje se nalaze u ovoj Objavi. Vi znate da sam među vama boravio 40 godina, i niste od mene čuli da mi je bilo važno išta od ovoga, ili da kažem nešto što niste do tad čuli, ili pak da razmišljam o tome. Pa kako mi je iznenada sve ovo došlo? To je, doista, Objava od Allaha, zar ne shvaćate?

Mu'džiza i jasni kur'anski dokaz

Kur'an, a.š., izaziva

Arapima je urođeno da vole stilistiku, književnost, pjesništvo i govorništvo. Dovoljno je reći da su se svake godine održavali sajmovi na kojim su se nadmetali pjesnici i takmičili govornici. U ovim dvobojima su presude donosili istaknuti pjesnici. Proširila bi se slava i ugled onoga čija bi kasida pobijedila, spominjao bi se lijepim, ponavljale bi se njegove riječi, a njegova bi kasida bila napisana zlatnom vodom i bila obješena na Ka'bi.

Sedam poznatih kasida - "mu'alleka" i pijaca Ukkaz dva su očita dokaza u historiji Arapa, koji svjedoče o istaknutom mjestu književnosti i stilistike u narodu koji je svoj jezik nazivao književnim, a druge narode su nazivali nearapima. Mu'džiza Muhammeda, s.a.v.s., bila je jača u onome po čemu je njegov narod poznat, kako bi se jasno pokazala njihova nemoć i nemogućnost da načine suru (poglavlje) sličnu kur'anskoj suri, a njegov je cilj bio da dokaže da Kur'an nije ljudski govor. Kako je bio običaj kod Arapa da izazivaju jedni druge na takmičenje u govoru, u stihovima ili prozi, da organiziraju skupove na koje su pozivali sudije, Allah, dž.š., Muhammedu, s.a.v.s., je Kur'an, a.š., načinio jasnim dokazom i njegovom najvećom mu'džizom, koji se uči, a sačinjen je od istih slova, riječi od kojih se sastoji govor Arapa. Ali ni čovjek, ni džin nisu u stanju da daju nešto što mu iole sličí, ili što sličí jednom njegovom dijelu, ili što sličí jednoj njegovoj suri, pa makar jedni drugima pomagali. Poznato je među upućenim da su stilistika i rječitost urođene

nadarenosti čovjeka, ali je, ipak, neophodno da onaj ko se želi usavršiti u tome, uči ta umijeća i sluša govore, rasprave književnika i dvoboje stilista. Ali Muhammed, s.a.v.s., koji je došao s ovim Kur'anom, nije čitao niti pisao, niti je poznata bilo koja njegova izjava tokom njegovih 40 godina. Pa i pored toga, on izaziva ljude i džine da se načini nešto što sličí Kur'anu, ili što sličí jednom njegovom dijelu, ili što sličí njegovoj suri, jer on zna da stvorenja nisu u stanju sačiniti nešto slično govoru Stvoritelja, slavljem neka je On.

Uzvišeni je Allah rekao:

"Reci: 'Kad bi se svi ljudi i džini udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni takav ne bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali.'" (17:88)

"Zar oni da govore: 'Izmišlja ga!' - Ne, nego oni neće da vjeruju; zato neka oni sastave govor sličan Kur'anu, ako istinu govore!" (52:33,34)

"Zar oni da govore: 'On ga izmišlja!' Reci: 'Pa sačinite vi deset Kur'anu sličnih, izmišljenih sura, i koga god hoćete, od onih u koje, pored Allaha, vjerujete, u pomoć pozovite, ako je istina što tvrdite!' A ako vam se ne odazovu, onda znajte da se on objavljuje samo s Allahovim znanjem i da nema boga osim Njega - zato muslimani postanite!" (11:13,14)

"A oni govore: 'On ga izmišlja!' Reci: 'Pa, dajte vi jednu suru kao što je njemu objavljena, i koga god hoćete, od onih u koje, mimo Allaha, vjerujete, u pomoć pozovite, ako istinu govorite.'" (10:38)

"A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, načinite vi jednu suru sličnu surama objavljenim njemu, a pozovite i božanstva vaša, osim Allaha, ako istinu govorite. Pa ako ne učinite, a nećete učiniti, onda se čuvajte vatre, za nevjernike pripremljene, čije će gorivo biti ljudi i kamenje." (2:23,24)

Božanski znaci u Kur'anu

Allah, dž.š., je Knjigu, koju je poslao s Muhammedom, s.a.v.s., jasnim dokazom i njegovom mu'džizom učinio, u koju je stavio znake koje ima samo Allahov govor, kako bi ljudima, kada bi ih vidjeli i zastali kod njih, bili dokaz njihovog Gospodara i kako bi na vidjelo izašla istinitost njihovog Poslanika, s.a.v.s. U ove znake spadaju:

1. Nепrestana novost

Svaki ljudski govor istroši se ako se ponavlja, i onoliko koliko se ponavlja toliko se i pohaba i tada njegovo mjesto blijedi. Kur'an se razlikuje od ljudskog govora u njegovoj neprestanoj novosti, na koji ponavljanje ne ostavlja traga. Koliko toga su muslimani ponavljali, koliko puta svakodnevno ponavljaju suru El-Fatiha i kratke sure? Koliko puta su se povratili i iznova proučili Kur'an. Svi se slažu u tome da je Kur'an svaki put nešto novo na njihovim jezicima?! Ovaj je znak podložan provjeri svakog čovjeka koji zna arapski jezik, u bilo kojem vremenu i na bilo kojem mjestu. Ovo je Božanski znak koji se nalazi u svakoj suri Allahove Knjige.

Ugledni orijentalista Leon govorio je o ovoj istini, pa je rekao: "Kur'an, a.š., posjedovao je ugled i veličinu proteklih 14 vijekova i nije se ništa moglo izgubiti od njegovog stila koji još uvijek ne umanjuje njegov značaj, kao da je jučer postao."

2. Božanski duh

Bilo koji ljudski govor odraz je ličnosti govornika, kao što je odraz njegovog značaja, karaktera i prirode. Isto tako, svaki govor nosi duhovnost svoga vlasnika, jer je to jedan od njegovih tragova. Učać Kur'ana koji razmišlja, mora osjetiti da je ovaj Kur'an Allahov govor koji je zapečaćen ruhom Stvoritelja, slavan neka je On, Koji je rekao:

"Na takav način Mi i tebi objavljujemo Kur'an koji oživljava srca. Ti nisi znao šta je Knjiga, niti iman ... " (42:52)

U ovom Kur'anu nalazi se posebna tajna koju osjeća svako ko se susreće s njegovim tekstom, čak prije nego počne tražiti dijelove u kojim se nalazi kur'anska nadnaravnost (i'džaz), osjetit će posebnu silu u kur'anskom izrazu. Osjetit će da se nešto nalazi iza značenja do kojeg može doći razuman čovjek iz samog izraza. Čovjek će osjetiti da postoji supstanca koja se razlijeva u osjetilu, u toku samog slušanja Kur'ana, koju neki ljudi sasvim nejasno uočavaju, ali u svakom slučaju, ona je prisutna. To je, doista, osjećaj koji govori da je izvor ovog Kur'ana Uzvišeni Allah. Ovaj Božanski duh (koji oživljava srca), izvire iz riječi Objave i nadzire nas.

3. Jedinstveni govor

Bilo koji govor na zemaljskoj kugli moguće je izjednačiti s nečim drugim, a da niko ne može razlikovati taj govor od onoga koji se izjednačio s njim, zato što je moguće da ljudi kopiraju govor bilo kojeg književnika ili pjesnika. Ali, ako bismo uzeli suru iz Kur'ana ili deset ajeta i ako bismo pokušali da ih izjednačimo s bilo kojim drugim govorom, moraju se ti ajeti uočiti.

Ljudske riječi mogu se miješati	Riječi više ljudi	Riječi drugog čovjeka	Riječi jednog čovjeka
	=====	=====	=====
Allahove i ljudske riječi ne mogu se miješati.	Riječi više ljudi	Allahove riječi	Riječi više ljudi
	=====	=====	=====
Allahove su riječi uzvišene pa se razlikuju.			

Samo je Kur'an jedinstveni govor u ovom univerzumu. Dr. Taha Husejn je u svojoj knjizi "Žena muslimanka", rekao: "Kur'an, a.š., nije proza, kao što nije ni pjesništvo, nego je on Kur'an i nije moguće da se drugačije nazove, osim ovim imenom. On nije pjesništvo i to je očito, jer nije ograničen pjesničkim ograničenjima. On nije proza, jer on ima ograničenja koja su samo njegova posebnost i niko ih drugi ne posjeduje, a to su ograničenja koja se nalaze na završecima ajeta, a neka od njih imaju ritam." Do ovog je, također, došao i jedan francuski orijentalista, dr. Morsi koji kaže: "Kur'an je, doista, najbolja knjiga koju je ikad do sad čovječanstvu izdala Praskonska Providnost. To je Knjiga u koju nema sumnje." Orijentalista Džejms Miciner rekao je u svojoj studiji: "Možda je Kur'an najčitanija knjiga na svijetu, ali je on sigurno najlakša knjiga za učenje napamet. On je knjiga koja je svjedok u svakodnevnom životu, onome ko vjeruje u njega. Kur'an nije dug kao Stari zavjet i pisan je uzvišenim stilom koji je bliži više pjesništvu nego prozi."

Jedna od njegovih posebnosti i vrijednosti jeste da su srca skrušena pri njegovom slušanju, što povećava iman.

4. Moć njegovog utjecaja (dojma)

Probaj sam pročitati bilo koji ljudski govor iz bilo koje oblasti života, zatim pročitaj ono što ti je najlakše od riječi tvoga Gospodara iz iste oblasti. Tada ćeš osjetiti da Kur'an ima utjecaj, koji ni izbliza nema ljudski govor. Ili, pak, poslušaj predavanje nekog predavača, ili govor, i prati kakav će trag na tebe ostaviti ono što će proučiti iz Kur'ana, i onoga što on govori.

Napokon, probaj da govoriš ljudima svojim riječima, a zatim probaj da ljudima govoriš Allahovim govorom (Kur'anom). Tada ćeš osjetiti razliku na licima onih koji slušaju, kao i u samom sebi, pod uvjetom da si im objasnio neke kur'anske riječi čije je značenje nepoznato većini ljudi u ovom vremenu.

Jedan orijentalista došao je do spoznaje ovog Božanskog znaka, kao što su ga mnogi drugi spoznali. On kaže: "Stil Kur'ana lijep je i detaljan. Čudno je da svojim stilom obuzima čula kršćana koje privlači njegovo učenje, bez obzira da li bili oni koji vjeruju - ili oni koji ne vjeruju, koji mu se suprotstavljaju. "Onom ko razmišlja, dovoljno je ono što je ostavilo traga na život predislamskih Arapa koji su postali najboljim ummetom koji je na Zemlji postojao."

5. Njegove znanosti

a) Kur'an sadrži tumačenja historije prethodnih vjerovjesnika i poslanika. To je historija čije pojedine dijelove nije niko poznavao osim svećenika i monaha, a i oni su se međusobno razilazili. Što se tiče Arapa, oni nisu poznavali nikakve pojedinosti iz te historije. Došao je nepismeni Poslanik, s.a.v.s., koji je ponikao iz svog džahilijetskog naroda, došao je s detaljnom, jasnom i očitom historijom poslanika. Mnogi svećenici i monasi priznali su je i povjerovali u istinitost onoga što prenosi od svoga Gospodara, izašli su iz vjere čiji su učenjaci bili, te su slijedili Muhammeda, s.a.v.s.

Rekao je Allah, dž.š.:

"To su nepoznate vijesti koje ti Mi objavljujemo; ni ti ni narod tvoj niste prije ovoga o tome ništa znali. Zato budi strpljiv, ishod će, zaista, u korist čestitih biti." (11:49)

b) Kur'an je donosio Objavu otkrivajući ono šta se dešava u prsima ljudi, a posebno munafika (dvoličnjaka). Kur'an ih je suočavao s istinom koju su skrivali u svojim prsima. Mnogi su Arapi isprobali istinitost poslanstva Muhammedova, s.a.v.s., prikrivajući neke stvari koje je Objava otkrivala, pa su to oni priznavali i činili tevbu - pokajanje. A mnogobrojni su oni koje Kur'an, a.š., spominje u tom kontekstu.

U vezi s nekim munaficima, Allah, dž.š., rekao je:

"Kad se među njih vratite, oni će vam se pravdati. Reci: 'Ne pravdajte se, jer mi vama ne vjerujemo, zato što nas je Allah o vama obavijestio. Allah i Njegov Poslanik vidjet će kako ćete postupati, zatim, vi ćete biti ponovo vraćeni Onome Kojem je poznat i nevidljivi i vidljivi svijet, pa će vas On o onome što ste radili obavijestiti.'" (9:94)

Primjeri toga su slijedeći:

1. Plemena Benu-Harise i Benu-Seleme dogovorili su se da napuste Bitku na Uhudu, nakon uzmaca munafika, ali su oni ostali postojani u bici prikrivajući to u sebi. Allah, dž.š., objavio je ono što se dešavalo među njima, pojašnjavajući im ono što su prikrivali, te su to priznali, govoreći: "Ne bismo voljeli da to nije objavljeno", jer je Allah, dž.š., obznanio da im je, kao nagradu za njihovu postojanost, dodijelilo da ne budu poraženi.

Uzvišeni je Allah rekao:

"Kada su dva krila vaša gotovo uzmakla, Allah ih je sačuvao. Neka se zato vjernici samo u Allaha pouzdaju!" (3:122)

Bilježe Buharija i Muslim da je Džabir ibn Abdullah rekao: "Našim je povodom objavljeno: '**Kada su dva krila vaša gotovo uzmakla, ...**' Rekao je: 'Mi smo dva krila: Benu-Harise i Benu-Seleme i mi ne bismo voljeli - ili ne bi me radovalo - da nisu objavljene riječi Uzvišenog Allaha. -**Allah ih je sačuvao.**'"

2. Židovi su donosili radosnu vijest o skorom dolasku vjerovjesnika koji će se pojaviti u zemlji Arapa. Prijetili su Arapima da će ga slijediti i zajedno s njim ratovati protiv njih, kao što je to bilo između naroda Irem i Ad. Pošto se pojavio Allahov Poslanik, s.a.v.s., i nastanio u Medini, vjernici - Arapi, susretali su židove i podsjećali ih na radosne vijesti o kojima su govorili, pa su priznavali i obznanjivali svoju pripadnost islamu. Kada bi se osamili jedni s drugima, poricali bi da su priznali ono što znaju o Poslaniku, jer će to biti uzrokom da Arapi svjedoče protiv njih pred Allahom na Sudnjem danu. A sve zbog toga što su smatrali da neće polagati račun pred Allahom, osim za ono o čemu ljudi budu svjedočili. Allah, dž.š., spustio je dio Kur'ana koji otkriva šta su u tajnosti međusobno govorili. Nisu negirali ono što je govorio Kur'an o njima, nego su, ostavljajući svoju vjeru, u skupini ušli u Allahovu vjeru.

Allah, dž.š., kazujući o židovima iz Medine, rekao je:

"Kad sretnu vjernike, oni govore: 'Vjerujemo!', a čim se osame jedni s drugima, kažu: 'Zar ćete im kazivati o onome što je Allah samo vama objavio, pa da im to bude dokaz protiv vas pred Gospodarom vašim? Zar se nećete opametiti?' A zar oni ne znaju da Allah zna i ono što kriju i ono što pokazuju?" (2:76, 77)

c) Časni je Kur'an obavijestio o nepoznatim stvarima koje će se desiti u budućnosti, u vrijeme Poslanika, s.a.v.s., i nakon njega. Prolaskom vremena, pojavilo se objašnjenje onoga o čemu nas je Allah, dž.š., obavijestio u Svojoj Knjizi. Primjeri toga su slijedeći:

1. Obavijest o tome da će Bizantinci pobijediti Perzijance za manje od deset godina. Nakon radosti i pobjede idolopoklonika nad Bizantincima i njihove pripravnosti na laž koju je Allah predvidio u Svojoj Knjizi, nije prošlo ni sedam godina, a obistinilo se ono što je Allah, dž.š., obećao.

Allah, dž.š., rekao je:

"Elif Lam Mim. Bizantinci su pobijedeni u susjednoj zemlji, ali oni će, poslije poraza svoga, sigurno pobijediti za nekoliko godina - prije, i poslije, Allahova je odluka - i tada će se vjernici radovati Allahovoj pomoći - On pomaže kome hoće, On je Silan i Samilostan - obećanje je Allahovo, a Allah će obećanje Svoje ispuniti, ali većina ljudi ne zna." (30:1-6)

2. Mnogi ljudi borili su se protiv islama prilikom njegovog javljanja, ali su se povratili, primili islam i bili su najbolji vjernici. Njihove primjere imamo u Omeru, Halidu, Ebu-Sufjanu, Amru ibn El'Asu i drugim. Poslanik je očekivao da će njegov narod prihvatiti islam, osim onih osoba za koje je Kur'an obznanio da nikada neće prihvatiti vjeru islam, i da će umrijeti kao nevjernici. Njihov primjer imamo u Ebu-Lehebu, i pored njegove rodbinske veze s Allahovim Poslanikom, s.a.v.s. Mogućnost njegovog prihvaćanja islama bila je veća od mogućnosti Omerovog prihvaćanja islama, da Allah, dž.š., nije rekao u Svojoj Knjizi o njemu: **"Uči će on sigurno u vatru rasplamsalu, i žena njegova koja je granje nosila." (11:3,4)**, te su i on i njegova žena umrli kao nevjernici.

Primjer Ahnesa ibn Surejka, o kojem su objavljeni slijedeći ajeti:

"Teško svakom klevetniku, podrugljivcu." Do riječi Uzvišenog: "A ne valja tako! On će sigurno biti bačen u Hutamu! A znaš li ti šta je Hutama? - Vatra Allahova razbuktala, koja će do srca dopirati." (104:1-7)

Umro je kao nevjernik.

Primjer El-Velida ibn el-Mugire o kojem je Allah, dž.š., rekao: **"U Sekar ću ga baciti." (74:26)**, pa je umro.

3. Kur'anska obavijest o tome da će Allah, dž.š., očistiti Poslanika, s.a.v.s., od ljudi i od njihovih nasrtaja pri pokušaju njegovog ubistva.

Uzvišeni je Allah rekao:

"I rekli smo ti: 'Svi su ljudi u Allahovoj vlasti!' ..." (17:60)

Ako Arapi ne podnose da neko vrijeđa njihove konje i njihovu ljepotu, šta onda s ovim što izruguje njihove snove, kleveće njihova božanstva, šta s onim koji smatra da su u zabludi njihovi očevi? Zabranjivali su mu, a on nije prestao, prijetili su mu da će ga uništiti, a Kur'an obavještava da Njegov Gospodar sve ljudske zavjere ima u Svojoj vlasti i da ga neće uspjeti ubiti. Bilo je neminovno da ga pokušaju ubiti prilikom njegove Hidžre, pa je Allah, dž.š., osujetio njihove namjere. I medinski židovi spremili su zavjeru kako da ga ubiju, pa ih je Allah osujetio. Kurejšije su pokušali da ga pobijede u bitkama nekoliko puta, ali nisu uspjeli. Židovi su mu potajno usuli otrov na Hajberu, pa ga je Allah, dž.š., spasio, a jedan od njegovih ashaba umro je od tog otrova. Došao je čovjek izvukavši svoj mač, s namjerom da ubije Allahovog Poslanika, s.a.v.s., pa je ispao mač iz njegove ruke. 'Umejr ibn Vehb je otišao s namjerom da ga prevari, pa se vratio primivši islam. Ovako se ispunilo obećanje Allaha, dž.š., i umro je na postelji, iako su trojica njegovih smjernih halifa, koji su bili na vlasti nakon njega, bili ubijeni. Niko nije imao više pokušaja ubistva kao što je on imao, ali Allahovo obećanje se ne može promijeniti.

4. U njih spadaju riječi Uzvišenog: **"Skup će sigurno poražen biti, a oni će se u bijeg dati!" (54:45)**

Ovaj je ajet objavljen u Meki, niko nije znao njegovo značenje. Omer je rekao: **"Koji skup će biti poražen? Koji skup će biti pobijeden?"** Omer je rekao: **"Skup će sigurno poražen biti, a oni će se u bijeg dati!"** Tada je spoznao njegovo tumačenje. Obistinilo se ovo obećanje nakon Hidžre u Medinu, nakon što su Kurejšije sakupile vojsku za borbu protiv muslimana na Bedru, Allah, dž.š., porazio ih je i oni su se u bijeg dali.

5. Allah, dž.š., rekao je:

"O Poslaniče, kazuj ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga - ako ne učiniš, onda nisi dostavio poslanicu Njegovu - a Allah će te od ljudi štiti. Allah zaista neće ukazati na pravi put narodu koji neće da vjeruje." (5:67)

Ovaj je ajet došao kao opomena Poslaniku, s.a.v.s., o dostavljanju poslanstva, govoreći o tome jasnije od prethodnog ajeta: **"Svi su ljudi u Allahovoj vlasti"**, da će Poslanika, s.a.v.s., Allah štiti od ljudi, da mu oni neće moći nauditi. Aiša, r.a., rekla je: "Allahovog Poslanika, s.a.v.s., čuvali su sve dok nije objavljen ajet: **"Allah će te od ljudi štiti."** Rekla je: "Promolio je Vjerovjesnik, s.a.v.s., svoju glavu kroz šator i rekao: **"O ljudi, ostavite nas, Allah, dž.š., će nas štiti."** Pored mnogobrojnih pokušaja ubistva Poslanika, s.a.v.s., i olakšavajućih okolnosti, jer sobe njegovih žena bile su od palminog granja, a

nakon objave ovog ajeta to je postalo laskom jer nije imao čuvara, pa i pored toga Allah, dž.š., čuvao ga je od bilo kakve obmane. Mnogi su vladari bili ubijani, a boravili su u svojim tvrđavama i dvorcima iza željeznih vrata, iza robova i čuvara koji su ih čuvali.

6. U ove primjere se ubrajaju i riječi Uzvišenog:

"... Pa ako ovi u to ne vjeruju, Mi smo time zadužili ljude koji će u to vjerovati." (6:89)

Ovaj je ajet objavljen kao potpora Poslaniku, s.a.v.s., nakon što ga je njegov narod u laž ugonio, obavještavajući ga o nepoznatoj stvari, a to je da će Allah odrediti poslanstvo narodu koji će ga nositi i neće ga negirati. Došli su ti dani kada su se muhadžiri i ensarije isticali među ljudima noseći ovo poslanstvo onako kako je Allah, dž.š., ranije obavijestio Svoga Poslanika, s.a.v.s.

7. Taj primjer predstavljaju i riječi Uzvišenog Allaha:

"Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, i da će im sigurno strah sigurnošću zamijeniti; oni će se samo Meni klanjati, i neće druge Meni ravnim smatrati..." (24:55)

Muslimani su iz straha potajno obožavali Allaha, zatim su učinili Hidžru u Medinu gdje su omrkavali i osvitali s oružjem, pa je jedan ashab rekao: "O Allahov Poslaniče, zar ćemo mi čitavo vrijeme ovako strahovati, ili će doći dan kada ćemo biti sigurni i ostaviti svoja oružja?" Na to je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Nećete još mnogo saburiti kada će doći vrijeme da čovjek bez straha sjedi nenaoružan." Nakon toga je objavljen ovaj ajet koji donosi radosnu vijest da će Allah, dž.š., od muslimana otkloniti strah, da će ih zapovjednicima i namjesnicima na Zemlji učiniti i da će pomoći njihovu vjeru mimo drugih vjera. Allah, dž.š., ispunio je Svoje obećanje za života Svoga Poslanika, s.a.v.s., i nakon njega za života njegovih smjernih halifa.

8. Primjer su i riječi Uzvišenog:

"Mi ćemo ti dati sigurnu pobjedu da bi ti Allah ranije i kasnije krivice oprostio, da bi blagodat Svoju tebi potpunom učinio, da bi te na pravi put uputio." (48:1,2)

Ovaj je ajet objavljen odmah poslije sklapanja sporazuma na Hudejbiji za koji su muslimani smatrali da je uništio njihove nade, da se, zbog surovih uvjeta koji su

im postavljeni, u njemu nalazi nepravda prema muslimanima. Kur'an je objavljen i u njemu se govori o tome da je, ono što muslimani smatraju porazom, zapravo veličanstvena pobjeda za islamsku misiju - poziv. Prošli su dani i muslimani su, nakon ugovora na Hudejbiji, ostvarili pobjedu i veličanstvena vjerska, vojna i politička osvajanja kojim su nakon samo dvije godine uspjeli osvojiti Meku. Nakon toga su muslimani shvatili ono o čemu ih je Kur'an obavijestio prije dvije godine.

9. U ove primjere spadaju i riječi Uzvišenog Allaha Koji je rekao:

"Allah je zadovoljan onim vjernicima koji su ti se pod drvetom na vjernost zakleli. On je znao šta je u srcima njihovim, pa je spustio smirenost na njih, i nagradit će ih skorom pobjedom i bogatim plijenom koji će uzeti, jer Allah je silan i mudar. Allah vam obećava bogati plijen koji ćete uzeti, a s ovim je požurio i ruke ljudi je od vas zadržao - da bi to bio poučan primjer za vjernike i da bi vam na pravi put ukazao." (48:18-20)

Ovim ajetima je Allah, dž.š., obećao muslimanima tri stvari:

1. skoru pobjedu;
2. plijen koji će uzeti pri ovoj pobjedi i
3. bogati plijen u budućnosti.

Obavijestio ih je da je to Allah, dž.š., učinio kao Božanski znak vjernicima koji će učvrstiti i ojačati njihov iman. Obistinilo se ono o čemu je Allah, dž.š., obavijestio i što je obećao:

1. Mjesec dana nakon objave ovog ajeta, muslimani su osvojili Hajber;
2. uzeli su bogat plijen;
3. ubrzo nakon toga muslimani su uzeli bogat plijen, uzimajući blago Kisre i

Kajsara.

10. U ove primjere ubrajaju se i riječi Allaha, dž.š.:

"Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete sigurno u Časni hram ući sigurni - ako Allah bude htio - neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha. On je znao ono što vi niste znali..." (48:27)

Allah, dž.š., u ovom je ajetu obećao vjernicima da će ući u Allahovu kuću kao hodočasnici, sigurni, obrijanih glava i podrezanih kosa. Oni se neće bojati zlostavljanja od Kurejšija koji su se borili protiv muslimana, zlostavljali ih i s gorčinom napadali i koji su vodili bitke protiv njih. Obistinilo se obećanje Allaha, dž.š., i ono o čemu ih je obavijestio. Ako su oni to smatrali nemogućim, pa On je

Taj Koji zna ono što oni ne znaju. Desilo se onako kako je Allah, dž.š., obavijestio u Svojoj Knjizi, te su muslimani obavili tavaf oko K'abe obrijanih glava, podrezanih kosa, sigurni i bez straha.

11. Allah, dž.š., rekao je:

"Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!" (15:9)

Obistinilo se ovo obećanje. Uzmi bilo koji Mushaf iz bilo kojeg grada na zemaljskoj kugli koji je štampan u bilo koje vrijeme i uporedi ga sa svojim Mushafom, uvidjet ćeš da je to jedna te ista knjiga, da imaju isti broj sura, imena, džuzova i ajeta, da su im brojevi isti kao i broj slova. Uvidjet ćeš da je bilo koji Mushaf na zemaljskoj kugli isti kao Mushaf iz kojeg učiš, čije učenje slušaš iz različitih radiostanica, dok su nestali Musaov, a.s. Tevrat i Isaov, a.s., Indžil.

12. Allah, dž.š., u Kur'anu, a.š., rekao je:

"Muhammed nije roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov Poslanik i posljednji vjerovjesnik - a Allah sve dobro zna." (33:40)

Ovim se ajetom obznanjuje da je Muhammed, s.a.v.s., posljednji poslanik i da neće biti poslije njega poslanika. Prošli su dani i evo danas mi živimo u 14. stoljeću (po Hidžri) i potvrđujemo istinitost ove Božanske vijesti koja se nalazi u Allahovoj Knjizi. Poslanici su slijedili jedan iza drugoga na Zemlji, pa čak u jednom vremenu su znala biti dvojica ili više poslanika.

13. U ove primjere ubrajaju se i riječi Uzvišenog:

"Reci: 'On je kadar da pošalje protiv vas kaznu iznad vaših glava ili ispod vaših nogu ili da vas u stranke podijeli i učini da silu jedni drugih iskusite'..." (6:65)

Muslimani su pitali Allahovog Poslanika, s.a.v.s.: "Da li će se obistiniti ovaj ajet?" Odgovorio je Poslanik, s.a.v.s.: "On postoji, ali još se nije obistinilo njegovo značenje." Zatim je Poslanik, s.a.v.s., protumačio da će se obistiniti ovaj ajet u budućnosti, tj. kada narod ne bude pokoran svome Gospodaru, tada će im se poslati ove vrste azaba. Muslimani su pitali Abdullaha ibn Mes'uda, r.a., a on je jedan od najvećih mufessira (tumača Kur'ana), o istinitosti azaba koji će doći odozgo i odozdo, te bi im on odgovarao: "Ovaj ajet će vrijeme protumačiti." Mi smo danas svjedoci jednog dijela ljudskog nasilja, a tako je u Kur'anu došlo za mnoge poslanike koji će doći u budućnosti. Prošli bi dani i nepoznate vijesti bi se pojavile kao očiti dokaz istinitosti Allaha, dž.š., Koji je rekao:

"I vi ćete uskoro saznati njegovu poruku!" (38:88)

Kur'an, a.š., došao je sa Šerijatom - zakonodavstvom koje je poboljšalo stanje ljudi, koje je izvelo najbolji ummet među ljudima. Pod njegovim okriljem su ljudi različitih boja, nacionalnosti, jezika i domovina. Šerijat je pronašao rješenje svakog problema u različitim zemljama i vremenima. Šerijat je sa svojim Božanskim posebnostima imao jak utjecaj zbog pravednih propisa i postojanih vrijednosti. On ima elastičnost koja odgovara svim vrstama savremenog života, koje potvrđuju akademije državnog zakonodavstva u našem vremenu, pored svih različitosti te akademije s našim vjerovanjem. Primjeri ovog svjedočanstva su slijedeći:

1. Pravnik Santiljana, u svojoj knjizi kaže: "U islamskom zakonodavstvu nalazi se sve ono što je muslimanima neophodno za građansko pravo, a da ne kažemo: 'U njemu se nalazi sve što je potrebno cijelom čovječanstvu.'"

2. Jedan od cijenjenih stranih pravnika muslimanima kaže: "Vaše je islamsko zakonodavstvo veoma široko, do tog stepena da se uvijek čudim kad razmišljam da vi ne izvodite iz njega metode i propise koji odgovaraju vašem vremenu i vašim zemljama."

3. Libanski kršćanski pravnik Selim Baz kaže: "S potpunom sigurnošću tvrdim da se u islamskom zakonodavstvu nalaze svi propisi vezani za ugovore, poslovanje, presude i obaveze."

4. Poznati njemački pravnik Kohler kaže: "Nijemci su se razmetali pred drugima, pronalaskom teorije o prisili i njenom uvođenju u njemačko građansko pravo koje je izdato 1797. godine. Pojavila se knjiga dr. Mahmuda Fethija u kojoj opširno govori kako ljudi koji se bave islamskim zakonodavstvom tumače ovaj princip.31 On je objelodanio da islamski pravnici o tome opširno govore počev od osmog stoljeća nove ere." Najprikladnije je da njemački zakon prepusti djelovanje po ovom principu narodu koji je za njega znao deset vijekova prije Nijemaca, a ti ljudi su nosioci islamskog zakonodavstva."

5. Profesor prava na Harvardskom univerzitetu, u svojoj knjizi "Duh svjetske politike", izdatoj 1932.god., kaže: "Put napretka islamskih vladara nije bio u prihvaćanju zapadnih metoda u kojim vjera nema udjela u ljudskom svakodnevnom životu, niti to čine zakon niti nebeski poredak. Naprotiv čovjek mora u vjeri pronaći osnovu za razvoj i napredak i da se ponekad zapita: 'Šta ako islamski poredak može stvoriti nove propise i izdati postojeće propise koji odgovaraju potrebama

savremenog života?' Odgovor bi na ovo pitanje bio: 'U njegovom poretku postoji potpuna unutarnja spremnost za razvoj, čak za nepredak koji je poželjniji više od identičnog poretka. Poteškoća nije u nedostatku sredstava za razvoj i preporod u islamskom zakonodavstvu, nego u nedostatku afiniteta za njegovom primjenom.'³² Ja osjećam svim svojim bićem da kažem istinu kada priznajem da se islamsko zakonodavstvo u obilju sastoji od svih neophodnih načela za preporod."

6. Profesor Scheira, upravitelj Pravnog fakulteta na Bečkom univerzitetu je na simpoziju pravnika 1927. god. rekao: "Čovječanstvo će se ponositi svojom pripadnošću čovjeku kao što je Muhammed, jer je on pored svoje nepismenosti bio u mogućnosti, prije više od deset vijekova, da dođe³³ sa zakonodavstvom. Mi Evropljani bit ćemo najsretniji ako dođemo do njegovog savršenstva nakon dvije hiljade godina."

7. Profesor Lampjer je na Međunarodnom komparativnom simpozijumu, održanom u Haagu augusta 1932. godine, obznanio svoju ocjenu Šerijata s pravne strane.

8. Međunarodni simpozij, također, održan u Haagu augusta 1937. godine, proglasio je slijedeće:

a) Islamsko zakonodavstvo smatra se osnovom općeg zakonodavstva, tj. islamsko zakonodavstvo postalo je izvorom međunarodnog pravosuđa, međunarodnih zakona, ne radi toga da bi učinilo nadmoćnim narod iz kojeg potječe Šerijat, nego radi njegove vrijednosti i njegove unutarnje snage koja je nametnula samu sebe.

b) Održan je simpozij koji je obznanio da je Šerijat samostalan, odvojen od bilo čega drugog i nije uzet iz bilo kojeg drugog zakona.

9. Na simpoziju za međunarodne advokate, održanom u Haagu 1948. godine, izdata je preporuka o proučavanju Šerijata na način komparativne studije.

10. Organizacija za opći međunarodni zakon priznala je Muhammeda ibn Hasana es-Šejbanija, učenika Ebu-Hanife, za prvog začetnika općeg međunarodnog prava.

11. Za vrijeme održavanja Sedmice islamskog prava u Parizu, predsjednik francuskih advokata rekao je: "Ne znam kako da se postavim prema onome što nam je

predstavljeno o beživotnosti Šerijata i islamskog prava, koji nemaju kvalifikacije kao osnove za razvoj zakonodavstva. Sve ovo što sam čuo, bez sumnje, potvrđuje djelotvornost Šerijata zbog dubine, originalnosti, preciznosti, mnogobrojnih ograna-ka i podesnosti naspram svih događaja." Simpozij je donio odluku o slijedećem:

1. Priznanje načela islamskog prava za zakonodavnu vrijednost koja se ne može opovrgnuti.

2. Različitost fikhskih mezheba sadrži zakonodavno blago, koje je daleko od čuda, iz kojeg islamsko pravo (fikh) odgovara na sve potrebe života.

Ovaj Šerijat, koji je postojan i elastičan, na koji vrijeme nije utjecalo, koji ostvaruje pravednost i sreću za čovjeka, u svako vrijeme i na svakom mjestu, predstavlja znak i Božanski dokaz koji svjedoči da je njegov Gospodar, Allah čije znanje obuhvaća svaku čovjekovu potrebu, kao što svjedoči da je Poslanik nepismeni vjerovjesnik koji dostavlja ono što mu se objavljuje od njegovog Gospodara.

Kur'an je još uvijek onakav, kako ga je opisao Allahov Poslanik, s.a.v.s.: "Ne prestaju njegova čuda ... niti ga se učenjaci mogu zasititi." Kako vrijeme prolazi, kako se iznova otkrivaju njegove mu'džize i otkako su ljudi ušli u vijek svemirskih znanosti, pronašli su da se u Allahovoj Knjizi nalaze vijesti čije će im znakove Allah pokazati u svemirskim prostranstvima.

Allah, dž.š., rekao je:

"Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude sasvim jasno da je Kur'an istina ..." (41:53)

Postoje mnogobrojni znakovi koji su se u svemirskim prostranstvima pojavili pred učenjacima svemira, a o kojim je Allah, dž.š., obavijestio Svoga Poslanika, s.a.v.s., ili je na njima zasnovao svoj propis ili je na njih ukazao.

Kao dokaz ove istine, navest ćemo nekoliko primjera:

1. Allah, dž.š., zabranio je brak sa sestrama po mlijeku.

Allah, dž.š., rekao je:

"Zabranjuju vam se matere vaše, i kćeri vaše, i sestre vaše, i sestre očeva vaših, i sestre matera vaših, i bratične vaše, i sestrične vaše, i pomajke vaše koje su vas dojile, i sestre po mlijeku ..." (4:23)

Dr. Ibrahim er-Ravi objašnjava nam tajnu ove zabrane, pa kaže: "Savremena je medicina u stanju da otkrije zastor tajni zabrane braka, u islamu, između braće i sestara po mlijeku. Proučavanja savremene medicine utvrdila su da se na dijete, koje se hrani mlijekom žene, prenose nasljedni faktori. Isto tako prenosi se i osjećaj nježnosti kao i psihološke reakcije koje ostavljaju traga prilikom dojenja iz ženskih prsa i njegovog pribijanja u njenom naručju. Nova tkiva i ćelije koje nastaju u dječijem tijelu i njegovim organima razvijaju se kao dio prenesen iz tijela žene dojilje, gdje se prenosi dio njenih ćelija i tkiva mlijekom koje je pripremljeno za izgradnju novog tijela i za stvaranje novih, živih tkiva i ćelija.

Tako su stvoreni jedinstveni nasljedni faktori kod brata i sestre po mlijeku, što uzrokuje nedostatak u potomstvu.

2. Elementi privlačenja koji se ne vide:

Znanstveni napredak otkrio je da je centar teže svake planete i svake zvijezde na nebesima, uglavnom, u njenoj unutrašnjosti, blizu centra njenog središta. Pored toga što su ove planete i zvijezde u neprestanom kretanju, udaljenost između centara teže između ovih planeta i zvijezda je stabilan - ne povećava se niti smanjuje. Ovo ukazuje na to da postoje elementi privlačnosti koji se ne vide, a koji, pored kretanja koje obuhvaća sva ova tijela, čuvaju centre teže u nebeskim tijelima na određenoj udaljenosti. Kur'an, a.š., ukazao je na ove elemente koji se ne vide, u riječima Uzvišenog:

"Allah je nebesa, vidite ih, bez stupova podigao, zatim se nad Aršom uzvisio, i Sunce i Mjesec potčinio, svako se kreće do roka određenog; On upravlja svim i potanko izlaže dokaze da biste se uvjerali da ćete pred Gospodara svoga stati." (13:2)

3. Crna vatra.

Prije tri godine, tj. 1974., istraživači su otkrili da na nebesima postoji crna zvijezda, da ima jaču toplotu nego zvijezde koje svijetle bijelom bojom, a da bijele zvijezde imaju veću toplotu od crvenih zvijezda koje svijetle crvenom bojom.

Tako su istraživači saznali da je crna vatra najjača vrsta toplote za koju se do danas saznalo. Poslanik, s.a.v.s., obavijestio je o tome, svojim hadisom koji nosi istinu, u vrijeme u kojem čovječanstvo nije moglo pretpostaviti da uopće postoji crna vatra. Rekao je s.a.v.s.: "Gorjela je vatra (Džehennem) hiljadu godina, dok nije pocrvenjela, zatim je gorjela još hiljadu godina, dok nije pobijeljela, zatim je gorjela još

hiljadu godina, dok nije pocrvenjela, i onda je postala crna i tamna." Ovaj hadis bilježe Et-Tirmizi, Ibn-Madže, El-Bejheki drugi. Istinu je rekao Allah, dž.š., govoreći o Svome Poslaniku, s.a.v.s.:

"On ne govori po hiru svome - to je samo Objava koja mu se obznanjuje." (53:2,3)

4. Barijera između dva mora.

Istraživači su dokazali da se morska i riječna voda ne miješaju jedna s drugom. Pronašli su da se kod Gibraltara voda Sredozemnog mora ne miješa s vodom Atlantskog okeana, pa se voda Sredozemnog mora spušta ispod vode okeana jer je Sredozemno more slanije od okeana. Muhammed, s.a.v.s., nije znao za more, nije posmatrao sastajanje mora i rijeka, niti je posjedovao bilo šta od aparata za istraživanje i analizu, kako bi razumio šta znači ovaj ajet:

"Pustio je dva mora da se dodiruju, između njih je pregrada i oni se ne miješaju." (55:19,20)

Tu postoji dodirivanje, ali i pregrada, a Svemogućići kaže:

"Onaj Koji je Zemlju prebivalištem učinio i kroz nju rijeke proveo i na njoj brda nepomična postavio i dva mora pregradio. Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, nego većina njih u neznanju živi." (27:61)

Božanski su znaci u Allahovoj Knjizi mnogobrojni. Neka od njih smo prethodno spomenuli, a Allah, dž.š., učinio ih je suštinom poslanstva. Nalaze se u Knjizi u kojoj je obznanio šta je halal, a šta haram, u njoj se nalazi jasn dokaz za sve ono što je čovjeku neophodno na zemlji. Ove znake će pronaći svako ko razmišlja o Allahovoj Knjizi.

"Kako oni ne razmisle o Kur'anu, ili su im na srcima katanci!" (47:24)

Allah, dž.š., sačuvao je ovu Knjigu, kao što je sačuvao jasne dokaze koji se nalaze u njoj a koji potvrđuju Njegovog Poslanika, s.a.v.s., sve do Sudnjeg dana. Ovi Božanski znakovi su Allahov dokaz da je Muhammed Allahov poslanik:

"Allah svjedoči da je istina ono što ti objavljuje, objavljuje ono što jedini On zna, a i meleki svjedoče; a dovoljan je Allah kao svjedok." (4:166)

Ovi Božanski znaci svjedoče o Njemu i da je Kur'an Knjiga koja je došla od Allaha.

Uzvišeni je Allah rekao:

“Zar je onaj koji želi samo ovaj svijet kao onaj kome je jasno ko je Gospodar njegov, na što se nadovezuje Kur’an kao svjedok Njegov, i još prije njega Knjiga Musaova, putovođa i milost? To su oni koji vjeruju u Nj. A onima koji su se protiv njega urotili, vatra će boravište biti. Zato ti nikako ne sumnjaj u nj, on je zaista istina od Gospodara tvoga, ali većina ljudi neće da vjeruju.” (11:17)

Stanovište Arapa naspram Kur’ana i njegovog izazova

Allah, dž.š., poslao je Muhammeda, s.a.v.s., njegovom narodu i naredio mu da dostavi poslanstvo, pa ga je njegov narod u laž ugonio, a pametni su od njega tražili dokaz njegovog poslanstva i jasni dokaz njegovog vjerovjesništva. On ih je obavijestio o tome da je dokaz njegovog poslanstva Kur’an koji je objavljen Allahovim znanjem, koji nosi dokaz njegove istinitosti. U njemu se nalaze Božanski znaci koji su dovoljni onome ko razmišlja. Niko od ljudi i džina nije u stanju sačiniti nešto slično njemu, ili pak deset sličnih sura, ili jednu sličnu suru.

Rekao je Allah, dž.š.:

“A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, načinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu, a pozovite i božanstva vaša, osim Allaha, ako istinu govorite. Pa ako ne učinite, a nećete učiniti, onda se čuvajte vatre, za nevjernike pripremljene, čije će gorivo biti ljudi i kamenje.” (2:23,24)

Nepriistrasni su posmatrali Allahov govor i posvjedočili da je ovaj govor Allahov govor i da nijedan ljudski govor nije njemu sličan. Oni svjedoče da je nepismeni Muhammed živio među njima, godinu za godinom, niko od njega nije čuo nijednog pjesničkog stiha, literarne izreke, a ni on nije bio u stanju sačiniti jednu suru sličnu Kur’anu.

Oni koji su se uznosili, razmišljali su o Allahovom govoru, te su uvidjeli da je kur’anski jasni dokaz prevladao njihova srca, pa su zabranili sebi i svojim pristalicama da ga slušaju. Kur’an je zabilježio ovaj njihov stav, prekoraavajući ih.

Allah, dž.š., rekao je:

“Oni koji ne vjeruju govore: ‘Ne slušajte ovaj Kur’an, nego pravite buku da biste ga nadvikali!’” (41:26)

Odbacivali su onoga za koga se znalo da je tolerantan prema slušanju Allahove Knjige koja je rječitija od njihove književnosti, koja ih je nadmašila svojom stilistikom, a oni su književnici i stilisti.

Došla je sezona dolaska plemena - a Kurejšije nisu složni, niti imaju jedinstven odgovor oko Muhammeda, s.a.v.s. Sastali su se kod El-Velida ibn el-Mugire, oca Halidovog (Isukani mač Allahov).

On je rekao: “Skupine Arapa vraćaju se, pa dogovorite se šta ćete o njemu reći i ne ugonite u laž jedni druge.”

Rekli su: “Reći ćemo vračar.”

Rekao je: “Tako mi Allaha, on nije vračar. On ne mrmlija³⁴ i ne govori rimovano.”³⁵

Rekli su: “Lud.”

Rekao je: “On nije lud, niti je razjaren, niti ima vesvesa.”³⁶

Rekli su: “Pjesnik je.”

Rekao je: “On nije pjesnik. Poznajem sve pjesništvo, njegov redžez,³⁷ njegov hezedž,³⁸ njegov karid,³⁹ njegov mebsut⁴⁰ i njegov makbud.⁴¹

Rekli su: “Da kažemo onda, čarobnjak.”

Rekao je: “On nije čarobnjak, niti ima nefes,⁴² niti ima ‘ukd.⁴³

Rekli su: “Šta onda da kažemo?”

Rekao je: “Za sve što ste do sad rekli, ja znam da ne odgovara, a najbliže je da kažemo da je čarobnjak, jer on⁴⁴ opčinjava, rastavlja oca i sina, rastavlja čovjeka od njegova brata, muža i ženu, rastavlja čovjeka od njegove porodice.”

Razišli su se i sjedili pokraj puteva upozoravajući ljude da će ih Muhammed, s.a.v.s., ako ga budu slušali, opčiniti svojim govorom, te su popustili pred Kurejšijama. Allah, dž.š., objavio je Kur’an koji je zabilježio ovaj dijalog i koji prijete onome ko tako razmišlja.

Allah, dž.š., rekao je:

“Meni ostavi onoga koga sam ja izuzetkom učinio i bogatstvo mu ogromno dao, i sinove koji su s njim, i čast i ugled mu pružio - i još žudi da uvećam! Nikako! On, doista, prkosí ajetima Našim, a naprticu ja njemu teškoće, jer je smišljao i računao, i proklet bio, kako je

proračunao! I još jednom, proklet bio, kako je proračunao! Zatim je pogledao pa se onda smrknuo i namrštio, i potom se okrenuo i uzoholio i rekao: 'Ovo nije ništa drugo do vradžbina koja se nasljeđuje.'"
(74:11-24)

Prošle su dvadeset i tri godine, a Kur'an izaziva one koji u laž ugone, da dođu sa surom sličnom njegovoj, da održe skup, kao što su skupovi na kojim se takmiče govornici i pjesnici, kako bi utvrdili čije su riječi najbolje. Nisu to mogli, a neki od njih su se uzoholili, govoreći: "Samo da želimo, rekli bismo nešto slično ovom..." Ali nisu imali hrabrosti da dođu s bilo čim od toga, nego su pribiegli borbi i trošenju imetka. A bilo im je dovoljno da dođu sa sličnom surom, umjesto da se bore i troše imetke i sami sebe, posebno što je to sveopća prilika, i što je dugo vrijeme. Ali, oni su priznali da su nesposobni, pa su rekli: "Ovo je govor koji opčinjava. Onaj ko ga čuje, njegovo srce biva opčinjeno." Ali njihov inat bio je ograničen. Poslanik, s.a.v.s., još nije bio umro, a islamske zastave su se viorile diljem Arapskog poluotoka. To je dokaz Muhammedu, s.a.v.s., o istinitosti njegovog vjerovjesništva. Čovjek će se začuditi zbog utjecaja Kur'ana koji ima na Arape, jer je to jak utjecaj!! Uzrok tome vraća se na to da je Kur'an objavljen na njihovom jeziku, i nijedan njegov izraz im nije nepoznat. Oni su književnici i stilisti, koji, bez sumnje, imaju najviše mogućnosti da spoznaju kur'ansku stilistiku (belagu) i njegovu čudotvornu čistotu jezika... I danas je poznat ovaj utjecaj Kur'ana na ljude, shodno njihovom razumijevanju arapskog jezika kao i njihovom razumijevanju njegovih stilskih odlika.

Ostali dokazi

Neobičnosti

Allah, dž.š., uredio je svemir po poznatim zakonitostima i određenim zakonima. Ove je zakonitosti i zakone Allah, dž.š., stvorio za nas kako bi sve što je u svemiru bilo usklađeno prema njima. Niko osim Allaha ne može ih promijeniti, a ako bi se desila neka promjena ovih zakonitosti, koju bi učinio Poslanik, onda bi ta promjena bila shodna riječima Uzvišenog Allaha: "Ispravno je učinio Moj rob. Ovi događaji nazivaju se 'Neobičnostima'."

Allah, dž.š., preko Poslanika, s.a.v.s., ostvario je mnogobrojna čuda, kojima je bila svjedok generacija koja je živjela u vrijeme Poslanika, s.a.v.s. Ova čuda kojim je Allah, dž.š., potpomogao Muhammeda, s.a.v.s., različita su od čuda kojima je Allah, dž.š., potpomogao prethodne poslanike, jer su zabilježena u Allahovoj Knjizi, u kojoj nijedno slovo nije izmijenjeno. Ko god je slušao Allahovu Knjigu, bilo musliman ili kafir, niko od njih nije je zanijekao, kao što nije zanijekao hadis, u koji su muslimani uložili mnogo truda. U historiji ne postoji ništa slično hadisu, u vezi sa njegovim pamćenjem, utvrđivanjem tačnosti i verifikacijom. Isto tako, ne postoji ništa slično Poslaničkoj siri - biografiji, koja je zašla u sve pore života Poslanikova, s.a.v.s., do te mjere da je biografija Poslanikova, s.a.v.s., i dan-danas, na zemaljskoj kugli, preciznija od životopisa bilo kojeg velikana.

Ovi naučni, islamski izvori ističu se po tome što su zaposlili muslimane, te su uspostavili škole koje će se baviti njihovim proučavanjem, uvakufili su u tu svrhu mnoge vakufe i počastili su sve one koji su se istakli svojim znanjem na ovim poljima. Tako su Kur'an, hadis i sira - historijski zapisi koji nemaju premca u historiji. U ovim historijskim zapisima nalazimo:

1. U Kur'anu

Allah, dž.š., potpomogao je Svoga Poslanika, s.a.v.s., kada je spustio san kao sigurnost na njegove vojnike, u Bici na Bedru, kada je spustio kišu na njih kako bi ih njome očistio i kako bi njihove korake učvrstio, da ne bi nestali sa Zemlje. Allah, dž.š., umanjio je broj kafira u njihovim očima, a povećao je njihov broj u očima kafi-

ra kada se bitka rasplamsala. Allah, dž.š., spustio je vojsku meleka kako bi se borili u redovima muslimana, kao što je spustio vojsku koja ga je štitila prilikom njegove Hidžre - preseljenja - iz Meke u Medinu. Isto tako, prekrpio ih je san u Bici na Uhudu, kao što mu je potčinio vjetar u borbi protiv ahzaba - saveznika. Allah, dž.š., preveo je Svoga Poslanika iz Mesdžidul - harema do Mesdžidul - akse, kao što ga je proveo do Sidretul-munteha. Njegov narod ga je u laž ugonio, te im je pristupio s dokazom koji je potvrđivao njegovu istinitost, pa su se pomirili s tim dokazom.

Allah, dž.š., rekao je:

***"Hvaljen neka je Onaj Koji je u jednom času noći preveo Svoga roba iz Hrama časnog u Hram daleki, čiju smo okolinu blagoslovili ..."* (17:1)**

Kurejšijski kafiri tražili su od njega da im opiše Mesdžidul-aksu, pa je precizno opisao. Oni su rekli: "Što se tiče ovoga, istinu je rekao." Drugi su, pak, tražili od njega da ih obavijesti o njihovom karavanu, pa ih je obavijestio i opisao im karavan, dao je tačan dan njenog dolaska. Karavan je došao u određeni dan i bio je onakav kako ga je opisao. Mjesec se rascijepio na dvije polovine i većina kafira je rekla: "Opčinio nas je Muhammed." A rekli su i: "Gledajte šta će reći putnici. Muhammed ne može sve ljude opčiniti." Došli su putnici i rekli isto. Allah, dž.š., zabilježio je ovaj događaj u Svojoj Knjizi, pa je rekao:

***"Blizi se čas i Mjesec se raspolutio! A oni, uvijek kada vide čudo, okreću glave i govore: 'Čarolija neprestana!' Oni ne vjeruju i povode se za prohtjevima svojim, a sve je već određeno."* (54:1-3)**

Kafiri su čuli ove ajete, pa su rekli: "Ovaj Kur'an je laž."⁴⁵ Bila im je dovoljna i najmanja greška, koju bi pronašli u Kur'anu, pa da potvrde kako istinu govore kad kažu da je nešto laž, ali, očite istine ostavile su ih nijemim.

Allah, dž.š., spustio je vojsku u borbi protiv kafira na Hunejnu, pošto su mnogi muslimani pobjegli pred udarima plemena Hevazin i Sekif. Pored ovih, postoje i druga čuda koje pojedinačno pronalazimo u Allahovoj Knjizi.

2. U hadisu i siri

Sve prethodne neobičnosti⁴⁶ koje Kur'an, a.š., bilježi, navode se pojedinačno u knjigama iz hadisa i sire. U knjigama iz hadisa i sire, navedene su mnogobrojne neobičnosti koje su se dešavale u islamskim društvima i njihovim zajednicama. Neki muslimani su ih prenosili u svoje vrijeme, dok su ih drugi prešutkivali znajući da je to istina. Da je to bila laž, oni ne bi šutjeli, jer su oni ti koji se u ime Allaha ne boje ničijeg prijekora. U ove neobičnosti ubrajaju se: govor drveća, kamenja i

kamenčića i njihovo svjedočenje o njegovom vjerovjesništvu; tesbih koji je činila hrana; govor životinja; izviranje vode između prsta Poslanika, s.a.v.s., kako muslimani ne bi imali potrebe za vodom u toku putovanja i ratova; umnožavanje malo hrane koja je dovoljna samo za jednu ili dvije osobe, kako bi zadovoljila potrebe desetina i stotina muslimana; liječenje ljudi s određenim mahanama; pojava neobičnih tragova na onome što bi Poslanik, s.a.v.s., dotakao. Sve ovo i ostalo dešavalo se kao potvrda Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kao njegova potpora i kao svjedočanstvo ljudima o istinitosti njihovog Vjerovjesnika, s.a.v.s. Cilj ovih neobičnosti i čuda nije bio u potvrdi vjerovjesništva, nego u podupiranju jasnih dokaza i znakova s kojim je Kur'an, a.š., dolazio, što dokazuje da su od Allaha, dž.š. Ove neobičnosti pomogle su nekim ljudima da spoznaju Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i da posvjedoče u njegovo poslanstvo.

Svjedočanstvo stanja u kojim se Poslanik nalazio

Mnogobrojni su dokazi poslanstva Muhammeda, s.a.v.s. Njegova, s.a.v.s., stanja - a ona su jasnija od života bilo kojeg velikana na zemaljskoj kugli - svjedočanstvo su i jasni dokaz. Ona su svjedoci koji dokazuju da onaj ko ima ovakva stanja može biti samo Vjerovjesnik, Poslanik. Neophodno je da izađe na vidjelo istina o čovjeku, na osnovu njegovih stanja. Pa, čak, ako se i izgube na neko vrijeme, ta se stanja moraju pojaviti. Što se tiče Muhammeda, s.a.v.s., njegova biografija je očita i sve više izlazi na vidjelo, otkako su muslimani podložni oponašanju i slijeđenju kafira silnika, radi novca i klevete. Kakva su, onda, bila stanja Poslanika, s.a.v.s.?

1. Nije politički vođa

Politički vođa je onaj ko laska i ugađa narodu, naročito u njihovom vjerovanju, ili je to, pak, osoba koja, kada se jedna skupina ljudi suprotstavi drugoj, nastoji sakupiti druge jače skupine kako bi bile pomoć i zaštita napadnutoj skupini. Politički vođa vodi računa o tome da zadovolji ljude, ili da načini kompromis između želja svojih sljedbenika. Muhammed, s.a.v.s., kao i drugi, pronalazi plodno tlo u svom pozivu kako bi se borio protiv stranaca koji nepravedno osuđuju Arape, kao što su Perzijanci i Bizantinci, sve dok ne pridobije u svoje redove Arape ili dostojanstvenike, ili dok ne bude u mogućnosti da uskovitla klasnu podjelu, kako bi imao veliku većinu, ili njihov veći dio, u svojim redovima, ili da im objavi moralni rat kako bi u svoje redove doveo ljude uzvišenih moralnih vrijednosti. Ali, Poslanik, s.a.v.s., izašao je pozivajući sve ljude u vjeru što je uzrokovalo da protiv njega budu i staro

i mlado, i siromah i bogat, a on je napadao ono što im je bilo najuzvišenije, a to su njihova vjera i trgovina. Uništenje kipova značilo je prestanak dolaska Arapa u posjetu Meki, a samim tim i onemogućavanje stanovnika Meke da dođu do ogromnih ekonomskih koristi. Stoga su se oni i borili protiv Poslanika, s.a.v.s., i njegovih pristalica, progoneći ih iz Meke, a oni su bježali sa svojom vjerom, daleko od imetka i potomstva.

Da li je ovo političko ponašanje? On ne poziva ljude ni u šta drugo do u obožavanje Jednog Jedinog Allaha. On ne stavlja na kušnju svoje sljedbenike osim kako bi njima bio zadovoljan njihov Gospodar na Sudnjem danu!!

Kurejšije su ti koji su Poslaniku, s.a.v.s., ponudili poglavarstvo, imetak i ugled kako bi ostavio svoj poziv, ali Kurejšije nisu dobili ništa drugo do žestoko odbijanje i odluku o nastavljanju njegovog poziva, u vrijeme kada su ashabi još uvijek bili zlostavljani, ili progonjeni. Nakon što je ostvario pobjedu, nije gazio po svili, niti je obukao brokat, niti se nakitio zlatom. Njegova je kuća bila kao najjednostavnije ljudske kuće, a znalo je proći i dva mjeseca a da se u njegovoj kući ne zapali vatra. Slušajući svoju tetku Aišu, r.a., kako priča o ovome, Urve ju je upitao: "Tetka, od čega ste živjeli?" Odgovorila mu je: "Od vode i datula."

Jedanput je 'Omer ibn el-Hattab vidio Poslanika, s.a.v.s., na istrošenoj hasuri koja je ostavila traga na njegovom, s.a.v.s., tijelu, pa je zaplakao, na što mu je Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Zašto plačeš?" Rekao je: "Kako je Kisri i Kajsaru, spavaju na svili i brokatu, a ti si Allahov Poslanik, a na tvojoj strani ostaje trag?" Rekao je Allahov Poslanik, s.a.v.s.: "O Omere, zar ne voliš više da njima bude dunjaluk, a nama Ahiret?"

Nakon što su muslimani pobijedili, došlo je blago Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., a njegove su žene željele da uzmu nešto od tog blaga, te su tražile od njega da im dadne jedan dio. Kao odgovor na njihovu molbu, objavljen je plemeniti ajet u kojem se kaže:

"O Vjerovjesniče, reci ženama svojim: 'Ako želite život na ovome svijetu i njegov sjaj, onda se odlučite, dat ću vam pristojnu otpremninu i lijepo ću vas otpustiti. A ako želite Allaha, i Poslanika Njegova, i onaj svijet, - pa, Allah je, onima među vama koji čine dobra djela pripremio nagradu veliku.'" (33:28,29)

Da li je ovo biografija političkog vode?!

Narodi su u to vrijeme smatrali da njihovi velikodostojnici i vođe imaju pravo da uživaju u zemaljskim dobrima. Koliko narod bude jak i ugledan toliko će njihovi velikodostojnici imati i raskoši, toliko će biti i superiorni, shodno shvaćanjima tog

vremena, dok je u to vrijeme na zemaljskoj kugli jedino Poslanik, s.a.v.s., živio suprotno prethodnim velikodostojnicima. Kakvu je on korist imao od teškog života? Zašto je bio ravnodušan prema njemu? Nakon pobjede, mogao je ugodnije živjeti. Zašto mu niko nije na tome prigovorio?

Poslanik, s.a.v.s., mrzio je da se ističe među ashabima i sjedao bi pored onog ko je posljednji sjedio na sijelima. Mrzio je da ljudi pred njim ustaju. Neki su ashabi htjeli da ga veličaju i hvale, pa im je rekao: "Nemojte me pretjerano uzdizati i hvaliti, kao što su to učinili kršćani s Mesihom, sinom Merjeminim." Njegova je sira ostavila traga na smjerne halife, kao i na njegove ashabe. Učio je pred ljudima Kur'an u kojem se nalazi prijekor njegovog Gospodara zbog nekih njegovih postupaka. Svaki političar strahuje od bilo kakve manjkavosti ili pogreške koja bi se mogla desiti na bilo koji način ili po bilo koju cijenu, dok je Poslanik, s.a.v.s., mora dostaviti, pa makar u tome bio i prijekor. Ovo su neki ajeti u kojim se navodi prijekor Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., a koje je on učio pred ljudima onako kako mu je dostavljeno od njegovog Gospodara:

"On se namrštio i okrenuo zato što je slijepac njemu prišao. A šta ti znaš, možda on želi da se očisti, ili pouči pa da mu pouka bude od koristi? Onoga koji je bogat, ti njega savjetuješ, a ti nisi kriv ako on neće da vjeruje; a onoga koji ti žureći prilazi i strah osjeća, ti se na njega ne osvrćeš." (80:1-10)

"Molio ti oprosta za njih ili ne molio, molio čak sedamdeset puta, Allah im neće oprostiti ..." (9:80)

"Nijednom vjerovjesniku nije dopušteno da drži sužnje dok ne pobijedi na Zemlji; vi želite prolazna dobra ovoga svijeta, a Allah želi onaj svijet. - Allah je silan i mudar. Da nije ranije Allahove odredbe, snašla bi vas patnja velika zbog onoga što ste uzeli." (8:67,68)

Nakon što je objavljen ovaj ajet Poslanik i Ebu-Bekr žestoko su zaplakali.

"... U sebi si skrivao ono što će Allah objelodaniti i ljudi si se bojavao, a preče je da se Allaha bojiš..." (33:37)

"Zamalo da te oni odvrte od onoga što ti Mi objavljujemo, da bi protiv Nas nešto drugo iznio, i tada bi te oni smatrali prijateljem. A da te nismo učinili čvrstim, gotovo da bi im se malo priklonio, i tada bismo ti doista dali da iskušiš dvostruku muku u životu i dvostruku patnju poslije smrti; tada ne bi nikoga našao ko bi ti protiv Nas pomogao." (17:73-75)

2. Da li je bio društveni reformator?

Muhammed je bio Poslanik, Vjerovjesnik, i nema sumnje da je on u svom svojstvu Poslanika, reformirao sve oblike ljudskog života. Neprijatelji islama, koji žele oslabiti Muhammeda, s.a.v.s., tvrde da je iskoristio priliku da pod imenom vjere reformira društvene prilike za koje je smatrao da su iskvarene. Hajde da pogledamo stanja Poslanika, s.a.v.s., kako bismo vidjeli da li da povjerujemo u ono što su smatrali?

Onaj ko poziva u reformu, svoje napore usmjerava ka svom cilju, pa šta Muhammed, s.a.v.s., ima od toga što sebe i svoje ashabe izlaže propasti, zbog pitanja Božijeg jedinstva i iskrenosti u ibadetu prema Allahu, dž.š., koje izgledaju tako daleko od ovog cilja? Kako je ostao ustrajan u svom pozivu pored žestokih zlostavljanja njegovih sljedbenika, pored izolacije, bojkota i progona iz vlastite domovine. Koja je to, onda, društvena reforma?

Šta mu je da svoje sljedbenike zadužuje obavljanjem noćnog namaza, kao i svakodnevnih namaza i obavljanjem posta jedan cijeli mjesec, a ove se stvari ubrajaju u islamske ruknove? Kakve veze ima sve ovo s pozivom u reformu određenih društvenih prilika?!

Šta mu je pa omalovažava židove i kršćane, navraća ih i poziva da ostave svoju vjeru i da prihvate njegovu vjeru? Kakve veze ovo ima s reformom društvenih prilika Kurejšija? Njegov poziv cijelom čovječanstvu, njegovo objavljivanje da je on pečat poslanika i vjerovjesnika, kakve veze sve ovo ima s pokušajem reforme nekih društvenih prilika? Obaveznost kupanja nakon dženabeta, potvrđenost kupanja svakog petka, uzimanje abdesta pet puta na dan u prirodi pustinjskog karaktera, kakve veze ima sve ovo s pokušajem reforme društvenih prilika? Zar sve ovo ne svjedoči da su ovo stanja Poslanika, s.a.v.s., koji dostavlja od svoga Gospodara i niko drugi za to neće račun polagati.

3. Istaknuti znaci stanja Poslanika, s.a.v.s.

* Poslanik, s.a.v.s., poslan je u vrijeme u kojem je svijet bio pripravan na njegovo pojavljivanje, u vrijeme u kojem su sljedbenici Knjige umnogome govorili o dolasku Poslanika. Došao je u tačno vrijeme i niko se poslije njega nije pojavio.

* Znak (pečat poslanstva) koji se nalazio na njegovoj plečki, odgovara radosnim vijestima o njemu, koje se nalaze u prethodnim Božanskim knjigama.

* Četrdeset godina živio je među svojim narodom i oni su ga nazvali Es-Sidik, El-Emin (Iskreni, Povjerljivi), a njegovi neprijatelji nisu mogli pronaći nijednu laž po kojoj bi bio poznat.

* Kada mu je spuštena Objava, otišao je svojoj ženi preplašen i drhteći, pa je rekao: "Pokrijte me, pokrijte me." Da je to bila izmišljotina, historija ne bi zastala kod ovog događaja bilježeći ga.

* Kada bi se sastajao s Džibrilom, Poslanik, s.a.v.s., padao bi u nesvijest, a s njegovog čela bi tekao znoj u danu koji bi bio izrazito hladan. Da li čovjek može uraditi nešto slično ovome? Kakvu ima potrebu za tim? Osim toga što je spajanje sa svijetom meleka zahtijevalo posebnu pripravnost, kada bi se onesvijestio Allahov Poslanik, s.a.v.s., bivao bi pokriven sve dok se ne završi silazak Objave.

* Poslanik, s.a.v.s., ne bi naređivao ljudima nešto što prvi ne bi radio, kao što im ne bi zabranjivao nešto čega se ne bi prvi klonio. Zašto bi samog sebe opterećivao mnogobrojnim odgovornostima, ako on nije Allahov Poslanik?!

* Poslanik, s.a.v.s., ustajao bi noću i mnogo klanjao, dijelio je sve ono što bi se našlo kod njega, sve dok nije umro, a tada je njegov štit bio založen kod židova i to je jedino ostalo iza njega njegovoj porodici.

* Kada je umro Ibrahim, sin našeg Muhammeda, s.a.v.s., pomračilo se Sunce u vrijeme njegovog ukopa, a muslimani su dovikivali jedni drugima: "Ovo je Allahov znak..." i pomračenje Sunca toga dana bio je jedan od postojanih astronomskih događaja koji su, u posljednje vrijeme, potvrdili astronomski proračuni. Ako Poslanik, s.a.v.s., pripada onima koji "love" čudesa i ne poriču ih, bili bi u mogućnosti da se pozovu na njih - da je to tako - estagirullah - ovo čudo bi ga obavezalo da ne govori o njemu, niti da se poziva na njega, niti da ga poriče. Ali Poslanik, s.a.v.s., u trenutku svoje žalosti nije zaboravio emanet upute koji je nosio vjernicima, i u tom trenutku ih podsjećao govoreći: "Sunce i Mjesec dva su Allahova znaka, ne pomračuju se radi nečije smrti niti radi nečijeg života." (Vjerodostojan hadis koji bilježe Buharija i Muslim.) Ovo je samo mali dio mnogih primjera koji postoje

Odnosi Poslanika, s.a.v.s., s njegovim neprijateljima i sljedbenicima

Kafiri su gledali Poslanika, s.a.v.s., pa su ga izrugivali i klevetali. Rekao je Uzvišeni Allah:

"Kad te vide, rugaju ti se: 'Je li ovo onaj kojeg je Allah kao Poslanika poslao?'" (25:41)

Na njega kleveta nije utjecala, pa su ga optužili da je lud zbog neobičnosti onoga u šta poziva:

"Oni govore: 'Hej ti, kome se Kur'an objavljuje, ti si, ustinu, lud! Zašto nam meleke ne dovedeš, ako je istina što govoriš!' Mi meleke šaljemo samo s Istinom, i tada im se ne bi dalo vremena da čekaju." (15:6-8)

Kur'anska čudotvornost i Allahovi znakovi, u Njegovoj Knjizi, upućuju na njihovog Gospodara. Nijedan mušrik nije čuo Allahov govor, a da nije Kur'an prihvatio svojim razumom i srcem i da nije prihvatio Allahovu vjeru. Smatrali su da Muhammed, s.a.v.s., opčinjava ljude, kako to Allah, dž.š., kaže:

"... A oni koji ne vjeruju, govore o Istini kada im dolazi: 'Ovo nije ništa drugo nego očito vraćanje!'" (34:43)

Radili su na iskrivljavanju Istine šireći zablude i laži:

"Oni, čak, govore: 'To su samo smušeni snovi; on ga izmišlja; on je pjesnik; neka nam donese kakvo čudo kao i prijašnji poslanici!'" (21:5)

"I govore: 'Nećemo ti vjerovati sve dok nam iz zemlje živu vodu ne izvedeš; ili dok ne budeš imao vrt od palmi i loze, pa da kroz njeg svuku da rijeke provedeš; ili dok na nas nebo, u komadićima ne oboriš, kao što tvrdiš; ili dok Allaha i meleke kao jemce ne dovedeš, ili dok ne budeš imao kuću od zlata ili dok se na nebo ne uspneš; a nećemo vjerovati ni da si se uspeo sve dok nam ne doneseš Knjigu da je čitamo.' Reci: 'Hvaljen neka je Gospodar moj! - zar ja nisam samo čovjek, Poslanik?'" (17:90-93)

Ovako je Allah, dž.š., podučio Svoga Vjerovjesnika, s.a.v.s., da im kaže: "Svaka je stvar u Allahovoj ruci. On je Taj Koji me potpomaže dokazima kojim želi, onoliko koliko je potrebno da se ljudi navedu na to da povjeruju u moju iskrenost. Allah, dž.š., ne prihvaća uvjete za ljudski iman, da je tako, postavio bi uvjete kleveticima koji pitanje poslanstva i uluhijeta smatraju beznačajnošću, uzaludnošću i glupošću."

Allah, dž.š., rekao je: **"A zar im nije dosta to što Mi tebi objavljujemo Knjigu koja im se kazuje; u njoj je, doista, blagodat i pouka narodu koji vjeruje." (29:51)**

Pored mnogobrojnih znakova kojim je Allah dž.š. potpomogao Svoga Poslanika, s.a.v.s., oni su pretjerivali u svim sredstvima, pa bi nekad govorili:

"Oni govore: 'Ako s tobom budemo pravi put slijedili, bit ćemo brzo iz rodnog kraja protjerani '...' (28:57)

Drugi put, pak, pokazuju svoju sveopću mržnju prema Uputi kojoj žele smrt:

"A kad su oni rekli: 'Bože, ako je ovo zbilja istina od Tebe, Ti pusti na nas kamenje s neba kao kišu ili nam pošalji patnju nesnosnu!'" (8:32)

Oni su neprijatelji Muhammeda, s.a.v.s., koji žele smrt i patnju Muhammedovim, s.a.v.s., sljedbenicima. Šta im bi da prelaze iz redova borbe protiv njega, redova mržnje i pakosti prema njemu, u vojsku odanih njegovoj armiji, da postaju njemu dragi sljedbenici, pokorni robovi svome Gospodaru, da postaju umjereni u dunjalučkim blagodatima. Njihove nade usmjerene su prema onome što im je obećao njihov Gospodar, u riječima njihovog Poslanika, s.a.v.s., međusobno se voleći i dajući prednost drugima nad sobom kako bi njihov Gospodar bio zadovoljan njima. Oni obavljaju namaz u njegovo vrijeme i noću ne odustaju od spominjanja Allaha. Oni daju zekat iz svojih imetaka i takmiče se u dijeljenju na Allahovom putu. Žele da poginu kao šehidi, kako bi položili svoje duše za otkup njihove vjere, čime su njihove duše zadovoljne. Kako su ovi mudžahidi prihvatili vjeru pojedinačno i u skupinama? Kako su ušli u Allahovu vjeru? Šta ih je natjeralo da vode računa o njoj, da je šire diljem zemlje, da ulažu imetke i same sebe na putu slijeđenja njihovog Poslanika, s.a.v.s., bez obzira koliko ga opisivali ludim, koliko god ga klevetali i optuživali za vraćanje?! Kako se sve ovo desilo? Nema drugog odgovora osim onog koji svakodnevno ponavljaju, govoreći: "Svjedočimo da je Muhammed Allahov poslanik." Ništa na um ne pada, osim da su se uvjerali u istinitost njihovog Poslanika, da su posvjedočili u njegovo poslanstvo, nakon što su vidjeli jasne dokaze poslanstva Muhammeda, s.a.v.s.

Zaključak

* Muhammed, s.a.v.s., bio je nepismen, nije znao čitati ni pisati cijelog svog života. Kur'an, a.š., zabilježio je njegovu nepismenost, a to su čuli njegovi ashabi i njegovi neprijatelji, koji to nisu negirali. Kur'an, a.š., njegovu je nepismenost učinio dokazom da je on poslanik poslan od Allaha. Nisu se suprotstavljali Kur'anu, jer oni, uistinu, znaju da je on nepismeni vjerovjesnik.

* Arapi su poznati po svojoj čistoti jezika. Organizirana su takmičenja između pjesnika i govornika, a njihove najljepše izraze pisali su zlatnom vodom. Kur'an je došao kao mu'džiza u onome po kojoj su oni nadaleko poznati, kako bi čudotvornost bila izražajnija. Allah, dž.š., tu čudotvornost proveo je preko jezika nepismenog čovjeka kako bi ona bila potpunija. Kur'an izaziva Arape, ljude i džine da načine nešto slično Kur'anu, ili makar jedan njegov dio, ili, pak, jednu sličnu

suru. Ali oni nisu mogli dati nijednu sličnu suru, pa su pribjegli ubijanju, uništavanju imetaka i samih sebe, nakon što ih je zanimala kur'anska stilistika.

* Kur'an nosi Božanski znak koji ukazuje na to da je od Allaha. U taj znak spada:

1. Allahov je govor uvijek nov, ne mijenja se koliko god ga ljudi ponavljali;
2. ako govor ukazuje na osobenost svoga vlasnika, onda će učač Kur'ana osjetiti da je to Allahov govor kojem ne slični nijedan drugi govor;
3. svaki je govor moguće pomiješati s nekim drugim, osim Kur'ana koji se ističe od bilo kojeg drugog ljudskog govora, jer je to Allahov govor koji ne slični nijednom drugom govoru;
4. Kur'an ostavlja veliki trag na slušaoca koji razmišlja, ne slični mu nijedan govor, jer je to Allahov govor;
5. Kur'an u sebi sadrži znanosti za koje ne zna niko osim Allaha. Neke od njih su:
 - a) vijesti o prethodnim narodima, za koje nisu čuli svećenici ni monasi, sve dok nisu povjerovali u poslanstvo Muhammeda, s.a.v.s.;
 - b) vijesti o onome što kruži u prsima ljudi, a ne zna ih niko osim Allaha, kao što se desilo s plemenima Benu-Harise i Benu-Seleme, kao što se desilo i sa židovima koji su skrivali ono što su međusobno govorili;
 - c) Kur'an je obavijestio o stvarima koje će se desiti u vrijeme Poslanika, s.a.v.s., ili nakon njega. Došli su ti dani o kojim je ranije Kur'an obavijestio. U te vijesti ubrajaju se:
 1. pobjeda Bizantinaca za manje od deset godina;
 2. da će Ebu-Leheb i njegova žena umrijeti kao nevjernici, a isto tako El-Velid ibn el-Mugire i El-Ahnes ibn Šurejk;
 3. Allahovo, dž.š., znanje o ljudima, otklanjanje njihovog zla od Allahovog Poslanika, s.a.v.s.;
 4. poraz kurejšijskih kafira u Bici na Bedru i njihov bijeg pred muslimanima;
 5. čuvanje Poslanika od pokušaja zavjere, postavljanje njegovih čuvara i neuspjeh svih pokušaja;
 6. obavijest o narodu koji će nositi poslanstvo i koji ga neće negirati, nakon što su Kurejšije negirali poslanstvo;
 7. postavljanje muslimana za halife na zemlji, mogućnost vjerovanja nakon njihove blokade i strahovanja;
 8. obavijest o pobjedi koja se desila pri ugovoru na Hudejbiji, za koji su muslimani smatrali da je poraz, ali je to, zapravo, bila pobjeda kao što je Kur'an obavijestio;

9. obavijest o tome da će muslimani ući u Mesdžidul-harem sigurni, obrijanih glava i podsjećeni kosa;

10. obavijest o osvojenju Hajbera i o mnogobrojnom plijenu do kojeg su došli muslimani;

11. obavijest o čuvanju Kur'ana od bilo kakvog iskrivljavanja;

12. obavijest o tome da je Muhammed, s.a.v.s., pečat vjerovjesnika i poslanika;

13. obavijest o kazni koja će doći muslimanima kada budu neposlušni. Ta će kazna doći s nebesa i ispod njihovih nogu. Oni će se razići na grupacije i vladat će jedni nad drugima.

d) Muhammed, s.a.v.s., došao je sa Šerijatom koji je reformirao sva stanja čovječanstva u svakom vremenu i na svakom mjestu. Pojavio se ummet najbolji među ljudima. Stručnjaci svjedoče da je šerijatski zakon bolji od svih zakona i propisa za koje je čovjek do danas saznao. O tome svjedoče i Santiljana, Fembrì, Selim Baz, Kohler, Hju Ketendž, Sirel, Lampjer, Simpozij međunarodnog zakonodavstva - održan u Haagu 1937. god., Simpozij međunarodnih advokata - održan u Haagu 1948.god., Organizacija za opći međunarodni zakon, predsjednik francuskih advokata, svjetski pravnici koji su bili prisutni za vrijeme održavanja Sedmice islamskog prava - održanoj u Parizu 1953.god.

* U vrijeme astronomskih znanosti, istraživači su došli do otkrića u svemiru. Islamski učenjaci su pronašli da je Kur'an već obavijestio o tim stvarima još u vrijeme u kojem čovječanstvo nije ništa znalo o njima. To je novi svjedok vjerovjesništva Muhammeda, s.a.v.s., i njegovog poslanstva.

* Primjer toga je kur'anska zabrana sklapanja braka sa sestrom po mlijeku, jer se dojenjem stječu specifičnosti kod dojene djece, kao što se stječu i nasljedne osobine kod braće i sestara. Kur'an, a.š., obavijestio je o stupovima koji se ne vide među nebeskim tijelima. Obavijestio je Poslanika, s.a.v.s., o crnoj vatri i o pregradi koja se nalazi između dva mora koja se spajaju.

* Što se tiče Arapa, koje Allah, dž.š., proziva, niko od njih nije slušao Kur'an, a da nije posvjedočio da je to Allahov govor. Stoga su kafiri preporučivali da ga niko ne sluša i na kraju nisu imali ništa drugo do da ga opisuju, pa su rekli: "On je čarolija. Ko ga sluša, njegovo srce biva opčinjeno." Te njihove riječi svjedoče da on nije ljudski govor.

* Postoje drugi Muhammedovi jasni dokazi. Neki od njih su:

1. neobični događaji koje Kur'an, a.š., spominje, kao što su: Isra' i mi'radž, cijepanje Mjeseca, spuštanje sna radi sigurnosti muslimana, kiše za učvršćivanje

njihovih stopala i za njihovo čišćenje, umanjivanje broja kafira, uvećanje broja muslimana, spuštanje meleka kao ispomoć muslimanima, spuštanje vojske koja je čuvala Poslanika, s.a.v.s., prilikom njegove Hidžre, potčinjavanje vjetra muslimanima protiv ahzaba-saveznika;

2. ono što spominju poslanički hadisi i knjige iz sire, u vezi sa prethodnim neobičnim događajima, kao i spominjanje drugih neobičnosti, kao što su: govor drveta, kamena, životinja i njihovo svjedočenje o vjerovjesništvu Muhammeda, s.a.v.s., izviranje vode između njegovih, s.a.v.s., prstiju, njegovo, s.a.v.s., liječenje bolesnih, pojava neobičnih tragova na stvarima koje Alejhisselam dotakne;

Ove su neobičnosti samo potvrda kur'anske mu'džize. Postoje i drugi jasni dokazi o poslanstvu.

* Stanja svakog čovjeka, cijelog njegovog života, otkrivaju njegovu stvarnost. Još uvijek su stanja Muhammeda, s.a.v.s., očitija, poznatija od bilo kojeg ljudskog života poznatog do danas. U njegovoj siri ne postoji ništa nerazjašnjeno ili skriveno. Njegova stanja svjedoče:

1. on nije bio politički vođa koji je želio ujediniti narod i da se njegovo ime spominje. Odbio je sve pokušaje da se njegova riječ i njegovi sljedbenici ujedine s plemenom, osim ako bi to bilo u skladu s Allahovom Uputom. On i njegovi sljedbenici iskusili su patnje koje ljudi ne mogu ni zamisliti. Kada su pobjeđivali, odbijao je da uživa u dunjalučkim blagodatima. Njegova stanja svjedoče o njegovom poslanstvu, jer nije uskratio dostavu Objave koja je u sebi nosila žestoke prijekore upućene njemu;

2. njegova namjera nije bila da samo izvrši društvenu reformu nego mu je na prvom mjestu bilo obavljanje namaza, posta, davanje zekata, obavljanje hadža. Čovjek se približava svome Gospodaru, bilo da se radi o društvenoj ili političkoj reformi koju je Poslanik, s.a.v.s., učinio, sve je to dio njegovog poziva;

3. preostala njegova stanja svjedoče da su to stanja Vjerovjesnika, Poslanika.

* Ko razmisli o odnosu Vjerovjesnika, s.a.v.s., s narodom, uvidjet će da su potvrda njegovog poslanstva. Njegov narod je protiv njega pokretao neprijateljstva na najžešći mogući način. Željeli su mu da umre prije nego što su ga slijedili, pa im je iznio svoje dokaze i postali su njegovi sljedbenici koji više žele smrt od života, kako bi ga zadovoljili.

PREDZNACI SUDNJEG DANA I NJEGOVA OBILJEŽJA

Uzvišeni je Allah rekao:

"Zar oni čekaju da im Smak svijeta iznenada dođe, a već su predznaci njegovi tu? A šta će im koristiti opomena kad im on dođe." (47:18)

Predznaci koji su u Allahovoj Knjizi

Kur'an, a.š., spominje neke od velikih predznaka Sudnjeg dana, kao što su Je'džudž i Me'džudž, životinja, pojava Isaa, a.s., po drugi put, kako to kažu neki tumači Kur'ana.

To se navodi u riječima Uzvišenog:

"I kad se otvore Je'džudž i Me'džudž i kad se ljudi budu niz sve strmine žurno spuštali i približi se istinita prijetnja, tada će se pogled nevjernika ukočiti. 'Teško nama, mi smo prema ovome ravnodušni bili; mi smo sami sebi nepravdu učinili!'" (21: 96,97)

"I kada dođe vrijeme da oni budu kažnjeni, Mi ćemo učiniti da iz zemlje iziđe jedna životinja koja će im reći da ljudi u dokaze Naše nisu vjerovali." (27:82)

Allah, dž.š., o Isau, a.s., kaže:

"I Kur'an je predznak za Smak svijeta, zato nikako ne sumnjajte u nj i slijedite uputstvo Moje, to je pravi put." (43:61)

U drugom kiraetu stoji: **"On je predznak Smaka svijeta." Allah, dž.š., za Isaa, a.s., kaže: "I nema nijednog sljedbenika Knjige koji, kada bude umirao, neće u njega onako kako treba povjerovati..." (En-Nisa, 159)** Poznato je da Isa, a.s., nije umro, nego ga je Allah, dž.š., Sebi podigao živog.

Mufesiri su protumačili ova dva ajeta, pa kažu da će Isa, a.s., biti spušten na Zemlju dva puta. Mnogobrojna predanja hadisa potvrđuju ovo tumačenje, osim jednog malog broja koji se s tim ne slaže.

Allah, dž.š., spomenuo je neke od predznaka Sudnjeg dana, a poslanički sunnet navodi različite predznake, velike i male.

Stanovište nekih učenjaka

Neki učenjaci ne priznaju predznake i znakove koji se navode u hadisu, ili zbog sumnje u vjerodostojnost hadisa ili zbog toga što shvaćanje ovih hadisa otežava ljudima njihov iman. Oni drže da je nevjerovatno da je Poslanik, s.a.v.s., izrekao ove hadise. Ali ovi su hadisi veoma mnogobrojni i zabilježeni su u svim hadiskim zbirkama (Ummehatu sitte), a događaji, koji su se dešavali tokom vremena, potvrđuju mnoge od njih.

Primjeri iz hadisa

1. Neobične stvari koje ne padaju na pamet

Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji se dan neće desiti sve dok ne vidite veličanstvene stvari koje ranije niste vidjeli, niti ste ih zamišljali." Bilježi ga Ne'im ibn Hamad u svojoj knjizi poznatoj pod nazivom "Kitabul-fiten" od Semurre ibn Džunduba, bilježe ga i Ahmed, El-Bezzar, Et-Taberani u svom djelu "El-Kebir". Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Prije Sudnjeg dana vidjet ćete stvari u čiju neobičnost ćete posumnjati, pa ćete govoriti: "Da li smo to zamišljali?" Kada to vidite, spomenite Allaha i znajte da su to predznaci Sudnjeg dana." Bilježe ga El-Bezzar i Et-Taberani od Semurre.

2. Eksploatacija ruda od strane nevjernika

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Rudnike će zastupiti najgori ljudi"⁴⁷ Bilježi ga Ahmed u svom "Musnedu" od čovjeka iz plemena Benu-Selim. Rekao je Allahov Poslanik, s.a.v.s.: "Sudnji dan se neće desiti sve dok se ne pojave mnogi rudnici u kojim će obitavati najprezreniji ljudi" Bilježi ga Et-Taberani u knjizi "El-Evsat" od Ebu-Hurejrea.

3. Ukrašavanje kuća i izduljivanje zgrada

Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Kada vidiš bose, gole, uboge pastire kako se nadmeću u izgradnji što viših zgrada, očekuj Sudnji dan." Bilježe ga Buharija i Muslim. Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji dan neće biti sve dok ne nestane nauke, dok se ne povećaju zemljotresi, dok ne bude vrijeme brzo prolazilo, ne pojavi se fitneluk i dok se ljudi ne budu takmičili u izgradnji zgrada." Bilježi ga Buharija u svom "Sahihu" od Ebu-Hurejrea. Alejhisselam je rekao: "Šta ćete vi kada se bude iskvarila vjera, prolijevala krv, pojavila prostitucija i uzdizale građevine." Bilježi ga Et-Taberani u djelu "El-Kebir" od Mejmune, majke vjernika. Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji dan neće nastati sve dok ljudi ne budu gradili kuće koje će ukrašavati kao što se ukrašava meradžil." Meradžil je markirana odjeća. Ovaj hadis bilježi Buharija u knjizi "El-Edebu-mufred" od Ebu-Hurejrea.

Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "U predznake Sudnjeg dana i njegove osobnosti ubraja se da će se graditi dunjalučke pustoši, a demolirati njegove građevine." Bilježi ga Et-Taberani od Ebi-Mesuda i Ibn-Asakira, a oni od Muhammeda ibn Atijje.

Prethodnicima je bilo teško shvatiti odvijanje rušenja građevina i izgradnje pustoši, a mi danas nalazimo potpuno nove gradove koji su nikli u potpuno pustim mjestima koja su bila bez ikakvih građevina, a izgrađeni gradovi bivaju srušeni da bi se ponovo izgradili. Hadis ne označava da je to haram, nego označava da su ovi događaji predznak približavanja Sudnjeg dana. Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "U predznake Sudnjeg dana i njegove karakteristike spada da će se ukrašavati mihrabi i kvariti srca."

4. Sjedinjavanje dijelova Zemlje i njihovo približavanje

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji dan se neće desiti sve dok vrijeme ne bude brzo prolazilo i dok se Zemlja ne smota", tj. dok se ne sklopi i dok se ne sjedine krajevi jedan s drugim. Bilježi ga Et-Taberani u knjizi "El-Kebir" od Ebu-Musaa el-Eš'arija.

5. O prevoznim sredstvima

1. Poslanik, s.a.v.s., obavijestio je da će doći vrijeme u kojem se deve neće koristiti za prevoz i prenos robe. Logično je da se neće deve koristiti, iako su na raspolaganju, zbog postojanja boljeg sredstva, a nema bolje i pogodnije životinje od deve za putovanja po pustinji. U ovo vrijeme vidimo da deva nije u stanju nositi robu, što je svakodnevna pojava. Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Ostavit ćete deve i nećete ići na njima."* Bilježi ga Muslim u svom "Sahihu" od Ebu-Hurejra.

2. Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Pred kraj vremena, ljudi će se voziti na velikim sedlima, sve dok ne dođu do vrata džamije."* Bilježe ga Ahmed i El-Hakim od Ibn-Omera. A velika sedla su, kako je to protumačio 'Omer ibn el-Hattab, veličanstvena sedla. Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Posljednji, među mojim ummetom bit će ljudi koji će se voziti na sedlima sličnim sedlima deva, s kojih će silaziti u džamije."* Bilježi ga Ahmed u svom "Musnedu" i El-Hakim u svom "Sahihu" od Ibn-'Omera. Kakva su to veličanstvena sedla koja nisu sedla deva, ali im slične? Na kojim će se to životinjama ljudi voziti do vrata džamija, a nije poznato među muslimanima da su ukrotili mazge ili deve ili konje kako bi na njih stavili veličanstvena sedla, s ciljem da odu u džamije. Nema sumnje da su ova sredstva za prevoz vezana za nešto drugo osim ovoga, a hadis opisuje da će se voziti na sedlima, a ne na konjima, ili devama, ili bilo kojoj drugoj životinji. Danas uočavamo da ovaj opis odgovara autima koja imaju sjedala, koja slične veličanstvenim sedlima, na kojim se ljudi voze do samih vrata džamija.

3. Poslanik, s.a.v.s., upitan je o brzini Dedžalovog hoda na zemlji? Rekli smo: "Allahov Poslaniče, kolika je njegova brzina na zemlji?" Rekao je: *"Kao kiša koju goni vjetar"*, tj. kao brzina kretanja vjetra. Bilježi ga Muslim u svom "Sahihu", i drugi od En-Nuvas ibn Sem'an.

6. Govor zvijeri i neorganskih tvari

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, neće se desiti Sudnji čas sve dok ne progovori zvijer čovjeku i dok čovjek ne bude govorio kao i kićanka njegova biča i kaiš njegove obuće (papuča), obavještavajući ga o tome šta se desilo njegovoj porodici nakon njega."*⁴⁸

Rekao je Poslanik, s.a.v.s.: *"Jedan od znakova Sudnjeg dana je da će čovjek žuriti da izađe i neće se vratiti sve dok mu se ne obrati njegova papuča i bič, o onome što se desilo njegovoj porodici nakon njega."*⁴⁹

Danas životinje iz cirkusa, rade čudnovate stvari. Policijski psi policiji ukazuju na podatke i ovo je jedan dio tumačenja ovog hadisa, a budućnost je neograničena za nešto što je veće od ovoga, a Allah najbolje zna.

U nagovještaju govora biča i papuča o onome što se desilo ukućanima, nalazi se vijest o govoru neorganskih tvari, a one su i progovorile. U njima se nalazi vijest o aparatu za prijem, preko kojeg domaćin može dobiti podatke o tome šta se dešava unutar kuće, postavljajući određeni aparat unutar papuča, koji šalje podatke, ili pak u biču koji se nosi u ruci. Nežive su tvari danas progovorile, a budućnost je nepregledna i daje široku mogućnost tumačenja preostalog dijela hadisa.

7. Naučni napredak uporedo s vjerskim neznanjem

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Jedan od znakova približavanja Sudnjeg dana jeste mnoštvo karija, malo fekiha - učenjaka, mnogo emira - vladara i malo pouzdanih ljudi."*⁵⁰

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Jedan od predznaka Sudnjeg dana jeste da će se pojaviti pero."*⁵¹

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Mom ummetu će doći vrijeme u kojem će se povećati broj karija, smanjiti broj fekiha, nestat će znanje i povećat će se heredž."* Nestajanje vjerskog znanja desit će se smrću učenjaka i nedostatkom onih koji bi ih naslijedili, kao što je to hadis istakao. A herdž označava ubistvo i laž.⁵²

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Jedan od predznaka Sudnjeg dana jeste da će ljudi koji idu u džamiju jedni drugima proturječiti i neće moći naći sebi imama da ih predvodi u namazu."*⁵³

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Pred kraj vremena bit će neuki pobožnjaci i bezbožne karije."*⁵⁴

8. Širenje trgovačkih kretanja i povećan uvoz

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Pred Sudnji dan ljudi će selam nazivati samo onima koje poznaju, raširit će se trgovina, čak će žena pomagati svoga muža u trgovini, prekinut će se rodbinske veze, raširit će se pero, pojavit će se lažno svjedočenje i prikrivanje istinitog svjedočenja."*⁵⁵

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"U predznake Sudnjeg dana spada povećanje imovine, raširenost trgovine i pojava pera."*⁵⁶

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Pred Sudnji dan ljudi će nazivati selam samo onima koje poznaju, raširit će se trgovina, tako da će žena pomagati svome mužu u trgovini."¹⁵⁷

9. Razgoličenost žena

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Pred kraj vremena pojavit će se ljudi koji će se voziti na udobnim sedlima kako bi došli pred vrata džamija, njihove žene će nositi i proziru odjeću kao da su gole, na glavama će im biti grbe kao u mršavih deva, i proklinjite ih, one su (ionako) proklete."¹⁵⁸ Na glavama će im biti grbe kao u deva - tj. stavljat će na glave nešto što sličići grbama mršavih deva, a možda to ukazuje na kovrdžavost i grbavost njihove kose ili stavljanje šešira koje neke žene stavljaju, a Allah najbolje zna.

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Dvije vrste ljudi bit će stanovnici Džehennema, ja ih nisam vidio: silnici, u čijim su rukama bičevi debljine kravljih repova, kojima tuku svijet, žene koje nose proziru odjeću kao da su gole, razgoličene, nagnute (herave) i zavode muškarce, a glave su im kao grbe u deva. Takve žene neće ući u Džennet, niti će osjetiti njegov miris! A miris njegov širi se na sve strane veoma daleko."¹⁵⁹

Grba deve, tj. grba kamile. Zahvaljujemo Allahu, da se sada kod nas u Jemenu ne nalazi ova vrsta žena, a možda su prethodni muslimani imali poteškoća u razumijevanju vidljive kontradiktornosti u riječima Poslanika, s.a.v.s.: "Žene koje nose proziru odjeću kao da su gole." Vremenski napredak učinio je da u islamskim zemljama, koje su pale pod utjecaj kolonizacije, vidimo žene koje oblače tijesnu odjeću, koja ocrtava dijelove ženskog tijela i čini ih vidljivim kao da su gole. Nalazimo žene koje se oblače u kućama, a skidaju odjeću na morskim obalama i ostavljaju samo mali komadić na stidnom mjestu i na dojčkama. Ovim se otklanja nejasnoća ovoga hadisa, a Allah najbolje zna.

10. Žene oponašaju ljude, a ljudi oponašaju žene

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "U znake približavanja Sudnjeg dana spada kad žene oponašaju ljude, a ljudi oponašaju žene."¹⁶⁰

11. Pijenje alkohola i povećanje zinaluka

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Neće proći vrijeme dok ne bude skupina iz mog ummeta pila alkohol, a nazivat će ga drugim imenom."¹⁶¹

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Ljudi iz mog ummeta pit će alkohol, a nazivat će ga drugim imenom."¹⁶² Postoje ljudi koji piju alkohol i kažu: "Ovo je pivo, a pivo nije alkohol."

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji dan neće nastupiti sve dok ljudi ne budu općili na putevima, poput životinja."¹⁶³

Čujemo da se ove stvari događaju u nekim evropskim zemljama, da nas Allah sačuva od njih.

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji dan neće nastupiti sve dok žena ne bude polno općila nasred puta usred dana, niko to neće osporavati. Najbolji među njima, bit će onaj koji će reći: 'Da si je malo sklonio s puta.' Da nas Allah sačuva od ovoga."¹⁶⁴

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "U predznake Sudnjeg dana spada da će nestati znanje, raširiti se neznanje, raširiti se blud i da će se mnogo piti alkohol."¹⁶⁵

12. Odgoj pasa i preziranje djece

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Doći će vrijeme u kojem će čovjeku biti draže da odgaja psa nego dijete, neće poštovati starije niti će imati milosti prema mlađima, raširit će se kopilad, čak će čovjek polno općiti sa ženom nasred puta, navući će kože ovaca na srca vukova."¹⁶⁶

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Doći će vrijeme kada će biti bolje da svako odgaja psa nego da odgaja dijete koje je nastalo iz njegove kičme."¹⁶⁷

13. Poslovanje s kamatom i njena rasprostranjenost

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Doći će vrijeme u kojem neće ostati niko od ljudi, a da nije jeo kamatu, a ko je ne bude jeo osjetit će njenu prašinu."¹⁶⁸

14. Pozdravljanje kletvom

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Ummet će živjeti po Šerijatu sve dok se ne pojave tri stvari: dok ne nestane znanje, ne rašire se nevaljala¹⁶⁹ djeca, ne pojavi se sekarun. Upitali

su: 'Šta je to sekarun?' Rekao je: 'To je potomstvo koje će nastati pred kraj vremena, čiji će međusobni pozdrav biti proklinjanje.'⁷⁰

15. Šejtani i nebeske knjige

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "U moru se nalaze zarobljeni šejtani koje je Sulejman, a.s., povezo, skoro da će izaći i ljudima učiti Kur'an."⁷¹

Društva za prizivanje duhova u današnje vrijeme donose radosne vijesti o novoj vjeri. Ova društva smatraju da su im meleki objavili nebeske knjige i knjigu koja se odnosi na društvo za prizivanje duhova, a koja je objavljena Sikarbusu i Hvajt Howku, dvojici zastupnika meleka, kako oni smatraju, a to je knjiga "Intenzivna mudrost".

16. Razilaženje braće po vjeri

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji dan neće nastupiti sve dok se srca ne rasplaču, dok se ne budu razlikovali govori i dok se ne budu razlikovala u vjeri braća po ocu i majci." Utječemo se Allahu da nas sačuva od toga.⁷²

17. Srčani udar

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "U znake približavanja Sudnjeg dana spada brza smrt."⁷³ Ljekari kažu: "Srčani udar jedna je od savremenih bolesti koja nije bila raširena u plemenskim društvima. Rijetko se dešavalo da seljaci i pripadnici plemena umiru od srčanog udara."

18. Rasprostranjenost ubijanja

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji dan se neće desiti sve dok se ne pojavi fitneluk, dok se ne raširi laž, približe tržnice, sve dok vrijeme ne bude brzo protjecalo, i dok se ne raširi herdž." Reкао sam: "A šta je herdž?" Reкао je: "Ubistvo."⁷⁴

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Sudnji dan se neće desiti dok brat ne ubije brata, a ne zna zašto ga je ubio."⁷⁵

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Šta će biti s vama kada se iskvari vjera, prolije krv, pojavi blud i građevine postanu visoke."⁷⁶

19. Uljepšavanje govora i činjenje loših djela

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "U mom ummetu će doći do razilaženja i cijepanja na grupacije. Narod će uljepšavati govor, a činiti loša djela."⁷⁷

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Kada se bude pojavio govor, nagomilao posao, razlikovali jezici, kada se srca budu međusobno mrzila, kada svako prekine rodbinske veze, tada će ih Allah prokleti i učiniti ih gluhim i slijepim."⁷⁸

20. Mirovanje sablje

Prenosi se od Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Prednaci Sudnjeg dana su: loše ophođenje prema komšijama, prekidanje rodbinskih veza i mirovanje sablje od džihada."⁷⁹

21. Raširenost fitneluka

Prenosi se od Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Pred Sudnji dan pojavit će se smutnje poput pomrčine tamne noći; smutnje poput pomrčine dima; umirat će u njima čovjekovo srce kao što umire njegovo tijelo; čovjek će zanočiti kao vjernik, a osvanuti kao kafir; narodi će prodavati svoj ahlak i vjeru radi dunjaluka." Da nas Allah sačuva od toga.⁸⁰

Prenosi se od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Pojavit će se smutnje u kojim će se čovjek razići od svoga brata i oca, u njihova srca će ući smutnja sve do Sudnjeg dana, sve dok se u tim smutnjama čovjeku ne bude predbacivalo zbog njegovog namaza, kao što se bludnici predbacuje zbog njenog bluda."⁸¹

Prenosi se od Allahovog Poslanika s.a.v.s. da je rekao: "Ljudi su ušli u vjeru u skupinama i izaći će iz nje u skupinama."⁸²

22. Skupina ljudi koji podupiru istinu

Prenosi se od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Postojat će skupina mog ummeta koja će podupirati istinu i neće im štetiti oni koji ih napuste, sve dok ne dođe od Allaha određenje."⁸³

Prenosi se od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Onaj ko se bude pridržavao moga sunneta, prilikom nereda u mom ummetu, imat će nagradu šehida."⁸⁴

Prenosi se od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Ko se bude pridržavao mog sunneta, prilikom nereda u mom ummetu, imat će nagradu stotinu šehida."⁸⁵

23. Mi i židovi, Dedžal i Isa, sin Merjemin

Prenosi se od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Protiv vas će se boriti židovi, pa ćete zavladati njima i čak će kamen reći: 'O vjerniče, ovo je židov iza mene, ubij ga.'"⁸⁶

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Borit ćete se protiv židova, sve dok se neki od njih ne sakrije iza kamena koji će progovoriti: 'O Allahov robe, ovo je židov iza mene, ubij ga.'"⁸⁷

Iz ovih hadisa zaključuje se da će židovi imati državu, a to se smatralo nemogućim sve do početka ovog stoljeća. Došli su dani potvrđujući riječi Allahovog Poslanika, s.a.v.s., ali ova država nije stvorena da bi opstala. Došla je radosna vijest u hadisu da će muslimani pobijediti židove pobjedom u kojoj će učestvovati i kamenje. Zaborav muslimana je omogućio njihovim neprijateljima da sebi stvore državu, zbog njihovih razilaženja, cijepanja i raširene neposlušnosti, kako je to došlo u hadisu koji bilježi Ibn-Ishak ibn Bišr i Ibn-Asakir u djelu "Kenzul-'ummal" od Ibn-Abbasa, r.a., da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., o Dedžalu koji je židov, rekao: "Predznak njegovog izlaska jeste njihovo ostavljanje naređivanja dobra i odvrćanja od zla, njihova ravnodušnost prema krvi, zanemarit će propise, jest će kamatu, podizati će građevine, piti alkohol, uzimati će služavke, oblačiti svilu, ispoljavati izgled firaunove porodice, neće ispunjavati ugovor, baviti će se drugim stvarima pored vjere, ukrašavati će bogomolje, iskvartiti će se srca, prekidati će rodbinske veze, povećati će se broj karija a smanjiti broj fekiha, zapustiti će se šerijatske kazne, muškarcima će oponašati žene, a žene muškarce, muškarcima će se zadovoljiti s muškarcima, a žene sa ženama, Allah, dž.š., će im tada poslati Dedžala koji će njima zagospodariti."

Ibn-Abbas je rekao: "Rekao je Allahov Poslanik, s.a.v.s.: 'Tada će biti spušten moj brat Isa, sin Merjemin. Isa, a.s., sići će među muslimane, mudžahide koji će se boriti protiv Dedžala i židova. Dedžal će biti ubijen, a ljudi će u skupinama ulaziti u Allahovu vjeru i niko na Zemlji neće ostati a da neće primiti islam.'"

Prenosi se od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Borit ćete se protiv mušrika, sve dok preostali ne ubiju Dedžala na rijeci Jordanu, vi na istočnoj strani rijeke, a oni na zapadnoj."⁸⁸ Ravija ovog hadisa rekao je: "Ne znam gdje se danas na Zemlji nalazi Jordan."

Židovi i njihovi svećenici, već deset godina neprestano ponavljaju da se približilo vrijeme Mesije, da će se pojaviti u Izraelu, zaboravljajući da je već došao istinski mesija Isa, a.s., a od dana njegovog rođenja prošlo je 1988. godina. Ako im iko dođe to će onda biti Dedžal koji će se predstavljati da je mesija. Muslimani će pobijediti židove - inša' Allah - i neminovno je da se borimo protiv židova, kako bismo došli do stepena šehida ili dok ne dođe Allahova pobjeda koju nam je obećao naš poslanik Muhammed, s.a.v.s.

24. Veliki predznaci

Ovo što smo dosad naveli, zovu se mali predznaci, a postoje i veliki predznaci. Neke od njih spominje Kur'an i poslanički hadisi, a neke samo poslanički hadisi.

Prenosi se od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Sudnji dan neće nastupiti sve dok ne budete vidjeli deset znakova: izlazak Sunca sa zapada, dim, dabbe - životinju, izlazak Je'džudža i Me'džudža, izlazak Isaa, sina Merjeminog, a.s., Dedžala, tri pomračenja: pomračenje zapada, pomračenje istoka i pomračenje Arapskog poluotoka, vatru koja će izaći iz udubine Adena⁸⁹, koja će goniti ili tjerati ljude, počivati će gdje oni budu počivali, a odmarati će sredinom dana gdje i oni budu odmarali." Hadis bilježi Ahmed, a ovako ga bilježi Muslim i vlasnici djela "Sunen" od Huzejfe.

Mudrost spominjanja predznaka Sudnjeg dana

1. Nakon što musliman bude vidio predznake Sudnjeg dana, pojaviti će se u njemu strah od Allaha pa će se pripremiti na činjenje dobrih djela, težeći činjenju svega onoga što je Allah, dž.š., naredio i kloneći se svega onoga što je zabranio, prije nego istekne vrijeme.

Kao što je rekao Uzvišeni:

"Zar oni čekaju da im meleki dođu, ili Gospodar tvoj, ili neki predznaci od Gospodara tvoga? Onoga dana kada neki predznaci od Gospodara tvoga dođu, nijednom čovjeku neće biti od koristi to što će tada vjerovati, ako prije nije vjerovao ili ako nije, kao vjernik, kakvo dobro uradio. Reci: 'Samo vi čekajte, mi ćemo, doista, čekati!'" (6:158)

Značenje riječi Uzvišenoga: **"Ili neki predznaci od Gospodara tvoga"**, tj. predznaci Sudnjeg dana.

2. Potvrda vjerovanja da je Allahovo obećanje istinito, da će Sudnji čas bez sumnje doći, da ono, o čemu nas je obavijestio Poslanik, s.a.v.s., o tome što se sada događa, može biti samo od Poslanika kojeg je Allah, dž.š., poučio. To je (Poslaniku) dalo jasni dokaz da će nas, ono što nam je obećao Allah i Njegov Poslanik, stići i da će nam se to dogoditi nakon naše smrti, stoga je On u našu dušu ugradio poticaj za činjenje dobrih djela koja će nas spasiti od vatre džehenemske i što će nas uvesti u Džennet.

Spominjanje ovih predznaka predstavlja podstrek na činjenje dobrih djela, a ne podstrek na ravnodušnost i očajanje, jer nas ono ne spasava od Allahove kazne, a do Dženneta se može doći samo činjenjem dobrih djela.

3. Ovi predznaci učvršćuju nas u našem vjerovanju na koje ne utječe pritisak događaja, niti ih potresaju nastojanja zalutalih, niti utjecaj smutnji glupaka. Oni navode čovjeka da kaže: "Ovo je ono što nam je obećao Allah, dž.š., i Njegov Poslanik, s.a.v.s., a istinu je rekao Allah i Njegov Poslanik.

4. Ovi predznaci navode se u Allahovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Poslanika, s.a.v.s. Njihovo poznavanje označava jedan dio vjere. Prenosi se od Poslanika, s.a.v.s., da je rekao - nakon što je govorio o predznacima izlaska Dedžala: "Govorim vam ovo kako biste o njemu razmišljali, razumijevali ga i shvaćali. Radite na tome i govorite onima koji dolaze iza vas, kako bi oni govorili drugima, oni drugima... Doista je njegova smutnja najžešća smutnja." Hadis bilježi Ne'im, a bilježi ga i El-Hakim u svom "El-Mustedreku".

* * *

Vrijeme života nekih učenjaka koji su bilježili hadise koje smo od njih prenijeli

Ime učenjaka	Godina rođenja	Godina smrti
Ahmed ibn Hanbel	164	241
Ne'im ibn Hamad	...	238
Ibn-Ebi-Šejbe	...	235
El-Buhari	194	241
Ebu-Davud	202	275
Muslim	206	261
Ibn-Madže	209	273
Et-Tirmizi	209	279
El-Bezzar	...	293
Ed-Dejlemi	210	307
En-Nesai	215	303
Et-Tahavi	237	321
Et-Taberani	260	360
Ibn-Mendeh	310	395

Ime učenjaka	Godina rođenja	Godina smrti
El-Hakim	321	405
Ebu-Ne'im	336	430
Ibn-Asakir	499	571

Zaključak

* Kur'an, a.š., spominje neke od velikih predznaka Sudnjeg dana, kao što su: Je'džudž i Me'džudž, pojava Isaa, a.s., po drugi put i dabbe - životinje. Mnogobrojni Poslanikovi hadisi spominju male i velike predznake.

* Neki učenjaci ne priznaju predznake koji se navode u hadisima, zbog njihove slabosti, ili zbog isključenosti da je Poslanik, s.a.v.s., rekao ove vijesti koje nije bilo moguće zamisliti da bi se mogle desiti.

* Mali predznaci o kojim nas hadis obavještava su:

1. Desit će se veličanstvene stvari koje ne bi bilo moguće zamisliti.
2. Nemuslimani će vaditi mnoge rude.
3. Kuće će se ukrašavati i uzdizati u visine.
4. Dijelovi Zemlje će se međusobno približiti.
5. Deve se neće koristiti za putovanje. Ljudi će se voziti na "velikim sedlima" s kojih će silaziti ispred vrata džamija. Brzina kretanja Dedžala na Zemlji je kao brzina kretanja oblaka.
6. Zvijeri će se obraćati (govoriti) ljudima, a i nežive materije će progovoriti.
7. Doći će do znanstvenog napretka sa nepoznavanjem vjere.
8. Trgovačka kretanja će se proširiti i povećat će se utjecaj pojedinca.
9. Žene će se razgoliti.
10. Žene će oponašati ljude, a ljudi će oponašati žene.
11. Povećat će se konzumiranje alkohola, kao što će se povećati blud.
12. Ljudi će prezirati odgoj svoje djece, a voljet će odgoj pasa.

13. Ljudi će jesti kamatu i osjetit će njenu prašinu.
14. Doći će generacija gdje će pozdravljati jedni druge prokletstvom.
15. Pojavit će se šejtani koji će čitati ljudima knjigu kao da je Kur'an.
16. Braća će se razlikovati u vjeri.
17. Raširit će se smrt srčanim udarom.
18. Raširit će se ubijanje.
19. Ljudi će uljepšavati govor, a kvarit će djela.
20. Sablja će mirovati od džihada.
21. Povećat će se smutnje.

22. Skupina ljudi Muhammedovog, s.a.v.s., ummeta podupirat će istinu. Nagrada onoga koji se bude pridržavao Poslanikovog, s.a.v.s., sunneta je kao nagrada jednog šehida na početku nereda, i kao nagrada stotinu šehida kada neredi dostignu svoj vrhunac.

23. Židovi će se boriti protiv muslimana i Allah, dž.š., će protiv njih pomoći muslimane. Dedžal će se pojaviti među židovima. Isa, a.s., pojavit će se među muslimanima. Istinski mesija će ubiti mesiju Dedžala. Bitka između muslimana i Dedžala odvijat će se na rijeci Jordan, muslimani na njenoj istočnoj strani, a židovi na njenoj zapadnoj strani.

* Postoji mudrost spominjanja predznaka Sudnjeg dana

1. Jačanje pripravnosti muslimana za susret sa svojim Gospodarom.
2. Potvrda vjerovanja da je Allah istina i da će Sudnji dan, bez sumnje, doći što je dokaz vjerovjesništva Muhammeda, s.a.v.s.
3. Vjerniku se daje čvrstoća pred smutnjama glupaka.
4. Njihovo proučavanje jeste dio vjere, zato što su ti predznaci kur'anski ajeti i vjerovjesnički hadisi.

* Pojavili su se učenjaci koji su bilježili hadise do kojih su mogli doći u periodu između 64. i 571. godine. Nepojmljivo je da znaju gajb (nepoznato) - vezano za ono šta će se desiti u ovom vremenu. Oni su ljudi koji se najviše boje Allaha i nisu potvrdili Poslanika, s.a.v.s., da je lažac, nego, naprotiv, oni su poznati po svom čuvanju i vođenju računa o svim hadisima Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

DOKAZI VJEROVANJA U SUDNJI DAN

1. Allahovo obavještenje o njemu

Onaj Ko je stvorio ljude i doveo ih na dunjaluk, generaciju iza generacije, Koji je iz njih izveo ummet nakon ummeta, Koji je ljudima pojasnio istinu o njihovom postojanju, preko poslanika koje je potpomogao mu'džizama, kako ih ljudi ne bi u laž utjerivali. Allah, dž.š., pojasnio je Svojim robovima da je odredio da ih postavi za namjesnike na Zemlji, da na njoj rade ono što im je naredio, a da se klone onoga što im je zabranio, te će se, na taj način, očitovati njihova pokornost. Ko bude pokoran svome Gospodaru - zaslužuje nagradu, a ko se uzoholi i bude neposlušan - zaslužuje kaznu. Allah, dž.š., nije stvorio dunjaluk da bi bio kuća nagrade, nego je zato stvorio posebnu kuću nagrade, a to je kuća ahireta.

Budući da je rođenje način dolaska na ovaj svijet, Allah, je, dž.š., smrt učinio načinom dolaska u kuću ahireta. U njoj će se nagrađivati i kažnjavati shodno onome šta je pripremao.

Allah, dž.š., rekao je:

***"Svako živo biće će smrt okusiti! I samo na Sudnjem danu dobit ćete u potpunosti plaće vaše, i ko bude od vatre udaljen i u Džennet uveden - taj je postigao što je želio; a život na ovom svijetu samo je varljivo naslađivanje."* (3:185)**

2. Ljudsko postojanje - nema značaja bez njega

Ako je svaki dio auta, ili aviona, ili olovke, stvoren iz mudrosti, onda nema sumnje da su svi dijelovi auta i svi dijelovi aviona, i svi dijelovi olovke, napravljeni iz mudrosti. Najveće je neznanje da čovjek smatra da su auto, avion i olovka uzalud i bez mudrosti stvoreni. U vrijeme u kojem se vjeruje da je svaki dio auta ili aviona ili olovke stvoren mudrošću, da u čovjeku ne postoji nijedan dio, ili ćelija, ili žlijezda, a

da nije stvoren mudrošću, bez sumnje, čovjek je u potpunosti stvoren iz mudrosti i nije uzalud stvoren. Ako ograničimo naša shvaćanja na dunjalučki život čovjeka, nikad nećemo moći i naći značaj ljudskog života niti njegovog postojanja. Uvidjet ćemo da smrt nadvladava svaku mudrost o kojoj razmišljamo, radi tumačenja čovjekovog postojanja na Zemlji. Obmanuti će reći: "Čovjek je stvoren radi ostvarenja sretnog života." A mi ćemo mu odgovoriti: "Zašto on onda umire, a još uvijek teži ka ostvarenju sreće?" Ili on, pak, kaže: "Čovjek je stvoren radi borbe za opstanak u životu." Mi ćemo mu odgovoriti: "Zašto onda umire kad se još uvijek bori?" Ili kaže: "Čovjek je stvoren kako bi uživao u slastima." Mi ćemo reći: "Zašto umire?" Bilo šta što čovjek sebi predoči kao mudrost njegovog života, uvidjet će da smrt prevlada sve ono što čovjek sebi predoči?

Mnogi filozofi našli su se u velikoj nedoumici koja ih je natjerala da negiraju mudrost čovjekovog postojanja na Zemlji, zato što, kako to Allah, dž.š., kaže:

"Oni znaju samo spoljašnju stranu života na ovom svijetu, a prema onom svijetu su ravnodušni." (30:7)

Njihovo je stanje poput stanja djeteta ograničenog u majčinoj utrobi. Malo sjeme ušlo je u matericu, raste i razvija se, iz njega se stvaraju različiti, savršeni aparati i jednaki i istovjetni organi. Oko se stvara, a ne vidi se značaj njegovog stvaranja unutar materice, tu su i pluća kojim nećeš naći vrijednosti. Ruke i stopala koji su istovjetno stvoreni, a svi misle da je to uzalud stvoreno. Njihova nedoumica povećava se nakon što se upotpunilo stvaranje djeteta koje ne zna gdje će izaći. Svako pametan vidjet će da čovjek nije uzalud stvoren i da je stvoren radi mudrosti, ali ako se ograniči njegovo razmišljanje o dunjalučkom životu, neće naći ni mudrost niti značaj. Stoga, nema sumnje da drugi život upotpunjava prvi život i daje ljudskom postojanju njegovu vrijednost i značaj. Stoga i jeste život u potpunosti potvrdio sve ono što su rekli poslanici, kao što vidiš pola auta, pola aviona, pola bilo koje sprave pokušavajući da spoznaš mudrost samo iz te polovine. Pored toga što znaš da ne postoji nijedan dio te polovine sprave, da je uzalud stvoren, ti nećeš moći spoznati mudrost samo iz polovine sprave i neće se pojaviti njen značaj. Zaključit ćeš da ova polovina ima drugu polovinu koja je upotpunjava i koja joj daje značaj zbog kojeg je stvorena. Isto tako, u vezi s prvim životom i drugim životom, ne dolazi do izražaja značaj čovjekovog postojanja, osim vjerovanjem u njih.

3. Ostvarenje Allahove pravednosti

Ljubav prema pravednosti pohvalno je svojstvo čovjeka, a Allah je čovjekov Stvoritelj. Nema sumnje da je On najpotpuniji i veličanstveniji od Svojih stvorenja.

Nema sumnje da je Allah pravedan, niko od stvorenja Mu nije sličan u pravednosti i svaka pravednost koju posmatramo prema Allahovim stvorenjima je, zapravo, samo trag Njegove pravednosti, slavljen neka je On.

Svjedoci smo da pravednost stvorenja odbacuje istovjetnost silnika i onoga nad kojim je nasilje učinjeno, između pokornog i nepokornog, između dobročinitelja i onoga koji loša djela čini, između ubice i ubijenog. Stvorenje će uložiti sav svoj trud da uspostavi pravdu - kao što to ljudi smatraju - u svojim zemljama.

Ovdje dolazi pitanje: "Gdje je Božanska pravičnost? Zašto se kažnjava onaj ko je loša djela činio, a nagrađuje onaj ko je dobra djela činio? Pred nama će se pojaviti dvije stvari:

1. ili da izmislimo laž i neistinu, pa da kažemo - estagfirullah - da je pravednost stvorenja potpunija od pravednosti njegovog Stvoritelja;

2. ili da kažemo kao što su poslanici rekli: "Allahova pravednost uspostavljena je na Zemlji davanjem dovoljnog roka za čovjeka, zatim ga Allah, dž.š., prenosi u kuću nagrade gdje će polagati račun, za sve što je malo i veliko, pa makar bilo i kolik' jedan trun." Očito je da je prvi odgovor suprotan razumu i poimanju. Razumu ne preostaje ništa drugo do da kaže ono što je rekao Allahov Poslanik, s.a.v.s.

Allah, dž.š., rekao je:

"Misle li oni koji čine zla djela da ćemo s njima postupiti jednako kao sa onima koji vjeruju i dobra djela čine, da će im život i smrt biti isti? Kako loše rasuđuju." (45:21)

"Da Allah kažnjava ljude prema onom što zasluže, ništa živo na površini Zemljinoj ne bi ostavio; ali, On ih ostavlja do roka određenog, i kad im rok dođe - pa Allah dobro zna Svoje." (35:45)

"A da smo ih kakvom kaznom prije uništili, sigurno bi rekli: 'Gospodaru naš, zašto nam nisi poslanika poslao, pa bismo riječi Tvoje slijedili prije nego što smo poníženi i osramoćeni postali.' Reci: 'Svi mi čekamo, pa čekajte i vi, a sigurno ćete saznati ko su bili sljedbenici prave vjere i ko je bio na pravom putu.'" (20:134,135)

4. Uspostavljanje istine

Allah, dž.š., sve je stvorio s istinom, uspostavio je nebesa i Zemlju s istinom. Ne možeš naći nijedan atom, a da ga nije Allah, dž.š., stvorio u njegovom pravom obliku, težini i specifičnosti, na njegovom pravom mjestu. Tako je i sa svakim dijelom svemira, osim s čovjekovim životom na dunjaluku. Uvidjet ćeš da se dobar čovjek nalazi na njemu nepodesnom mjestu, a zao čovjek na neodgovarajućem

mjestu koje ne zaslužuje. Doista, posmatranje postavljanja stvari s istinom, bilo malih ili velikih, tjera umove da se vraćaju, i ne samo to, nego da vjeruju da Allah, dž.š., nije izgubio istinu u ljudskom životu. Ali, kao što kažu poslanici, istina o ljudskom životu ima poseban dan, a to je Sudnji dan.

Allah, dž.š., rekao je:

"A Allah je nebesa i Zemlju mudro stvorio i zato da bi svaki čovjek bio nagrađen ili kažnjen prema onome što je zaslužio; nikome neće biti učinjeno nažao." (45:22)

5. U potpunjenje potreba čovjekovog bića

Allah, dž.š., stvorio je svaki dio čovjeka, kao što je stvorio sve ono što mu je neophodno: stvorio je srce, stvorio mu je krv u dovoljnoj količini, stvorio je želudac i hranu koja mu je dostatna, stvorio je oko i svjetlost koja mu je dovoljna i tako dalje.

U čovjeku ne možemo naći ništa što nije u dovoljnoj količini, osim dalekosežnih nadanja, jer njima nije dovoljan život, nego vječnost, njima je potrebno da dođu do svega onoga za čim žude. Kada posmatramo dunjalučki život, nećemo naći dostatnost za ovu važnu stranu ljudske egzistencije. Zašto su, onda, stvorena dalekosežna nadanja u čovjeku?! I šta im je dovoljno?!

Ako budeš posmatrao bilo koju spravu sa svim njenim neophodnim stvarima, zatim, pronađeš veliki otvor na toj spravi, bez sumnje ćeš reći: "Tvorac ove sprave mudar je tvorac i nije moguće da je uzalud napravljen ovaj otvor. Ako uvidiš da je taj otvor potrebno pokriti, nema sumnje da je tvorac za njega napravio pokrivač, a ako sada on nije prisutan, možda je na nekom drugom mjestu. A ako je od tvorca došlo samo ovo, razumljivo je da će i pokrivač doći, a možda je samo malo zakasnio na putu.

Da li će dalje kod tebe postojati sumnja ako ti dođe poruka od tvorca u kojoj te obavještava o pokrivaču, i da će ti doći pokrivač? Da li će u tvom srcu ostati sumnja?

Rekao je Uzvišeni Allah :

"Bogatstvo i sinovi su ukras u životu na ovom svijetu, a dobra djela, koja vječno ostaju, bit će od Gospodara tvoga bolje nagrađena i ono u što se čovjek može pouzdati." (18:46)

A rekao je Uzvišeni i slijedeće:

"... vječno će u onom što im budu duše željele uživati." (21:102)

6. Čuvanje djela da bi se razmotrila

Napokon je utvrđeno da je bilo koji glas, djelo ili kretnja zabilježen u registru svemira i zapisan u Knjizi opstanka. Ništa nije izgubljeno i nije moguće da bilo šta od toga nestane. Napravljena je nova sprava za snimanje koja je omogućila istraživačima da snime događaje, sahat vremena nakon njihovog događanja, što je došlo u tumačenju riječi Uzvišenog Allaha:

"Kada se Zemlja najžešćim potresom svojim potrese i kada Zemlja izbaci terete svoje, i čovjek uzvikne: 'Šta joj je?!' - toga Dana će ona vijesti svoje kazivati jer će joj Gospodar tvoj narediti. Toga Dana ljudi će se odvojeno pojaviti da im se pokažu njihova djela; onaj ko bude uradio koliko trun dobra - vidjet će ga, a onaj ko bude uradio koliko trun zla - vidjet će ga." (99:1-8)

Prenosi se od Ebu-Hurejrea: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., učio je: 'Toga Dana će ona vijesti svoje kazivati', pa je rekao: 'Da li znate koje su njene vijesti?' Rekli su: 'Allah i Njegov Poslanik, s.a.v.s., najbolje znaju.' Rekao je: 'Njene vijesti su njena svjedočenja o svakom robu i ummetu o onome šta je radio, i kada će reći: 'Radio je ovo i ovo.' Rekao je: 'Ovo su njene vijesti.'"¹⁹⁰

Ako su istraživači, u ovom vremenu, otkrili da je svako djelo sačuvano i zabilježeno u Knjizi opstanka, zašto se, onda, bilježe djela? Zar umovi ne nalaze bolji odgovor od toga da kažu da se djela bilježe da bi se ponovo prikazala, ali mi ne vidimo njihovo ponavljanje na dunjaluku! Stoga, neminovno je da će to prikazivanje biti nakon ovog života, kao što Knjiga o tome govori, kao što su i poslanici govoriili.

Istina o dunjalučkom životu

Čovjek je namjesnik

Ako čovjek razmisli o svom položaju na Zemlji, uvidjet će da je on stvorenje koje je nadvladalo druga stvorenja. Pronaći će da on nije stvorio ništa od ovih stvorenja kojima upravlja onako kako želi. Naprotiv, svojim razmišljanjem pronaći će da njegove mogućnosti, kojim se služi, nisu njegovo djelo stvaranja. Tako, oko kojim gleda, ruka kojom radi, stopalo kojim se kreće, uho kojim uči i sluša, razum kojim

razmišlja, različiti organi koji vode računa o njegovom životu, pa i on sam, sve to nije djelo njegovog stvaranja. Čovjek ne posjeduje samog sebe, niti bilo koje stvaranje kojim se koristi i koje je potčinio u sebi. Kako, onda čovjek može upravljati nečim što ne posjeduje?!

Nećemo naći odgovor na ovo pitanje, osim da je Stvoritelj čovjeka i ovih stvorenja Allah, dž.š., Koji je izabrao čovjeka da obavlja funkciju namjesnika, te mu potčinio stvorenja i dao mu sposobnosti kojima može upravljati drugima.

Mudrost postavljanja namjesnika

Mudrost postavljanja namjesnika jeste u tome da namjesnik radi ono što želi onaj koji vlada. Tako se mudrost čovjekovog postojanja na Zemlji i mudrost njegovog postavljanja za namjesnika, očituje u tome da čovjek radi ono što želi njegov Stvoritelj Koji ga je stvorio na Zemlji i Koji ga je postavio za namjesnika. A čovjekova pokornost njegovom Gospodaru očituje se ibadetom.

Allah, dž.š., rekao je:

"Džinove i ljude stvorio sam samo zato da Mi se klanjaju, Ja ne tražim od njih opskrbu niti želim da Me hrane, opskrbu daje jedino Allah, Moćni i Jaki!" (51:56-58)

Ispit pokornosti

Ako je mudrost čovjekovog stvaranja ibadet Allahu, onda ovaj dunjalučki život nije ništa drugo do ispit pokornosti. Allahova mudrost zahtijeva da dunjaluk bude kuća ispita pokornosti, a ahiret kuća nagrade, da smrt bude prelazak iz kuće djelovanja u kuću nagrade.

Allah, dž.š., rekao je:

"Uzvišen je Onaj u Čijoj je ruci vlast - On sve može! - Onaj Koji je dao smrt i život da bi iskušao koji od vas će bolje postupiti; - On je Silni, Onaj koji prašta." (67:1,2)

Rekao je Uzvišeni:

"Sve što je na Zemlji Mi smo kao ukras njoj stvorili da iskušamo ljude ko će se od njih ljepše vladati, a Mi ćemo nju i golom ledinom učiniti." (18:7,8)

Uzvišeni je rekao:

"Misle li ljudi da će biti ostavljeni na miru ako kažu: 'Mi vjerujemo!', i da u iskušenje neće biti dovedeni? A Mi smo u iskušenje dovodili one prije njih, da bi Allah sigurno ukazao na one koji govore istinu i na one koji lažu." (29:2,3)

Allahovo znanje jeste znanje o događajima. Allah, dž.š., sve zna i želi da položimo račun za djela koja smo uistinu učinili, a čiji svjedoci su naš sluh i vid, meleki i ova Zemlja koja nas nosi, i niko za to nema ispriku.

Ispit s nedaćama

Stoga, neophodan je ispit namjesnika kako bi izašlo na vidjelo ko je pokoran a ko nepokoran. Prvi je ispit iskušenje nedaćama, nesrećama, strahom, glađu i drugim raznim vrstama zla. Ako je čovjekov iman jak, on će se strpiti kod nedaća i učinit će to u ime Allaha pokušavajući odagnati zlo i nepravdu od sebe, a to će učiniti ne pribjegavajući nasilju, niti će dozvoliti ono što je haram, kao što neće zabraniti ono što je halal. Time će izaći na vidjelo iskrenost njegovog imana. Ako je dvoličnjak, neće podnositi nedaće niti će saburiti i to činiti u ime Allaha, vidjet ćeš ga nezadovoljnog i ljutog zbog Allahovog određenja, kako pokušava da se riješi onoga šta ga je zadesilo, pa makar to bilo čineći i nasilje. Tako će doći do izražaja njegova dvoličnost i nevjerovanje.

Allah, dž.š., rekao je:

"Mi ćemo vas dovoditi u iskušenje malo sa strahom i gladovanjem, i time što ćete gubiti imanja i živote, i ljetine. A ti obraduj izdržljive." (2:155)

Rekao je Uzvišeni Allah:

"... Mi vas stavljamo na kušnju i u zlu i u dobru..." (21:35)

Iskušenje dobrim

Allah, dž.š., rekao je:

"I on je, zato što voli bogatstvo - radiša." (100:8)

Iskušenje dobrim jače je od iskušenja nedaćama, a iskrenost čovjekovog imana dolazi do izražaja jedino kada stanja ljudi osciliraju između dobra i zla.

Allah, dž.š., rekao je:

"... A u ovim danima Mi dajemo pobjedu sad jednima, a sad drugima..." (3:140)

Iskušenje je dobrim da Allah podari Svome robu ono što želi od blagodati, kako bi vidio da li će se on udaljiti od svoga Stvoritelja zbog blagodati? Da li će zaboraviti svoga Gospodara i predati se blagodatima, okrećući svu svoju pažnju prema njima, a ne prema svome Gospodaru. Preći će svaku mjeru na Zemlji i neće se moći strpiti u obavljanju ibadeta prema Allahu, dž.š., niti će ove blagodati trošiti na Allahovom putu. Stoga je ovo osciliranje ljudskih stanja između dobra i zla, zapravo, istinski pokus iskrenosti imana.

Allah, dž.š., rekao je:

"A da se pravog puta drže, Mi bismo ih vodom obilnom pojili, da bismo ih time na kušnju stavili ..." (72:16,17)

Čovjek se cijelog svog života na Zemlji, nalazi u fitneluku i na ispitu, sve dok ne umre i ne preseli se u kuću nagrade. Ispit dobrim je, doista, najteži ispit.

Rekao je Uzvišeni:

"Uistinu, čovjek se postane objesan čim se neovisnim osjeti." (96:6,7)

Jakog vjernika ne potresaju teški ispiti, kao što ga ne učini objesnim ispit dobrim.

Podsjećanje onoga ko je zaboravio, možda se povrati

Ako ljudi počnu zaboravljati ono što im je došlo od njihovog Gospodara i počnu činiti nasilje, Allah, dž.š., poslat će im nereda i nedaće, kako bi ih podsjetio na njihovog Gospodara i upozorio ih na njihovu zabludu, možda će se povratiti Allahu, dž.š.

Rekao je Uzvišeni:

"Zbog onoga šta ljudi rade, pojavio se metež i na kopnu i na moru, da im On da da iskuse kaznu zbog onoga što rade, ne bi li se popravili." (30:41)

Iznenadna kazna nakon otvaranja svih kapija

S obzirom da se zaboravi ono što je dobro od Allaha, dž.š., i s obzirom da se poveća nevjerovanje, kazna Allaha, dž.š., bit će kazna da zalutalim otvori kapije svega i da ih iznenada kazni, a da oni to i ne osjete.

Rekao je Allah, dž.š.:

"I kada bi zaboravili ono čime su opominjani, Mi bismo im kapije svega otvorili; a kad bi se onome što im je dato obradovali, iznenada bismo ih kaznili i oni bi odjednom svaku nadu izgubili." (6:44)

Smrt je preseljenje u kuću nagrade

I dođe smrt. Završava se ljudski život, generacija nakon generacije. Smrt nije ništa drugo do izlazak iz kuće rada i ulazak u kuću nagrade.

Allah, dž.š., rekao je:

"Vi ćete sigurno biti iskušani u imecima vašim, i životima vašim, i slušat ćete, doista, mnoge uvrede od onih kojima je data Knjiga prije vas, a i od mnogobožaca. I ako budete izdržali i Allaha se bojali, pa - tako trebaju postupiti oni koji su jakom voljom obdareni." (3:186)

Tako, mi na dunjaluk ulazimo goli, ništa ne posjedujući. Nakon toga posjeduemo, dajemo, Allah, dž.š., nas postavlja za namjesnike i daje nam vlast do časa određenog. Ograničen je period za ispit pokornosti i nepokornosti. Nakon toga dolazi smrt i Allah, dž.š., vraća stvari koje je dao na čuvanje, pa izlazimo sa dunjaluka kao što smo ušli na njega. Sve to nakon što je očita razlika između dobrog i lošeg čovjeka, nakon što je očito ko je pokoran a ko nije, ko je vjernik a ko nevjernik i munafik, kako bi svako pronašao nagradu ili kaznu za svoja djela i pobrao plodove onoga što je posijao.

Allah, dž.š., rekao je:

"A doći ćete Nam pojedinačno, onakvi kakve smo vas prvi put stvorili, napustivši dobra koja smo vam bili darovali ..." (6:94)

Zaključak

* Onaj Ko je stvorio ljude i doveo ih na ovaj svijet, objasnio im je istinu o njima preko poslanika koje je potpomogao mu'džizama. Objasnio im je da ih nije uzalud stvorio i da nema nijednog dijela, ćelije ili vene u čovjeku, a da nije mudrošću stvoren. Stoga, nema sumnje da je čovjek u potpunosti stvoren s mudrošću i da nije uzalud stvoren. Mudrost je u njegovom postavljanju za namjesnika na Zemlji kako bi čovjek obožavao svoga Gospodara, radio ono što mu je naredio, a klonio se onoga što mu je zabranio. Ko bude pokoran svome Gospodaru, zaslužuje nagradu, a ko se uzoholi i ne bude pokoran, zaslužuje kaznu. Dunjaluk nije kuća nagrade, nego je to drugi svijet. Budući da je rođenje put do ovog svijeta, Allah, dž.š., je smrt učinio putem do drugog svijeta kako bi bio kažnjen ili nagrađen za djela koja je počinio. Sva su djela sačuvana, a skoro je utvrđeno da se ne može desiti nijedan zvuk, nijedno djelo, nijedan pokret, a da nije to zapisano u registru postojanja i zabilježeno u Knjizi postojanja.

Allah, dž.š., rekao je:

"Toga Dana će ona vijesti svoje kazivati jer će joj Gospodar tvoj narediti. Toga Dana ljudi će se odvojeno pojaviti da im se pokažu njihova djela." (99:4-6)

Allah, dž.š., Svojom pravednošću i milošću, dao je čovjeku dovoljno vremena na ovom svijetu.

Ako je mudrost čovjekovog stvaranja u ibadetu, onda ovaj život nije ništa drugo do ispit. Allah, dž.š., stavlja na kušnju Svoje robove nedaćama kako bi time izašla na vidjelo iskrenost imana. Tako, bolestan čovjek saburi i to podnosi zbog vjere u Allaha.

On ih stavlja na kušnju i dobrim, i taj ispit teži je od ispita nedaćama. Ali vjernika ne potresa ispit nedaćama, kao što ga ne učini objesnim ispit dobrim.

* Dolazi smrt, a to je izlazak iz kuće djelovanja i ulazak u kuću nagrade. Kako smo na ovaj svijet došli pojedinačno bez ičega, tako ćemo otići iz njega.

Allah, dž.š., rekao je:

"A doći ćete nam pojedinačno, onakvi kakve smo vas prvi put stvorili, napustivši dobra koja smo vam bili darovali ..." (6:94)

"Veličanstven je Gospodar tvoj, Dostojanstveni, i daleko od onoga kako ga predstavljaju oni! I mir poslanicima i hvaljen neka je Allah, Gospodar svjetova!" (37:180-182)

TREĆE POGLAVLJE

VJERA I NJEN ZNAČAJ

Šta je vjera?

Vjera je pravac i uputa.⁹¹

Allah, dž.š., rekao je:

"On je poslao Poslanika Svoga s uputstvom i pravom vjerom da bi je uzdigao iznad svih vjera, makar ne bilo po volji mnogobošcima." (9:33)

Allah, dž.š., rekao je:

"Reci: 'Ovo je moj put, ja pozivam k Allahu, imajući jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi' ..." (12:108)

Iz ova dva ajeta, a i drugih, razumije se da Kur'an, pod riječju "ed-din", podrazumijeva metod i način ljudskog misaonog i znanstvenog života.

Da li je vjera neophodna čovječanstvu?

Bilo kojem djelu razumnog čovjeka treba prethoditi mišljenje i određena misao, uvjerenje koje određuje cilj njegova djelovanja, koje zamišlja plan djelovanja, prije nego počne bilo šta raditi. Da čovjek želi raditi nešto bez prethodnog razmišljanja ili uvjerenja, koje određuje cilj djelovanja i način njegovog činjenja, počinitelj bi spadao u skupinu luđaka ili pijanica koji remete svojim djelima, te im djela bivaju beskorisna i bez cilja, a time gube sve ono što su uložili u njih. Sve smo ovo naveli ne uzimajući u obzir je li to mišljenje ili prethodno uvjerenje o određenom djelu, ispravno ili neispravno. Važno je znati da uvjerenje, ili mišljenje, ili namjera, prethode djelu, određuju njegov cilj i način njegova provođenja. Kretanje svemira, Sunca, Mjeseca, noći, dana, vjetra, oblaka, kiše, rast bilja, kretanje životinja, sve ovo se odvija uzvišenom i skladno uređenom metodom, u koju stvorenja nemaju nikakva upliva. Instinktivno određenom metodom usmjerava se kretanje životinja.

A Allah, dž.š., odredio je čovjekovo kretanje njegovim uvjerenjem, mišljenjem i namjerom. Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: "Djela se, doista, cijene prema namjerama. Svakom čovjeku pripada samo ono šta namjerava ..."¹⁵²

S obzirom da su čovjekova djela mnogobrojna i mnogostrana na svim poljima, čovjek ima neograničenu potrebu za općim idejnim planom (uvjerenjem) koji će objedinjavati sva njegova djela, koji će ih urediti i načiniti međusobno jednakim i pouzdanim, slijevajući ih u jednu tačku, srećući se kod jednog cilja, a to je sveopći cilj čovjekovog postojanja u ovom životu. On bez općeg metoda i općeg načina određuje kretanje čovjeka, uređuje njegovo nastojanje, i njegova djela nisu uzaludna. Njegovi postupci i djela sukobljavaju se i nestaje svaki njegov trud. To znači da je "din" (vjera) - metoda i način - neizostavan i neophodan čovjeku.

Univerzalna vjera

Prava vjera - pravac i uputa - koja podmiruje sve potrebe čovječanstva, treba zadovoljavati nekoliko uvjeta:

Prvo: da njen Autor i Tvorac poznaje mudrost čovjekovog stvaranja na ovoj Zemlji, da ova vjera određuje: opći cilj čovjekovog života na Zemlji, da određuje čovjekovu ulogu, njegovo mjesto i položaj u ovom svemiru.

Bez određivanja općeg cilja čovjekovog življenja, mijenjaju se svi sporedni ciljevi u svim oblastima ljudskog života. Onaj ko je uredio ove različite strane, povezo ih, učvrstio jedne s drugim, a sve to bez ikakvog cilja, u tom slučaju ljudski život postaje poput života vlade razdvojenih ministarstava koje ništa ne povezuje, ili pak poput auta rastavljenih dijelova: svaki dio radi za sebe, što nije dovoljno, te je beskorisno bez poznavanja općeg cilja ljudskog života. Čovjek živi zbunjen, smeten, izgubljen, umotan u mračne tmine, radi teškom mukom, trudi se, a da i ne zna zašto?

Drugo: da njegov Autor i Tvorac zna i poznaje sve malo i veliko, vezano za različite oblasti čovjekovog života, kako bi mogao uspostaviti savršenu vjeru u svim oblastima ljudskog duhovnog, misaonog, moralnog, političkog, ekonomskog, ratnog, zakonodavnog, porodičnog i individualnog života. To je zbog toga što je ljudski život rezultat procesa koji se odvija između ovih različitih oblasti, razdijeljenih u ljudskoj egzistenciji. Ljudski život čvrsto povezuje dijelove svih ovih oblasti, spajajući svaku oblast jednu s drugom, tako da se ta veza ne može raskinuti niti razdijeliti. Svaka ova strana utječe jedna na drugu i ostavlja traga na njoj. Sve ove

strane povezuje jedna krv, u sve njegove sudove prodire jedan život, a to je ljudski život, a povezanost je ljudskog života kao povezanost različitih dijelova tijela.

Ako bismo odvojili jednu ovu stranu, ili je, pak, zaboravili, to bi bilo odvajanje jednog dijela ljudske egzistencije ili njeno zanemarivanje i izobličavanje ljudskog života.

Ako uzmemo u obzir vjeru koja uređuje samo ekonomski život (zato što takva vjera gleda na čovjeka kao gladan stomak), time bismo negirali sve druge strane ljudskog života, izobličili bi ljudsku prirodu. Tako bismo bili poput onih koji pokušavaju da želudac opstane u čovjeku na uštrb svih drugih različitih tjelesnih organa. Neminovno bi bilo da dođe dan kada bismo došli u sukob sa svojom ljudskom prirodom, kojoj ne odgovara ovako amputirana vjera. Svaki politički, socijalni, moralni, misaoni, duševni i zakonodavni život ostavlja veoma važan trag na drugima. Isto tako on ostavlja traga u vezi sa socijalnim, individualnim i društvenim aspektom.

Treće: da vjera bude čvrsta, da obuhvaća liječenjem ljudsko ponašanje, da je ne mijenjaju svakodnevni događaji, da bude elastična i odgovarajuća svemu onome što može da se desi u ljudskom životu. Ljudi ne pribjegavaju mijenjaju vjere svakodnevno ili svake godine, a ni vjera ne može imati karakteristiku elastičnosti i čvrstine ako ne posjeduje slijedeće dvije stvari:

1. da njene osnove i propisi budu vezani za ljudsku prirodu i čvrstu ljudsku konstituciju, koja se ne mijenja niti zamjenjuje. Mudrost nosa Adema, a.s., još je uvijek istovjetna svrsi tvoga nosa - i to je istovjetna svrha nosa bilo kojeg ljudskog bića, u bilo kojem vremenu i na bilo kojem mjestu. Tako je i sa bilo kojim drugim dijelom tvoga tijela "**... Allahova stvaralačka moć po kojoj je ljude načinilo - i ne treba se mijenjati Allahovo stvaranje ...**" (30:30)

Čovjek u Indiji, Kini, Evropi ili Americi, istovjetan je čovjeku u arapskim zemljama, po svom tjelesnom ustrojstvu i po svom prirodnom stvaranju. To je isti čovjek koji je živio u vrijeme faraona, u vrijeme Poslanika, s.a.v.s., i u današnje vrijeme. Ako su vjerski propisi vezani za reformu čovjekova stvaranja i čovjekovu konstituciju - koja se nije mijenjala i ne mijenja se - onda ova vjera ima svojstvo čvrstine s obzirom na tu konstituciju koja je ostala postojana;

2. da se formuliraju opći - sveobuhvatni propisi u stvarima čije se forme razlikuju i čiji se oblici mijenjaju, kako bi to bilo odgovarajuće i prilagodljivo svakoj formi ljudskog organizma i koji se mijenjaju zavisno od vremena i mjesta.

Četvrto: da Autor i Tvorac ove vjere u potpunosti poznaje ono što se nalazi unutar ljudskih duša, nešto što pokreće život, što stavlja u nedoumicu učenjake i filozofe, pa su se u vezi s tim razišli. Svi se slažu da je teško razumjeti stanja duše, a Onaj Koji je uspostavio ovu vjeru za čovjeka, On na Sebe stavlja obavezu da precizno poznaje sve ono što utječe na čovjekovu dušu, bilo da se radi o faktorima uspostavljanja reda i mira, ili o neredima.

Peto: da ova vjera ima poticaje koji će čovjeka dovoditi u vezu sa njenim izvršavanjem, koji će ga povezivati sa strahom od suprotstavljanja vjeri. Ako vjera nema značaja, onda se ne može ni primjenjivati.

Nesposobnost čovjeka da uspostavi univerzalnu vjeru

Ako razmislimo o prethodnim, neophodnim i obaveznim uvjetima za opstojnost univerzalne vjere - koja uređuje ljudski život, koja čovječanstvo upućuje na puteve njihovog raznovrsnog, povezanog i zamršenog života, koji su neophodni čovječanstvu - uvidjet ćemo da čovjek nije u mogućnosti da proizvede vjeru za samog sebe, zbog slijedećih uzroka:

1. Sveopći cilj radi kojeg je čovjek i stvoren - kojim se povezuju sve grane ljudskog života, iz kojih se crpi opstojnost života i njegov značaj - kao i sveopći cilj stvaranja ljudskih generacija, koji čovjek ne može poznavati, niti može samostalno spoznati, sve to ne može znati niko drugi osim čovjekovog Stvoritelja. Stoga, svaka zemaljska vjera (ona koja je djelo čovjeka) ne može imati sveopći cilj, ili ima neku grešku, na osnovu koje ljudski život postaje razdijeljen i rastavljen. Svaki taj dio ima određeno polje rada, kao što su rastavljeni i razbacani dijelovi auta koji pojedinačno rade bez bilo kakve harmonije, ili značaja, ili opće koristi.

2. Čovjekovo znanje o samom sebi nepotpuno je i svakodnevno se povećava. Ne postoji nijedna osoba niti skupina ljudi koji tvrde da poznaju šta se nalazi u ljudskim dušama, koji tvrde da poznaju najsitnije dijelove njenog ustrojstva, zakonitosti njenog mnogostrukog i raznovrsnog kretanja. Ne postoji niko ko poznaje međusobnu povezanost svih ogranaka ljudskog života, ko poznaje vrijednost svakog dijela, kao i njegovu važnost i koji mu posao odgovara, jer sve to dovodi do spoznaje najtananijih tajni čovjekovog stvaranja. Do toga još nisu doprle ljudske znanosti. Predvodnici svih ovih znanosti kažu: "Spoznali smo neke stvari, a neke nismo. Svakim se danom naše saznanje povećava." Psiholozi, sociolozi, političari, ekonomisti i drugi, razilaze se i kontradiktorni su oko ovih zapetljanih tema. Do kad

će ljudi čekati da saznaju sve ono što je vezano za njihov duševni život? Kad će biti u mogućnosti da uspostave "univerzalnu vjeru" kojoj stremlje njihov život? Kad bi ljudi znali lakši i kraći put do toga, uskratili bi sebi napore koji ih vode u zabludu i pogrešku, kao i nepotpune rezultate njihovog znanja ili neznanja. Kad bismo se okrenuli svome Stvoritelju Koji zna svaku njihovu stvar, sve malo i veliko u njihovom stvaranju, kako bi bili upućeni na pravi put?

3. Čovječanstvo ne poznaje svoju prirodu. Ljudi ne znaju kako će se sutra ponašati kada se stanje promijeni, kada se pojave novi faktori na svim poljima ljudskog života. Čovjek ne može uspostaviti čvrstu, postojanu, potpunu i elastičnu vjeru, koja odgovara savremenim životnim okolnostima. Sve što čovjek može, jeste da postavi neke nepotpune teorije, da pozove ljude da ih isprobaju u jednom određenom vremenu sve dok se ne pojave greške vezane za te teorije. Tada će doći do ispravke te greške, kako bi se ušlo u nove eksperimente i nove greške. Ovako pokoljenja žive pod eksperimentom, kao da su pokusne životinje. Na taj način dolazi se do zaključaka. Nijedan eksperiment nije bez grešaka, a pokoljenja su ta koja podnose te greške i ona su žrtva nepotpunosti ljudskog saznanja.

"... I reci: 'Samo Allah upućuje na pravi put!'..." (10:35)

Ako su ljudi nesposobni da uspostave univerzalnu vjeru, ko je, onda, taj ko je uspostavio ovu neophodnu vjeru?

Bez sumnje, jedino Stvoritelj ljudskog potomstva poznaje istinu ove stvari. Sveopći je cilj ljudskog života volja koja je svojstvena Stvoritelju i mudrost Njegovog sveznanja, koje ne može niko poznavati, osim onaj koga On podučio. Mudrost bilo kojeg proizvoda poznaje se na osnovu uputstva njegovog proizvođača.

Allah, dž.š., rekao je:

"A kako i ne bi znao Onaj Koji stvara, Onaj Koji sve potanko zna, Koji je o svemu obaviješten." (67:14)

Rekao je, Allah, dž.š.:

"... On zna šta je bilo prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna - drugi znaju samo onoliko koliko On želi. ..." (2:255)

Uzvišeni je Allah rekao:

"... Samo On stvara i upravlja! ..." (7:54)

Samo Allah, dž.š., poznaje pojedinosti čovjekovog stvaranja i sve ono što je za to vezano.

Rekao je Uzvišeni:

"... On dobro zna sve o vama, otkad vas je stvorio od zemlje i otkad ste bili zameci u utrobama majki vaših ..." (53:32)

Kur'an, a.š., ismijava one koji se prave da znaju, govoreći:

"... Reci: 'Znate li bolje vi ili Allah?' ..." (2:140)

A Allah, dž.š., kaže:

"Pa šta te onda navodi da poričeš ovaj svijet - zar Allah nije sudija najpravedniji?!" (95:7,8)

Stoga, naš Gospodar najbolje zna što nam koristi, a što šteti, što nas usrećuje, a što unesrećuje. Ispravno je, onda, da Stvoritelj bude Taj Koji će izgraditi vjeru, zacrtati granice načina i metoda po kojima čovjek treba ići. Svi ljudi prihvaćaju ovu istinu - istinu upute i usmjerenja svakog onoga ko nešto napravi. Tako ljudi bivaju prevareni i predaju se svakoj uputi koja dolazi od proizvođača, tj. sprave. Proizvođaču aparata obraćaju se svi prilikom bilo kojeg nedostatka ili kvara na aparatu koji je napravio.

Kako, onda, čovječanstvo ne zna ili zaboravlja da jedino Stvoritelj ima mogućnost upute stvorenja na pravi put?!

Zatim, zar Stvoritelj nije vladar svega onoga čime se koristimo i čime se služimo? Kako mi, onda, imamo pravo da upravljamo nečim što nije u našoj vlasti, bez dozvole njenog vladara? Vladar nebesa i Zemlje je Onaj Kome su potčinjena sva stvorenja na nebesima i na Zemlji, koja su Mu se predala, a najpreciznija djelovanja naših tijela su potčinjena Njegovoj volji. Nema sumnje da je On najpreči da se slijedi i da Mu se bude pokorno.

"Zar pored Allahove, žele drugu vjeru, a Njemu se, htjeli ili ne htjeli, pokoravaju i oni na nebesima i oni na Zemlji, i Njemu će se vratiti!" (3:83)

"Reci: 'Zar vi da obavještavate Allaha o vjerovanju svome kad Allah zna sve što je na nebesima i na Zemlji! Allah sve zna.'" (49:16)

Vjera i fitret

Nijedan proizvođač neće proizvesti svoj proizvod, a da prethodno ne odredi mudrost i svrhu tog proizvoda, funkciju svakog dijela u njemu, način njegovog djelovanja, način kretanja ovih dijelova, te se dođe do proizvoda shodno programu i planu po kojem se radilo. Ako osoba želi promjenu programa, neophodna je promjena i proizvoda i njegovog ustrojstva, zato što je prvi proizvod bio shodan prvom programu, u suprotnom će doći do nedostatka i kvara na proizvodu.

"... Zar pored Allaha postoji drugi bog?..."(27:60)

Allah, dž.š., stvorio je čovjeka po volji koju je odredio, po programu po kojem se kreće i po kojem radi. To je vjera shodno kojoj je stvoren čovjek. Stanje čovjeka se ne može stabilizirati sve dok se ne bude kretalo po vjerskim propisima i po njenoj uputi, jer je to vjera stvaranja i prirode. Ko bude želio promijeniti vjeru, ili je zamijeniti, neće moći pobjeći od promjene Allahovog stvaranja kako bi nastalo novo stvaranje shodno novoj zamjeni. Harold Laski, jedan engleski mislilac, u svojoj je knjizi rekao: "Na nama je da stvorimo čovjeka, ako želimo da mu odredimo zakon." Istinu je rekao Allah, dž.š., koji kaže:

"Ti upravi lice svoje prema pravoj vjeri. Allahovom stvaranju, po kojem je ljude načinio - i ne treba se mijenjati Allahovo stvaranje, jer to je univerzalna vjera, ali većina ljudi to ne zna." (30:30)

Islam je vjera fitreta

Iz ovoga što smo dosad naveli možemo spoznati da ne postoji put do spoznaje istinske vjere bez Allahove Objave. Da li je došla ta Objava?

Odgovor na to zna svaki čovjek. Većina stanovnika Zemlje slijedili su nekog od poslanika koji je dolazio s Allahovom vjerom, bez obzira na iskrivljavanja i zamjene koje su se desile u ovim vjerama.

Mi smo sljedbenici Muhammeda, s.a.v.s., i kažemo čovječanstvu: "Doista je vaša vjera ona koja poboljšava vaš život, koja vas usrećuje na dunjaluku i na ahiretu. To je vjera koju je ljudima donio posljednji vjerovjesnik i pečat poslanika - Muhammed, s.a.v.s., - i ona je kod nas sačuvana od bilo kakvog iskrivljavanja. Jasni dokazi o istinitosti poslanstva i vjerovjesništva Muhammeda, s.a.v.s., poslanstva i vjerovjesništva, ne nestaju njegovom smrću, nego ostaju očiti do dana današnjeg, onome ko želi da bude upućen.

Naša vjera islam jeste vjera fitreta koja sadržava sveopći cilj u ovom životu, a to je da čovjek bude namjesnik.

"A kada Gospodar tvoj reče melekima: 'Ja ću na Zemlji namjesnika postaviti!' ..." (2:30)

Cilj u ovom životu jeste i da živi na Zemlji, da je izgrađuje i da na njoj upravlja onako kako je to Allah propisao. Čovjek u ovom periodu namjesništva podliježe ispitu kojim se istražuje njegova pokornost prema Gospodaru kao i njegova

nepokornost. Da li će biti namjesnik na Zemlji shodno Uputi koja mu dolazi od njegovog Stvoritelja?

“Mi rekosmo: ‘Silazite iz njega svi! Od Mene će vam uputstvo dolaziti, i oni koji uputstvo Moje budu slijedili - ničega se neće bojati i ni za čim neće tugovati. A oni koji ne budu vjerovali i Knjige Naše budu poricali - bit će stanovnici Džehennema; u njemu će vječno ostati.’” (2:38,39)

“Sve što je na Zemlji Mi smo kao ukras njoj stvorili da iskušamo ljude ko će se od njih ljepše vladati.” (18:7)

Ovaj je svijet prolazna kuća, djelovanje i prethodnica rezultata koji će ih pratiti na drugom svijetu. Ahiret je kuća nagrade i kazne za ono što ljudi budu predstavili od svojih djela na prvom svijetu. Ovaj princip obuhvaća sve ostale principe, tako da su čovjekova težnja i njegov život povezani jednim ciljem, a to je: Allahu ibadet činiti, radeći dobra djela na dunjaluku, kako bi se spasio od kazne i kako bi sutra uspio u drugom životu.

Naša vjera obuhvaća sve oblasti ljudskog života, čak podučava svoje sljedbenike kako će ući u zahod⁹³. Naša vjera je mnogostrana i vezana je za ljudsku prirodu po kojoj je čovjek stvoren shodno njenim propisima, jer je vjera od Allaha, Stvoritelja. Vjera sadržava propise koji se ne mijenjaju bez obzira na vrijeme ili mjesto. Ona detaljno izlaže propise obredoslovlja koji se ne mijenjaju promjenom vremena ni mjesta. Dovoljno nam je da je naš islamski zakon uspostavljen u različitim civilizacijama, različitim zemljama vremenima tokom stotine godina. Nije se našao nijedan problem za koji nije pronađeno i rješenje u našem Božanskom, postojanom i mnogostranom zakonu. Ovo je svjedočanstvo pravnika i orijentalista, na njihovom Međunarodnom simpoziju o komparativnom zakonodavstvu, održanom u Parizu 1952. god., koji su u svom, konsenzusom donesenom proglašenju, bez obzira na različitost njihovih zemalja, nacionalnosti i vjera, rekli: “... Učesnici Simpozija ostvarili su korist posredstvom istraživanja koja su predočena u toku ‘Sedmice islamskog fikha’ i na osnovu rasprava koje su se vodile oko ovih istraživanja. Jasno je potvrđeno da se islamsko pravo zasniva na principima sigurne vrijednosti u čiju korist nema sumnje, da različitost principa u ovom ogromnom zakonodavnom aparatu sadrži bogatstvo pravnih mišljenja i skupinu izuzetnih umjetničkih osnova koje pruža ovaj fikh, kako bi odgovorio fantastičnom

elastičnošću na sve potrebe savremenog života. Članovi Simpozija oglasili su svoju želju da se nastavi ‘Sedmica islamskog fikha’ kako bi nastavljali njegovo djelovanje godinu iza godine ...”

Našu islamsku vjeru zacrtala je ruka Milostivog, Sveznajućeg, Onoga Koji je obaviješten o onome šta se nalazi u unutrašnjosti duša i o detaljima stvaranja. Vjera - **“Laž joj je strana, bilo s koje strane...” (41:42)**

Naša islamska vjera pobuđuje u srcima svojih sljedbenika najjači poticaj na djelovanje, a to je: zasluga Allahovog zadovoljstva i ulazak u Džennet, pored onoga što posjeduje bilo koja druga vjera, a isto je u vezi sa vladajućom vlasti, kao što posjeduje najjaču zapreku za suprotstavljanje vjeri islamu, a to je: Allahova srdžba i kazna džehenemska, pored osude vladajuće vlasti i muslimanskog društva.

Ovim uzvišenim specifičnostima naše vjere islama očito je da je vjera islam univerzalna vjera, vjera fitreta i vjera uzvišenog ljudskog življenja. Koliko su ljudi bili sretni u ovoj vjeri tokom mnogih vijekova, a koliko su ljudi propatili bez nje. Muslimani su bili najnapredniji, najveličanstveniji i najsretniji narod, zavisno od toga koliko su se pridržavali svoje vjere.

Ako se učvrsti vjerovanje u Allaha, Gospodara vjere, olakšava se i predanost vjeri. Ako se učvrsti vjerovanje u Allahovog Poslanika, s.a.v.s., olakšava se slijeđenje onoga što je došlo s njime bez ikakvog predomišljanja i nedoumice, jer je on sačuvan od grijeha i dostavlja od Onoga Koji ne griješi, od Allaha, dž.š. Saznanje o Allahovom jedinstvu nije poput saznanja koje potvrđuje vjerovanje u Allaha i Njegovog Poslanika, s.a.v.s.

Zaključak

* Vjera je pravac i uputa ljudskog, misaonog i znanstvenog života.

* Svakom ljudskom djelu treba prethoditi mišljenje ili uvjerenje koje određuje njegov cilj i način djelovanja. Mnogobrojna povezana djela trebaju imati metod koji ih spaja i povezuje njihove dijelove, kako se ne bi sukobljavala ljudska djela, kako ne bi jedna djela potiskivala druga i kako ne bi propao ljudski trud. Ljudskom je životu neophodna vjera koja bi određivala misaoni i znanstveni put. Bez vjere žive samo ludaci ili pijanice koji ne znaju šta rade.

* Univerzalna vjera jeste vjera:

1. koja obznanjuje čovjekovo istinsko mjesto i ulogu na Zemlji, kao i mudrost njegovog stvaranja. Ona povezuje dijelove života sa sveopćim ciljem ljudskog života;

2. koja je sveobuhvatna i koja potječe od Onoga Koji poznaje detalje čovjekovog života, Koji uspostavlja potpuno i povezano ustrojstvo, povezujući strane života jedne s drugim, onako kako to zaslužuje bez prekomjernosti ili zapuštanja;

3. koja je čvrsta i vezana za reformu postojane ljudske prirode. Nju ne potresaju hitni svakodnevni događaji;

4. koja dolazi od Onoga Koji u potpunosti poznaje istinu o ljudskom stvaranju, o tajnama ljudskih duša;

5. koja ima snagu koju koristi u životnim događajima.

* Čovječanstvo nije sposobno da uspostavi pravu vjeru, jer niko ne zna mudrost svoga stvaranja, osim njihovog Stvoritelja, jer je njihovo znanje o dušama nepotpuno i svakodnevno se povećava. Zbog svog nepoznavanja istine o sebi samima, nisu u mogućnosti da uspostave postojanu, prirodnu vjeru, te su pribjegli provođenju eksperimenata čije se greške neprestano i svakodnevno pokazuju.

* Stvoritelj je jedini Gospodar univerzalne vjere, jer On jedino zna ono što je stvorio, On najbolje poznaje ono što će popraviti ljudski život, a šta će unijeti nered u njega. On nas je stvorio shodno onome što je želio da nam bude vjera.

* Allah, dž.š., poslao je iskrene poslanike s univerzalnom vjerom i potpomogao ih mu'džizama. Većina stanovnika Zemlje sljedbenici su ovih iskrenih poslanika. Bez obzira na to šta je zadesilo prethodne vjere, kao što su zamjene i iskrivljavanje, mi se vezujemo za Allahovu vjeru koju nam je donio Pečat poslanika i vjerovjesnika, koju je Allah sačuvao od bilo kakvog iskrivljavanja ili mijenjanja.

* Vjera islam jeste vjera istine koja je ljudskom potomstvu došla od Njegovog istinskog Stvoritelja.

IZLAZ IZ ŠKRIPCA SAVREMENE CIVILIZACIJE

Savremena civilizacija napredovala je na materijalnom planu, a nazadovala u humanističkom.

Ona je jedinstvena u pogledu činjenica materijalnih znanosti u svim dijelovima svijeta. Različita je i raznovrsna u pogledu činjenica humanističkih znanosti u svakoj državi, univerzitetu, institutu, osim u islamskim vjerskim školama.

Dok istraživač postavlja svoje aparate za istraživanje kako bi saznao istine koje se dešavaju u zvjezdanim galaksijama, u dubinama Zemlje i unutar dijelova atoma, nalazimo da su njegov sin i kći zbunjeni. Nijedno od njih ne poznaje svoju prirodu i ne zna da li da se ponaša kao muško ili kao žensko?!

Istok priznaje Zapadu da je napredovao u materijalnim znanostima, kao što to Zapad priznaje Istoku. Ali svako od njih omalovažava drugoga u humanističkim znanostima i smatra da griješi.

Budući da je čovjek postigao korisnu vezu s materijom i spoznao zakonitosti ophođenja s njom na najveličanstveniji način, nalazimo da je njegova veza s bratom, čovjekom - veza borbe i konflikta.

Čovječanstvo je nepredovalo na materijalnom planu i zapalo u tjesnac na humanističkom planu, iz kojeg nema izlaza, osim prihvaćanjem principa islama.

Civilizacijski škripac

1. Razilaženje u mišljenju

Čovjekovo mišljenje zasniva se na pet činilaca:

- a) čovjekovo znanje: ako se razlikuje znanje, razlikuje se i mišljenje;
- b) čovjekovo razumijevanje: neki ljudi razumijevaju dubinski, drugi površno, a treći dalekosežno itd... ;
- c) čovjekovo ponašanje: Mišljenje plemenitog razlikuje se od mišljenja škrtog;

- d) čovjekovo iskustvo: Ako se iskustvo povećava, mijenja se mišljenje;
 e) čovjekov interes: Čovjekov interes ima velikog utjecaja na mišljenje. Tako se Amerikanac bori za Ameriku, jer su njegovi interesi vezani za ovu državu. Rus će isto učiniti, itd.

Mišljenje

Ako želimo ujediniti mišljenja ljudi, na nama je da ujedinimo i činitelje koji utječu na stvaranje mišljenja kod čovjeka, kako bismo ih učinili jednim znanjem, jednim razumijevanjem, jednim ponašanjem, jednim iskustvom i jednim interesom, a sve ovo je nemoguće. Nemoguće je da se čovječanstvo složi u mišljenju, sve dok ne priznaju da je čovjekov Stvoritelj Onaj Koji ima sveobuhvatno znanje, da obuhvaća sve što je vidljivo i što je nevidljivo. On ima savršena svojstva i najuzvišeniji primjer, prisutan je u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. On nema nikakve koristi u tome da odvoji jedne od drugih, jer su svi njegovi robovi.

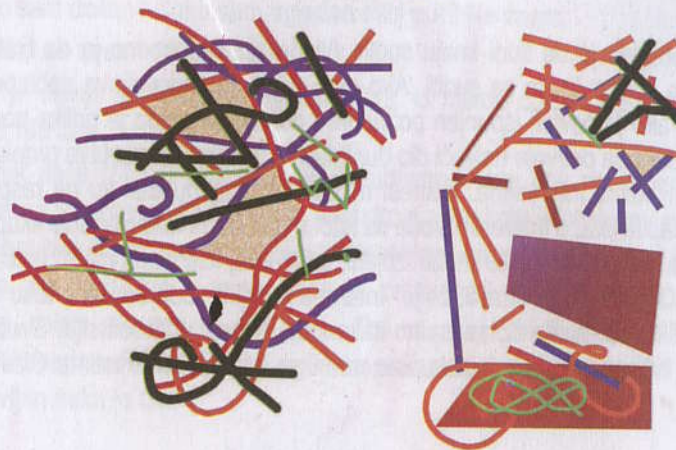
Nema izlaza iz ovog tjesnaca, osim spoznajom Istinitog Allaha Koji posjeduje ova svojstva po kojima je On vlasnik istine u koju ljudi vjeruju.

Sve dok ljudi ne spoznaju svog Gospodara, neće izaći iz tjesnaca razilaženja.

“Međutim, oni će se uvijek u vjerovanju razilaziti, osim onih kojima se Gospodar tvoj smiluje...” (11:118,119)

Onog dana kada Stvoritelj uputi ljude, ujedinit će se mišljenja ljudi oko njihovih problema, od Dalekog istoka u Kini do dijelova Francuske na zapadu.

Različita mišljenja

Borba

Javlja se borba zbog toga što je Allah, dž.š., stvorio u svakom čovjeku ogromnu pohlepu, tako da Zemlja nije dovoljna da bi se zadovoljila pohlepa samo jednog čovjeka, a šta je onda s pet milijardi ljudi koji stvaraju gužvu na ovoj maloj Zemlji? Ako čovjek želi zadovoljiti svoju pohlepu i ostvariti svoje želje, ne može pobjeći od borbe, a to i jeste stanje čovjeka. Borba između blokova, borba unutar blokova, borba među zemljama, borba unutar zemalja, borba između partija, borba unutar partija, borba između ogranaka partija, skupina i društava, borba unutar tih ogranka, sve dok borba ne završi u jednoj kući, među pojedincima. Nema izlaza iz tjesnaca borbe osim uništenjem požuda koje izviru iz čovjekove prirode i konstitucije, ili stvaranjem drugih zemalja koje odgovaraju ljudskim požudama.

Nemoguće je promijeniti ili zamijeniti čovjekovu prirodu, kao što je nemoguće da zadovoljimo pohlepu i strasti ljudi. Stoga je neminovna borba za malo uživanja, a nagrada za to će pripasti snažnome ili lukavome.

Izlaz iz ovog tjesnaca jedino je u usmjeravanju ljudske iskonske prirode, kako bi bila ispravna zajedno sa činjenicama njenog načina na koji je stvorena (konstitucije) i činjenicama postojanja oko nje. Sve to je moguće ako čovjek prihvati istinu koju je Allah, dž.š., objasnio, a to je da je ovaj svijet kuća prolaza do ahireta, koji je vječna kuća u kojoj se ostvaruju sve potrebe čovjeka, bilo da se radi o vječnosti ili o željama, ali pod uvjetom da se ponaša na ovom svijetu na taj način da se njegovo ponašanje zasniva na potpomaganju, milosti, ljubavi, nježnosti i sl.

3. Nasilje

Neophodno je da ljudi imaju sudije (vladare). Neophodno je da ljudi imaju i zakon po kojem će im se suditi. Ako ovaj svijet ne zadovoljava pohlepu jednog čovjeka, ako je čovjek ispunjen požudom i pohlepom, onda je prilika postavljena pred vladare da prisvoje najveći dio dunjalučkih užitaka, da postave propise koji će koristiti njihovim interesima. Interesi naroda na Zapadu dati su na raspolaganje skupini kapitalista, a interesi naroda na Istoku dati su na raspolaganje skupini čelnika partija. Tu se nasilje ne može izbjeći, jer je onaj koji vlada među ljudima jedan od njih. On ima svoje strasti, želi interese o kojim vodi računa u toku vladanja. Izlaz iz škripca nasilja dolazi samo zakonodavstvom od Stvoritelja, Sveznajućeg, Mudrog, Koji ne odvaja jednu skupinu od druge, koji ne teži strastima. Slavljen neka je On.

4. Izgubljenost

Onaj ko ne poznaje mudrost svoga stvaranja, on je samom sebi beznačajniji od isječaka papira i bjedniji od svojih papuča, jer papir ima svrhu, isječak papira ima svrhu, a on ne zna svrhu svoga stvaranja i postojanja. Čovjek je pokušavao da spozna mudrost svoga Stvaranja, ali je završio taj pokušaj neuspjehom. Jedan pjesnik je rekao:

"Došao sam ne znam otkuda? Ali sam došao.

Ugledao sam put pred sobom, pa sam išao.

Solidarnost

Borba

lći ću tim putem, htio ja to li ne.

Kako sam došao? Kako sam ugledao svoj put? Ne znam.

A zašto ne znam? Ne znam."

Ovo je stanje savremenog čovječanstva. U njemu čovjek ne zna zašto je stvoren? Niti zna zašto ne zna?

Čovjek neće izaći iz tjesnaca ove izgubljenosti sve dok ne spozna svoga Gospodara i Stvoritelja. Jedino On zna mudrost zbog koje je stvoren čovjek. Ako se mudrost bilo kojeg aparata gubi u unutrašnjosti njegovog aparata, i saznaje se samo ako on poduči o tome, onda je, onima koji ne znaju mudrost svoga stvaranja, doista, nepoznata ova istina. Oni ne znaju da je mudrost stvaranja čovjeka skrivena u Stvoritelja i ne može se poznavati, osim ako nas On poduči o njoj. Slavljen neka je On.

5. Moralni i društveni pad

Opao je moral kod ljudi i žena. Čak mnogi ljudi smatraju da je ova karakteristika neminovna u savremenoj civilizaciji i nemoguće je od nje odstupiti. Porodice su razrušene zbog povećanja bluda i bračnog nevjerstva. Čovjek je napustio svoga komšiju jer strahuje pred njim pokazati svoj imetak, te godinama komšija živi pored komšije a da ne zna njegovo ime.

Uzrok moralnog pada snaga je strasti koju ne može zaustaviti ništa drugo do iman. Bez imana ljudi pod pritiskom svojih strasti izbjegavaju svaki zakon. Tako zakon ne daje svoje potpune plodove i ljudi brzo otkrivaju da su zakoni postali okovi protiv strasti i devijacija u koje zapadaju? Oni tada brzo mijenjaju te zakone i nedosljednosti (devijacije) čine legalnim? Ovako zbog svojih strasti padaju iz ponora u ponor, sve dok se ne dozvoli blud i homoseksualizam, sve dok muškarci ne počnu oponašati žene, a žene muškarce. Sve tako će propadati dok ne iscrpe svoje snage i dok ne unište svoju ljudsku prirodu. Raspadom morala dolazi do bluda, a blud dovodi do raspada porodice. Društvo se raspada i slaba djeca upropaštavaju se raspadom porodice, kao što se i roditelji upropaštavaju u starosti iz istog razloga. Izlaz iz ovoga je jedino u iman u koji zaustavlja strasti šerijatskim zakonom koji ide uporedo sa strastima, koji ne dozvoljava upadanje u provaliju.

6. Nemir i tjeskoba

Bilo kuda da odeš, vidjet ćeš tjeskobu, teškoću i bijedu, kao znakove savremene civilizacije. Vidjet ćeš samoubistva, odavanje opojnim sredstvima (alkohol, droga), kako bi se zaboravio nemir i tjeskoba. Vidjet ćeš pokrete hipija i onih koji odbijaju da se suoče sa stvarnošću, a sve to vodi činjenici da u dubini čovjekove duše ne postoji razumijevanje niti vjerovanje, čime bi se čovjek smirio. Pa, on ne zna ko ga je stvorio? Ne zna ko je njegov istinski Vladao i ko je vladar svega onoga čime upravlja u ovom univerzumu? On ne zna koje je njegovo stanište u koje može preći iznenada, u svakom trenu? On ne zna da li je Gospodar ovog svemira zadovoljan njegovim djelom ili nije? S druge strane, njegova situacija s porodicom, komšijama, društvom u kojem živi, podložna je trzavicama, te on zbog toga ne može naći slast u unutarnjem smiraju.

Vjernik je zadovoljan svim stanjima koja su mu propisana. On zna da je njegov Gospodar Mudar, da je Njegovo suđenje istina, kao što zna kakva je veza između njega i njegovog Gospodara i između njega i Allahovih robova. On je smiren i živi u sreći i zadovoljstvu.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Vrati se Gospodaru svome zadovoljna, a i On tobom zadovoljan, pa uđi među robove Moje, i uđi u Džennet Moj!" (89:28-30)

7. Nepotpunost ljudskog zakonodavstva

Čovjek ne zna mudrost svoga stvaranja, pa kako može samom sebi određivati zakon, kada ne poznaje činjenice te mudrosti.

Čovjek ne vlada samim sobom, niti bilo čime od čega ima ikakve koristi, kako onda, može izdavati propise nečemu čime ne vlada?

Čovjeka preplavljaju strasti, žudnje i pohlepa. Kako može donositi zakon neko ko je prepun strasti, požuda i pohlepe?

Zakonodavstvo biva u službi strasti vladajućeg sloja i u službi njihovih interesa te se dešava ono što se dešava. A narodi bivaju žrtvom tog zakonodavstva.

Kada se iskvari društvo u lošem smislu, oni potčine zakonodavstvo, zbog njihovog iskrivljavanja, te od iskrivljavanja naprave zakonski propis koji unesu u zakon.

Izlaz iz ovog iskrivljavanja, u vezi sa zakonodavstvom, nalazi se u prihvaćanju Šerijata od Stvoritelja Koji zna šta se nalazi u dušama. On vlada svime što se nalazi u univerzumu. On se odlikuje svojstvima potpunosti i uzvišenosti, slavljen neka je On. On nijednu skupinu bespravno ne odvaja u svom presuđivanju i ne čini iskrivljenje niti zločin.

I tako... Čovjek je obogatio Zemlju savremenom civilizacijom, ali je on i pokvario ljudskost, koju je bacio u tjesnac iz kojeg nema izlaza, osim pomoću islama.

Zaključak

* U savremenoj civilizaciji, čovjek je napredovao na materijalnom planu, ali je zaostao na humanističkom planu.

* Čovječanstvo je u savremenoj civilizaciji zapalo u nekoliko tjesnaca iz kojih nema izlaza, osim pomoću islama.

* Znanje, razumijevanje, ponašanje, iskustvo i interes, sve su to temelji na kojim se zasniva čovjekovo mišljenje, koje se ne može naći kod svih ljudi. Njihov izlaz iz iskrivljavanja je u prihvaćanju Upute od njihovog Gospodara, Koji sve zna, Koji zna sve što je vidljivo i što je nevidljivo. Odlikuje se najpotpunijim svojstvima, prisutan je u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. On nema nikakvog interesa u tome da razdvaja skupine jednu od druge.

* Dunjaluk nije dovoljan da bi zadovoljio pohlepu jedne osobe. Ko je od kafira učinio pohlepu svojim ciljem, ne može pobjeći od borbe. Musliman zna da je ovaj svijet prolaz do ahireta, pa je vezan za ahiret. On zna da će doći do Dženneta i njegovih blagodati, jedino ako bude saradivao sa svojom braćom, ako ih bude volio i ako bude nježan prema njima, kako bi njihova veza bila veza međusobnog potpomaganja i ljubavi, u zamjenu za borbu i mržnju.

* Izlaz iz čovjekovog nasilja jeste jedino u prihvaćanju Šerijata koji nije uz sudiju, a protiv optuženoga. Šerijat ne može promijeniti snažni niti bogati protiv slabog.

* Mudrost čovjekovog stvaranja ne zna niko drugi osim Allaha, i ne može se znati osim podučavanjem s Njegove strane. Dokle god čovjek ne spozna svoga Gospodara, neće izaći iz tjesnaca izgubljenosti. Čovjek će za sebe ostati beznačajan i bezvrijedan.

* Neće se zaustaviti moralni pad, niti postoji izlaz iz njegovog škripca, bez imana koji potpomaže Šerijat kako bi se promijenile duševne strasti i njene strastvene požude.

* Čovjek nema izlaza iz nemira, zablude i tjeskobe sve dok u svojoj dubini ne

nađe ispravno vjerovanje koje spoznaje preko svoga Stvoritelja, preko mudrosti svoga stvaranja, preko svoga staništa koje ga očekuje, djelom koji mu je propisan, kao i onim djelom koji mu je zabranjen.

* Ljudsko je zakonodavstvo nepotpuno, zbog nepoznavanja mudrosti čovjekovog stvaranja, zato što je on potčinjen i nema pravo da donosi zakone, zbog toga što je prepun strasti, pohlepe i požude koje su suprotne Njegovim propisima i Njegovom zakonodavstvu. Nema izlaza iz ovog škripca osim prihvaćanjem Stvoriteljevog zakonodavstva. Slavljen neka je On.

VJEČNO ŽIVI

Allahov život

Allah, dž.š., sve je stvorio. Allah je stvorio nebesa i Zemlju. Allah je stvorio i stvara sve što je živo. Nema sumnje, On je najpotpunija egzistencija. Ako su živa bića naprednija od neživih, nepokretnih bića, nema sumnje da je Stvoritelj ovih živih bića potpunijeg postojanja od njih.

On je, stoga, potpunijeg života od njih. Da nije živ, neko od Njegovih stvorenja bilo bi potpunijeg postojanja od Njega, a to je nemoguće.

Ako svakodnevno vidimo "Ruku Božanske moći" kako stvara milione stvorenja, polazeći od zvijezda, planeta, biljaka, životinja, čovjeka, noći i dana u veličanstvenom obliku, savršenog stvaranja, preciznog određenja, bez sumnje je Stvoritelj ovih stvorenja, koja se svakodnevno obnavljaju, Moćan, Sveznajući, Mudri, Onaj Koji ima neograničenu volju; onaj ko je mrtav, nema nikakve moći, znanja, mudrosti, niti volje.

Stoga, Allah je živ. Njegov život je najpotpuniji život. Prizor života koji posmatramo predstavlja slabi trag života Živog, Samoopstojećeg, Koji u mrtvo udahne život, pa se potrese i udahne u neživu tvar život, pa se ona pokrene.

"Allah čini da zrnje i košpice prokljaju. On iz neživa izvodi živo, a iz živa neživo, - to vam je, eto, Allah, pa kuda se onda odmećete?" (6:95)

Smrt se ne može desiti Stvoritelju, jer smrt znači prestanak uzroka za život i pojava uzroka smrti. Ako uzroci života dolaze od Allahovih stvorenja, onda je Allahov život prije postanka ovih uzroka. To jest, Allahov je život potpun, nije uvjetovan postojanjem određenih uzroka.

Što se tiče uzroka smrti, ili su ovi uzroci stari, vječni, a to znači da je to vječnost kao vječnost Stvoritelja. Ovo znači da ne postoji Stvoritelj - estagfirullah - zato što su uzroci Njegove smrti prisutni od praiskona, prije postojanja ovog svemira. Na taj način ne postoji ni ovaj svemir, jer je Onaj Koji će ga stvoriti mrtav od praiskona i

uzroci Njegove smrti prisutni su još od praiskona. Ovo je neispravan i apsurdan govor.

Ili su uzroci smrti iznova stvoreni, a i ovo je apsurdno, jer Uzvišeni Stvoritelj neće stvoriti samom Sebi uzroke smrti. Samoubistvo je svojstveno nesposobnim i slabim, koji ne mogu pronaći izlaz niti mogu pronaći pravi put. Stvoritelj je Snažan i Uzvišen, kada nešto želi, samo kaže: **"Budi"**, i ono biva.

Iz onoga što prethodi, znamo da je Allah, Živi i Potpuni. Njegov život ne zaustavlja se na uzrocima života, kao što je Njegov život potpun i ne prijete mu uzroci smrti. Allah je Živi, Vječni. On je Taj Koji ne umire. Ovako prosuđuju umovi, ovako su nas iskreni poslanici obavijestili i o tome Knjiga govori:

"Ti se pouzdaj u Živog, Koji ne može umrijeti ..." (25:58)

"Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni! ..." (2:255)

"Pokorit će se ljudi Živome i Vječnom ..." (20:111)

Prvi

Allahovo postojanje se proteže na vječnost bez početka, gdje se ne može zamisliti nikakvo postojanje prije Njega. S obzirom da je svako postojanje On stvorio, onda On svemu tome i prethodi. Allah je Prvi. Koliko god tvoja mašta zamišlja opstojnost, znaj da je to Allahovo djelo stvaranja i da Allahova opstojnost tome prethodi. Pa, Allah je Prvi i prethodi svemu.

Najčudnije je da heretici negiraju riječi onih koji vjeruju u Allaha: "On je, doista, Prvi i prethodi svemu", u vrijeme u kojem materiju (supstancijalnu maglicu) opisuju na isti način, pa za nju kažu: "Ona je prva i nema početka." Isto tako kažu: "Ona nema Stvoritelja", u vrijeme kada su isprepleteni dokazi posmatranja koji govore o tome da je svemir stvorio Nebitak, da se to desilo nakon što ništa nije postojalo, da materija nije prva i bez početka, kao što tvrde, nego je Allah njen Stvoritelj i On je Prvi.

"Allaha hvall sve što je na nebesima i na Zemlji, i On je Silni i Mudri. Njegova je vlast na nebesima i na Zemlji; On život i smrt daje, i On sve može. On je Prvi i Posljednji, Vidljivi i Nevidljivi; i On zna sve!" (57:1-3)

Dokaz nastanka svemira

Prvo: Ako promislimo o svemiru, uvidjet ćemo da zvijezde predstavljaju izvor jake toplote. Uvidjet ćemo da su drugi dijelovi (svemira) hladni, kao što su planete i sl. Poznato je da toplota prelazi iz višeg stepena u niži stepen, a da je svemir praiskonski, toplota bi se izjednačila u svim dijelovima svemira.

Drugo: Postoje radioaktivne čestice u svemiru, gdje se uredno, u jednom vremenskom periodu, gube njeni dijelovi i prelaze u druge tvari koje nisu radioaktivne. Da je svemir praiskonski, ove radioaktivne čestice bi se u potpunosti pretvorile u tvar koja nije radioaktivna.

Treće: Ako posmatramo konstituciju magline, naći ćemo da je sastavljena od supstancijalnih atoma. Učenjaci su saznali da su ovi atomi konstituirani od nekoliko elemenata - elektrona, protona, neutrona itd.

Iz ovih konstrukcija umovi izvode zaključke da postoji početak stvaranja atoma u svemiru, da stvaranje atoma nije praiskonsko, ispred čega nema ništa, nego da je atom savremenog stvaranja. A to znamo na osnovu skupine različitih i promjenljivih tvari (elektrona - koji imaju negativni elektricitet, protona - koji imaju pozitivni elektricitet, neutrona, mezona itd.). To je isto, kao što znaš da je olovka, koja je u tvojoj ruci, stvorena i nije praiskonska, na osnovu posmatranja njene građe; na osnovu starosti metala i tijela slonove kosti procijenit ćeš da je ona smjesa metala i slonove kosti.

Umovi će nam, također, ukazati na to da postoji tren u kojem su se spojili elektroni sa protonima, a oni s drugim elementima, kako bi se stvorio atom. To je trenutak stvaranja supstancijalnog atoma u ovom svemiru, od kojeg se sastoji maglina.

Stoga, ova maglina nije praiskonska, stara, kao što to danas tvrde kafiri. Nemoj misliti da su, prije spajanja elektrona sa protonima i drugim elementima atoma, postojali elektroni i protoni koji su plovili u svemiru, kao i preostali elementi atoma, da bi se ujedinili u stvaranju magline. Nemoj misliti tako jer su elektroni stvoreni da bi se spajali sa protonima i drugim elementima neophodnim za stvaranje atoma. Proporcionalno pozitivnom elektricitetu protona, stvoreni su i preostali elementi atoma, kako bi se stvorio atom, shodno savršenom planu, preciznom uređenju i tačno određenoj predestinaciji. Mudrost koja se očituje iz stvaranja protona, elektrona, itd. jeste stvaranje atoma.

Stoga je supstancijalni atom stvoren i nije praiskonski.

Nema sumnje, postojanje ovih elemenata (elektrona, protona itd.) stvoreno je i ono nije praiskonsko i bez početka, kako to tvrde kafiri.

Treće: Ako razmišljaš o stanjima materije, uvidjet ćeš da je ona ograničena mnogim zakonitostima, i da prelazi iz propisa jednog zakona u propise drugog zakona. Tako, na primjer, atom vodonika ima određene zakonitosti i određene specifičnosti. Ako se sjedini s atomom kisika mijenjaju se zakonitosti i specifičnosti u nove zakonitosti i nove specifičnosti. Vodonik se s lakom zapaljivao a sada je, spajanjem s kisikom, postao voda koja gasi vatru i ne može gorjeti. Bio je lahak i penjao se u visoke sfere zraka, sada je postao težak i pada na zemlju. Ako bismo pomoću njega htjeli letjeti u raketi, velikom brzinom, težina bi se smanjila.⁹⁵ Ako bismo stigli u bestežinsko područje, nestalo bi i težine. Ako bismo ga zagrijali, njegova količina bi se povećala, a ako bismo ga ohladili, smanjila bi se njegova težina.

**Propisi
jednog
zakona**

**Propisi
drugog
zakona**

Stoga, materija je jedno, a zakoni su savim nešto drugo.

Uvidjet ćemo da su zakoni, koji su vezani za materiju, promjenljivi, što nas dovodi do toga da sve stvari, koje su promjenljive, imaju svoj početak i kraj. Nema sumnje da promjenljivi zakoni i zamjenjive specifičnosti imaju početak i kraj.

Stoga, neminovno je da specifičnosti i zakonitosti imaju početak koji određuje materiju.

Postojanje materije nije moguće bez specifičnosti i zakonitosti, jer je nemoguće da postoji materija bez težine, oblika, uređenja ili specifičnosti. Nema sumnje da

materija ima početak koji postoji otkako je započelo postojanje specifičnosti i zakonitosti koje koriste materiji. Prije tog početka nije postojala ni materija, niti zakonitosti, niti specifičnosti. Ovo nas upućuje na to da ovaj svemir ima početak, koji je nastao nakon što je Allah, dž.š., odredio uređenje i dimenzije svemira, nakon što je svemu podario njihove specifičnosti i nakon što je rekao materiji: "Budi u tim dimenzijama i sa tim specifičnostima i svojstvima", i bila je. Istinu je rekao Uzvišeni Allah govoreći:

"On je Stvoritelj nebesa i Zemlje, i kada nešto odluči, za to samo rekne: 'Budil' - i ono bude." (2:117)

Stoga, ovaj svemir nije praiskonski, bez početka. Do ovih zaključaka dolaze umovi koji posmatraju šta se dešava u svemiru. Doista je Prvi, Allah, Stvoritelj ovoga svemira.

Dr. Pol Klarens Apersold, profesor organske prirode, direktor Odsjeka za izotope i atomsku energiju u laboratorijama Ouk Ridža i član Udruženja za atomsko istraživanje, u svom radu pod nazivom "Prirodni dokazi Božijeg postojanja", rekao je slijedeće: "Jedino u šta možemo sasvim biti sigurni jeste da se čovjek i ova opstojnost oko njega ne mogu razvijati sami od sebe iz apsolutnog ništavila, nego oni moraju imati početak, a svaki početak mora imati i osnovu. Mi znamo da je ovo veličanstveno postavljeno uređenje, koje upravlja svemirom, potčinjeno zakonima koje nije čovjek stvorio, da čudotvornost života u sebi ima početak, kao što iza njega postoji usmjerenje i uputa koja je izvan čovjekovog domašaja. To je sveti početak, sveto usmjerenje i savršena Božanska odredba." Jedan drugi istaknuti učenjak, dr. Vilijem, specijalista za kopneni život, profesor prirodnih nauka na Univerzitetu Mičigen i stručnjak za biljnu genetiku, u svom radu pod nazivom "Sama materija nije dovoljna", rekao je slijedeće: "Astronomija, na primjer, ukazuje na to da ovaj svemir ima prastari početak, da svemir ide prema kraju. Ne trebamo vjerovati da je ovaj svemir praiskonski i bez početka, ili, pak, da je vječan i bez kraja. On postoji na osnovu promjena."

Posljednji

Allahovo postojanje proteže se u vječnost iza koje nije moguće zamisliti bilo kakvo postojanje. S obzirom da se svaka egzistencija završava Njegovim naredjenjem, On je i kraj svake opstojnosti. Koliko god tvoj um zamišlja opstojnost,

znaj da je Allahova opstojnost svršetak svake opstojnosti. Prethodno smo objasnili da je Allah Živi, Vječni, Onaj Koji ne umire. On je Posljednji nakon Kojeg nema ništa, niti On ima kraj. Uzvišeni je rekao:

"... Sve će, osim Njega, propasti! ..." (28:88)

Na ovo upućuju umovi, a iskreni poslanici su nas o tome obavijestili.

Zaključak

* Stvoritelj je savršeniji od svojih stvorenja. Njegov život je potpuniji od života svih živih bića.

* U stvorenjima vidimo tragove Allahove moći, znanja, mudrosti i Njegove volje. Iz toga spoznajemo da je Allah živ, jer mrtvac nema moći, znanja, mudrosti, niti volje. Životni prizori nisu ništa drugo do tragovi Njegovog života. Slavljem neka je On.

* Allahov se život ne oslanja na uzroke, jer je život prisutan prije postojanja uzroka. Da postoje uzroci smrti, onda, ili su ti uzroci praiskonski i tada ništa ne postoji, ili ih Stvoritelj stvara za samog Sebe, a to ne čini Veličanstveni, Mudri. Stoga, nema uzroka za Božanski život, niti ima uzroka za smrt. Allah je Živi, Vječni, Onaj Koji ne umire.

* Svaka opstojnost postoji mimo Božanske opstojnosti. Allah je Prvi, prije bilo čega. Koliko god zamišljaš prethodnu opstojnost, pa njen Stvoritelj joj prethodi.

* Kafiri raspravljaju, u ovo vrijeme u kojem supstancijalnu maglinu opisuju kao prvu i bez početka. Ovo nije tačno, jer stanja magline ne ukazuju na to:

a) da je svemir praiskonski, izjednačila bi se toplota u svim dijelovima i radioaktivne tvari *istrošile bi svoju radioaktivnost*;

b) atom od kojeg se tvori maglina sastoji se od različitih tijela. Spajanje različitih elemenata u atomu ukazuje na trenutak u kojem su se spojili ti elementi. Stoga, atom ima početak.

Budući da su elementi atoma stvoreni radi stvaranja atoma i budući da atom ima početak, onda, nema sumnje, da i ovi elementi imaju početak, što je suprotno onome što smatraju materijalisti;

c) zakoni koji upravljaju materijom i njenim osobnostima, mijenjaju se. A sve

ono što se mijenja ima početak i kraj. Stoga, osobnosti i zakonitosti materije imaju početak i kraj. Ne postoji materija koja nema zakonitosti ili osobnosti, stoga, nema materije bez početka i kraja. Zbog svega toga, materija nije praiskonska, kako to smatraju materijalisti;

* S obzirom da svakoj opstojnosti dođe kraj po odredbi njenog Stvoritelja, onda je Stvoritelj Posljednji od svih opstojnosti. Allahovom životu ne prijete uzroci smrti. On je Živi, Vječni i On ne umire.

* Na ovo ukazuju umovi, a iskreni poslanici obavijestili su nas o tome.

NEKA ALLAHOVA SVOJSTVA

Onaj Koji sve čuje i sve vidi

U svojstva kojima se Stvoritelj opisuje, ubrajaju se sluh i vid. Nemoguće je opisati Božansku Bit bez sluha i vida. Ovo je istina koju Kur'an spominje riječima Ibrahimu, as., kada je pozvao svoga oca da ostavi kipove, riječima:

"O oče moj, zašto se klanjaš onome koji niti čuje niti vidi, niti ti može od ikakve koristi biti?" (19:42)

Značenje je ovih riječi u tome da Bog Koji se obožava, mora imati sluh i vid. Kur'an je ovo značenje ponovio u mnogobrojnim ajetima. Od Aiše, r.a., prenosi se da je rekla: "Hvala Allahu Koji ima sveobuhvatni sluh. Desila se rasprava između Have i Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u kraju kuće, gdje su razgovarali, a ja nisam čula šta kaže, pa je Allah, dž.š., objavio:

"Allah je čuo riječi one koja se s tobom o mužu svome raspravljala i Allahu se jadala - a Allah čuje razgovor vaš međusobni, jer Allah, ustinu, sve čuje i sve vidi." (58:1)

Allah, dž.š., rekao je Musau i Harunu, a.s., kada su rekli:

"Gospodaru naš' - rekoše oni - 'bojimo se da nas odmah na muke ne stavi ili da svaku mjeru zla ne prekorači.' 'Ne bojte se!' - reče On - 'Ja sam s vama, Ja sve čujem i vidim'." (20:45,46)

Poznato je da je stepen Božanske opstojnosti najviši i najpotpuniji stepen opstojnosti, a svaki stepen opstojnosti opisuje se određenim brojem egzistencijalnih svojstava koja su neophodna tom stepenu. Intuicija opisuje Božansku, potpunu i najvišu opstojnost najpotpunijim i najvišim svojstvima. Razumljivo je da su sluh i vid dva važna svojstva kod stvorenja, a među stvorenjima su i ona koja imaju svojstva sluha i vida.

Da naš Gospodar nije Onaj Koji sve vidi i sve čuje, bilo bi među stvorenjima onih koji su potpuniji od Njega, a to je zabluda.

Zatim, On je Taj Koji poklanja sluh i vid stvorenjima i neshvatljivo je da Onaj Koji je izvor toga, u isto vrijeme nema ta svojstva kod Sebe. Doista je Allah Onaj Koji sve vidi i sve čuje i to spada u neophodnosti Njegove opstojnosti.

Osobina je sluha ono čime se otkrivaju stvari koje se mogu čuti.

Osobina je vida ono čime se otkrivaju stvari koje se mogu vidjeti.

Na nama je da vjerujemo da se do ovih otkrića nije došlo aparatima, niti čulima, niti vještinom, što je među nama poznato, jer je naš Gospodar sebe opisao:

"Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi." (42:11)

On je Istina, Onakav Kakav jeste i kako odgovara Njegovoj Biti.

U dokaze Allahovog opisivanja svojstvima sluha i vida spadaju: On čuje molbe molitelja i odgovara mu kako želi. Koliko je ljudi bilo svjedokom spuštanja kiše, nakon što su ljudi izašli tražeći oprost od Allaha, kajući se i ponizno moleći svoga Gospodara da im spusti kišu nakon duge suše. Ko može spustiti kišu nakon dove, osim Onoga Koji sve čuje?

Ko ga vodi do određenog mjesta osim Onaj Koji sve vidi?

Svako ko čini dovu Allahu ponizno, iskreno i s imanom moleći Allaha, zateći će odgovor koji svjedoči da je njegov Gospodar Onaj Koji sve čuje, sve vidi i Onaj Koji uslišava dove.

Rekao je Uzvišeni:

"Onaj Koji se nevoljniku, kad mu se obrati, odaziva, i Koji zlo otklanja, i Koji vas na Zemlji namjesnicima postavlja. - Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako nikako vi pouku da primite!" (27:62)

Sveznanje

Allah sve zna i Njegovom znanju ne prethodi neznanje, niti On zaboravlja. Nemoguće je da bude suprotan onome šta se dešava. Njegovo znanje obuhvaća ono što je ranije bilo, ono što se sada dešava i ono šta će se desiti. Tako se izjednačava prošlost, sadašnjost i budućnost u Allahovom znanju.

Allahovo znanje obuhvaća vidljivo i nevidljivo, ono što je na nebesima i na Zemlji, što se nalazi na dunjaluku i na ahiretu.

Šta je ovaj svemir i šta je uređenje i savršenstvo u njemu, ako ne jasni dokaz potpunosti Allahovog sveznanja i Njegove mudrosti prema svim stvorenjima: sličnim i ogromnim, veličanstvenim i beznačajnim? Stvoritelj svega, Onaj Koji stvara sva stvorenja jeste, doista, Sveznajući, Onaj Koji zna njihove tajne i skrivene stvari. Ovo je jedan od očitih dokaza na koji ukazuje Kur'an u riječima:

"Govorili vi tiho ili glasno govorili, pa, On sigurno zna svačije misli! A kako i ne bi znao Onaj Koji stvara, Onaj Koji sve potanko zna, Koji je o svemu obaviješten." (67:13,14)

Čovjek nešto zna o svojoj sadašnjosti, zna jedan dio svoje prošlosti, a ono što se krije iza toga, za njega je nepoznato. Čovjek spominje iz svoje duge prošlosti samo jedan mali dio događaja i ne poznaje dalekosežno historiju svijeta u kojem živi. Jedino Allah prebrojava naša prošla djela iz sahata u sahat. On bilježi prolazna stanja svijeta, nesreću iza nesreće, događaj iza događaja. Faraon je rekao Musau, a.s., kao što to Kur'an pripovijeda:

"Upita on: 'A šta je sa narodima davnašnjim?' 'O njima zna sve Gospodar moj, u Knjizi je, Gospodaru mome nije ništa sakriveno i On ništa ne zaboravlja.'" (20:51,52)

Allah zna pojedinosti ovoga svemira i njegove misterije:

"U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna, i On Jedin i zna šta je na kopnu i šta je na moru, i nijedan list ne opadne, a da On za nj ne zna; i nema zrna u tminama zemlje niti ičeg svježeg, niti ičeg suhog, ničeg što nije u jasnoj Knjizi." (6:59)

Božansko sveznanje u potpunosti kontrolira ponašanje opstojnosti. On obuhvaća Svojim sveznanjem broj (sitnog) pijeska u zemaljskim pustinjama, On zna broj kapljica u ovozemaljskim morima, broj listova na drveću, broj plodova na granama, broj zrna u klasovima. On zna koliko kose ima na glavama cijelog čovječanstva i na njihovoj koži. To je, doista, sveobuhvatno znanje.

Allah, dž.š., neke umove prosvijetli jednostavnim činjenicama - prema stepenu njihovih mogućnosti - vezanim za spoznaju svemira ili im propusti mali dio skrivenih

nevidljivih stvari, po tačno utvrđenim propisima i uobičajenim principima. A ono do čega dođe čovječanstvo, to je utvrđeno i poznato. Dato im je sasvim malo, a Uzvišeni Allah, kako kaže u Svojoj Knjizi:

“Allah zna šta svaka žena nosi i koliko se materice stežu, a koliko šire; u Njega sve ima mjeru; On zna nevidljivi i vidljivi svijet, On je Veličanstveni i Uzvišeni; za Njega je jednak od vas onaj koji tiho govori i onaj koji to glasno čini, onaj koji se noću skriva i onaj koji po danu hodl.” (13:8-10)⁹⁶

Ako razmisliš o radu mišićne, ili nervne, ili krvne, ili koštane ćelije, uvidjet ćeš da ona obavlja svoj posao kao da u potpunosti zna što se dešava oko nje, šta joj se daje i šta se od nje uzima i daje preostalim dijelovima organizma, iako je ta ćelija zatvorena u jednom skučenom prostoru. Ako promisliš o aktivnosti tvoga tijela, uvidjet ćeš da se sve dešava kao da mu je poznato šta ga okružuje: svjetlost, zrak, gravitacija, voda, hrana itd. Ako promisliš o ovoj Zemlji na kojoj živiš, uvidjet ćeš da se ona kreće s tijelima Sunčevog sistema, kao da zna koja joj je uloga i veza s drugim nebeskim tijelima, što biva ravnotežom u kretanju. Mi znamo da Zemlja ne čuje, ne vidi, da je tvrda, da nema razuma, niti odredbe a ni znanja. Sve ovo postoji i svjedoči, govoreći umovima: “Doista, vaš Gospodar sve obuhvaća svojim znanjem.”

Ovo je suprotno onome što vjeruju neki devijanti koji smatraju da je Allah, dž.š., stvorio svijet, a zatim se popeo na nebesa, ne misleći više o njemu.

Stvoritelj je, šaljući Objavu Svome Poslaniku, s.a.v.s., Samog Sebe opisao govoreći:

“U šest vremenskih razdoblja On je nebesa i Zemlju stvorio, zatim se nad Aršom uzvisio; On zna šta u zemlju ulazi i šta iz nje izlazi i šta s neba silazi i šta se prema njemu diže, On je s vama gdje god bili, i sve što radite Allah vidi. Njegova je vlast na nebesima i na Zemlji, i Allahu sve će se vratiti! On uvodi noć u dan i dan u noć, On zna svačije misli.” (57:4-6)

Allahov govor

Govor je sredstvo za ukazivanje onoga što se nalazi u duši, bilo da se radi o saznanjima ili o savjetima, raznovrsnim željama, i upoznavanju drugih s time.

Nema sumnje da se Allah opisuje svojstvom govora. Navodi se da je govorio s Musaom, a.s. Kur'an govori o tome da je on (Kur'an) Allahov govor. Izvor govora koji se sluša, mora biti Njegova preokupacija i jedno od Njegovih svojstava, Uzvišen neka je On.

Allah, dž.š., zadužio je mnoštvo meleka da obavljaju stvari vezane za ova bića, kao što je oživljavanje i usmrćivanje diljem ovog prostranog svijeta. Drugima je zadužio druge obaveze, o kojim znamo sasvim malo. Ovo je stalno stavljanje u službu, pokoravajući se Allahovim naredbama o kojim govori: stvaranje, davanje blagodati, podizanje, spuštanje, suzbijanje, potvrđivanje, određenje, upravljanje... itd.

Bez sumnje, Allah zna sve šta je bilo, šta se sada dešava i šta će se desiti u beskonačnoj budućnosti.

Riječi koje ukazuju na ovo sveznanje, beskonačne su. Zar ne vidiš da bilo ko od nas kada se susreće sa svojim ograničenim djelima, ima potrebu za rječnikom. Šta onda misliš o Gospodaru svjetova, Stvoritelju ovih bića, Onome Ko im sudi, Onome Ko upravlja njihovim djelima, Onome Ko uređuje njihove poslove? Zar Njegov govor ne potječe iz obilja i savršenog vladanja gramatikom, o čemu Allah, dž.š., kaže:

“Reci: ‘Kad bi more bilo mastilo da se ispišu riječi Gospodara moga, more bi presahlo, ali ne i riječi Gospodara moga, pa i kad bismo se pomogli još jednim sličnim.’” (18:109)

Alah, dž.š., kaže:

“Da su sva stabla na Zemlji pisaljke, a da se u more, kad presahne, ulije još sedam mora, ne bi se ispisale Allahove riječi; Allah je, uistinu, silan i mudar.” (31:27)

Knjige koje je Allah, dž.š., objavio Svojim poslanicima jedan su vid Njegovog opisa svojstva govora. Allah, dž.š., razgovarao je s nekim Svojim vjerovjesnicima, kao što su Musa, a.s., i poslanik Muhammed, s.a.v.s., u noći M'iradža, kada mu je propisan namaz. A Allah, dž.š., razgovarat će s mnogo Svojih robova na Sudnjem danu.

Govor je jedno od svojstava Uzvišenog Allaha, mi ne znamo njegovu karakterističnost. Mi vjerujemo u to da to nije kao bilo koja karakterističnost govora stvorena, kojeg prave usne i jezik, koji pokreću pluća, grlo i čovjek. To je pitanje čovjeka, a ne opis Milostivoga, gdje:

"Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi." (42:11)

Opisivanje Allaha, dž.š., svojstvom govora je jedno od neophodnih svojstava za Njegovu potpunost i uzvišenost. Razgovara kada god i s kim god želi:

"Neke od tih poslanika odlikovali smo više nego druge. S nekima od njih je Allah govorio, a neke je za više stepeni izdigao ..." (2:253)

Zaključak

* Allah je Onaj Koji sve čuje i sve vidi, Koji je stvorenjima stvorio sluh i vid. On je Onaj Koji sve čuje i sve vidi, Koji čuje dove molitelja i odgovara onome kome hoće. Sluhom se otkriva ono što se može čuti, a vidom se otkriva ono što se može vidjeti. Allahov sluh i Njegov vid nisu kao ljudski sluh i vid, jer:

"Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi." (42:11)

* Allah je Sveznajući, Njegovom znanju ne prethodi neznanje, niti Mu je zabrav svojstven. Allahovo je znanje sveobuhvatno i sve okružuje. Kretanje svemira precizno je i savršeno, što svjedoči da je Stvoritelj ovog svemira Onaj Koji ga kontrolira i čije znanje je neograničeno.

* Govor je sredstvo za ukazivanje na ono što se nalazi u duši, bilo da se radi o saznanjima ili o savjetima, raznovrsnim željama i upoznavanju drugih s time.

* Allah, dž.š., razgovara s kim želi, bilo sa Svojim robovima, ili sa Svojim meleki-ma, ili s drugim stvorenjima koje Allah podučava. Njegov je govor neograničen.

* Razgovor je jedno od Allahovih svojstava, pa kada god želi, On i razgovara.

* Božanski govor nije kao ljudski govor. To je govor koji dolikuje Njegovoj uzvišenosti, savršenstvu, koji dolikuje Njegovoj uzvišenoj Biti.

ISLAM, IMAN I IHSAN

Islam

To je ime po kojem je poznata vjera s kojom je došao Muhammed, s.a.v.s. Ovaj naziv nije djelo Poslanika s.a.v.s., nego je od Allaha Koji kaže:

"... I zadovoljan sam da vam islam bude vjera ..." (5:3)

Filološko značenje riječi islam: Islam je termin kojim se označava pokornost, poslušnost, mir i sigurnost i čistota od vidljivih i nevidljivih poroka (grijeha).

Šerijatsko značenje riječi islam: Islam je termin kojim se označava Allahovo jedinstvo, poslušnost Njegovim naredbama, potčinjenost Njemu i iskrenost u ibadetima koji su došli od Allaha, dž.š.

Stvorenju, pred njegovim Stvoriteljem, logički ne predstoji ništa drugo do da Mu se preda. Vjera je način na koji se ostvaruje predanost roba svome Gospodaru. Tako je vjera nazvana islamom - predanošću - u svakom vremenu i na svakom mjestu. U današnje vrijeme sljedbenici Muhammeda, s.a.v.s., sebi su prisvojili ovaj termin, a Allah, dž.š., kaže:

"Allahu je prava vjera jedino - islam ..." (3:19)

U Sulejmanovom, a.s. pismu, upućenom kraljici od Sabe, kako to Kur'an kazuje, nalaze se riječi:

"Ne pravite se većim od mene i dođite kao muslimani!" (27:31)

Kada su faraonovi čarobnjaci prihvatili islam, i faraon im zaprijetio kaznom, rekli su:

"Ti nam zamjeraš samo to što smo u dokaze Gospodara našeg povjerovali kad su nam oni došli. Gospodaru naš, daj nam snage da izdržimo i učini da kao muslimani umremo!" (7:126)

Dova Jusufa, a.s., bila je slijedeća:

"... daj da umrem kao musliman i pridruži me onima koji su dobri."
(12:101)

Ovako su rekli Isaovi, a.s., učenici:

"... 'Mi' - rekoše učenici - 'mi ćemo biti pomagači Allahove vjere, mi u Allaha vjerujemo, a ti budi svjedok da smo mi muslimani'." (3:52)

Uočiti ćeš da se, sve što je u svemiru, potčinjava zakonitostima, predaje uređenju koje je uspostavio njihov Gospodar. Stoga, sve što je u svemiru, predano je svome Gospodaru, potčinjeno Njegovoj vladavini, pa čak i usta kafira i njegov jezik, jer ne može govoriti bez određenog zakona. Islam koji se od nas traži nije prisilni islam -predanost, kao što je slučaj s planetama i biljkama - prisilna potčinjenost i predanost odredbi Stvoritelja. Islam koji se od vas traži jeste potčinjenost na osnovu slobodne volje, na kojoj se gradi zadovoljstvo Stvoritelja.

Rekao je Veličanstveni:

"Zar pored Allahove, žele drugu vjeru, a Njemu se, htjeli ili ne htjeli, pokoravaju i oni na nebesima i oni na Zemlji, i Njemu će se vratiti!"
(3:83)

Čitaocē, ti ćeš primijetiti da su samo muslimani ostali pod zastavom istinite vjere i njenog pravog imena. Sadašnje vjere svoj naziv pripisuju plemenu, kao što su to učinili židovi, ili određenoj osobi, kao što su to učinili kršćani ili budisti.

Iman

U filološkom značenju: Iman je termin za vjerovanje, prihvaćanje. Jusufova braća rekla su svome ocu:

"... A ti nam nećeš vjerovati ..." (12:17), to jest, ti nam nećeš povjerovati.

U šerijatskom značenju: Iman je termin koji se nekad spominje za vjerovanje u Allaha, Njegove meleke, do kraja imanskih ruknova. Ovo je ako se spomene u kontekstu sa islamom, kao kao što je došlo u hadisu koji govori o Džibrilu, a.š. A nekad se pod riječju iman misli na cjelokupnu vjeru, a to je kada se spominje ta riječ pojedinačno, nevezano za spominjanje islama, kao što je:

"Allah je zaštitnik onih koji vjeruju ..." (2:257)

"... A Allah je zaštitnik vjernika." (3:68)

Ihsan

U filološkom značenju: Ihsan je termin koji označava savršenstvo djela i njegovu preciznost.

U šerijatskom značenju: Ihsan je termin koji označava vidljivo dobročinstvo činjenjem obredoslovlja i skriveno dobročinstvo iskrenom predanošću.

Skup prethodna tri stepena označava univerzalnu vjeru, koju je Allah, dž.š., poslao po Plemenitom Vjerovjesniku, s.a.v.s.

Hadis o Džibrilu

Prenosi se od Omera ibn el-Hattaba, r.a., da je rekao: "Jednog dana, dok smo sjedili sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., pomoli se jedan čovjek u izrazito bijeloj odjeći i izrazito crne kose. Na njemu se nije primjećivao trag putovanja, a niko ga od nas nije poznao. Sjeo je pred Poslanika, s.a.v.s., prislonivši koljena uz Poslanikova koljena, stavivši svoje ruke na Poslanikova stegna, a zatim upitao: 'Muhammede, obavijesti me o islamu'. Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče mu: 'Islam je da svjedočiš da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik, da klanjaš namaz, da daješ zekat, da postiš ramazan i da obaviš hadž ako ti to bude moguće.' 'Istinu si rekao' - reče. Mi smo se čudili, i pita i potvrđuje odgovor! Rekao je: 'Obavijesti me o imanu.' Rekao je: 'Iman je da vjeruješ u Allaha, Njegove meleke, Njegove knjige, Njegove poslanike, Sudnji dan i da vjeruješ u određenje dobra i zla.' Rekao je: 'Istinu si rekao.' 'Obavijesti me o ihsanu (dobročinstvu).' Odgovorio je: 'Ihsan je da obožavaš Allaha kao da Ga vidiš, jer ako ti njega ne vidiš, On tebe vidi.' Rekao je: 'Obavijesti me o Sudnjem danu.' Upitani o tome ništa više ne zna od onoga koji pita', odgovori Poslanik. Rekao je: 'Obavijesti me onda, o njegovim predznacima.' Odgovorio je: 'Da robinja rodi sebi gospodara (gospodaricu) i da vidiš gole i bosonoge čobane kako se natječu u što višoj gradnji.' Omer, r.a., rekao je: 'Čovjek je otišao, a ja sam ostao zbunjen.' Zatim mi je Poslanik rekao: 'Omere, da li znaš ko je onaj što pita?' Rekao sam: 'Allah i Njegov Poslanik znaju.' On mi reče: 'To je Džibril. Došao vam je da vas poduču vašoj vjeri.'¹⁰⁷

Pojašnjenje onoga što se nalazi u hadisu:

Brate čitaocu, dovoljni su ti stepeni koji se navode u ovom hadisu, zajedno s njihovim propisima.

Prvo: islam je prvi stepen. Poslanik, s.a.v.s., termin islam je ovdje upotrijebio za vidljiva djela i riječi - a to je šehadet, obavljanje namaza, davanje zekata, post ramazana i obavljanje hadža, za onoga ko je u mogućnosti. Termin islam upotrebljava se i pojedinačno, nevezano za spominjanje imana, i to da se pod tim misli na cjelokupnu vjeru, njene osnove i ogranke vezane za vjerovanje, obredoslovlje, međuljudske odnose, moral, kao što je u riječima Uzvišenog:

"Allahu je prava vjera jedino - islam ..." (3:19)

Drugo: iman - Poslanik, s.a.v.s., ovaj termin upotrijebio je kao vjerovanje u Allaha, Njegove meleke, Njegove knjige, Njegove poslanike, Sudnji dan i određenje dobra i zla. Termin iman upotrebljava se i pojedinačno, nevezano za islam, gdje se misli na cjelokupnu vjeru, kao što su riječi Uzvišenog:

"Pravi su vjernici samo oni čija se srca strahom ispune kad se Allah spomene, a kad im se riječi Njegove kazuju, vjerovanje im učvršćuju i samo se na Gospodara svoga oslanjaju, oni koji molitvu obavljaju, i dio od onoga što im Mi dajemo udjeljuju. Oni su, zbilja, pravi vjernici ..." (8:2-4)

Treće: Ihsan. Ovo je treći stepen. Poslanik, s.a.v.s., ovaj je termin upotrijebio za uljepšavanje vanjštine činjenjem ibadeta i unutrašnjosti potpunim ihlasom. Termin ihsan upotrebljava se pojedinačno, nevezano za spominjanje imana, i to da se pod tim misli na cjelokupnu vjeru, kao što su riječi Uzvišenog Allaha:

"Onaj ko se sasvim preda Allahu, a uz to čini dobra djela, uhvatio se za najčvršću vezu ..." (31:22)

Vjerovjesnik je jezgrovito protumačio ovaj hadis, vodeći računa o značenju, a to ne može niko osim onaj kome je Allah podario jezgrovit govor. Tako je Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ihsan je da obožavaš Allaha kao da Ga vidiš, jer ako ti Njega ne vidiš, On tebe vidi." Ovo je obavijest o tome da stepen ihsana ima dva postupanja, kao i muhsini (dobročinitelji).

Prvi stepen - a on je najviši: "Da obožavaš Allaha kao da Ga vidiš." To je stepen posmatranja, to jest, da srce bude osvjetljeno imanom i da oštroumnost prođe u spoznaju, tako da gajb - nevidljivo - postane kao java. Ko bude obožavao Allaha kako bi Mu se približio i primakao, kao da je kod Njega, kao da Ga vidi. To zahtijeva od njega strahopoštovanje, strah, uvažavanje i veličanje.

Drugi stepen: iskrena predanost. Da čovjek radi nastojeći da osjeća prisutnost Allahovog nadzora, posmatranja i blizine Njemu. Ako rob sve ovo nastoji da osjeća prisutnim u svom djelovanju, on je odan i predan Allahu, ne obazire se ni na koga drugog, niti svojim djelovanjem želi ikoga pored Njega.

Dobročinitelj je onaj ko obožava Allaha na osnovu poticaja iz svog ličnog uvjerenja da Allah zaslužuje da Mu se bude pokorno, da Mu se čini ibadet, da Mu se bude potčinjeno, bez obzira na nagradu ili kaznu. On je takav, taj ko čini dobročinstvo svojoj zemlji i vladi, ulažući sav svoj trud za njen opstanak ne vodeći računa o zaradi ili kažnjavanju. Vidjet ćeš ga pripravnog za sve ono što se njega tiče, a vezano je za njegovu vladu, te će uložiti sav svoj trud i nastojanja kako bi otklonio opasnost i nered, ne gledajući ni na šta drugo. To je dobročinitelj u svojoj državi i njegov primjer je kao primjer dobročinitelja u vjeri. Stoga i nalazimo Allahovu milost u blizini dobročinitelja.

Allah, dž.š., rekao je:

"Ne pravite nered na Zemlji, kad je na njoj red uspostavljen, a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost Allahova je doista blizu onih koji dobra djela čine." (7:56)

Dobročinitelji će pridobiti Allahovu ljubav.

Allah, dž.š., kaže:

"... I dobro činite; Allah, zaista, voli one koji dobra djela čine." (2:195)

Isto tako, Allah, dž.š., obavještava da je On sa dobročiniteljima i da je u njihovim redovima:

"One koji se budu zbog Nas borili, Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode, uputiti; a Allah je, zaista, na strani onih koji dobra djela čine!" (29:69)

Zaključak

1. Islam

To je naziv po kojem je poznata vjera s kojom je došao Muhammed, Allahov Poslanik, s.a.v.s. Ovaj termin filološki označava: pokornost i poslušnost, dobrobit

sigurnost i čistotu od vidljivih i nevidljivih poroka (grijeha).

U Šerijatu ovaj termin označava Allahovu jednoću, poslušnost Njegovim naredbama, potčinjenost Njemu. Tako je vjera nazvana islamom u svakom vremenu jer je to put kojim se ostvaruje predaja roba svome Gospodaru.

2. Iman

Filološki označava: vjerovanje, prihvaćanje. A u Šerijatu to je termin koji se nekad spominje za vjerovanje u Allaha, Njegove meleke, Njegove knjige, Njegove poslanike, Sudnji dan i određenje dobra i zla. Ovo je ako se spominje u kontekstu zajedno sa islamom. Nekat znači cjelokupnu vjeru, kada se spominje pojedinačno, nevezano za riječ islam.

3. Ihsan

Filološki označava: savršenstvo djela i njegovu preciznost. U Šerijatu označava: uljepšavanje vanjštine - ibadetoma i unutrašnjosti - iskrenom predanošću. Dobročinstvo je neophodno u svakom djelu.

Skup prethodna tri stepena označava univerzalnu vjeru, koju je Allah, dž.š., poslao po plemenitom Vjerovjesniku, s.a.v.s., što je očito iz hadisa o Džibrilu, a.s.

KUR'AN PREDNJAČI SAVREMENIM ZNANOSTIMA

Kur'an je knjiga upute

Kur'an nije objavljen da bi podučavao hemiji, ili građevini, ili medicini, ili poljoprivredi, ili drugim znanostima koje su vezane za život na Zemlji, koju je Allah, dž.š., povjerio čovjeku kao halifi na Zemlji, nakon što mu je podario mogućnost izučavanja i stjecanja spoznaja.

O ovim osnovama Allah, dž.š., govori:

"Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj, Koji poučava peru, Koji čovjeka poučava onome što ne zna." (96:3-5)

Stoga, Kur'an nije isključivo naučna knjiga vezana za ove znanosti. Na nama je da u njoj pronađemo sve znanstvene istine, iz svih oblasti prethodnih znanosti koje se u njoj nalaze. Ali, Kur'an je objavljen kao uputa ljudima u najvažnijim ljudskim životnim pitanjima. On ih upućuje, upoznaje s njihovim Gospodarom, zašto ih je stvorio, te im objašnjava njihovu ulogu na Zemlji. On ih upoznaje s tim gdje će čovjek završiti i šta ih očekuje nakon njihove smrti. Kur'an ih upućuje na najbolje metode na kojim će izgraditi svoje živote, svoje ponašanje, svoj moral i međuljudske odnose.

Allah, dž.š., rekao je:

"Ovaj Kur'an vodi jedinom ispravnom putu ..." (17:9)

A Uzvišeni je rekao i sljedeće:

"O vjernici, odazovite se Allahu i Poslaniku kad od vas zatraži da činite ono što će vam život osigurati ..." (7:24)

Kur'an ukazuje na istine vezane za stvaranje

Onaj Koji je stvorio čovjeka i podučio ga, Onaj Koji je objavio Kur'an i pojasnio ga, obavijestio je i obećao u Svojoj Knjizi da će ljudima, a posebno znanstvenicima, otkriti istinu o jasnim znakovima koji se nalaze u ovom Kur'anu, kako bi im to bio dokaz o istinitosti poslanstva Muhammedova, s.a.v.s.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Mi ćemo im pružiti dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude sasvim jasno da je Kur'an istina. A zar nije dovoljno to što je Gospodar tvoj o svemu obaviješten?" (41:53)

Rekao je Uzvišeni:

"Oni kojima je dato znanje, dobro znaju da je ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga istina i da vodi na put Slnoga i Hvaljenog." (34:6)

Uzvišeni je rekao:

"... Eto, tako MI podrobno izlažemo dokaze ljudima koji znaju." (7:32)

Obećanje se ispunjava

Obistinilo se Allahovo obećanje. Ono što se ispunilo u našem vijeku, vijeku svemirskih znanosti, jeste da koliko god su napredovala znanstvena otkrića na svim poljima, toliko su se pred ljudima otkrivali znakovi očitog stvaranja koji su povećavali ljudsko vjerovanje u njihovog Gospodara i njihovog Stvoritelja. Otkrivena su, također, neka od značenja, jer Kur'an nekad otvoreno govori, a nekad samo ukazuje na značenje. Tako je određeni ajet ostao, objašnjavajući ili tumačeći, bez svog pojašnjenja, zbog toga što prethodnici nisu poznavali istine o Allahovom stvaranju kao i o preciznostima na koje taj ajet upućuje. Ovo je jedna vrsta kur'anske nadnaravnosti (i'džaza), koja se javlja u vijeku astronomije, svjedočeći da je Kur'an Allahov govor koji objedinjuje istine, koje su čovječanstvu nepoznate tokom mnogobrojnih vijekova, a koje je Kur'an potvrdio u svojim ajetima prije četrnaest vijekova. To je svjedok da ovaj Kur'an nije napisao nepismeni čovjek niti bilo koje ljudsko pokoljenje koje još uvijek živi u velikom neznanju. On je djelo Onoga Koji je stvorio svemir, Onoga Koji Svojim znanjem sve obuhvaća. Istinu je rekao Allah, obraćajući se Svome Vjerovjesniku:

"A ti, dolista, primaš Kur'an od Mudroga i Sveznajućeg!" (27:6)

Jasni ajeti prethode znanostima u utvrđivanju postojanih istina

Primjer toga su kur'anske obavijesti o istinama o svemiru, a koje niko od ljudi nije znao. Došlo se do znanstvenog napretka otkrivajući istinitost onoga o čemu nas je Kur'an obavijestio. Primjeri su mnogobrojni, a neki od njih su slijedeći:

1. Otcjepljenje Zemlje

Učenjaci su praktično utvrdili da se Zemlja otcjepila od nebesa. Razilaženje među istraživačima koncentrirano je na određenje mjesta na kojem se odvojila od nebesa. Jedno od mišljenja je slijedeće: "Zemlja se odvojila od Sunca." Drugi kažu: "Odvojila se od zvijezde."

Ako je čovjeku teško da zamisli Zemlju dijelom nebesa, onda nomad najviše ima razloga da sumnja u ovaj govor. Allah, dž.š., ovu je istinu o svemiru prenio ljudima preko nepismenog čovjeka koji ne zna ni čitati ni pisati, još prije četrnaest vijekova, kada mu je objavljen Kur'an.

Allah, dž.š., rekao je:

"Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih MI iskomadali, i da MI od vode sve živo stvaramo? Zar nećete vjerovati?" (21:30)

2. Voda i život

Ajet sadržava i drugu istinu, a to je da je tečnost vode osnov za postojanje života. Na licu Zemlje, osim vode, ne postoji nijedna tekućina koja bi približno odgovarala životnim procesima. Neki istraživači utvrdili su da neke bakterije mogu živjeti bez zraka, ali apsolutno ne mogu živjeti bez vode. Ajet na to ukazuje prije nego je čovječanstvo išta znalo o tome.

S obzirom da su do ove dvije istine došli kafiri, preče je da ove riječi, kao što je u ajetu, budu upućene njima, možda budu vjerovali.

3. Između sadržine želuca i krvi

Nakon povremenog napredovanja nauke o anatomiji i poboljšanja mikroskopa, znanstvenici uspijevaju pratiti kretanje hrane u crijevima stoke. Istraživali su kako se stvara mlijeko, te su pronašli da kiseli enzimi pretvaraju hranu u kašastu smjesu koja se kreće kroz crijeva. Krvne dlačice (vlakna) apsorbiraju rastvorene hranjive tvari iz te smjese, nakon čega se hranjive tvari kreću kroz krv sve dok ne stignu u mliječne žlijezde. U mliječnim žlijezdama se mliječne tvari (od kojih se stvara mlijeko) apsorbiraju iz krvi, pa se stvara mlijeko koje je proizašlo prvo iz kašaste smjese u želucu, zatim iz krvi. Ovo je sadržaj o kojem govori ajet:

“Vi imate pouku u stoci: ‘Mi vam dajemo da iz utroba njenih mlijeko čisto pijete, koje nastaje od grizina i od krvi - ukusno onima koji ga piju.’” (16:66)

4. “Kao kad čini napor da na nebo uzleti”

Nakon što je čovjek uspio da poleti, da se popne na nebesa i da se uspne na više nivoa, spoznao je da sve što se više penje u visine, to se smanjuje kisik i zračni pritisak, što izaziva žestoku tegobu u prsima i poteškoću u disanju. To je ono o čemu Plemeniti Kur'an govori trinaest vijekova prije nego je čovjek uopće bio u mogućnosti da leti.

Allah, dž.š., rekao je:

“Onome koga Allah želi da uputi - On srce njegovo prema islamu raspoloži, a onome koga želi u zabludi da ostavi - On srce njegovo stegne i tegobnim učini kao kad čini napor da na nebo uzleti ...” (6:125)

Riječ el-haredž znači velika tjeskoba. Ajet ukazuje na djelo zbog kojeg zaslužuje da za njeg bude kažnjen ostavljanjem u zabludi. Primjer njegovog stanja je kada npr. sluša predavanje vezano za islam i osjeti žestoku tjeskobu, to stanje je poput stanja kada čini napor da se uspne na nebesa. Što nepismen čovjek zna o toj istini o kojoj nas samo Allah može upoznati? Koji čovjek se, onda, mogao uspjeti na nebesa, da li je imao avion kojim je letio?

Tmine koje se nalaze u dubinama mora i valovi koji ih prekrivaju

Savremena je nauka otkrila da se na dnu dubokih mora - koja imaju mnogo vode (beskrajno duboko more) - nalaze mračne tmine u kojima živa stvorenja žive bez aparata za vid, gdje žive pomoću sluha, a ovakve mračne tmine ne nalaze se u moru koje okružuje Arapski poluotok.

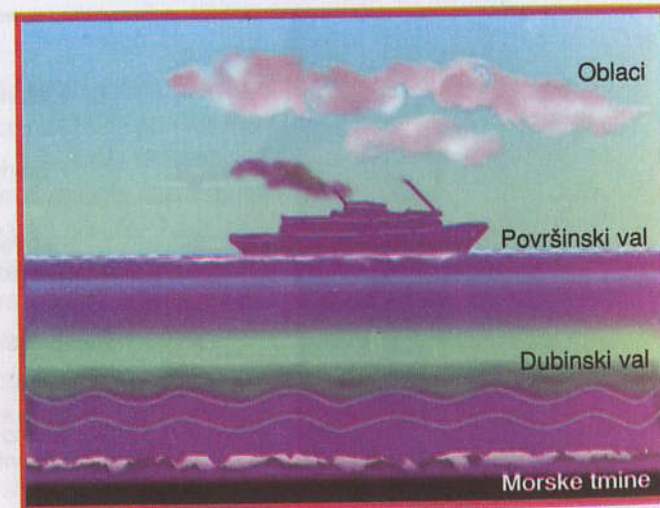
Savremena je nauka, isto tako, otkrila da postoji unutarnji val koji prekriva more, i taj val je duži i širi od valova na površini mora. Istraživači su uspjeli slikati ovaj val satelitom, a Kur'an govori o ovoj istini već vijekovima.

Allah, dž.š., rekao je:

“Ili su kao tmine nad dubokim morem koje prekrivaju valovi, sve jedan za drugim, iznad kojih su oblaci, sve tmine jedne iznad drugih, prst se pred okom ne vidi - a onaj kome Allah ne da svjetlo, neće svjetla ni imati.” (24:40)

Ove su tmine rezultat:

1. velike količine vode jer je to beskrajno duboko more;

... tmine nad dubokim morem koje prekrivaju valovi ...

2. unutarnji val koji odbija zrake i mnogim od njih ne dozvoljava prolazak naniže;

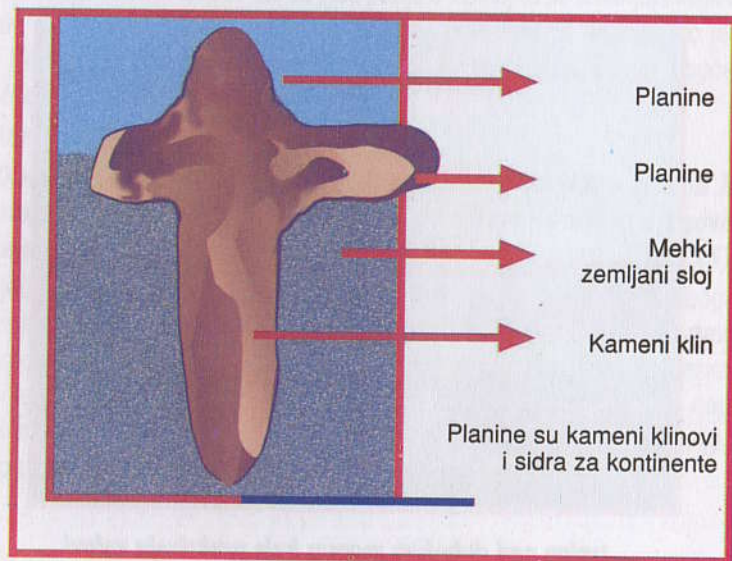
3. površinski val koji odbija zrake i mnogim od njih ne dozvoljava prolazak naniže;

4. oblaci prekrivaju mnoge zrake i ne dozvoljavaju im prolaz naniže;

To su tmine jedne iznad drugih, a njihovi su uzročnici jedni iznad drugih.

“I planine klinovima načinili.”

Klin se zabija u zemlju kako bi se učvrstio šator, a tako su svojim izdizanjem planine probile elastični sloj, koji se nalazi ispod kamenog sloja koji sačinjava kontinente. U odnosu na kontinente, planine su postale poput klina u odnosu na šator. Klin pričvršćuje šator dijelom koji se nalazi u zemlji, a tako i planine pričvršćuju kontinente dijelom koji se nalazi u njihovom elastičnom sloju koji se nalazi ispod kamenog sloja od kojeg se sastoje kontinenti. Istraživači su to utvrdili 1965. godine. Saznali su da bi kontinenti kružili, da Allah nije stvorio planine kao klinove. Zemlja bi se kretala i podrhtavala ispod naših stopala, a Allah nam navodi ovu istinu u

Kur'anu, a.š., Allah, dž.š., kaže:

“I planine klinovima načinili.” (78:8)

Uzvišeni je Allah rekao:

“On je po Zemlji nepomična brda pobacao da vas ona ne potresa...” (16:15)

Putovanje po zemlji da bi spoznali kako je sve ni iz čega stvoreno

Određivanje znanstvenog programa istraživanja najvažnija je stvar, a ovaj kur'anski ajet: **“Reci: ‘Putujte po svijetu da vidite što je On ni iz čega stvorio...’” (29:20)** određuje nam znanstveni način za spoznaju kako je sve ni iz čega stvoreno, ukazujući na to da je neophodno da putujemo po zemlji istražujući i ispitujući i da se spoznaja kakvoće stvaranja zaustavlja na našem putovanju po zemlji. U današnje vrijeme istraživači su pronašli da je neophodno proučavati uzorke planina i upoređivati ih s različitim slojevima zemlje, ako želimo spoznati iz čega je nastalo stvaranje na Zemlji. A ko je o svemu ovome obavijestio nepismenog Muhammeda, s.a.v.s.?

5. “Valovi sve jedan za drugim”

Sve do 1900. godine ljudi su znali samo za jednu vrstu valova i to za one valove koji se nalaze na površini mora. Skandinavski moreplovci otkrili su ovome svijetu istinu koja je bila skrivena u dubinama mora. Ta se istina sastoji u tome da se u morskim dubinama nalazi druga vrsta valova koja hvata ronioce, kao što gornji valovi hvataju plivače. Allah, dž.š., ovu je istinu objelodanio preko nepismenog Vjerovjesnika, s.a.v.s., prije više od četrnaest vijekova, koji cijelog svog života nije vidio more.

Rekao je Uzvišeni Allah:

“Ili su kao tmine nad dubokim morem koje prekrivaju valovi, sve jedan za drugim, iznad kojih su oblaci, sve tmine jedne iznad drugih ...” (24:40)

Zamisli, kako ovaj ajet govori o ovoj istini?! Kako potvrđuje da su to slojevi jedni iznad drugih? Otkud Muhammedu, s.a.v.s., znanje o znanosti o moru o kojem cijelo čovječanstvo nije ništa znalo sve do prije 76 godina?!

6. "U onome što iz zemlje niče"

Među ljudima bilo je poznato da samo kod ljudi i životinja postoji muški i ženski spol, a što se tiče biljaka one su kao preostale nežive materije i ne mogu se opisivati kao muškog ili ženskog spola. Pored toga što su proizvođači datula - naprimjer - znali da neće roditi datule ako se ne opraše (oplode) udaranjem dijelova pupoljaka datule o pupoljke druge datule, za njih to nije značilo ništa drugo do običaj za koji je praksa potvrdila da donosi korist. Stoga u hadisi-šerifu nalazimo kazivanje ove vrste: Kada je Poslanik, s.a.v.s., prošao pored sunarodnika koji su oprašivali datule, zabranio im je to, pa su on prestali i nisu negodovali Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., govoreći: "Biljke su muškog i ženskog roda i neće uroditi plodom ako se međusobno ne oplode (opraše)." A to je bilo Poslanikovo ljudsko znanje kojim je uskraćeno poznavanje spolnosti same datule, jer su dijelovi muškog i ženskog roda neizmjerljivo mali, te je zbog toga i došlo do te zabrane. Kada je došlo vrijeme da se pojave plodovi, datule nisu dale nikakvih plodova, pa su otišli kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da mu se pojade. Poslanik, s.a.v.s., rekao im je: "Vi bolje od mene poznajete stvari vezane za dunjaluk", tj. ja ne poznajem ove poljoprivredne djelatnosti, a vi to bolje znate od mene, i ono što sam rekao nije bilo objava od Allaha, nego ljudsko mišljenje. Ako vidimo nedostatak u Poslanikovom, s.a.v.s., ljudskom poznavanju plodnosti biljaka, to je zbog toga što je to bilo nešto nepoznato kod svih ljudi, sve dok nije došlo do napretka mikroskopa i sve dok nije napredovala nauka o anatomiji biljaka. A ovo je tekst koji je došao u Objavi od Onoga od Kojeg ne dolazi ono što je neispravno.

Allah, dž.š., rekao je:

"Neka je hvaljen Onaj Koji u svemu stvara spol; u onome što iz zemlje niče, u njima samim, i u onome što oni ne znaju." (34:36)

7. "I učinili da na njoj sve s mjerom raste"

Ljudi nisu ništa znali o različitom stvaranju različitih biljaka sve dok nauka nije napredovala u ovom vijeku i dok nije otkrila da se sve biljke sastoje od istovjetnih osnovnih materija: ugljik, kisik, vodonik, azot, sumpor ili fosfor; i nekih drugih različitih materija. Uzrok različitosti biljaka jeste različita zastupljenost materija u svakoj od njih, kao i to da korijen svake biljke iz zemlje uzima onoliko materija koliko

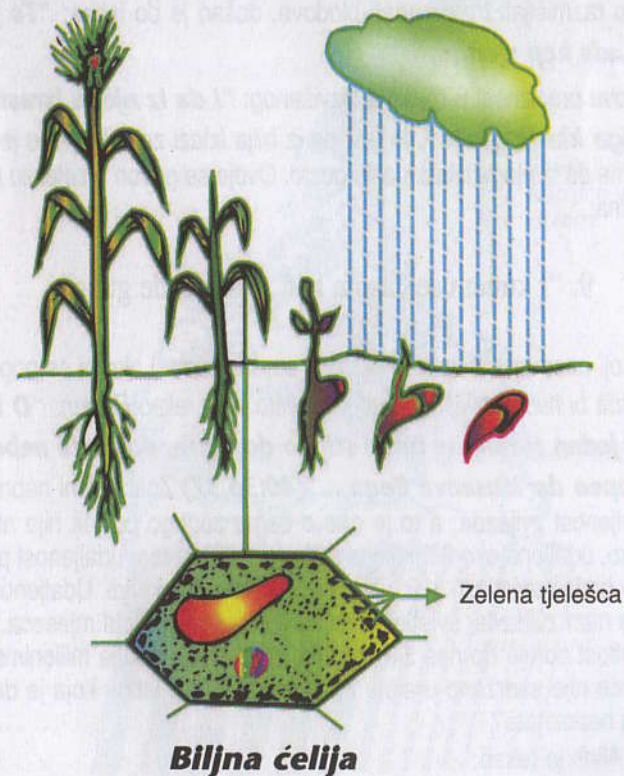
joj je težinski tačno određeno. I o ovome Knjiga govori.

Allah, dž.š., rekao je:

"I učinili da na njoj sve s mjerom raste" (15:19)

8. "Iz njega izrasta zelenilo, a iz njega klasje gusto"

Čovječanstvo zadugo nije znalo kako nastaje zrnavlje i plodovi, naprotiv, nije znalo kako nastaju različiti dijelovi biljaka. U ovome vijeku, mislioci su počeli proučavati kako biljke stvaraju zrnavlje i plodove, kako bismo, možda, bili u mogućnosti da ih oponašamo i proizvodimo hranu kao što one proizvode?! Počeli su proučavati plodove i zrnavlje kako bi došli do skrivene tajne, sve dok nisu došli do rezultata koji je poznat kao fotosinteza ili sinteza hlorofila. Pronašli su da se u biljkama nalaze male zelene fabrike (zeleni plastidi) koje biljkama daju zelenu boju.

Iz ovih fabrika izlaze hranjive materije od kojih se stvaraju plodovi i zrnavlje, kao i preostali dijelovi biljaka.

Ove "zelene fabrike" nastaju u biljkama u toku njihovog rasta, a biljke nastaju iz vode koja se nalazi u njihovom korijenju. Ovo nalazimo u plemenitom ajetu:

"On vodu s neba spušta, pa Mi onda činimo da pomoću nje niču sve vrste bilja i da iz njega izrasta zelenilo, a iz njega klasje gusto, i iz palmi, iz zametka njihova, grozdovi koje je lahko ubrati, i vrtovi lozom zasađeni, naročito masline i šipci, slični i različiti. Posmatrajte, zato, plodove njihove kad se tek pojave i kad zriju. To je zaista dokaz za ljude koji vjeruju." (6:99)

Nema ništa čudnije od ove Knjige koja spominje istinu i ukazuje nam na to kako ćemo doći do nje, govoreći: **"Posmatrajte, zato, plodove njihove"**. Kad je čovjek počeo razmišljati i promatrati plodove, došao je do istine: **"To je zaista dokaz za ljude koji vjeruju."**

Zamisli ovu preciznost u riječima Uzvišenog: **"I da iz njega izrasta zelenilo, a iz njega klasje gusto"**, to jest da iz bilja izlazi zelenilo, koje je karakteristično po tome da iz njega izlazi klasje gusto. Ovdje se govori o zelenilu (hlorofilu), a ne o biljkama.

9. "I kunem se časom kad se zvijezde gube"

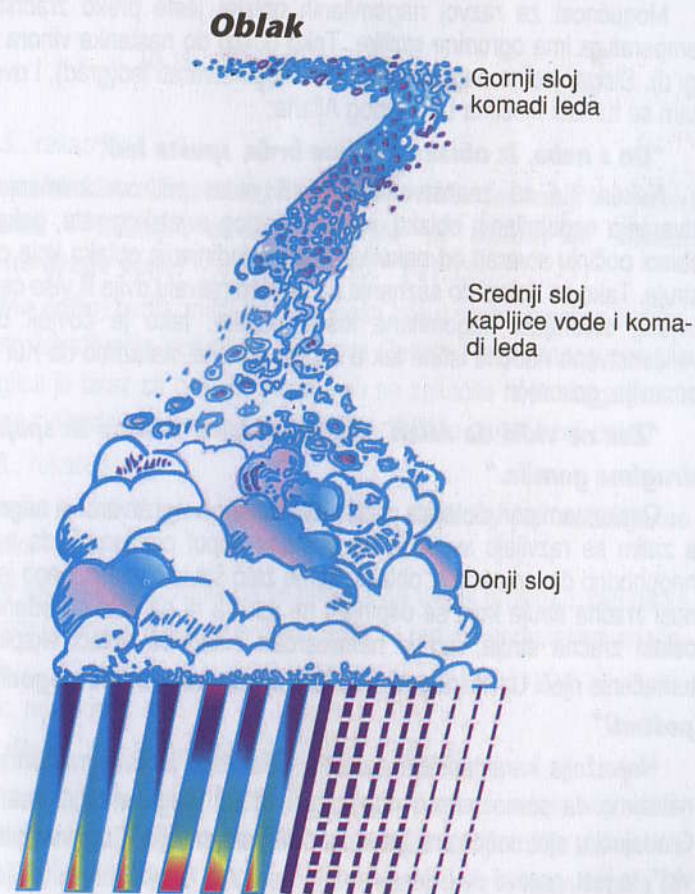
Nomad koji posmatra zvijezde, misli da su one blizu, i ako bi se popeo na vrh planine, možda bi htio dohvatiti zvijezde, kao što je to rekao Faraon: **"O Hamane, sagradi mi jedan toranj ne bih li stigao do staza, do staza nebeskih, ne bih li se popeo do Musaova Boga ..."** (40:36,37) Znanstveni napredak obznanio je udaljenost zvijezda, a to je ono o čemu zadugo čovjek nije ništa znao. Sunce je, tako, udaljeno oko 93 miliona milja, a svjetlost ovu udaljenost pređe za 8 minuta, jer je brzina svjetlosti 300 hiljada kilometara u sekundi. Udaljenost između nas i najbliže nam zvijezde, svjetlost pređe za četiri godine i tri mjeseca. Od nekih zvijezda svjetlost putuje do nas 340 godina, a od nekih putuje milionima godina!! Zar ovo otkriće nije sadržano u ajetu u kojem se nalazi istina koja je dugi period vremena bila nepoznata?

Uzvišeni Allah je rekao:

"I kunem se časom kad se zvijezde gube, a to je, da znate, zakletva velika." (56:75,76)

10. "Iz oblaka veličine brda, On led spušta"

"Zar ne vidiš da Allah razgoni oblake, a onda ih spaja i jedne nad drugima gomila, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada; On s neba, iz oblaka veličine brda, spušta led, pa njime koga hoće pogodi, a koga hoće poštedi - bljesak munje Njegove gotovo da oduzme vid." (24:43)

Tumačenje ovog ajeta prepustit ćemo predsjedniku Odsjeka za astronomiju na Prirodoslovnom fakultetu - Univerzitet u Kairu, dr. Džemaluddin el-Fendiju koji kaže: "Rekao sam studentima: 'Ovaj je ajet vrijedan spomena u sklopu znanstvene literature zbog svog opisa. Prvo što smo saznali od istina vezano je za oblake. Neophodno je da to objasnimo znanstvenicima na Zapadu, koji su proučavali i istraživali područje oblaka i koji su došli do te istine, kako bi im bilo jasnije, da Kur'an prethodi znanosti.'"

U karakteristike nagomilanih oblaka ubraja se i to da se uvis protežu do 15 kilometara, pa čak i više. Stoga se i čini, onome ko ih posmatra, da su poput ogromnih planina.

Mogućnost za razvoj nagomilanih oblaka jeste preko zračnih slojeva, čija temperatura ima ogromne razlike. Tako dolazi do nastanka vihora koji stvara led (gr'd). Stoga, jedino nagomilani oblaci mogu stvarati led (grád), i ovo je istina koja nam se tumači riječima Uzvišenog Allaha:

"On s neba, iz oblaka veličine brda, spušta led"

Nakon što su znanstvenici koristili radar prilikom snimanja postepenosti stvaranja nagomilanih oblaka, krajem Drugog svjetskog rata, pokazalo se da se oblaci počinju stvarati od nekoliko ćelija ili jedinjenja oblaka koje pokreću zračne struje. Tako se dolazi do saznanja da se sjedinjavaju dvije ili više ćelija, zavisno od uvjeta, stvarajući nagomilane kišne oblake. Iako je čovjek došao do ove veličanstvene naučne istine tek u skorije vrijeme, nalazimo da Kur'an s lahkooćom ponavlja, govoreći:

"Zar ne vidiš da Allah razgoni oblake, a onda ih spaja i jedne nad drugima gomila."

Ovako nam prvi dio ajeta pojašnjava postepenost stvaranja nagomilanih oblaka, a zatim se razvijaju sve dok ne postanu poput planina. Tada nastaje led. Nije neophodno da led pada iz oblaka, samo zato što je stvoren, nego je moguće da ga nosi zračna struja koja se uspinje i ne spušta ni na koje određeno mjesto. Kada oslabi zračna struja, led je nemilosrdan i kao da oblaci eksplodiraju. Ovo je tumačenje riječi Uzvišenog Allaha: **"Pa njime koga hoće pogodi, a koga hoće poštedi"**

Najvažnija karakteristika padanja leda jeste pojava grmljavine. Po drugi put nalazimo da samo mirni i nagomilani oblaci mogu stvarati žestoke grmljavine. Gledajući u ajet uočavamo da kaže: **"Blijesak munje Njegove gotovo da oduzme vid"**, to jest, gotovo da blijesak munje koja prati led (oduzme vid), jer je led najbliža

imenica na koju se odnosi spomenuta zamjenica (Njegove munje). Mnogobrojni su ajeti koji govore o istinama u svemiru, a znanstveni napredak potvrđuje istine koje se nalaze u Kur'anu, a.š. Svakim znanstvenim napretkom mi iznova otkrivamo druge ajete, nova znanstvena otkrića u kojim Kur'an prednjači. Postoje ajeti i kur'anski izrazi čija se istinitost nije mogla razumjeti sve dok nije došlo do znanstvenog napretka, koji otkriva preciznost tog značenja kao i preciznost kur'anskih izraza, koji ukazuju svakom razumnom čovjeku da je govor Plemenite Knjige - Allahov govor, čije znanje sve obuhvaća. Ako se neki izrazi i značenja nisu mogli razumjeti, povećanjem prirodnih znanosti došlo se do toga da čovjek spozna govor svoga Gospodara koji nije poznao.

To su sljedeći primjeri

1. Allah, dž.š., rekao je:

"Zatim se nebeskim visinama uputio dok je nebo još maglina (dim) bilo, pa njemu i Zemlji rekao: 'Pojavite se milom ili silom!' 'Pojavljujemo se drage volje!' - odgovorili su." (41:11)

Riječ **maglina (dim)** ovdje znači da su nebesa bila u obliku magline ili dima. Sada znanstveno istraživanje potvrđuje: "Osnova Zemlje i zvjezdanog neba je maglica." A maglica je izraz za gasove za koje su se zakačile neke druge čvrste tvari koje nisu kao zvijezde koje zrače i svijetle. Zar dim nije najprecizniji opis!?

2. Allah, dž.š., rekao je:

"Mi smo nebo moći Svojom sazdali, a Mi, uistinu, još nelzmjerno mnogo možemo." (51:47)

Savremena je astronomija utvrdila da se nebesa još uvijek proširuju, bilo da se radi o neprestanom stvaranju novih sazviježđa ili da se radi o neprestanom udaljanju sazviježđa.

3. Allah, dž.š., rekao je:

"A nebo je digao. I postavio je ravnotežu." (55:7)

Njutn je otkrio da na nebesima postoji savršeno precizni zakon koji vlada nebeskim tijelima, a to je zakon o gravitaciji. Korist ove gravitacije među planetama je u ravnoteži među njima (mizan). Otkriće dviju planeta Neptun i Pluton smatra se

pobjedom nad zakonom koji je Njutn otkrio. Korišćenjem ravnoteže za gravitaciju, astronomi su utvrdili položaj planete Uran, ali putem teleskopa, pronašli su da se njen položaj razlikuje. Tako su astrolozi došli do zaključka da druga planeta svojom gravitacijom utječe na Uran. Proračunom je utvrđen položaj Neptuna, koji se kreće na nebesima i ima određeni utjecaj na Uran. Taj proračun je odredio pravac u kojem je posmatran, nakon napretka sredstava za posmatranje zvijezda, u skladu sa zakonom o gravitaciji. Ovom ravnotežom omogućeno je otkriće druge planete Plutona. Da li je sada razumljivo značenje riječi Uzvišenog Allaha:

"A nebo je digao. I postavio je ravnotežu?!"

4. Allah, dž.š., rekao je:

"A šta je teže stvoriti: vas ili nebo? On ga je saznao, a svod njegov visoko digao i usavršio. Noći njegove mračnim, a dane svijetlim učinio. Poslije toga je Zemlju poravnao, iz nje je vodu i pašnjake izveo, i planine nepomičnim učinio." (79:27-31)

U ovim su ajetima kur'anski izrazi, čiju preciznost je otkrio znanstveni napredak:

a) "Nebo, On ga je saznao"

Znanstveni napredak potvrdio je da su nebeska tijela u svojoj strukturi poput stijena koje podupiru jedne druge, svako se zasniva na drugom. Ako bi se poremetio red u jednom ili više nebeskih tijela, poremetila bi se cijela njihova struktura.

b) "Svod njegov je visoko digao"

Čovjeku nije bilo poznato koliko su nebesa uzdignuta sve dok nauka nije otkrila položaj nekih zvijezda. Tako smo saznali da su nebesa uzdignuta i da nisu blizu, kao što se to misli.

c) "Noći njegove mračnim, a dane svijetlim učinio"

Doista su Zemlja, Sunce i zvijezde bile jedno, nije se znalo za dan ni za noć. Nakon što je došlo do otcjepljenja, neke planete su se počele hladiti i kružiti same oko sebe, te su zbog svoje hladnoće postale mračne, a svojim kruženjem ispred Sunca i svijetlećih zvijezda izdvojio se dan, kao što se izdvojila i noć. Ovako nam je postala očita preciznost ovoga izraza.

d) "Poslije toga je Zemlju prostro"

To jest, prostro je, da bude odgovarajuća za rast biljaka, da bude korisna

čovjeku. Riječ (deha) *prostrijeti* u arapskom jeziku ima više značenja. Ona znači: jaje ili kotrljati se, valjati se. Očito je da je Zemlja nakon svog otcjepljenja počela kružiti i kotrljati se u svojoj putanji i još uvijek se kotrlja i prevrće ploveći u svemiru i po svojoj putanji. Da li znanstvena istina nalazi jasnija značenja u riječima Uzvišenog Allaha, Koji kaže:

"Poslije toga je Zemlju poravnao?!"

e) "Iz nje je vodu izveo"

Iz Zemlje izlazi voda od kiše, a još uvijek neki ljudi smatraju da kišna voda pada iz bazena na nebesima. Voda iz prvih mora bila je dijelom Zemlje, kao rezultat hemijskih procesa koji su se desili u toku stvrdnjavanja Zemljine kore. Ovi procesi bili su u odgovarajućoj količini kako bi se došlo do odgovarajuće količine vode.

5. Allah, dž.š., rekao je:

"I Mjesecu smo odredili položaje; i on se uvijek ponovo vraća kao stari savijeni palmin prut." (36:39)

Ovaj ajet potvrđuje istinu, a to je da je uzrok promjene Mjesečevog izgleda svakog mjeseca, zapravo njegovo mijenjanje određenih položaja, kako bi se ponovo povratio kao mlad mjesec, za koji ajet kaže: ***"kao savijen palmin prut"***

6. Allah je dž.š. rekao:

"Neka je uzvišen Onaj Koji je na nebu sazviježda stvorio i u njima dao Svjetiljku i Mjesec koji sija." (25:61)

Kao i riječi Uzvišenog:

"On je Sunce izvorom svjetlosti učinio, a Mjesec sjajnim, i položaje mu odredio - da biste znali broj godina i računanje. Allah je to mudro stvorio. On potanko izlaže dokaze ljudima koji razumiju." (10:5)

Uzvišeni je rekao:

"I nad njima Mjesec svijetlim dao, a Sunce svjetiljkom učinio." (71:16)

Iz prethodnih ajeta uočavamo razliku između Sunčeve i Mjesečeve svjetlosti. Svi kur'anski ajeti Sunce opisuju kao plamteću i svjetleću svjetiljku, a Mjesec ne opisuje kao svjetiljku nego kao svjetlo koje daje svjetlost. Kakva je razlika o kojoj govore ajeti? Da li postoji u Kur'anu, a.š., pojašnjenje ove različitosti? Naučni je napredak utvrdio da je Sunčeva svjetlost sama po sebi svjetiljka, a da Mjesec ne svijetli sam od sebe, nego da je obasjan Sunčevom svjetlošću.

7. Allah, dž.š., rekao je:

"I konje, i mazge, i magarce - da ih jašete, i kao ukras - a stvorit će i ono što ne znate." (16:8)

"Dokaz im je i to što potomke njihove u lađama krcatim prevozimo i što za njih, slične njima, stvaramo one na kojima se voze." (34:41,42)

Prvi ajet govori o tome da postoji nešto drugo na čemu će se čovjek voziti, što će ukrašavati. Stvorit će to, a ljudi neće ništa znati o njemu. To je vrsta na kojoj će se čovjek voziti i koju će ukrašavati, slična konjima, mazgama i magarcima. Drugi ajet govori o tome da je Allah, dž.š., pripremio čovjeku prevozno sredstvo slično krcatoj lađi. Ako čovjek promisli o prvim prevoznim sredstvima, neće ništa naći što slični krcatoj lađi. Šta je to onda? Znanstveni napredak je došao do odgovora, pa smo spoznali prevozna sredstva i njihove ukrase, pored konja, mazgi i magaraca. Saznali smo šta je to što liči toj krcatoj lađi. To su: vozovi, autobusi (busovi), avioni, brodovi. Tako smo saznali na šta se odnose riječi: **"A stvorit će i ono što ne znate"**, kao i na šta se odnose riječi: **"Slične njima stvaramo."**

Iz hadisa Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u kojem kaže: "Ostavit ćete podsedlice⁹⁸ i nećete ići na njima", vidimo da su ih savremena putnička sredstva zamenila.

8. Allah, dž.š., rekao je:

"... On vas stvara u utrobama matera vaših, dajući vam likove, jedan za drugim, u tri tmine. To vam je, eto, Allah, Gospodar vas, Njegova je vlast, nema boga osim Njega, pa kuda se onda odmećete?" (39:6)

Kakve su to tri tmine u kojim se čovjek nalazi u majčinoj utrobi, gdje prelazi iz stanja u stanje?

Pitanje čiji je odgovor postao poznat po preciznosti, nakon napretka u antropologiji, nakon što je došlo do otkrića da omotač, koji se nalazi oko embriona u majčinoj utrobi, nije zapravo jedan omotač kao što se okom vidi, nego su to zapravo tri omotača (amnion, horion - seroza i alantais) i bilo koji od ovih omotača ne dozvoljava prolazak ni svjetlosti ni vode ni toplote. Zar te specifičnosti tmine ne mogu biti te tri tmine?

9. Allah, dž.š., rekao je:

"Zar čovjek misli da kosti njegove nećemo sakupiti? Hoćemo, Mi

možemo ponovo stvoriti jagodice prstiju njegovih." (75:3,4)

Jagodice: To su završeci prstiju. Ovdje znače: Njihovo ponovno vraćanje kao što su po prvi put izgledale. Pa šta je teže: Ponovno stvaranje jagodica ili kostiju? Na prvi pogled, ove dvije stvari su istovjetne, ali kada znamo da svaki čovjek ima različitu šaru svojih jagodica, koje ne sličie jagodicama nijednog drugog čovjeka. Otisci prstiju koriste se za prepoznavanje osoba. Ako znamo ovo, onda znamo tajnu značenja ovog ajeta koja je odavno iščezla, jer Sveznajući, Onaj Koji je o svemu obaviješten, kaže onima koji su negirali poslanstvo: **"Zar čovjek misli da kosti njegove nećemo sakupiti? Hoćemo, Mi možemo ponovo stvoriti jagodice prstiju njegovih."** To jest, u našoj moći nije samo sakupljanje kostiju, nego i nešto što je veće od toga, što je preciznije, a to je izrada jagodica, ustvari, njihovo ponovno stvaranje sa svim njihovim crtama po kojim se svaki pojedinac razlikuje. Sve do današnjeg vremena ljudi nisu znali da je ponovno stvaranje jagodica, onakvih kakve su bile, teže od sakupljanja kostiju. Nema li veličanstvenijeg Allahovog stvaranja i preciznijeg Allahovog govora od ovoga !!

10. Allah, dž.š., rekao je:

"Raspuštenice neka čekaju tri mjeseca pranja..." (2:228)

To jest, neka čekaju da prođu tri mjeseca pranja, prije bilo kakvog novog sklapanja braka. Zašto to nije bio period jednog mjeseca pranja? Ili dva mjeseca pranja? Francuski zakon, naprimjer, o tome kaže: "Žena udovica ili raspuštenica, ako želi novi brak, mora čekati 300 dana od dana smrti muža ili od dana razvoda, osim ako bi se porodila prije isteka tog vremena." Ovaj period duži je od devet mjeseci. Znanstveni napredak je došao s odgovorom na ova pitanja, gdje liječnici kažu: "Mjesečni ciklus se prekida radi trudnoće, ali u izuzetnim slučajevima, u trudnoći se ovaj ciklus može javiti i dva puta, ali nikako tri puta. "Stoga je ovaj period tri mjeseca pranja, a to je tačan, precizan i odgovarajući period za određenje trudnoće na osnovu ovog pravila - da li ona postoji ili ne.

11. Allah, dž.š., rekao je:

"Pitaju te o mjesečnom pranju. Reci: 'To je neprijatnost.' Zato ne općite sa ženama za vrijeme mjesečnog pranja..." (2:222)

Opisujući štetnost općenja sa ženom u mjesečnom pranju, ljekar kaže: "Općenje je zabranjeno (haram) u vrijeme mjesečnog pranja, iz slijedećih razloga:

1. uzbuđenost spolnih dijelova kod žene, prilikom općenja, u ovom periodu izaziva priličnu krv koja uzrokuje upale materice ili jajnika ili karlice, što veoma šteti njenom zdravlju. Može doći i do oštećenja jajnika ili jajovoda što može dovesti do steriliteta. U današnje vrijeme, ženino izlaganje zraku (vjetru) šteti njenim unutarnjim organima, te se u njima može desiti upaljenje;

2. ulazak čestica mjesečnog pranja u unutrašnjost muškog spolnog organa, ponekad prouzrokuje gnojnu upalu. Ova upala je slična kapavcu, a ponekad se ova upala produži i do sjemenika oštećujući ih, a može doći i do steriliteta muškarca.

Zar ovo nije najprecizniji izraz savršenog Kur'ana:

"Pitaju te o mjesečnom pranju. Reci: 'To je neprijatnost.' Zato ne općite sa ženama za vrijeme mjesečnog pranja."

12. Allah, dž.š., rekao je:

"Majke neka doje djecu svoju pune dvije godine onima koje žele da dojenje potpuno bude ..." (2:233)

U ovom ajetu se nalazi poziv upućen svim majkama da doje djecu, s iznošenjem primjera najumjerenijeg perioda dojenja. Znanstveni napredak je otkrio da u dojenju postoji jednaka korist i za majku i za dijete. Mahmud Vasfi to objašnjava riječima: "Djetetovo izvlačenje mlijeka iz majčinih prsa predstavlja neophodnost za proces umanjavanja materice (povratak materice u njeno prirodno stanje) i materičnih kontrakcija koje pokreću dojenje. Dojenjem prestaje bilo kakvo izlivanje bijelog pranja do kojeg dolazi otvaranjem posteljice i različitih embrionalnih omotača. Pored toga, dojenje izaziva prekid mjesečnog pranja kod žene koja dobro doji dijete..." Rečeno je i slijedeće: "Okolo tri četvrtine uvećanosti materice posljedica je nehajnosti majki u vezi sa dojenjem njihove djece..." Također je utvrđeno da majke, koje su oboljele od bilo koje vrste želučanih groznica, imaju koristi u nastavku dojenja, ako je njihovo opće stanje dobro. Tu nema nikakve štete za njihovu djecu, jer ona dolaze do tvari koje se nalaze u mlijeku na koje ne utječu oboljenja majke... U mnogim slučajevima dojenje koristi i majkama koje su fizički slabe ili koje imaju nedostatak krvi. Dojenče se najviše okoristi majčinim dojenjem. Bez sumnje, majčino mlijeko u potpunosti odgovara životu djeteta, jer se njegova težina povećava kao i njegovi sastojci, zavisno od njegovih potreba. U mlijeku se nalaze materije koje je nemoguće naći u drugoj hrani, osim u majčinom mlijeku.

Dr. Abdulaziz Ismail kaže: "U ovom periodu promijenila su se medicinska stanovišta. Ljekari su savetovali da se dijete doji samo devet mjeseci, a ponekad dvije godine. Ali, posljednji izvještaj iz 1933. godine o koristi prirodnog dojenja za tijelo i čovjeka, kaže: "Period dojenja mora da bude iznad godinu dana, a najbolje je da bude dvije pune godine."

13. Allah, dž.š., rekao je:

"Reci: 'Ja ne vidim u ovome što im se objavljuje da je ikome zabranjeno jesti ma šta drugo osim strvi, ili krvi koja ističe, ili svinjskog mesa, to je, doista, pogano, ili što je kao grijeh zaklano u nečije drugo, a ne u Allahovo ime.' A onome ko bude primoran, ali ne iz želje, samo toliko da glad utoli, Gospodar tvoj će, doista, oprostiti i milostiv biti." (6:145)

Ovaj ajet zabranjuje konzumiranje strvine, u vrijeme u kojem su Arapi dozvoljavali da se jede, govoreći to iluzorno, ali djelotvorno: "Ono što Allah usmrti bolje je od onoga što mi usmrtimo svojim rukama!" Ali, Kur'an to zabranjuje, a znanstveni napredak nam je otkrio mudrost te zabrane. Čovjek je saznao da je tijelo mrtve životinje podložno bakterijama koje izazivaju truhljenje, koje se prirodno nalaze u crijevima životinja. One zauzimaju sve dijelove tijela, odmah nakon smrti, preko krvnih i limfnih sudova. Neke od ovih bakterija, u toku svog razmnožavanja, stvaraju štetne materije, kao što se stvaraju i otrovne materije kao rezultat oslobađanja, pa čak i nakon ključanja. Pored toga što se zna da se leš oslobađa krvi koja u sebi sadrži urinarne tvari, opasnost se povećava ako je mrtva životinja bila oboljela, te time prenosi te bolesti na čovjeka, kao što su: tuberkuloza, pšenična groznica i druge.

Zabranjena je krv koja istječe. U toku samog izljeva krvi iz životinje, ona se zagadi bakterijama koje se u njoj brzo razvijaju, jer je to pogodno tlo za razvoj bakterija. Isto tako, bijela krvna zrnca gube mogućnost njihovom suprotstavljanju. Krv je veoma sklona zgrušavanju, pa čak ako ostane njen i najmanji dio u želucu, čovjek ga povraća ili izbaci, ne probavljajući ga, preko velike nužde i kao crnu sluzavu materiju. U toku prolaska krvi kroz digestivne kanale, ona truhne i šteti tijelu. Krv nosi naš urin i druge različite materije iz tijela, a to su otpaci i njihovo ponovno vraćanje u tijelo nije ispravno. Krv, isto tako, u sebi nosi i druge otrove, te učestvuje u njihovom oslobađanju iz tijela.

Ajet zabranjuje i svinjsko meso. Poznato je da konzumiranje svinjskog mesa nanosi štete, a to su:

1. onaj ko jede svinjsko meso izložen je oboljenju od trakavice. Medicinske knjige potvrđuju da je ova bolest gotovo postala opća bolest u pojedinim dijelovima Francuske, Njemačke, Italije. Ova je bolest veoma rijetka u zemljama na Istoku, zbog zabrane konzumiranja svinjskog mesa;

2. onaj ko jede svinjsko meso izlaže se opasnosti da oboli od trihinosis spiralis (trihinoza) koja uzrokuje jake bolove u čovjeku, posebno u mišićima. Najvažnije što se spominje u vezi sa ovom bolešću jeste da za nju nema lijeka, iz tehničkih razloga, kao što je nemoguće ovaj propis primijeniti na svinju koja nije oboljela od ove bolesti iz drugih, također, tehničkih razloga. Dr. Serof Bajron, u svom tekstu pod nazivom "Islam i očuvanje zdravlja", kaže: "Koliko god sam se privikavao na islamski život, sve više su me iznenađivali čudni propisi vezani za očuvanje zdravlja, koje je vjerovjesnik Muhammed, s.a.v.s., postavio vjernicima... Muhammed, s.a.v.s., strogo je vodio računa o nečistim stvarima: svinjama i psima. Čemu to? ! Zato što svinja prenosi bolest (trihinozu) koja je veoma opasna bolest a koja je često i smrtonosna... Psi prenose opasne crve koji uništavaju život onoga u čije tijelo uđu."

Zaključak

Časni je Kur'an knjiga upute za čovjekov život i on nije tehnička, ili astrološka knjiga, ili knjiga iz hemije. Mi moramo u njemu pronaći sve istine koje su vezane za ove znanosti.

Allah, dž.š., obećao je da će ljudima pokazati Svoje znakove u svemirskim daljinama i da će ih upoznati s njima. Ostvarilo se obećanje u vezi s ovom znanstvenom istinom u vrijeme znanstvenog napretka koji je doveo do otkrivanja ovih istina. Tako su ljudi spoznali istinitost onoga što se nalazi u Kur'anu, a vezano je za njih, kako bi ljudi znali da je Kur'an objavljen Allahovim znanjem i da je on Istina od njihovog Gospodara.

U ove očite istine spadaju obavijesti o otcjepljivanju Zemlje od nebesa, o vodi kao osnovi života; o mlijeku koje se uzastopno izdvaja iz želučane kese i krvi; o onome ko se uspinje u nebesa i osjeti jaku tjeskobu u prsima; o dvije vrste valova

u moru, unutarnjem morskom valu i valu koji se nalazi na površini mora; o prisutnosti spolnosti kod biljaka koje se razvijaju shodno skladu određenih materija; o hlorofilu i prozvodu, na osnovu kojeg nastaju sjemenke, zelenoj materiji koja je prisutna u biljkama; o veličanstvenom položaju zvijezda, a ne onakvom kakvom ih smatra nomad; o nagomilanim oblacima koji se stvaraju od razasutih dijelova koji bivaju poput planina, kao uvjetu za stvaranje leda; padanje leda nije potčinjeno određenom geografskom položaju, nego se dešava bez ikakvog ograničenja. Postoje kur'anski ajeti čije je značenje i preciznost izraza otkrio znanstveni napredak, kao što su: opis magline maglicom (dimom); neprestano proširivanje nebesa; gravitacija koja povezuje nebeska tijela i čini ih poput građevina; udaljenost nebesa; ukazivanje dana i noći nakon perioda u kojem se nisu ukazivali; poravnanje i kotrljanje Zemlje; izvođenje vode iz Zemlje; obavijest o ponovnom javljanju Mjeseca u obliku mladog mjeseca čiji je uzrok njegova promjena položaja; različitost Sunčeve i Mjesečeve svjetlosti; obavijest o prevoznim sredstvima koja će se koristiti; tri tmine kojim je embrion obavijen u majčinoj utrobi; mudrost u veličanstvenosti jagodica; mudrost određenja perioda od tri mjeseca pranja za raspuštenicu; mudrost opisa o nepodnošljivosti općenja sa ženom koja je u mjesečnom ciklusu i mudrost u navođenju majki da doje svoju djecu u određenju univerzalnog perioda od dvije godine; mudrost zabrane konzumiranja strvine, krvi koja istječe i svinjskog mesa. Sve ovo što prethodi, dokazuje da je Kur'an objava od Allaha i da nije znanje nepismenog čovjeka koji je živio u šestom vijeku nove ere.

SUMNJE I ODGOVORI

Mnogobrojnost smutljivaca

Neke neznalice kažu: "Zašto je Allah zadovoljan da su kafiri u većem broju? Ako je islam istina, zašto, onda, u njega ne vjeruje većina ljudi?" Neki zalutali postali su inadžijama i ahmacima govoreći: "Ako će većina ljudi ući u vatru, pa ja volim da budem s većinom."

Odgovor

Polazeći od toga da je pogrešno vjerovanje da je Zemlja centar svemira, ili da je ona nešto važno u ovim svemirskim prostranstvima, iako se astrolozi slažu u tome da Zemlja među zvijezdama ne predstavlja ni koliko kapljica u okeanu, kakvu vrijednost ima sve ono što živi na njoj u odnosu na veličanstvena svemirska prostranstva. U hadisu se navodi: *"Kada bi ljudi i džini, prvi i posljednji, bili poput čovjeka u čijem srcu je najveći kufr, ne bi ništa umanjili od Allahove vlasti. A kada bi bili poput čovjeka u čijem srcu je najveći oblik bogobojaznost, ne bi povećali Allahovu vlast"*, jer cijeli dunjaluk kod Allaha nije ni koliko krilo mušice.

U drugom se hadisu navodi: *"Kada bi dunjaluk kod Allaha vrijedio koliko krilo mušice, kafir u njemu ne bi mogao popiti nijedan gutljaj vode."*

Da razmislimo malo o prethodnim generacijama. Nestale jesu sa dunjaluka, pa zar njihov nestanak nešto umanjuje od Allahove vlasti? Jedni druge će zamijeniti:

"Ni nebo ni Zemlja nisu oplakivali, i nisu pošteđeni bili." (44:29)

"... 'Ako budete nezahvalni, i vi i svi drugi na Zemlji, pa, Allah, doista, ni o kom nije ovisan i On je jedini hvale dostojan.'" (14:8)

Zatim, to pitanje za Stvoritelja, Vladara nebesa i Zemlje, ne predstavlja pitanje manjine i većine, nego je dunjaluk kuća djelovanja, a ahiret kuća nagrade i kazne. Ko bude dobro činio, ući će u Džennet, a ko bude zlo činio, njegovo stanište je vatra, i u tome su jednaki oni koju su u manjini i oni koji su u većini.

U hadisu se navodi da će u prvoj skupini onih koji ulaze u vatru biti 999 od svake hiljade, zatim će biti kažnjavani shodno svojim lošim djelima, pa će izlaziti u Džennet, sve dok u vatri ne ostane niko ko je rekao "La ilahe illallah" i u čijem srcu se nalazi makar i zehra imana. A zašto islam ne prigri većina ljudi, s obzirom da je islam istina? Uzroci tome mnogobrojni su .

Allah, dž.š., neće nijednog čovjeka kazniti do kojeg nije došla Njegova vjera istine.

Allah, dž.š., kaže:

"... A Mi nijedan narod nismo kaznili dok poslanika nismo poslali!" (17:15)

Stoga, istina ne zna za manjinu i većinu. Koliko je bilo skupina ljudi koji su se borili protiv njenih osnova, stajali protiv njih, da bi se nakon nekoliko godina ta skupina ljudi povratila u njen zagrljaj i ponosila time što joj pripada. Allah, dž.š., Svome je Poslaniku, s.a.v.s., protiv kojeg se cijeli dunjaluk sakupio zbog njegovog dostavljanja Objave od Njegovog Gospodara, rekao slijedeće:

"Ako bi se ti pokoravao većini onih koji žive na Zemlji; oni bi te od Allahova puta odvratili ..." (6:116)

Onaj ko kaže da je spreman ući u vatru sa većinom, neka sjedi na žeravici samo pet minuta!! On ne može i nikad neće moći to učiniti. Onda je njegovo proglašavanje da je zadovoljan vatrom, čije će gorivo ljudi i kamenje biti, **"...Kad im se kože ispeku, zamijenit ćemo ih drugim kožama da osjete pravu patnju ..."** (4:56) bilo sasvim uzaludno i lažna propaganda.

Islam i nazadovanje

Neprijatelji islama kažu: "Doista je islam nazadovanje." Odgovor na ovu sumnju počinje pitanjem: Šta znači nazadovanje, a šta znači progres?

Značenje progressa i nazadovanja

Ako je progres marljivo stremljenje ka promjeni loših stanja u svim oblastima života ka njihovoj zamjeni ispravnim stanjima, to je ono čemu poziva vjera islam, kao što je navođenje na činjenje dobrih djela, međusobno potpomaganje u dobročinstvu i bogobožnosti, pripremanje svega što je potrebno, dostizanje snage, širenje znanja, postizanje lijepih svojstava kao što su: iskrenost, povjerljivost, nježnost, hrabrost, skromnost, plemenitost, stid i borba protiv iskvarenosti.

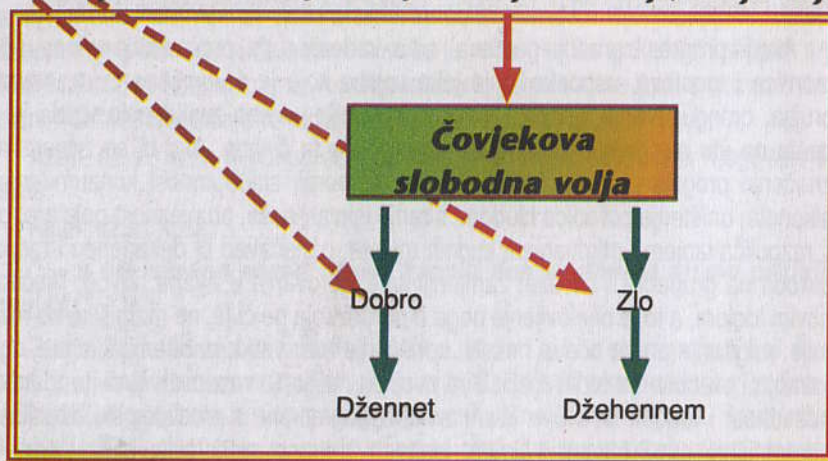
ti. Čak je Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Allah, doista, voli uzvišene stvari, a prezire bezvrijedne." Rekao je i ovo: "Poslan sam da upotpunim pravila ponašanja."

Ako je progres izgradnja gradova i sela, vađenje ruda, proizvodnja aviona, podmorica i mostova, uspostavljanje jake vojske koja je opremljena svim vrstama oružja, omogućavanje liječenja, priprema zemlje i njeno zasijavanje, onda je to nešto na što nas potiče naša vjera i poziva da to činimo. Ako bi se zanemarilo značenje progressa, pa da znači cinizam, nemoral, slaboumnost konzumiranjem alkohola; uništenje porodica bludom, širenje iskvarenosti, obaveznost pokvarenosti razgolićavanjem i otkrivanjem stidnih mjesta; označavao bi dekadencu i raspad naroda na grupacije i saveze; zamjenjivanje vjerovanja u Allaha, Živog, Vječitog, novim idolom, a to je otjelovljenje boga u prirodi koja ne čuje, ne razmišlja, ne razumije; negiranje prava očeva i majki; korišćenje laži, varki; iznošenje kleveta; ogovaranje i prenošenje tuđih riječi. Sve ovo, po mišljenju razumnih ljudi, predstavlja bestidnost i ludost. Sve ovo islam smatra povratkom u predislamski džahilijet i odmetništvo od Svjetlosti i Upute. Nazadovanje ne predstavlja ništa drugo do onoga ko nazaduje u cijeloj vjeri, ili u nekoj od njegovih osnova, ili nazaduje inateći se istini, ili zbog gubljenja razuma.

Islam i slabljenje muslimana

Neznalica će reći: "Ako je islam istina, zašto danas muslimane vidimo u jadnom stanju, bilo da se radi o arhitektonskom, industrijskom ili civilizacijskom nazadovanju." A odgovor je:

To stanje muslimana nije dokaz protiv islama, nego je islam dokaz protiv muslimana. Pozvao ih je da se ujedine, pa su se razišli; pozvao ih je da se bave naukom, pa su je napustili; pozvao ih je da pripreme svoje snage protiv neprijatelja, pa su spavali i ljenčarili; pozvao ih je da pravedno presuđuju, pa su nasilje činili jedni drugima; pozvao ih je da se bore protiv vlasti kafira, pa neki teže njihovim zemljama, njihovoj ljubavi, njihovim dobrima; pozvao ih je da se lijepo ponašaju, pa su stremili podlosti i niskosti; pozvao ih je da pobiru zemaljske plodove, pa su to omalovažili... A njihovi očevo i djedovi koji su iskreno vjerovali i odgovorili pozivu njihovog Gospodara najbolji su ummet koji je izveden. Osnovali su najveličanstveniju civilizaciju koju poznaje historija. Stoga su muslimani zaostali, ali samo zbog svog udaljavanja od islamskih nauka.

Pisanje u Levhi Božije znanje, Božija stvorenja, Božija volja**Kažnjavanje i pisanje u Levhi**

Neki sumnjivci kažu: "Ako je Allah, dž.š., zapisao u Levhi⁹⁹ da ćemo činiti zlo, zašto nas onda kažnjava zbog onoga što nam je propisao? Odgovor je jasan: Allahovo prethodno znanje koje je zapisano u Levhi nije bilo spušteno na Zemlju zbog prisile na činjenje dobra ili zla, kako bismo potegli ovo pitanje. Allahovo, dž.š., prethodno znanje i ono što je zapisano u Levhi, nema snagu da nas prisili da činimo određene stvari, nego je to Allahovo prethodno znanje koje ima svojstvo otkrivanja onoga šta ćemo raditi našom slobodnom voljom, a ne svojstvo promjene naših djela. Svaki čovjek u potpunosti osjeća da u potpunosti upravlja svojom slobodnom voljom. Svjedok tome su svi mišići, koji se pokreću voljom, a koji se nalaze u našem tijelu i koji rade po našoj volji. Mišići koji ne rade shodno našoj volji su oni mišići u čije usmjerenje čovjek nema pristupa, kao što su srčani i želučani mišići. Zbog toga za djelovanje ovih mišića nema ni nagrade, a ni kazne. Ako znaš da će neki čovjek uraditi neko dobro ili loše djelo, da li tvoje znanje o tome utječe na to šta će ta osoba učiniti? Također, ako, naprimjer, učiniš dobro djelo i neka osoba zapiše da si učinio dobro djelo, da li iko pametan onda kaže: "To pisanje te prisililo da učiniš dobro djelo?" Naprotiv. Zapisivanje te osobe nije ništa drugo do bilježenje onoga šta si uradio. Tako i zapisivanje u Levhi nije ništa drugo do bilježenje onoga šta ćeš uraditi po svom izboru. I ne postoji nikakva razlika između bilježenja onoga šta ćeš uraditi,

prije nego se to dogodi, i bilježenja onoga šta si uradio, nakon što se to već dogodilo. Razlika postoji samo između Allahovog sveopćeg, sveobuhvatnog predznanja i čovjekovog osrednjeg i ograničenog znanja.

Razmisli malo o iskusnom profesoru koji poznaje stanje svojih učenika. Ako bi prije ispita u svom rokovniku zapisao imena onih koji će proći i imena onih koji će propasti na ispitu, da li bi učenik koji je propao imao pravo doći i reći mu: "Profesore, vi ste u svom rokovniku zapisali da ću ja propasti na ispitu, pa sam propao." Na to bi mu profesor odgovorio: "Nemoj moju preciznost procjene i poznavanja stanja učenika uzimati za razlog tvoje ravnodušnosti i lijenosti. Ja sam znao kakvo je tvoje stanje pa sam predodredio tvoj rezultat. Ali to saznanje nije te prisiljavalo na tvoj odgovor na ispitu, nego si ti odgovorio svojom voljom. Ja sam znao kakvo je tvoje stanje, pa sam tačno predodredio, a moje znanje je prethodilo vremenu događanja."

Sumnjivac će se nekad zapitati govoreći: "Ako je Allah znao da ću ja učiniti loše djelo, zašto mi nije zabranio da ga uradim?" Odgovor je:

Da ovaj uobraženko zna istinu o svojoj molbi, odustao bi od te molbe i spoznao bi apsurdnost svoga prijedloga koji je iznio pred svoga Stvoritelja Mudrog.

Onaj ko je postavio ovo pitanje želi da ga Allah, dž.š., obavijesti o činjenju dobra i zla. To bi značilo da Allah, dž.š., uskrati čovjeku najvažnije karakteristike, a to je karakteristika volje kojom svaki čovjek čini ono što želi. Ako bi Allah, dž.š., prisilio čovjeka da čini dobra djela, a ostavi loša, to bi, onda, označavalo: uskraćivanje slobodne volje i slobodnog izbora, što bi čovjeka pretvorilo u mašinu koja se pokreće bez svoje volje ili odredbe. Allah, dž.š., počastio je čovjeka poklanjajući mu slobodnu volju i slobodu izbora. Allah, dž.š., zna šta će stvorenja uraditi, samo On ne želi da nas kažnjava za ono što zna o nama, nego On želi da nagrada ili kazna budu nakon perioda u kojem bi došlo do izražaja djelovanje, o čemu bi svjedočili: Zemlja, meleki, zvijeri, ljudi i džini, a čovjeku ne bi preostajao nijedan način da to zaniječe. Da li kafir danas može zanijekati da čini svoja djela bez slobodne volje?! Da li kafir može negirati znanje Stvoritelja o onome što je stvorio?

"A kako i ne bi znao Onaj Koji stvara, Onaj Koji sve potanko zna, Koji je o svemu obaviješten." (67:14)

"On zna poglede koji kriomice u ono što je zabranjeno gledaju, a i ono što grudi kriju." (40:19)

"Ako se ti glasno moliš, pa, On zna i šta drugom tajno rekneš i šta samo pomisliš." (20:7)

Šta nam preostaje ako se tvrdoglavci ne pokore nakon što se pojavi jasna istina. Allah, dž.š., rekao je Muhammedu, s.a.v.s:

"...Ti si dužan samo da obznaniš ..." (42:42)

"Ti, doista, ne možeš uputiti na pravi put onoga koga ti želiš da uputiš - Allah ukazuje na pravi put onome kome On hoće ..." (28:56)

Oni će popustiti govoreći: "Ako Allah upućuje onoga koga hoće, zašto nas kažnjava kad nas je u zabludi ostavio?" Da su oni koji su skrenuli s pravog puta razmislili o Allahovim ajetima, pronašli bi jasni i očiti odgovor. Znali bi da niko nema vlasti nad svojim Gospodarom, i da to znači: On je Allah, čini ono što On hoće, a ne ono što neko drugi hoće. On upućuje na pravi put onoga koga On hoće, a u zabludi ostavlja onoga koga On hoće. Ali naš Gospodar je Pravedan, Mudar i uputit će samo onoga ko čini ono čime zaslužuje Uputu.

Allah, dž.š., rekao je:

"A one koji su na pravom putu On će i dalje voditi ..." (47:17)

"One koji se budu zbog Nas borili, Mi ćemo, sigurno, putevima koji nama vode uputiti..." (29:69)

Allahova je volja pravedna i ostavlja u zabludi samo onoga ko zaslužuje da u zabludi bude ostavljen.

Allah, dž.š., rekao je:

"... I kad oni skrenuše u stranu - Allah učini da srca njihova u stranu skrenu..." (61:5)

Gdje je vatra

U ovoj sumnji stoji: Ako je Allah, dž.š., opisao Džennet da je prostran koliko su prostrana nebesa i Zemlja, pa gdje je onda, vatra?

Odgovor je: Na drugom mjestu koje zna samo Allah. Zar ne vidiš da kad dođe dan, noć koja je ispunjavala svemirska prostranstva, ode na drugu stranu?!

Ključevi gajba

Čovjeku je omogućeno da otprilike zna kada će pasti kiša, posebno nakon unapređenja aparata za posmatranje. Neke obavijesti ukazuju na to da su liječnici u mogućnosti da razaznaju spol embriona i to samo nakon nekoliko mjeseci trudnoće, kada je embrion još uvijek u majčinoj utrobi. Neki neprijatelji islama pokušavaju ubaciti sumnju u hadis Allahovog Poslanika, s.a.v.s., koji kaže: "Pet stvari ne zna niko osim Allaha."¹⁰⁰

"Samo Allah zna kad će Smak svijeta nastupiti, samo On spušta kišu i samo On zna šta je u matericama, a čovjek ne zna šta će sutra zaraditi, i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti; Allah, uistinu, sve zna i o svemu je obaviješten." (31:65)

Oni smatraju da čovjek poznaje one stvari, o kojim nas je Poslanik, s.a.v.s., obavijestio da je znanje o njima specifično samo za Allaha, dž.š. Ta tvrdnja se ne temelji na čvrstim osnovama. Još uvijek čovjek ne zna kada će se desiti Smak svijeta, a plemeniti Poslanik, s.a.v.s., obavijestio nas je samo o njegovim predznacima i da je njegov određen čas - tajna koju samo Allah zna. Jedino Allah, dž.š., sasvim tačno zna kada će pasti kiša, kao i period njenog padanja, mjesto padanja svake kapljice, kako i gdje će završiti i kakav će trag ostaviti. On zna kako će završiti i kakvu će korist donijeti. Ove stvari samo Allah u potpunosti poznaje. Jedino Allah u potpunosti poznaje šta se svakog trena dešava u matericama, šta se dešava u svakom obliku, velikom ili malom, šta se dešava u trudnoći, pa čak i u vrijeme u kojem trudnoća nema oblika niti tijela. On jedino zna koje su sposobnosti i mogućnosti stavljene u tu kapljicu u tminama materice. To precizno i potpuno znanje o onome šta se dešava u svakoj materici jeste specifičnost samo Allaha, dž.š., slavijen neka je On.

Čovjek zna, samo na osnovu vjerojatnoće i pretpostavke, šta će mu se sutra desiti. To saznanje nije dostiglo stepen sigurnosti potpunog saznanja o onome šta će ga sutra zadesiti. A to samo Allah, dž.š., u potpunosti zna.

Koliko puta je samo čovjek pretpostavljao da će u sutrašnjem danu postići dobro, a ono, desila mu se propast. Koliko su puta putnici pripremili šta će raditi po završetku njihovog putovanja, pa nisu imali prevoznog sredstva. Ponekad čovjek misli da zna u kojoj zemlji će umrijeti i da mu se približilo vrijeme smrti, ne smatrajući to pretpostavkom, pa pogriješi. To su samo pretpostavke i sumnje, to su saz-

nanja koja ne dosežu stepen sigurnosti i tačnosti, kao što ne dosežu stepen preciznosti i saznanja.

Ovako dolazimo do istinitosti onoga što se nalazi u hadisu Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u vremenu u kojem je ljudsko saznanje dostiglo stepen progressa. Tako dolazimo do sigurnog i potpunog saznanja o ovih pet stvari koje su jedino Allahu karakteristične. Čovjek nešto zna, a koliko stvari ga je mimoišlo, pa i pored toga, njegovo znanje ne dostiže Božansko potpuno znanje.

Allah, dž.š., rekao je:

“... A vama je dato samo malo znanja.” (17:85)

Nije čudno da Allah podučava čovjeka onim stvarima kojim želi da ga podučí. Čovjek ima uzvišen položaj kod Allaha, jer je on halifa (namjesnik) na Allahovoj Zemlji.

Sumnja u vještačku kišu

Budući da je čovjek uspio spoznati Božanske zakonitosti koje je Allah, dž.š., uspotstavio, kao i uzroke i uzročnike koje je odredio za padanje kiše, ljudi su pokušavali da donekle iskoriste te zakonitosti kako bi spustili vodu iz oblaka kada se pojave. Neke neznalice su pomislile da je to ljudsko zadiranje u Allahovu moć i izjednačavanje čovjeka i njegovog Stvoritelja. Rekli su: “U ljudskoj moći je ono što je bilo u Allahovoj moći.” Uzrok te pretpostavke je nepoznavanje čovjekovog mjesta koje je Allah odredio. Na nama je da se sada zapitamo: Ako kišnica uzrokuje rast biljaka prilikom svog silaska u korijenje koje se nalazi u zemlji, da li je onda čovjek taj koji daje da korijenje raste jer koristi Božansku zakonitost, time što poji korijenje, pa ono raste?! Nije.

Zar oni ne znaju da je Allah Stvoritelj stvari, njihovih uzroka i moći, da je čovjek Allahov namjesnik na ovoj Zemlji. On koristi ove zakonitosti i moći, jer mu je Allah, dž.š., podario moć namjesništva, čime postaje iznad meleka, a to je moć saznanja i spoznaje. Ako je čovjek u mogućnosti da napravi nešto što će prouzrokovati padanje kiše iz oblaka koji su iznad njega, upotrebljavajući stvari koje su u okviru Allahovih zakonitosti vezanih za padanje kiše, zar to nije isto kao kad čovjek podstiče da izlaze plodovi i drveće iz uskladištenog korijenja, stavlja ih u zemlju, poji vodom, onako kako je to Allah, dž.š., odredio, i sa moći i snagom koju je Allah, dž.š., podario čovjeku.

Kur'an, a.š., ne zabranjuje čovjeku da zazove padanje kiše. Kao što Allah uzga-

ja drveće i biljke, Svojom moći i odredbom, tako ne zabranjuje čovjeku da i sam koristi moći vezane za zasijavanje (poljoprivredu), koristeći se zakonitostima koje su vezane za zemljoradnju. Naprotiv, na čovjeku je da spozna gdje mu je mjesto koje mu je Allah odredio. On to spominje u Svojoj Knjizi govoreći:

“... 'Ja ću na Zemlji namjesnika postaviti!'...” (2:30)

“I daje vam da se koristite onim što je na nebesima i onim što je na Zemlji...” (45:13)

Ako čovjek ostvari progres i neku stvar sebi olakša za korišćenje, neka spomene blagodati koje mu je podario njegov Gospodar i neka Mu zahvalan bude. Ništa od toga ne bi postigao da ga Allah nije postavio za namjesnika i da mu nije dao da se koristi određenim stvarima. Dobro bi bilo da ovdje navedemo riječi stručnjaka u ovoj oblasti. To je dr. Muhammed Džemaluddin el-Fendi, profesor astronomije i meteorologije na Prirodoslovnom fakultetu - Univerzitet u Kairu, koji kaže: “Prirodni uvjeti uzrokuju stvaranje bijelih kišnih oblaka i padanje kiše, koju ne može čovjek načiniti, čak nema nikakva upliva u to. Pitanje vještačke kiše¹⁰¹ i izazivanje padavina iz oblaka koji prolaze, samo su eksperimenti čiji uspjeh nije potvrđen. Pa čak i ako bi uspjeli ovi eksperimenti, neophodno je da priroda stvori uvjete za prirodnu kišu, pa čak i vještačko izazivanje kiše.

Islam i osvajanje svemira

Neke neznalice smatraju da se u pokušajima osvajanja svemira nalazi udar na vjeru i pobuna protiv Stvoritelja Koji je stvorio čovjeka. Kao što vidite, ovaj pokušaj nije bio na račun vjere, a nije joj nanosila šteta niti stvorena sumnja u srcima pobožnih koji ne razumiju dobro. Oni ne znaju kako da odrede svoje stanovište u odnosu na ovaj pokušaj!! Očito je da čovjekova težnja ka otkrivanju svemira u sebi ne nosi nikakav udar ispravnom vjerovanju u čovjekovoj duši i to nije pobuna protiv vjere islama, nego se u tome, uistinu, nalazi mu'džiza Njegovog Poslanika, s.a.v.s., kao i potvrda onoga što je došlo u Njegovoj Knjizi, a vezano je za Allahovo znanje koje obuhvaća sve što se događa i što će se desiti u vezi sa čovjekom.

Allah, dž.š., rekao je:

“O družine džinova i ljudi, ako možete da preko granica nebesa i Zemlje prođete, prođite, moći ćete prodrjeti jedino uz veliku moć!” (55:33)

“Mi smo vama najbliže nebo sjajnim zvijezdama ukrasili i učinili da vatra iz njih pogada šejtane ...” (67:5)

Ako znamo da su zvijezde još uvijek u prostoru dunjalučkog neba, to jest, u nebesima blizu Zemlje, ako znamo da je čovjekovo znanje o zvijezdama koje ukrašavaju dunjalučka nebesa, ograničeno, te da su neprestani pokušaji u otkrivanju novih zvijezda, koliko god da čovjek poveća aparate za posmatranje - uz saznanje da je, između nas i ovih nekih zvijezda, udaljenost koju svjetlost pređe za 6 milijardi svjetlosnih godina, a svjetlost u jednoj sekundi pređe 300 hiljada kilometara - ako sve ovo znamo i razmislimo o Kur'anu, a.š., pronaći ćemo da nas obavještava - prije četrnaest vijekova - o tome da će čovjek pokušati zavladatai i izaći iz oblasti nebesa i Zemlje, kao što su to džini pokušali prije njih i nisu mogli preći zabranjenu zonu u kojoj slušaju uzvišene meleke. Kur'an ukazuje na to da se ovaj pokušaj neće desiti sve dok čovjek ne bude posjedovao razlog koji će mu dati vlast i sredstva kojima će se popeti u nebesa, a taj razlog i sredstvo nije ništa drugo do jedna od Allahovih blagodati.

Allah, dž.š., rekao je:

"O družine džinova i ljudi, ako možete da preko granica nebesa i Zemlje prođete, prodrite, moći ćete prodrijeti jedino uz veliku moć!" (55:33)

"Pa koju blagodat Gospodara svoga poričete." (55:34) I kao što Kur'an obavještava, pokušaj nije pretpostavka, nego će se, doista, desiti, ali neće uspjeti sve dok čovjek ne uspije izaći iz oblasti sedam nebesa. Naprotiv, pokušaj će im biti osujećen kod određenog mjesta i propast će zbog vatre i rastopljene mjedi, koje će Allah, dž.š., poslati na njih.

Allah, dž.š., rekao je:

"Na vas će se ognjeni plamen i rastopljeni mjed prolivati, i vi se nećete moći odbraniti." (55:35)

Ovaj ajet ne određuje mjesto sa kojeg će doći do nebeskog gađanja, napadajući čovjeka prilikom njegovog pokušaja da prođe preko granica nebesa i Zemlje. Znamo da ajeti u suri El-Džinn govore o zabranjenim granicama do kojih su džini došli prije nas. Oni učestvuju zajedno s ljudima u govoru koji im je upućen, a o kojem govore prethodni ajeti. Ajeti sure El-Džin obznanili su da su se džini prije nas penjali u nebesa, kako bi prisluškivali plemenite meleke.

Allah, dž.š., govoreći o džinima kaže:

"I mi smo nastojali da nebo dotaknemo i utvrdili smo da je moćnih čavara i zvijezda padalica puno; i sjedili smo okolo njega po busijama da bismo što čuli, ali će onaj ko sada prisluškuje, na zvijezdu padalicu koja vreba naći." (72:8,9)

Stoga, prostor za osvajanje svemira pred čovjekom je otvoren i na njemu je da se spusti na Mjesec, Mars i druge planete, sve dok ne stigne do zone u kojoj će moći prisluškivati plemenite meleke. Nema sumnje da će tada naći zvijezde padalice, koje su i džini prije njih našli. **"Na vas će se ognjeni plamen i rastopljeni mjed prolivati, i vi se nećete moći odbraniti."** Kur'an je prvi koji ovim ajetima obavještava o mogućnosti čovjekovog osvajanja svemira, u vrijeme u kojem je bilo nemoguće govoriti o osvajanju. To je očigledno svjedočanstvo da je Kur'an objava od Allaha Koji zna tajne na nebesima i na Zemlji.

Okruglost Zemlje i njeno kruženje

Neki kažu: "Kur'an opisuje Zemlju ravnom." U međuvremenu je nauka otkrila da je okrugla. U Kur'anu se navodi: **"I Zemlju - kako je prostrta"**, a Kur'an ne obavještava da je okrugla. Primjer ovih riječi ne ukazuje na dubinu razmatranja ovih plemenitih ajeta. Stoga je neophodno duboko razmisliti o riječima Uzvišenog Allaha:

"Pa zašto oni ne pogledaju kamile - kako su stvorene, i nebo - kako je uzdignuto, i planine - kako su postavljene, i Zemlju - kako je prostrta?!" (88:17-20)

Ovi ajeti navode čovjeka na razmatranje i razmišljanje o tome kako je stvorena deva, kako su uzdignuta nebesa, kako su postavljene planine, kako je Zemlja

prostrta? Ajet jasno ukazuje na promišljanje o važnim pitanjima koja su danas poznata kao nauke: veterinarstvo, astronomija, geologija i geografija. Ukazivanje na prostrtnost Zemlje, u ajetu, navodi na razmišljanje o kakvoći onoga što je na Zemlji nanizano: mora, kopno, planine, doline, jezera, rijeke, pustinje, led, topla i hladna područja, i druge specifičnosti koje su vezane za Zemljinu površinu. Podsticanje na razmišljanje o Zemljinoj površini, ne dokazuje da Zemlja nije okrugla, naprotiv, više kur'anskih ajeta ukazuje na to da je površina Zemlje okrugla.

Allah, dž.š., rekao je:

"... On tamom noći prekriva dan, koji ga u stopu prati..." (7:54)

"... Niti noć dan može prestići, svi oni u svemiru plove." (36:40)

Iz ova dva ajeta saznaje se da se noć i dan kreću, slijedeći jedno drugo, kako jedno drugo ne bi mogli preteći, i da svako od njih prepušta svoje mjesto drugome.

Poznato je da se ovo slijeđenje nalazi na Zemlji i u njoj. Ovo slijeđenje biva ili pravolinijski ili kružno. Kada bi slijeđenje noći i dana bilo pravolinijski, na Zemlji bi bila samo jedna noć i samo jedan dan, što ovakvo slijeđenje na Zemlji čini neverovatnim. Stoga, moguće je samo da ovo slijeđenje bude u kružnom obliku, kao što na to ukazuju precizne Allahove riječi: **"On čini da noć i dan nalzmjenice nastupaju..." (24:44)**. Naizmjeničnost označava kretanje u kružnom obliku, a ne pravolinijsko kretanje. Ovo još više pojašnjavaju riječi: **"... On noću zavija dan i danom zavija noć..." (39:5)**. Zavijanje može biti samo na kružnoj i okrugloj površini. Shvatljivo je da se noć i dan međusobno zavijaju. Iz ovih ajeta pojašnjava nam se slika o okruglosti Zemlje, o čemu se saznalo tek u skorije vrijeme.

Istinu je rekao Veličanstveni, govoreći:

"I reci: 'Hvala Allahu, On će vam znamenja Svoja pokazati, pa ćete ih vi poznati!...' (27:93)

" Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude sasvim jasno da je Kur'an istina..." (41:53)

Okruglost Zemlje pojašnjavaju riječi:

"Poslije toga je Zemlju zaoblio." (79:30)

Glagol "deha", jezički, znači - valjanje, kotrljanje. A kotrljanje znači kruženje. Neki mufesiri smatraju da riječi:

"Ti vidiš planine i misliš da su nepomične, a one promiču kao što promiču oblaci - to je Allahovo djelo koji je sve savršeno stvorio;..." (27:88), jasno ukazuju na to da je to kruženje Zemlje. Oni su zaniijekali da će se to desiti na Sudnjem danu, jer čovjek neće polagati račun sve dok Zemlja ne bude ravna ledina i kad se na njoj sve bude moglo vidjeti.

Allah, dž.š., rekao je:

"A pitaju te o planinama, pa ti reci: 'Gospodar moj će ih u prah pretvoriti i rasuti, a mjesta na kojima su bile ravnom ledinom ostaviti, ni udubina ni uzvisina na Zemlji nećeš vidjeti.'" (20:105-107)

"Sunce se kreće"

Učenjaci 18. i 19. vijeka smatrali su da je Sunce stabilno i da se ne kreće. Slijedili su ih neki sumnjivci u vjeri, pa su sumnjali u riječi Uzvišenog Allaha: **"I Sunce se kreće do svoje određene granice, to je odredba Silnoga i Sveznajućeg." (36:38)**, sve dok znanost nije napredovala i otkrila pogrešku do koje su došli učenjaci prethodna dva vijeka. Utvrđeno je da se Sunce kreće oko svoje galaksije, čijim se dijelom smatra i Zemlja, koja kruži kao što kruži mlinski kamen.

Sunce se okreće oko svoje osovine

Tako smo saznali jedan dio onoga šta znači: **"I Sunce se kreće do svoje određene granice."** Napokon je utvrđeno da se Sunce kreće oko samog sebe. Ponekad ajet ima mnogobrojna značenja koja do danas nisu razjašnjena.

**Galaksija
se okreće
oko svoje
osovine
pa i Sunce
sa njom**

“Pokaži nam Allaha”

Ovo je drugi sumnjivac koji vjeruje u svoj razum, gravitaciju, radijalase, u postojanje onoga ko je stvorio različite sprave, a u isto vrijeme on ne vidi ništa od onoga što je prethodno navedeno. Kada se raspravlja o vjerovanju u Allaha, on uvjetuje da vidi Allaha kako bi vjerovao u Njega, jer on vjeruje - shodno svom mišljenju - samo u ono što vidi. Kada bi ga upitao: “Kako onda vjeruješ u ono na što smo prethodno ukazali?”, odgovorit će: “Jer sam dodirnuo i osjetio njihove tragove, ili sam čuo o njima iz pouzdanih izvora.” Kada bi ga zapitao: “Zašto si povjerovao u njih, a da ih nisi ni vidio?”, odgovorit će ti da je njegov vid ograničen u svom djelovanju i svojoj moći, da ne može svojim pogledom sve obuhvatiti. Da neko poput ovog čovjeka razmišlja i promišlja, shvatio bi da Allah, dž.š., ima znakove i tragove u Svojim stvorenjima koji nas upućuju k Njemu, kao što nas na to upućuju stvari koje se kreću prema Zemlji zbog njene gravitacije. Čovjekovi razumni postupci ukazuju nam na Njegov razum, dodajući tome da Allah, dž.š., ima poslanike koji su iznijeli jasne dokaze o svojoj iskrenosti, pa smo im povjerovali i povjerovali u našeg Gospodara. Ko se zavarava svojim vidom i ustraje na tome da želi da vidi Allaha, neka isproba vid gledajući Sunce samo jednu minutu, kada se ono nalazi u središtu. Uvidjet će da nije u stanju da to podnese. Ako njegov vid nije u stanju da podnese sunčevu svjetlost, kako može podnijeti viđenje Onoga Ko je Svjetlo nebesa i Zemlje?!

Kaburski azab nakon sagorijevanja mrtvog tijela

U davna vremena, ljudi su se pitali kakav je kaburski azab koji se dešava mrtvacu kojeg su pojele zvijeri, ili je izgorio u vatri, ili se utopio u moru? Islamski učenjaci su odgovorili na to da je ta stvar u Allahovoj moći, jer se duša nakon rastanka s tijelom vraća kako bi se ponekad sastala s tijelom, te se desi ili uživanje ili azab(kazna). Ponekad se to desi svim dijelovima, a nekad samo nekim dijelovima. Kada bi se ti dijelovi tijela razasuli po zemlji ili kada bi se spalili, ili zgnječili, ili raspršili u zraku, Allahu nije nemoguće da ih spoji s dušom po drugi put. Ako danas vidimo da je čovjeku omogućeno da prenosi treptaje glasa na svim radijima, koji se nalaze u najudaljenijim dijelovima Zemlje, gdje god da se nalaze ta radija, bilo u kućama, ili avionima, ili podmornicama, svaki od njih zatreperi u kratkim intervalima s istovjetnim treptajima. Neki učenjaci, kao što su Ibn-Hazm i Ibn-Hubejre rekli su: “Azab biva samo nad dušom koja napušta tijelo.” Većina učenjaka se slaže u tome da će azab, nakon smrti biti nad dušom i tijelom zajedno. Mi ne znamo kakve su posljedice azaba, to nije ništa drugo do prestanak bolova kod onog ko spava, kao i njegovog azaba, sreće i radosti, pored toga što mi ne osjećamo nikakve tragove na njemu.

“Mi znamo šta će od njih zemlja oduzeti”

Od davnina sumnjivci postavljaju slijedeće pitanje: “Kako će Allah proživjeti dva čovjeka koji su pojele jedan drugoga, i kako će svaki od njih račun polagati?” Odgovor je: “Allah dž.š. ima moć koju ništa ne može oslabiti, a to je vjerovanje muslimana u njegovog Gospodara. Allah, dž.š., obznanio je onima koji sumnjaju govoreći:

“Oni se čude što im je došao jedan od njih da ih opominje, pa, nevjernici govore: ‘To je čudna stvar; zar kad pomremo i zemlja postanemo...? Nezamisliv je to povratak!’ Mi znamo šta će od njih zemlja oduzeti, u nas je Knjiga u kojoj se sve čuva.” (50:2-4)

Ovaj ajet govori da će zemlja pojesti tijela, a to znači da će se, možda, neka tijela pretvoriti u biljke, zatim u hranu, zatim u tijelo druge osobe. Ali Kur'an

pojašnjava da postoji Knjiga¹⁰² za koju Allah zna i koja odvojeno čuva čovjekovu egzistenciju, a u koju niko nema upliva. Poslanik, s.a.v.s., obavijestio je da se repnjača (repna kost) ne raspada, to jest ne jede je ni zemlja a ni crvi. Ponekad je to jedan sasvim mali dio koji u sebi sadrži sve ljudske karakteristike, pa je to taj dio na koji Kur'an ukazuje. Ovaj dio u čovjeku biva kao mala sjemenka iz koje nastaje veliko drvo. Ovo ogromno drvo završava s granama, lišćem i korijenjem, a ta mala sjemenka ostaje zdrava i čitava sve dok ne padne kiša, pa se razvije i ponovno vrati u oblik tog velikog drveta. Tako je i sa čovjekom:

"On iz neživog stvara živo, i živo pretvara u neživo, On oživljava zemlju nakon mrtvila njezina, isto tako ćete i vi biti oživljeni." (30:19)

Allah, dž.š., spustit će kišu na Sudnjem danu, kako se to navodi u Poslanikovim, s.a.v.s., hadisima, pa će izrasti ovi ljudski korijeni koje nije uništio ni vjetar, ni kiša, ni vatra, niti bilo šta drugo. Iz njih će izrasti čovjek, kao što izrasta drveće. Nije čudno da čovjek bude uskladišten sa svim svojim osobnostima u sasvim malom obliku, kao što je sjemenka ili ćelija, ili nešto što je još manje od toga. Mi smo prije našeg rođenja bili uskladišteni u malim nasljednim faktorima o kojima nauka danas govori: "Geni (nasljedna jedinjenja) u sebi sadrže toliku preciznost - a oni su zaduženi za sva ljudska stvorenja koja se nalaze na površini Zemlje, bilo da se radi o njihovim personalnim specifičnostima, duševnim stanjima, njihovoj boji ili nacionalnostima - da kada bi sve to na jednom mjestu sakupili i postavili, njihov obim bi bio manji od čunka (čunak je metalni prekrivač koji krojač stavlja na svoj prst prilikom šivenja).

Sažetak svega ovoga glasi: Allah, dž.š., ima moć nad svime, u stanju je da održi osobenost svakog čovjeka u Knjizi*, dobro očuvanoj, što se ponekad (misli se na čovjekovu osobnost) nalazi samo u repnjači. Nekad to bude nešto sasvim drugačije u repnjači, na šta ne utječu razorni faktori na osnovu čega, po drug put, dolazi do ponovnog stvaranja čovjeka. Allah, dž.š., ima nad svime moć.

DARVINOVE TEORIJE I UZROCI NJIHOVE RASPROSTRANJENOSTI

Iskvarena vjera

S obzirom da su kršćani iskrivili svoju vjeru i izmijenili ono što im je Allah, dž.š., objavio, Allah, dž.š., poslao je Muhammeda, s.a.v.s., kako bi uputio ljude, ispravio ono što su kršćani iskrivili i obznanio ono što su izmijenili. Neki su postali vjernici, a neki nisu. Kršćani su bili u toj svojoj iskvarenosti sve dok Allah, dž.š., nije dozvolio da se razotkrije ta iskvarenost vjere u kojoj su bili, pod vođstvom jedne njihove skupine. I bilo je onako kako je Allah htio. Jedna skupina prirodoslovaca izašla je pred svoj narod, ukazujući im na to da je njihova nauka otkrila lažnost i iskvarenost te vjere. Ova skupina nije izbjegla ugnjetavanje od svećenika, niti zlostavljanja Crkve koja je vršila presudu nad njima ili spaljivanjem ili prolijevanjem krvi ili zatvaranjem u zatvore. Ovako je buknila grozničava i žestoka bitka između ljudi iskvarene vjere i učenjaka prirode koji su se služili svim sredstvima i koji su upotrebljavali sva oružja protiv svojih protivnika. U središtu ove žestoke bitke javlja se Darwin sa svojom teorijom o progresu.

Teorija o evoluciji

Ova teorija smatra da je korijen svih živih bića u maloj životinjici koja je nastala iz vode, zatim je priroda utjecala na promjene u njenom stvaranju, što je prouzrokovalo nastanak novih svojstava u ovom stvorenju. Ova dobivena svojstva nasljeđuju potomci, sve dok skupina ovih svojstava, nastalih iz prirode kroz milione godina, nije izrasla u velika i napredna svojstva, koja su prabiće učinili naprednijim bićem. Razvoj svojstava nastavio je svoj proces pod utjecajem prirode i razvoja stvorenja, sve dok se nije došlo do ovih stvorenja koja su završila u liku čovjeka.

Osnova teorije

1. Teorija se zasniva na onome što se u Darwinovo vrijeme moglo vidjeti u iskopinama. Pronašli su da se najstariji slojevi sastoje iz prabića i da se slojevi koji slijede, sastoje od bića koja su sve naprednija i naprednija. Darwin je rekao da su te napredne životinje nastale kao rezultat razvoja i uspona praživotinja i prabića.

2. Zasniva se i na onome što je u Darwinovo vrijeme bilo poznato, a to je da su svi životinjski zameci slični u svom prvobitnom obliku, što ukazuje na to da je korišten svih bića jedan, kao što je embrion jedan. Dogodio se progres na Zemlji kao što se dešava u matericama živih bića.

3. Ova se teorija zasniva i na postojanju slijepog crijeva u čovjeku koje pomaže u probavi biljaka, koje sada nema nikakvu funkciju. To predstavlja trag koji je ostao od majmuna, a koji se nije razvijao, zato što slijepo crijevo u sadašnje vrijeme ima svoju funkciju kod majmuna.

Darwinovo objašnjenje evolucije i kako je tekla

1. Prirodna predestinacija: Faktori propasti uništavaju slaba i mršava bića, a ostavljaju snažna bića. Po njihovom mišljenju to se naziva zakonom "opstanka jačega". Tako ostaje biće koje je jako i zdravo, koje svoje jake osobine prenosi u naslijeđe svojim potomcima. Snažne se osobine sjedinjuju tokom vremena stvarajući novu osobenost u živom biću. To je evolucija koja čini da živo biće napreduje, s tim razvijenim osobenostima, do višeg stepena i tako se evolucija nastavlja. To je napredovanje.

2. Seksualna predestinacija: Dešava se zbog težnje mužjaka i ženke da se pare s jačim i zdravijim, kako bi se prenosili najbolji nasljedni geni. Umanjuje se mogućnost prenosa osobenosti životinja, koje su slabe, zbog nepostojanja međusobne težnje za parenjem.

3. Koliko se god stvara nova osobenost, ona se prenosi nasljednim putem.

Pobijanje temelja na kojem se zasniva teorija

1. Paleontologija je kao nauka još uvijek nepotpuna i niko ne može tvrditi da je upotpunio ispitivanje svih slojeva zemlje i ispod planina i mora, te ne može ni

pronaći nešto novo što bi bilo suprotno prethodnim izvještajima.

Pretpostavivši pouzdanost nalaza ove nauke, postojanje prvih, a zatim naprednijih prabića, nije dokaz evolucije naprednih bića iz najniže vrste bića, nego je to samo dokaz o redosljedu postojanja ovih bića u skladu s prirodnim pretpostavkama njihovog postojanja u bilo kojem obliku. Ako iskopine u Darwinovo vrijeme svjedoče da je najstariji vid života postojao prije 600 hiljada godina, onda najnovija otkrića u paleontologiji potvrđuju da vid ljudskog života doseže do prije desetine

Shema evolucije

miliona godina. Zar ovo nije najveći dokaz da se saznanja iz arheologije mijenjaju i da se na njima se ne može zasnivati siguran dokaz, jer, možda, već se sutra otkriju nove činjenice koje će biti suprotne onima koje smo već rekli?

Ne postoji dokaz da se na osnovu prirodnih uvjeta razvijaju nova, harmonična i savršena svojstva, kao što paleontologija (pretpostavljajući tačnost i ispravnost redoslijeda koji se u njoj nalazi) daje jedan rezultat, a to je da se najnaprednija životinja pojavila nakon najnižeg oblika životinje. Ne postoji dokaz da je najnaprednija životinja nastala iz najnižeg oblika životinje.

Tako, naprimjer, kada bi geolozi došli poslije nas za milion godina, i pronašli u prvim slojevima ostatke ručnih kola, u drugim ostatke konjskih kola, u trećim ostatke savremenog auta, u petim ostatke savremenog aviona, u sedmim ostatke rakete, u osmim ostatke svemirskog broda, da li ovaj vremenski redoslijed u njihovoj pojavi dokazuje da su ručna kola, pod utjecajem prirodnih uvjeta, evoluirala u svemirski brod?

Ili pak, ovaj vremenski redoslijed dokazuje da su konjska kola nastala iza ručnih kola, a ne iz njih? Također, vremenski redoslijed postojanja naprednijih živih bića nakon najnižih oblika, ne dokazuje da su naprednija došla iza najnižih oblika, i ne dokazuje da su evoluirala iz njih, kao što to tvrdi Darwin.

Profesor Kejt kaže: "Mi čovjeka ne možemo uvrstiti ni u jednu od ovih vrsta." A prof. Brankov kaže: "Nauka paleontologija ne zna za čovjekove pretke. Ono što nazivaju čovjekom (džava) kojeg je otkrio Dibo 1891., god. nije ono oko čega obilaze evolucionisti i on nije onakav kako ga opisuju evolucionisti." Na Trećem simpoziju koji je održan u Lidu, Prof. Firso potvrdio je da je kost lobanje koja se pripisuje čovjeku, (džava), zapravo komad šimpanzine lobanje ili čovjekova butna kost."

Što se tiče čovjeka, sakupljeni su komadi ljudske lobanje i odvojeni od šimpanzinih ostataka, kao što to tvrdi izvještaj koji je podnio prof. Herdlika. Artur Kejt utvrdio je da skupina ovih komada pripada stvorenju koje ne može disati, niti jesti, a prof. Firso tvrdi da je ideja majmun - čovjek predmet razilaženja.

Dr. Sorjal, u svojoj knjizi pod nazivom "Raspad Darwinove teorije", kaže:

1. Izgubljene karike nedostaju među životinjskim vrstama, a ne i između čovjeka i ostalih živih bića. Ne postoje karike između prvobitnih jednoćelijskih i višećelijskih životinja, između mekušaca i zglavkara, između beskičmenjaka i kičmenjaka, između riba i vodozemaca, između ovih posljednjih i gmizavaca i ptica, između gmizavaca i sisara. Naveo sam ih po redoslijedu njihovog javljanja u geološkim stoljećima."

Kont Di Nevi kaže: "Svaka skupina, svaka vrsta kao da je iznenada nastala. Mi ne nailazimo ni na jedan prelazni oblik i nemoguće je da bilo koju novu skupinu pripišemo drugoj staroj skupini."

Dr. Džemaluddin el-Fendi, profesor astronomije na Prirodoslovnom fakultetu Univerziteta u Kairu, kaže: "U dokaze koji pobijaju Darwinovu teoriju spada i dužina života na Zemlji, gdje su astrolozi i prirodoslovci odredili da ne prelazi tri milijarde godina. Biolozi su odredili da se neophodni period evolucije živih bića, sve do stoljeća starog vijeka, povećava na sedam milijardi godina, što znači da je život na Zemlji morao biti prisutan deset milijardi godina, dakle, duplo više od Sunca.

2. Sličnost životinjskih embriona.

To je velika greška u koju se zapalo zbog toga što nisu usavršavani aparati za povećavanje koji ukazuju na precizne pojedinosti po kojim se životinjski embrioni razlikuju jedni od drugih, po svom stvaranju, konstrukciji i redoslijedu, izuzev falsifikata koji je učinio njemački znanstvenik Ernest Hejkel, koji je postavio istovjetne slike embriona. On je, nakon osude od embriologa, priznao da je bio prisiljen da dopuni izgled u oko osam od sto embrionalnih slika, zbog nedostatka prenesenog crteža.

Rekao je: "Jedan broj mojih skica bio je krivotvoren... Stotine zoologa napravilo je istu grešku." Ovo je preneseno iz časopisa "Germaeine Zeitung - München".

3. Što se tiče postojanja slijepog crijeva u čovjeku, kao zakržljalog organa u evoluciji majmuna, ovaj slučaj sa sigurnošću ne dokazuje da je čovjek evoluirao od majmuna. Naprotiv, uzrok njegovog postojanja je u njegovom naslijeđu od pračovjeka čiji je oslonac bio u biljkama, te je slijepo crijevo stvoreno kako bi mu pomoglo u probavi tih biljaka. Skoro je postalo poznato da slijepo crijevo obavlja funkciju sigurnosnog ventila protiv zagnojavanja u crijevima. Nauka je otkrila da slijepo crijevo ima i drugu svrhu, koja je sve do danas nama nedostupna. Nauka svakodnevno napreduje, i ako je hermafroditizam svojstvo karakteristično za prvobitna dunjalačka bića, i ako je spolnost specifičnost naprednih bića, dojke su znakovi ženstvenosti. Nalazimo da slon (mužjak) ima dojke kao i čovjek, gdje u isto vrijeme mužjaci kopitara, kao što su konji i magarci, nemaju dojki, osim onih koji imaju sličnosti s majkom. Kako je ostao trag dvospolnosti kod čovjeka, a nije kod onoga što je niže od njega, iako Darwin smatra da je čovjek evoluirao iz nečeg što je niže od njega. Profesor E.S. Godric, s Oksfordskog univerziteta, kaže: "Glupo je reći da bilo koji dio ljudskog organizma nema nikakve funkcije."

Pobijanje Darwinovog objašnjenja evolucije

1. Darwin kaže: "Postoji sistem ili zakon koji radi na uništavanju živih bića, kako bi ostala samo ona koja su najbolja i koja prenose nasljedne osobine na svoje potomstvo." Nagomilavaju se snažne osobenosti koje stvaraju novu životinju. Uistinu postoje poredak, sistem i zakon koji rade na uništenju svih živih bića, slabih i jakih, jer je Allah, dž.š., odredio smrt svemu što je živo. Jedan poredak i sistem rade nasuprot ovom poretku, a to je zakon o solidarnosti na život između prirode i živog bića. Allah, dž.š., stvorio je život i otvorio njegove puteve. Tako nalazimo da se Sunce, mora, vjetrovi, kiše, biljke, gravitacija i tome slično, međusobno potpomažu radi opstanka čovjekovog života, kao i životinja. Posmatranje faktora destrukcije i sklanjanje pogleda od faktora opstanka, uzrokuje nenormalnost u razmišljanju. Ako postoji zakonitost vezana za destrukciju, onda postoji i zakonitost vezana za život i za svaki oblik u ovom životu. Ako su prirodni uvjeti: vjetrovi, grmljavina, temperatura, voda, poplave i sl., u mogućnosti da izobličuju stvorenja ili da unište ono što su oni načinili, kao što je gubljenje vida ili rušenje građevina, onda je nezamislivo da određuju ove prirodne, mrtve, nežive i glupe uvjete, da načine oko onome ko ga nema, ili da poprave građevinu koja ima neki nedostatak. Razum prihvaća da prirodni uvjeti mogu biti odgovarajući za uništenje i propast, ali je neshvatljivo da ovi uvjeti budu odgovarajući za tumačenje prekrasnog stvaranja, oblikovanja i savršenog i temeljitog konstruiranja. Bilo koji organ živih bića temeljito je zacrtan, uredno stvoren, njegovi dijelovi su s mudročću poredani i njihovo djelovanje s drugim organima uređeno je na najsavršeniji način. Nemoguće je da se ta temeljitost i savršeno uređenje pripisuju udarima nasumičnih prirodnih uvjeta.

Prof. Lok s Kembričkog univerziteta, kaže: "Samoizbor, bilo prirodan ili vještački, ne može stvoriti nešto novo."

Džemaluddin el-Afgani u svojoj knjizi "Odgovor Dehrijama", nakon rasprave o ovoj teoriji kaže: "Nakon toga, ja ću ih pitati, kako se svaki dio materije, svojim otcjepljenjem, uputio ka odredištima preostalih dijelova. Pomoću koje sprave je svaki od njih upoznao preostale s onim šta namjerava tražiti? Koji parlament ili senat - vijeće staraca - bi zasjedao radi utemeljenja ovih komponenata svjetske konstrukcije i savršene formulacije? Došlo je vrijeme da ovi dijelovi, dok su još kao jaje vrapca, znaju neophodnost svoje pojave u liku ptice koja jede zrnevlje. Obavezno je da posjeduje kljun i volju za svoje životne potrebe?! Ovaj princip, koji je upotrijebio Darwin (opstanak jačeg) upropastio je ljudski život, jer je dao opravdanje svakom silniku, bilo da se radi o pojedincu ili o vladama, jer silnik provodi svoju srdžbu, nasilje, rat i mržnju, ne koristeći se uzvišenim moralnostima. On se koristi prirodnim zakonom, kao što je to Darwin smatrao. On se koristi zakonom

'opstanka jačeg', a taj zakon je omogućio kolonijalizaciji svu njenu odvratnost."

2. Što se tiče prirodne predestinacije, koja uvjetuje težnju za razmnožavanjem među snažnim jedinkama - što je prouzrokovalo iščeznuće slabih jedinki i opstanak jakih - nije dokaz evolucije te vrste. Iz toga se razumije da je to opstanak iste vrste i iščeznuće slabe vrste. Da je rečeno da se evolucija dešava bilo kojem biću, onda bi to bilo smanjenje vrste, jer se smanjuje intimnost između mužjaka i ženke, zavisno od udaljavanja i različitosti oblika među njima. Dojrzanski, najpoznatiji specijalista u oblasti geološke specifičnosti, 1958. godine - vijek nakon Darvina - rekao je: "Različitost oblika umanjuje težnju za razmnožavanjem. Težnja za razmnožavanjem umanjuje se zavisno od različitosti vrsta i količine te različitosti. Nije tačno da se dobra svojstva prenose nasljednim putem. Tako, naprimjer, kovač snažnih mišića ne prenosi snagu svojih mišića na svoje potomstvo, kao što znanstvenik osebnog znanja, svoje znanje ne prenosi nasljednim putem na svoje potomstvo."

3. Tvrdnju da se dešava evolucija nekih osobnosti i prolaznih svojstava, zatim njihovog prenošenja razmnožavanjem, savremena genetika u potpunosti odbacuje. Bilo koje svojstvo ne skriva se u onome ko se razmnožava, niti je sadrži bilo koja vrsta, i to je prolazno svojstvo koje se ne prenosi nasljednim putem na potomstvo. Nebil Džordž, jedan od pouzdanih ljudi u ovoj nauci, kaže: "Prirodna predestinacija, zbog ovoga ne koristi za slabljenje evolucionog puta - ili puta napretka - jer ona slabi stranu koju ne koristi, a ne slabi evoluciju nasljednih odlika među jedinkama. Oni koji govore o iznenadnoj pojavi, misle na životinju koja nema oka, koja iznenađa, putem nekih zraka ima oko!"

Stručnjaci su utvrdili da iks-zruci mijenjaju broj plodnosti, ali zrake utječu na promjenu samo onoga što je prisutno, a ne na ono što će se razviti i što ne postoji. Plodnost majmuna nije kao plodnost čovjeka i zrake samo utječu na plodnost onoga što postoji, a da ne govorimo o tome da se dogode ove zrake koje nemaju ni razuma, niti poimanja. Čovjek se svojim umom razlikuje od majmuna i svih drugih životinja. Zruci utječu na plodnost koja više liči na izobličavanje nego na poboljšanje, kao što se dešava s radioaktivnim zracima. U časopisu "Life" kaže se: "Radioaktivno zračenje predstavlja uznemiravajući košmar u embriologiji." Istraživanja Mollera i studije Donaldsona slažu se da se neznatne promjene umanjuju, a velike ubijaju. A u časopisu "Science Later", u svom broju izdatom u novembru 1950. godine, stoji: "Nije preuveličavanje ako se kaže da su 99% gena, nastalih iz promjena, štetni geni. "Genetika je suprotna Darwinovoj teoriji i njoj nedostaju iskustva i shvaćanja židova i muslimana nakon njih, koji obrezuju svoje sinove, što ne uzrokuje da se nakon dugog niza godina njihovi sinovi rađaju obrezani. Tako, koliko god nauka napreduje, potvrđuje se neispravnost Darwinove teorije. O ovome

Kris Morison, predsjednik Akademije znanosti u New Yorku i član Izvršnog odbora Vijeća za nacionalna istraživanja u USA, o ovom predmetu u svojoj knjizi "Znanost poziva u iman", kaže: "Genetika postavlja pitanja na koja je teško odgovoriti, a druga otkrića Darwinovo djelo predstavljaju kao veličanstveni korak naprijed u filozofskom mišljenju."

Teorija koju ne potvrđuje stvarnost

1. Da je teorija istinita, posmatrali bismo mnoge životinje, kao i čovjeka kako nastaje evolucijom, a ne samo razmnožavanjem. Ako evolucija zahtijeva dug vremenski period, nije zabranjeno posmatranje majmuna kako se pretvaraju u ljudska bića u postepenom oblikovanju čitav niz godina, ili svakih deset godina, ili svakih sto godina?!

2. Ako prihvatimo da su prirodni uvjeti i prirodna predestinacija evoluirali majmuna u čovjeka - naprimjer - mi nikad nećemo prihvatiti da su se ovi uvjeti ponovili kako bi se stvorila žena za tog čovjeka, kako bi nastavili u razmnožavanju i kako bi ostali u ravnoteži s njima.¹⁰³

3. Moć prilagođavanja koju nalazimo kod životinja - kao što je kameleon, naprimjer, koji mijenja boju shodno mjestu na kojem se nalazi. To je skrivena moć¹⁰⁴ koja se rađa zajedno sa stvorenjima. Neke je životinje imaju u ogromnoj količini, a neke sasvim malo, gotovo u neznatnim tragovima. Ova moć je kod svih stvorenja ograničena i ne prelazi svoje granice. Moć prilagođavanja je evoluciono svojstvo koje formira okolica, kao što to smatraju zagovarači ove teorije, u suprotnom priroda bi podarila ovu moć i kamenju i zemlji i drugim neživim bićima...

4. Pored čovjeka, žabe se odlikuju svojom osobnošću življenja i na kopnu i u vodi, kao što se ptice odlikuju sposobnošću direktnog letenja i brzih preleta i to bez ikakve sprave. Isto tako, pasji nos ima osjetljivije čulo mirisa od čovječijeg. Da li je onda, pasji nos više evoluirao od čovječijeg nosa? Da li su žabe i ptice, naprednije od čovjeka u nekim aspektima?

Okolo deve, ili konja, ili magarca vidi i noću i danju, dok čovjekovo oko nije u mogućnosti da vidi u tami. A sokolovo oko je oštrije od čovjekovog oka. Da li su onda, soko ili magarac napredniji od čovjeka? Ako bismo smatrali zadovoljenje ličnih potreba kao osnov napretka (prograsa), kao što je slučaj sa državama, onda bi biljke bile daleko iznad čovjeka i svih životinja, zato što same sebi proizvode hranu, kao što je proizvode i drugima i one nemaju nikakve potrebe za drugom hranom.

Ako bismo krupnoću uzeli osnovom za napredak, onda su, deva, slon i ogromne praživotinje i naprednije od čovjeka!!

Stav prirodoslovaca o ovoj teoriji

1. Oni koji podržavaju teoriju:

Njihovo podržavanje teorije bilo je uglavnom potpora slobodi mišljenja, koju je Crkva osporavala i protiv koje se borila. To je bio kontrarat koji su povelili prirodoslovci protiv crkvenog svećenstva, njihovih ideja, a nakon što je između njih već izbio rat.

2. Protivnici teorije:

Oni traže opipljiv dokaz za utjecaj prirodne predestinacije na transformaciju vrsta, a naročito čovjeka. Protivnici teorije, u svom traženju prirodnih dokaza, nisu ništa malobrojniji niti manje oponiraju od svojih protivnika iz redova teologa u Evropi. Ovo su neki stavovi učenjaka - protivnika teorije, koje prenosi prof. Ibrahim Hurani, koji kaže: "Učenjaci nisu prihvatili niti potvrdili Darwinov pravac, a uz to su ga odbacili i omalovažili, znajući da se taj pravac izučavao punih dvadeset godina. Među njima su istaknuti učenjaci Densel i Dalas, čiji govor u sažetoj formi glasi: "Razvoj prirodnom predestinacijom nije primjeren čovjeku i neophodno je reći da je stvoren odjednom." U ove učenjake, ubraja se prof. Ferho koji kaže: "Jasno nam je, iz životne prakse, da između čovjeka i majmuna postoji ogromna razlika. Mi ne možemo prosuđivati da je čovjek potomak majmuna ili neke druge životinje i nije lijepo da o tome uopće govorimo." Jedan od njih je Mejfert, koji je nakon što je proučio mnoge činjenice iz biologije, rekao: "Darvinov pravac nije moguće podržati i to je stav djeteta." Jedan od fanatičnih pristalica Darwinovog pravca je i sir Artur Keit koji kaže: "Teorija nastanka još je uvijek, sve do danas, bez argumenata i ona će kao takva i ostati. Jedan razlog što mi u nju vjerujemo, jeste jedini mogući argument koji ide u njen prilog, a to je vjerovanje u direktno stvaranje, a ono je potpuno nemoguće." A drugi prof. Votson, s Londonskog univerziteta kaže: "Biolozi vjeruju u nastanak, ne kao produkt posmatranja, odabira ili logičnog zaključivanja, nego zato što je ideja o direktnom stvaranju, ideja koju je nemoguće percipirati." Da. Ova ideja je neshvatljiva kršćanima, jer oni misle da je bog sastavljen od tri osobe, a ustvari je jedan, i da je jedan jednako tri (1=3)!? Među one koji se protive ovoj teoriji spada i poznati učenjak Fon Biskon, koji je nakon izučavanja uporedne anatomije čovjeka i majmuna zajedno s prof. Ferho, rekao: "Zaista, između ovo dvoje postoji velika i suštinska razlika." U protivnike ove teorije spada i vrsni učenjak Agasir koji u svom

tekstu o porijeklu čovjeka, koji je pročitan na znanstvenom viktorijanskom skupu, u sažetoj formi kaže: "Darvinov je pravac znanstvena greška, neistina u osnovi. Njegova metoda nema nikakve veze s naukom i od njegovog pravca nema nikakve koristi." Poznati učenjak Heksli, inače Darwinov prijatelj, također je protivnik ove teorije, koji ne spada u administrativni krug. On kaže: "Shodno jasnim dokazima koje posjedujemo, nemamo nikakvog argumenta da je neka biljna ili životinjska vrsta nastala prirodnim ili vještačkim odabirom." Protivnik ove teorije je i vrsni učenjak Tendel koji kao i Hejkel kaže: "Nema sumnje da oni koji vjeruju u razvoj vrsta, ne znaju da je to produkt premisa za koje se ne zna. Smatram da je neophodno izmijeniti Darwinov pravac." Ovu teoriju odbacuju mnogi učenjaci, kao što je prof. Fejlton, dekan Medicinskog fakulteta na Univerzitetu Montpelje, prof. embriologije na istom Univerzitetu, kao i prof. Katrfaz, direktor Muzeja za historiju prirode u Parizu, koji kaže: "Mi ne znamo kako su se formirale sve vrste. Znamo samo da nisu sposobne da se transformiraju, kao što sasvim sigurno znamo da Darwin i Lamark nisu otkrili istinsku zakonitost u pogledu načina njihovog formiranja."

Teorija a ne istina

Zbog svega ovoga, sve ono što je Darwin rekao o evoluciji (teorija o evoluciji), predmet je velikog razilaženja među učenjacima, da li je to teorija, istina (činjenica) ili zakonitost? U njihovom terminološkom rječniku, teorija je ono što je moguće da u sebi sadrži potvrdu i odbacivanje. Istina (činjenica) ili zakonitost je ono što u sebi ne sadrži niti jedan dio neistine.

Zbog čega se onda raširila ova teorija?

Razlog zbog kojeg se ova teorija raširila jeste u njenoj pojavi u vrijeme u kojem je Allah, dž.š., dozvolio da se objelodani neispravnost iskvarene i neispravne kršćanske vjere, i to uz pomoć grupe sljedbenika te vjere. Znanstveni napredak imao je velikog traga u otkrivanju neispravnosti te iskrivljene vjere, što je dovelo do žestokog sukoba koji je odnio hiljade života prirodoslovaca. A na vatrenom poprištu, svaka strana je upotrebljavala sva oružja protiv protivnika. Tako je ova teorija raširena kao oružje koje su prirodoslovci uperili protiv svoje vjere, a zatim u lice svake vjere na čiju zemlju su stupile njihove kolonijalizatorske noge. To je bilo jer su oni smatrali ovu teoriju istinitom, a i iz osвете prema toj neispravnoj vjeri, koja

je stajala kao kamen spoticanja u istraživanju na poljima prirodnih znanosti, a zatim, kao sredstvo uništenja vjere kolonijaliziranih naroda, kako bi kolonijalizatori lakše zavladao nad ovim narodima. Tako je obrazovanje, koje je donio kolonijalizator, silom nametnulo ovu teoriju u školskim programima i ponudilo je u znanstvenom ruhu, kako bi učenici bili sigurni u istinitost ove teorije. Time bi se ostvarilo ono što su zacrtali da izazovu u svijesti učenika, a to je izazivanje kontradiktornosti između znanosti, koju su iskrivili, i vjere, što, pak, vodi napuštanju vjere. Dovoljno je da se zna da je uz pomoć ove teorije mnogo muslimana napustilo svoju vjeru u svim islamskim zemljama. Zato je kolonijalizator težio tome da se ova teorija izučava u Adenu, u osnovnim školama, dok u isto vrijeme američki zakon zabranjuje izučavanje ove teorije još od 1935.god.

Međutim, nakon što je Evropa savladala svog protivnika "neispravnu vjeru", proglasila je Darwinovu teoriju, koju je koristila u borbi, znanstvenom neistinom, samo teorijom čiju neispravnost znanost svakodnevno otkriva.

Stav islamskih znanstvenika o ovoj teoriji

1. Jedna skupina učenjaka kaže: "Ova se teorija suprotstavlja pojašnjenju načina nastanka stvorenja, kao njihovom redosljedju egzistiranja. Ovo je polje na čije izučavanje islam podstiče riječima Uzvišenog:

"Reci: 'Putujte po svijetu da vidite šta je On ni iz ničega stvorio' ..."
(29:20)

U Kur'anu ne postoji kategoričan tekst koji govori o načinu na koji je Adem, a.s., došao na Zemlju, ili, pak, sva stvorenja. Nama je ostavljeno da istražujemo, posmatramo i potvrđujemo kategoričkim saznanjem ono do čega je došlo naše istraživanje. Uz pretpostavku da je Darwinova teorija istinita, ona ne proturječi kategoričnom kur'anskom tekstu koji ne prihvaća nikakvo razumsko tumačenje. Najpoznatiji zastupnik ovog stava je šejh Hasan el-Džisr, pisac djela "Er-Risala el-Humejdije".

2. Druga grupa smatra da je Allah, dž.š., objasnio događaj vezan za Adema, a.s., tako što je rekao da je Adem, a.s., bio u Džennetu, pa je onda sišao na Zemlju i tu nema mjesta nikakvim tumačenjima. Kur'anski ajeti eksplicitno govore da je Adem, a.s., stvoren kao samostalno biće koje je Allah stvorio s određenom svrhom i nema potrebe tumačiti Kur'an, shodno sumnjivoj teoriji o kojoj nauka, svojim znanstvenim napretkom, otkriva da je lažna. Pravedno bi bilo da kažemo, da ako je ova teorija istinita, ona to može biti samo u vezi sa stvaranjem živih bića, izuzev čovjeka.

DOVA I PROPISI VEZANI ZA NJU

Uslišatelj dova

Između vjernika i njegovog Gospodara postoji čvrsta veza. Vjernik, a i ostali ljudi, potpuno jasno i nedvosmisleno vide tragove ove veze. Ti tragovi svjedoče o Allahovoj opstojnosti i Njegovoj blizini u odnosu na Svoje robove, kao što svjedoče i o tome da je Njegova milost blizu onih, koji čine dobro. Ta veza sastoji se u dovi (molbi upućenoj Allahu) od stvorenja i u uslišavanju te dove od Stvoritelja, slavljem neka je On.

Vizuelni dokazi

1. Najizrazitiji vizuelni dokaz jeste zapravo ono što muslimani širom svijeta znaju o odgovoru njihovog Gospodara na njihove dove (molbe), u doba suše, kada kiša ne padne po nekoliko mjeseci ili godina i kada njihova situacija postane veoma teška. Muslimani tada izlaze na jedno određeno mjesto, kajući se Allahu, dž.š., zbog grijeha koje su počinili. Shodno stepenu iskrenosti njihove dove i iskrenosti nijeta, Allah, dž.š., udovoljava njihovoj dovi. Koliko su samo Jemenci imali prilika da vide u svojoj zemlji kako Allah, dž.š., čisto nebo iznad njih pretvara u nebo prekriveno gustim oblacima, a suhi zrak pretvara u zrak prepun kiše, pomoću oblaka koje stvara i raspršuje nebom Onaj Koji čuje dove, a sve se to dešava nakon upućene dove. Ovo se nije desilo jednom, niti desetine puta, već se dešavalo desetine hiljada puta. To je veoma poznato ljudima, a samo onaj ko ne vjeruje, negira takvo nešto. Ovo je samo vezano za Jemen, a ne treba govoriti o iskustvima muslimana u drugim zemljama.

2. Mnogi bolesnici uvjerali su se u to da njihov Gospodar odgovara na njihove dove. Nakon što je medicina bila nemoćna da ih izliječi, oni bi se dovom obraćali Allahu, dž.š., a ta bolest bi Allahovom moći, koja je nevidljiva našim čulima, nakon

nekoj vremena iščekavala. Mi smo zaduženi da se liječimo, međutim, ako su ljudi ti koji nemaju moć za sve, onda je Allah taj koji sve može. Poštovani čitaoc, možete pitati one koji su upoznati s ovakvim stvarima i vidjet ćeš mnoge primjere za to. Ateisti ovo objašnjavaju riječima: "Ovo je samo utjecaj ljudskog uvjerenja." Kako je ovo čudno! A da li ti možeš letjeti bez aviona, samo zato što si uvjeren da to možeš i što to uvjerenje utječe na to da letiš!?

Ti se možeš uvjeriti u odgovor na dovu od tvoga Gospodara, tako što ćeš Ga moliti, ali ćeš ispunjavati propise koji su u vezi sa dovom.

3. Naša islamska povijest nam je nepobitnim predanjima prenijela vijest o pobjedi muslimanskih vojski, koje su bile malobrojne i slabo opremljene, nad njihovim neprijateljem koji je bio mnogobrojniji i tehnički opremljeniji.

Propisi vezani za dovu

1. Da vjeruješ u Allaha, dž.š., i da samo On određuje sudbinu svega, da je samo On Taj Koji donosi štetu i korist, te da se odazoveš Uputi i vjeri koja ti je došla od Allaha, dž.š., Uzvišeni kaže:

"A kada te robovi Moji za Mene pitaju, Ja sam, doista, blizu! Odazivam se molbi molitelja kada Mene zamoli! Pa nek' se oni odazovu Meni, i nek vjeruju u Mene da bi upućeni bili." (2:186)

2. Srčanost i nesumnjanje u odgovor. Allahov Poslanik, s.a.v.s., kaže:

"Srca su posude, neka shvaćaju bolje od drugih. Kada molite Allaha, o ljudi, molite ga, a budite uvjereni u primanje molbe, jer On neće uslišati molbu čovjeku koji ga moli nemamim srcem."

3. Neishitrenost u traženju odgovora na dovu, jer Allah, dž.š., u svemu što radi ima mudrost, koja ponekad nije nama dostupna. Ako se desi da odgovor na dovu kasni, to je samo zbog mudrosti, koju samo Allah, dž.š., zna, a nama je nedostupna. Tako postoji jedan od propisa da se ne traži brzo udovoljavanje molbi. Muhammed, s.a.v.s., kaže:

"Dovi nekog od vas bit će udovoljeno ako ne bude tražio brz odgovor govoreći: 'Molio sam ali mi nije udovoljeno.'"

4. Dova ne smije u sebi sadržavati grijeh ili prekidanje rodbinske veze. Vjerovjesnik, s.a.v.s., kaže:

"Nema muslimana koji moli Allaha, dž.š., molbom koja u sebi ne sadrži grijeh ili molbu za prekidanje rodbinskih veza, a da mu Allah tom dovom neće dati tri stvari: ili da mu odmah odgovori, ili da mu je ostavi do Sudnjeg dana, ili da od njega otkloni zlo

u vrijednosti dove." Prisutni rekoše: "Onda ćemo mnogo upućivati dove, jer dove ne propadaju." Poslanik, s.a.v.s., im reče: "Allah je Taj Koji daje više."

5. Nepodizanje glasa prilikom dove. U dva Sahiha se od Ebu-Musaa el-Eš'arija prenosi da je rekao: "Neki ljudi podigli su svoje glasove prilikom dove Allahu, pa je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao:

"O ljudi! O ljudi! Obuzdajte se, jer vi ne molite ni gluhog a ni odsutnog, već molite Onoga Koji sve čuje i sve vidi."

6. Prakticiranje naređivanja dobra, a odvrćanje od zla. Vjerovjesnik, s.a.v.s., kaže:

"Ili ćete naređivati dobro, a odvrćati od zla, ili će Allah nad vama nadrediti najlošije ljude među vama, pa će najbolji među vama moliti Allaha, ali im neće biti udovoljeno."

7. Slijedenje onoga što je halal, bilo da se radi o jelu ili piću. Muhammed, s.a.v.s., kaže:

"Zatim je spomenuo čovjeka koji je dugo putovao, prašnjavog raščupanog koji pruža ruke prema nebu govoreći: 'Ja Rabb! Ja Rabb!' - a njegova hrana je haram, njegova odjeća je haram i hranjen je haramom, pa kako da takvom bude udovoljeno!"¹⁰⁵

Dova je ibadet

Dova je, doista, ibadet, i ne samo to, ona je, ustvari, srž ibadeta. Onaj ko moli Allaha svom svojom snagom i bićem, govori i priznaje da Allah, dž.š., posjeduje sve, da upravlja svima i da On postupa kako hoće i radi što hoće u svemu što je vezano za Njegova stvorenja. Zato Kur'an dovu naziva ibadetom. Uzvišeni Allah kaže:

"... Zovite Mene! Odazvat ću vam se! Zbilja, one koji se ohole pred tim da Meni ibadet čine, u Džehennem će ući poniženi." (40:60)

A Muhammed, s.a.v.s., kaže:

"Zaista je dova ibadet."

"Dova je srž ibadeta."

Upućivanje dove nekom pored Allah je širk

Stoga, onaj ko uputi dovu nekom drugom pored Allaha, misleći da taj ima snagu i da je Allahov saučesnik u upravljanju svemirom, on čini širk. Uzvišeni Allah kaže:

"A mjesta na kojim se čini sedžda, zbilja su Allahova, pa ne zazivajte uz Allaha nikoga." (72:18)

"Ti reci: 'Ja samo svoga Gospodara zazivam.'" (72:20)

Dova je traženje pomoći a ne iskorišćavanje

Dova je traženje pomoći od Allaha, dž.š., nakon što čovjek uradi sve ono što mu Allah naređuje, nakon što upotrijebi svoje mogućnosti i nakon što preduzme sve mjere. Od dove neće imati ništa ako čovjek traži da mu Allah ispuni sve težnje i ciljeve, a da ne miče ni prstom kako bi uradio ono što treba, ili da obavi dužnosti koje mu je Allah, dž.š., odredio. Tako, on traži od Allaha da mu obradi zemlju, zasije sjeme, da ga samelje, da od njega napravi tijesto i na kraju da od njega napravi hljeb i da ga njime nahrani. Ili da oduzme od njegovog neprijatelja oružje, da mu ga dovede svezanog i da ga udari, a da on pri tome ništa ne radi!

Ovo se ne ubraja u dovu, nego je ovo iskorišćavanje, a Allah, dž.š., iznad je toga i Uzvišen je!

Upućivanje dove Allahovim lijepim imenima

Najbolja dova jeste ona u kojoj čovjek zaziva Allaha Njegovim lijepim imenima (Esmaul-husna).

Allah, dž.š., kaže:

"A Allah najljepša imena ima, zovite Ga njima." (7:180)

Zaključak

* Između vjernika i njegovog Stvoritelja postoji *vizuelna* veza. Vjernik upućuje dovu, a Allah mu se odaziva. Možemo vidjeti odgovor na dovu muslimana kada mole Allaha, dž.š., za kišu prilikom suše, kao i u izlječenju nekih bolesnika, nakon što su ljekari bili nemoćni.

* Ateisti smatraju da je ovo posljedica uvjerenja, a uvjerenja ne mijenjaju činjenice. Međutim, utjecaj i djelovanje je prvenstveno i jedino od Allaha, dž.š.

* Tokom duge islamske povijesti iskreni muslimani su postali poznati po tome što ih je Allah, dž.š., pomogao u borbi protiv njihovih neprijatelja koji su ih nadmašivali u broju i opremi.

*** Dova ima svoje adabe (propise), a oni su:**

1. vjerovanje u Allaha i odazivanje Njegovim naredbama;
2. srčanost i nesumnjanje u to da Allah, dž.š., odgovara na dove;
3. neishitrenost u traženju odgovora na dovu;
4. da dova u sebi ne sadrži grijeh ni molbu za prekidanje rodbinskih veza;
5. nepodizanje glasa prilikom činjenja dove;
6. prakticanje naređivanja dobra, a odvratanje od zla;
7. slijeđenje onoga što je halal u jelu i piću.

* Dova je ibadet, ustvari, ona je srž ibadeta. Ona je povjerenje i obraćanje snazi i moći Allahovoj.

* Ko se s dovom obrati nekom drugom, pored Allaha, dž.š., smatrajući da taj ima skrivenu sposobnost ili da učestvuje s Allahom, dž.š., u upravljanju stvarima, taj je učinio širk.

* Mi moramo upotrijebiti sve mjere koje nam je Allah, dž.š., omogućio, u protivnom naša dova bila bi iskorišćavanje - da nam Allah oprost - a ne traženje pomoći.

* Najbolji vid dove jeste da čovjek moli Allaha, dž.š., Njegovim lijepim imenima.

“A OD ONOGA ŠTO ON ZNA - DRUGI SVOJIM ZNANJEM OBUHVAĆAJU SAMO KOLIKO ON ZELI “ (2:255)

Temelji naše spoznaje Allaha, dž.š.

Prvo: Allaha, dž.š., spoznali smo Njegovim znakovima u stvorenjima. Ova spoznaja temelji se na tri razumska pravila koja je razum spoznao iz čvrste veze između djela i njegova počinitelja.

- a) Nema djela bez počinitelja djela, jer Nebitak ne može učiniti ništa.
- b) Djelo je retrospekcija moći njegovog počinitelja i nekih njegovih karakteristika. Djelo neće ni postojati, osim ako počinitelj posjeduje sposobnost i karakteristiku koja mu omogućuje da to djelo uradi.
- c) Počinitelj djela nije onaj ko ne posjeduje sposobnost da uradi djelo, jer onaj ko nešto ne posjeduje ne može ga ni dati.

Praktična primjena ovih temelja:

a) Spoznali smo da događaji i procesi koji su se desili u kosmosu, koji se dešavaju i koji će se desiti, nisu nastali ni iz čega, već su to svjedoci da postoji njihov Stvoritelj, Koji ih stvara i formira.

Uzvišeni Allah kaže:

“Ili su oni stvoreni bez Stvoritelja...” (52:35)

b) Duboko razmišljajući o ovim događajima i stvorenjima, vidjet ćemo da ona svjedoče da su to stvorenja Mudrog, Sveznajućeg, Onog Koji je o svemu obaviješten, Onoga Koji život daje, Onog Koji usmrćuje, Onog Koji daje opskrbu, Onog Koji radi šta hoće, Svemogućeg, Onog Koji upućuje, Onog Koji je Sudac, Vladar, Onog Koji sve čuje, Živog, Vječnog i Jedinog.

Uzvišeni Allah, dž.š, kaže:

“Doista na nebesima i na Zemlji za vjernike ima znakova.” (45:3)

c) Ako razmislimo o svim dijelovima svemira, uvidjet ćemo samo da postoje nemoćna stvorenja koja ne posjeduju ni znanje, ni volju, ni iskustvo, ni vječnost, niti uputu. Tako znamo da su ova stvorenja ovisna o Stvoritelju, Mudrom, Sveznajućem, Onom Koji je o svemu obaviješten, Koji se od njih razlikuje po Svom bitku i po Svojim osobinama. O Njemu ovise sva stvorenja, a On je Neovisan, On je Onaj kod Koga se traži utočište. Onaj Kome niko nije potreban jeste Allah, slavljem neka je On.

Uzvišeni kaže:

“O ljudi! Navodi vam se primjer pa ga poslušajte: Doista, oni kojima vi robujete mimo Allaha, ne mogu ni mušicu stvoriti, pa makar se radi nje svi sakupili! A ako bi im mušica nešto ugrabila, od nje to oni izbaviti ne bi mogli! Slab je onaj koji traži i ono što se traži!” (57:72-74)

“A oni kojima se, osim Allaha, klanjaju, oni ništa ne mogu stvoriti, i oni su sami stvoreni!” (16:20)

Drugo: Poslanici, čiju iskrenost smo spoznali, upotpunili su nam našu spoznaju o našem Gospodaru, koja nam je bila neophodna.

Treće: Našeg Gospodara i Njegovu blizinu u odnosu na nas, spoznali smo tako što On udovoljava molbi onih koji su Mu se odazvali i koji Ga vjeruju. Pojava koja to najjasnije očituje jeste kišna dova.

Uzvišeni kaže:

“A kada te robovi Moji za Mene pitaju, Ja sam, doista, blizu. Odazivam se molbi molitelja kada Mene zamoli! Pa neka se i oni odazovu Meni i nek' vjeruju u Mene, da bi upućeni bili.” (2:186)

Četvrto: Allaha smo spoznali intuicijom koja nas upućuje na Njega i javlja se jasno kod čovjeka kad god ga zadesi neko iskušenje ili poteškoća. Čovjek se Gospodaru svome obraća dovom.

Uzvišeni je rekao:

“A od Allaha je sva blagodot koju imate, a i kada vas nevolje pogode, vi opet Njega glasno zazivate! A potom, kad nevolje od vas otkloni, vaša skupina jedna opet Gospodaru svome pripisuje druga.” (16:53,54)

Da li naše znanje obuhvaća Allaha, dž.š.

Ljudsko saznanje ne obuhvaća svojim znanjem Allaha, dž.š., naprotiv, ono ne obuhvaća ni samog čovjeka, jer svaki dan čovjek saznaje nešto novo o sebi.

Jedna Engleskinja došla je kod šejha El-Hakimija, a bio je učenjak Jemena, koji je utjecao da veliki broj Britanaca primi islam. Ova žena htjela je zbuniti ovog alima, muslimana, pa mu je rekla: “Ne vjerujem u Allaha, o šejhu, osim ako me ne obavijestiš koliko je Allah visok i koliko je širok?” Šejh joj je rekao da je naše znanje o Allahu, dž.š., ograničeno i da se Allah ne može mjeriti ovakvim mjerilima! **“Ništa nije kao On.”**

A zatim je dodao: “Da li voliš svoga muža?” (A bio je s njome) Rekla je: “Da.”

On je opet upitao: “Da li osjećaš da ljubav postoji?” “Da.”, odgovorila je.

Šejh reče: “Ja negiram postojanje ljubavi u tebi prema tvome mužu, osim ako mi kažeš koliko tovara je teška tvoja ljubav prema mužu i koliko je duga i široka ta ljubav?” Ona je tada uvidjela da je za svoje vjerovanje postavila glup uvjet.

Da li je sveobuhvatnost uvjet za vjerovanje?

Nalazimo da nam je dovoljno u našem vjerovanju u Allaha, dž.š., da smo sigurni u Njegovu opstojnost, da znamo Njegova imena i svojstva, da je On potpuno Uzvišen i Savršeni, **“ništa nije kao On”**, da poznamo Njegovu Objavu, poslanike, svrhu našeg stvaranja, umiranja i oživljenja. Sve ove stvari, saznali smo u dokazima o njima, međutim, postoje mnoge stvari o Allahovom biću i načinu Njegovog djelovanja i postupaka, kao što postoji mnogo stvari o Njemu koje su nam nepoznate. Ali, manjkavost ovog znanja nas ne vodi do toga da negiramo opstojnost Allaha, dž.š. A ako bismo to uradili, bili bismo poput onoga koji negira svoje postojanje, jer ne poznaje svoju dušu, ne poznaje broj pora na svojoj koži, ne poznaje broj dlaka u glavi, ne poznaje broj vena, krvnih sudova i ćelija u svom organizmu. Ili bismo bili poput onoga koji negira postojanje svoje države, jer ne zna broj stijena i kamenja u njoj, ne zna broj zrna prašine i pijeska, niti broj drveća i travki. Tako vidimo glupost i zalutalost onoga ko želi da nepoznavanje i neobuhvaćanje svojim znanjem svih pojedinosti vezanih za neku stvar, učini razlogom za negiranje postojanja te stvari.

Zašto ne možemo Allaha, dž.š., obuhvatiti svojim znanjem?

Uzvišeni Allah nije ograničen. Vidjeli smo da je ljudsko saznanje ograničeno i da ono ne prelazi znanje o zvijezdama koje su ukras ovozemaljskog neba. Pa,

kako može, neko ko je ograničen, obuhvatiti znanjem Onoga Koji nije ograničen?! Kako onaj ko svojim znanjem nije prodro dalje od "ukrasa zemaljskog neba", može obuhvatiti Onog Čije **"prijestolje obuhvata i nebesa i Zemlju"**?! Da li čaša može da prihvati vodu jednog mora? Naše je znanje ograničeno, a sredstva i pomagala našeg saznanja su ograničena i ona su poput male čaše koja iz mora Božanskog Sveznanja može primiti samo koliko je njena zapremina.

Uzvišeni Allah je istinu rekao govoreći:

"On zna šta je ispred ljudi i šta je iza ljudi! A ljudi znaju od Njegova znanja samo onoliko koliko On želi! Njegovo prijestolje obuhvata i nebesa i Zemlju, i Njemu ne dojadi održavanje njihovo. I On je Svevišnji, a i Veličanstveni." (2:255)

Zaključak

* Temelji naše spoznaje Allaha, dž.š.:

Naša spoznaja Allaha, dž.š., temelji se na tri spoznaje:

a) Nema djela bez počinitelja,

b) Djelo je odraz sposobnosti počinitelja,

c) Onaj ko ne posjeduje sposobnost da nešto učini, nije počinitelj. Tako znamo da svako djelo mora imati počinitelja, Stvoritelja, Mudrog, Sveznajućeg, i On je Neovisan i Uzvišen. Poslanici su nam upotpunili spoznaju našeg Gospodara, koja nam je bila potrebna, i pojasnili nam pravi put. U to spada i dova: **"Molite Mene i Ja ću vam se odazvati."**

Kišna dova je jedna časa pojava koja nam ukazuje na Allahovu dobrotu i Njegov odgovor na dovu. Također, Allaha spoznajemo našim osjećajima i intuicijom, a to dolazi do izražaja kada smo u nevoljama. Mi Mu se tada obraćamo da od nas otkloni zlo koje nas je zadesilo: **"A kada te Moji robovi upitaju za Mene, Ja sam blizu."** Da li smo svojim znanjem obuhvatili Allaha, dž.š.? Ako ljudsko znanje ne može obuhvatiti čovjeka, pa kako može naše ograničeno znanje obuhvatiti Uzvišenog Allaha?! **"Ništa nije kao On."**

Za vjerovanje u Allaha, dž.š., dovoljno nam je da se uvjerimo u Njegovu opstojnost dokazima i argumentima, da poznamo Njegova imena i svojstva, i da On nije ničim ograničen. **"A ljudi znaju od Njegova znanja samo onoliko koliko On želi! Njegovo prijestolje obuhvata i nebesa i Zemlju, i Njemu ne dojadi održavanje njihovo! On je Svevišnji, On je Veličanstveni!"**

NEJASNI (MUTEŠABIH) AJETI U KUR'ANU

Jasni (muhkemat) i nejasni (mutesabihat) ajeti

Jasni su ajeti ajeti preciznog, jasnog i određenog značenja, u kojima nema nejasnoća. A nejasni su ajeti ajeti koji u sebi sadrže više značenja.

Jasni ajeti su srž Knjige

Ako promisliš o jasnim ajetima vidjet ćeš da su oni dovoljni u pojašnjenju akide - vjerovanja, Šerijata - zakona, halala i harama i znakova Upute.

"On je Taj Koji tebi Knjigu objavljuje, u njoj ima razgovijetnih ajeta i oni su matica Knjige." (3:7)

Mudrost nejasnih ajeta

Čovjek je u vezi sa svim što ga okružuje i on je dio postojanja. Međutim, čovjek o prošlosti svoga bitisanja, kao i o bitisanju ovoga svemira, zna sasvim malo. O činjenicama postojanja zna samo ono što obuhvaćaju njegova ograničena čula, a o svom Stvoritelju zna samo ono što vidi kroz Njegove vidljive znake. On o činjenicama svog budućeg života ne razumije ništa.

U upotpunjavanje Božanske upute spadalo je to da Allah, dž.š., upozna svog roba s onim činjenicama koje imaju vezu sa egzistencijom čovjeka. Poznajući ove činjenice, čovjek poima činjenice o postojanju. Onaj ko nema ovakvih shvaćanja, kratkovid je, uskog pogleda, zanemaruje ono što je oko njega kao i one velike egzistencijalne činjenice s kojima ima veze. Nejasni ajeti bave se ovim pitanjima sa šireg i obuhvatnijeg aspekta.

Koji jezik je jezik prosvjećivanja i osvješćenja?

Ovdje je potrebno da znaš porijeklo svoga jezika. Jezički izrazi određeni su za označavanje stvari koje ponekad (ne uvijek) mogu biti obuhvaćene ograničenim ljudskim čulima. Pa kojim onda jezikom da se vrši proces prosvjećivanja čovjeka o činjenicama koje čovjek ne poznaje i za koje u njegovom jeziku ne postoje izrazi koji bi ih označavali?! Ovdje do izražaja dolazi dobrota Allaha, dž.š., prema nama i Uputa, jer je učinio od naših dvosmislenih izraza koje upotrebljavamo za "velike činjenice" (o postojanju), znakovima za naše prosvjećivanje i uputu. To su dvosmisleni, nejasni ajeti u Kur'anu. Dvosmisleni izraz ne označava u potpunosti činjenicu koju simbolizira, nego joj samo slični s jednog aspekta.

Primjeri:

1. Pretpostavimo da želiš da prosvijetiš narod koji je živio prije 500 godina, u vezi s onim što će se desiti u napretku i razvoju života. Pa, kako bi im govorio o radiju, televiziji, autobusu, radarima, ili o bilo kojoj stvari iz ovog vremena? Ti bi pokušao da iz njihovog jezika uzmeš nešto za primjer, nešto što slični spomenutim stvarima. Kada bi im govorio o radiju, ti bi rekao: "To je jedna kutija od željeza i drugih materijala, kao što je npr. drvo. To je kutija koja govori kao što govori osoba koja se nalazi negdje daleko." Je li radio, doista, kutija koju oni poznaju? Ili je on drugačija kutija koja u sebi ima naboje, strujna kola, kondenzatore i sl. Riječ kutija slični na radio u nekim aspektima, ali se ne može u potpunosti poistovjetiti s njime. Međutim, ovaj izraz bio je nužan u cilju prosvjećivanja (poučavanja).

2. Ako doktor ili naučnik u atomskoj energiji bude htio da govori ljudima o naučnim činjenicama koje poznaje, kako bi svoje sunarodnike prosvijetio s medicinskog ili naučnog aspekta; da li će u tom slučaju ljudi išta razumjeti od činjenica i preciznih podataka iz medicine i nauke o atomima, a koje im govori ljekar i atomski fizičar?

Odgovor je: Ne!... Ljekar i atomski fizičar trebaju odabrati izraze koji sa nekog aspekta slični naučnim pojmovima, kako bi naučili ljude ovim izrazima koji odgovaraju u potpunosti znanstvenim pojmovima. Naprotiv, trebaju samo na njih aludirati, i da slični u nekim aspektima.

Dvosmisleni izrazi ne daju potpunu istinu

Ako se dvosmisleni izrazi ne podudaraju u potpunosti s istinom, nego samo slični u nekom od aspekata, dajući time samo opću predstavu o nečemu, onda je zabluda da čovjek pokuša u potpunosti saznati istinu kroz dvosmislene izraze, koji se s pojmom i istinom ne podudaraju u potpunosti.

Primjer

Pretpostavimo da si ti, prosvjeđujući narod koji je živio prije 500 god., rekao tom narodu: "Željezo u našem vremenu govori." A zatim ih nisi htio upoznati s načinom na koji željezo govori, i da su za to potrebna strujna kola, valovi, magnetni naboj, frekvencije i sl. Oni su, nakon što si ih napustio, htjeli da saznaju istinu o govoru željeza, uz pomoć dvosmislenih izraza: "željezo govori".

Jedan je od njih rekao: "On nam je rekao: 'Željezo govori!' A da li željezo može govoriti bez jezika? Prema tome, željezo mora imati usta!"

Drugi reče: "A može li željezo imati jezik, a da nema usta? Prema tome, željezo mora imati usta!"

Treći dodade: "Ako željezo ima usta, onda mora se hraniti i jesti!"

Četvrti na to reče: "Pošto se željezo hrani i jede, onda mora imati i stomak i crijeva i mora tražiti sebi hranu."

Pogledaj u kakvu su zabludu upali oni koji nisu znali pravi smisao dvosmislenih izraza i koji su u njima htjeli saznati istinu.

Naše vjerovanje i povećanje naše prosvijećenosti u pogledu dvosmislenih ajeta:

Vjernik koji posjeduje znanje zna istinu dvosmislenih ajeta, on zna da su oni od Allaha, dž.š., i da oni u potpunosti ukazuju na činjenice na koje se ti ajeti odnose. On vjeruje da su ti ajeti istina od Allaha, dž.š., i on ističe spoznaju i svijest bez pokušaja nijekanja i odbacivanja.

"Oni koji su u nauku duboko uronili, govore: 'Mi vjerujemo u njih. Sve je od našeg Gospodara.'" (3:7)

Svako značenje dvosmislenih ajeta, a koje je suprotno značenju jasnih ajeta, mi nećemo prihvatiti.

Uzvišeni Allah kaže:

"U njoj ima razgovijetnih ajeta, oni su matica Knjige."

Oni u čijim srcima je sumnja

Oni u čijim srcima je sumnja, iskorišćavaju dvosmislene ajete i nastoje da ih izmijene, izvrnu njihova značenja i dvosmislene ajete dovedu u međusobnu kontradiktornost, a sve iz džehla (neznanja) i gluposti. Postoje i institucije koje su osnovala nevjerničke zemlje čiji je zadatak da muslimane dovedu u nedoumicu u pogledu njihove vjere. Ove zemlje su uvidjele potrebu za osnivanjem ovih institucija prilikom kolonijaliziranja islamskih zemalja, kada su vidjele da je otpor muslimana potaknut islamskim osjećanjima, ili, pak, onda kada je naša kulturna veza s drugim zemljama ojačala. Te su zemlje htjele da ideološkim osvajanjem zavladaju nad nama. Međutim, jedino im je islam bio prepreka. Zbog toga su ove države i osnovala te institucije, kako bi muslimane dovele u sumnju u pogledu islama i kako bi ih odvratile od njega. Većina njihovih nedumica koje pokušavaju ubaciti zasniva se na tome da odabiru neispravno značenje nejasnih ajeta koji pretpostavljaju više značenja.

Allah, dž.š., rekao je:

“On je Taj Koji tebi Knjigu objavljuje, u njoj ima razgovijetnih ajeta i oni su matrica Knjige, a drugi ajeti su nejasni! Oni u čijim srcima je zastrana, oni slijede one nejasne iz nje, željni smutnje i željni svoga tumačenja! A tumačenje njihovo samo Allaha zna! A oni koji su u nauku duboko zaronili govore: ‘Mi vjerujemo u njih! Sve je od našeg Gospodara!’ A samo oni umni opomenu prihvaćaju! Gospodaru naš! Nemoj da nam zastrani prepustiš srca naša, nakon što si nas uputio, i milost Svoju nam podari! Ti si zbilja, Onaj Koji mnogo daruje.” (3:78)

Zaključak

Jasni su ajeti oni koji imaju samo jedno značenje, a nejasni su oni koji u sebi nose mogućnost više značenja. Jasni ajeti sasvim su dovoljni za pojašnjenje Šerijata i Upute. Svrha i mudrost nejasnih ajeta jeste u isticanju da čovjek o prošlosti svog bitisanja, budućnosti, činjenicama oko njega koje obuhvaćaju njegova ograničena čula, kao i o drugom svijetu - nije znao ništa. Tako u upotpunjenje Upute od Stvoritelja ulazi to da je Allah, dž.š., upoznao čovjeka sa ovim činjenicama.

Jezik prosvjećivanja i osvještavanja služi za ukazivanje na ono što se događa u granicama naših čula. Allah, dž.š., u našim dvosmislenim izrazima učinio je

znakove (ajete) za naše prosvjećivanje i našu uputu. Dvosmisleni izraz, i pored toga što se ne podudara u potpunosti s činjenicom, na tu činjenicu ukazuje i slični joj u jednom od aspekata. Kao kad bismo pretpostavili da si se obraćao nekom narodu i govorio o nečemu što nisu vidjeli, kao npr. o nekoj mašini, ti bi im se obratio izrazima koji nisu u potpunosti podudarni činjenicama, pojmovima, nego im samo slične s jednog od aspekata. Veoma je teško da čovjek sazna potpunu istinu na osnovu dvosmislenih izraza.

Naše vjerovanje u nejasne ajete

Vjernici vjeruju da su ti ajeti istina od Allaha, dž.š. **“A oni koji su u nauku duboko zaronili, govore: ‘Mi vjerujemo u njih! Sve je od našeg Gospodara!’” (3:7)**

Oni koji su zastranili, i pokušavaju da te ajete izvitopere i da unesu zabunu među muslimane u vezi s islamom.

“Oni u čijim srcima je zastrana, slijede one nejasne iz nje, željni smutnje i željni svoga tumačenja! A tumačenje njihovo samo Allah zna.”

Neka nas Allah uputi na Pravi put!

“Veličanstven je Gospodar tvoj, Dostojanstveni, daleko od onoga kako ga predstavljaju oni! I mir poslanicima i hvaljen neka je Allah, Gospodar svjetova!” (37:180)

Bilješke

- 1 To je onaj ko ima vlast nad drugima i bez državne uprave.
- 2 Zato što je to jedina tačnost na zemaljskoj kugli koja je sama po sebi odgovarajuća za vitalne funkcije i izazivanje hemijskih organskih reakcija.
- 3 Unutarnjim, razumskim.
- 4 Ovo kazivanje bilježi Et-Tirmizi 4/296, Buharija i Bezzar.
- 5 Ovo kazivanje bilježi Ibn-Ishak u El-Megazi, 11. i 12. str. u "Siretu Ibni Hišam", i Ahmed, br. hadisa 1740, a Kurtubi navodi ovaj dogalaj u svom tefsiru.
- 6 Nisam ih ispitao.
- 7 Et-Taberi, Ibn-Hiban, El-Hakim, El-Bejheki.
- 8 U svojoj knjizi "Muhammed je Allahov poslanik, ovako najavljuju evanđelja".
- 9 Ponovljeni zakon (32:21)
- 10 U svojoj knjizi "Muhammed je Allahov poslanik..."
- 11 Knjiga Postanka, 11:13.
- 12 Evanđelje po Mateju, 21:42, 43.
- 13 Sahih Muslim.
- 14 Evanđelje po Mateju, Evanđelje po Luki i Evanđelje po Ivanu su Evanđelja na koja se sada oslanjaju kršćani. Što se tiče Isaovog, a.s., Indžila, on je izgubljen i danas se nalazi samo u svojstvu iskrivljenih biografija, Isaa, a.s.
- 15 Pogledaj opširnije u knjizi "Šta Biblija kaže o Muhammedu", Ahmed Deedat (prim. prev.)
- 16 Evanđelje po Barnabi, poglavlje 220.
- 17 Život u berzahu -- to je život koji razdvaja život na dunjaluku i život na ahiretu i to je život iščekivanja Sudnjeg dana.
- 18 Izvori svjetskog spiritualizma navode da su u stanju slikati slabašno tijelo koje izlazi iz tijela čovjeka koji spava, koje ostaje povezano s njime. Isto tako, navode da su u mogućnosti snimiti slabašno tijelo koje izlazi iz tijela umrlog, u prisustvu nekih drugih tijela u sobi u kojoj se nalazi mrtvac, a sve to preciznim kamerama.
- 19 Citoplazma je tečnost koja se nalazi u unutrašnjosti svake ćelije i koja neprestano kruži.
- 20 O sferi uma i objave bit će govora kasnije.
- 21 Bojeći se da bolest nije promijenila okus ili, pak, da različite tvari imaju isti okus.
- 22 Mi osjećamo težinu nečega, ali precizno ne znamo kakvu moć ono ima. Tako je i sa toplotom i hladnoćom i sl.
- 23 Kur'an 87:3.
- 24 Prethodni predsjednik Akademije znanosti u Njujorku i član Izvršnog odbora Kolegija za nacionalna istraživanja.

- 25 Blizu američkog kontinenta.
- 26 Nauka o anatomiji embriona otkrila je da započinje stvaranje osnove kostiju pri njegovom nastanku, nakon čega se stvara prva osnova za mišiće od mesa koji prekrivaju kosti.
- 27 Elektronski razum ne iznosi ništa drugo osim onoga što je u njega stavljeno i ne dolazi s mišlju mimo one ljudske misli koja je stavljena u njega.
- 28 Da mi Allah oprost!
- 29 Neron je bio rimski idolopoklonički vladar koji je protjerivao kršćane u prvim danima svoje vlasti.
- 30 Mesija znači poslanik.
- 31 Ovaj princip uzet je iz riječi Poslanika, s.a.v.s.: "Nema nanošenja štete niti uzvraćanja na to." Neki se ljudi koriste nečim što je mubah, ali u njemu je šteta za druge, te je to, stoga, prisila u korišćenju prava koja su mubah (dozvoljeno).
- 32 Ovaj zapadni zakon kritizira usmjerenost surovosti u Šerijatu, a to je usmjerenje koje je kolonijalizam predstavio takvim.
- 33 Ovo je zakonodavstvo došlo od njegovog Gospodara, jer je nemoguće da nepismen čovjek dode, u ovom vijeku, sa zakonodavstvom koje prevazilazi sva zakonodavstva, što je to rekao sam Scheira.
- 34 Misli se na tihi glas koji se ne razumije.
- 35 Misli se na govor čiji se završeci završavaju rimom ili istim slovom.
- 36 Vesvese su nešto što biva ubačeno u srce, ili sluh, jednim skrivenim glasom.
- 37 Redžez je vrsta pjesništva, nesrednog metra i rime. Za ovu vrstu kaside kažu: erdžuza.
- 38 Hezedž je naziv za more u pjesnika, i to je naziv za nesređenu vrstu pjesništva (Hezedž je arapski pjesnički metar od četiri stope, prim. prev.).
- 39 Karid znači komadanje, a primjenjuje se općenito za pjesništvo, radi odsutnosti specifičnog govora s jednim određenim ciljem.
- 40 Mabsut su produžeci kasida.
- 41 Makbud je skraćeni metar u pjesništvu.
- 42 Nefes je snažno puhanje.
- 43 'Ukd-je čvor od užeta i sl.
- 44 Tj. Kur'an.
- 45 Jedan je turski časopis objavio da su istraživači pronašli kamen, u jednoj od kineskih pokrajina, na kojem je napisano: "Postavljen je ovaj kamen u godini kada se Mjesec raspolovio na dva dijela."
- 46 Postoji jedna mala skupina islamskih učenjaka koji kažu da se Mjesec nije raspolovio. Protumačili su ovaj ajet da će se raspoloviti. Tumačili su jasni Kur'an negirajući ogromnu skupinu hadisa, koje prenose ashabi, a to su: Enes ibn-Malik, Ibn-Omer, Ibn-Abbas, Huzejfe, Alija Džubejr ibn-Mut'im, Abdullah ibn-Mes'ud, r.a. Sva ova predanja nalaze se u "Kutubu sitte". Dokaz koji oni (učenjaci) navode je slijedeći: "Da se to dogodilo, vidjeli bi ga i drugi narodi i prenosili bi tu vijest." Odgovor na to je slijedeći: "Da su ga vidjeli drugi narodi, a ne bi ga mogli vidjeti, osim oni narodi koji zajedno s Mekom imaju jedno ishodište izlaska sunca, koji nisu imali oblake u

vrijeme cijepanja Mjeseca i koji su bili pripremljeni na to da posmatraju Mjesec. Pored toga, ovaj hadis, iako je čudan i neobičan, nema nikakva značaja kod njih, i ako su ga ljudi prenosili u jednoj generaciji ili dvije, ili tri, ili četiri generacije; druge generacije će zaboraviti taj događaj, polazeći od toga da to nije bilo bitno prvoj generaciji koja je vidjela, a nije zabilježila jednu ovakvu pojavu. Muslimani su sučeljavali druge narode s Kur'anom i mu'džizama njihovog Vjerovjesnika, i ti narodi nisu negirali ovaj ajet, nego su tražili da 'iju (onoga koji poziva u vjeru) da im ga protumači. U našoj historiji islama potvrđeno je da su Kurejšije pitali putnike, pa su ih obavijestili. U neznanje se ubraja i mišljenje neznalica koji smatraju da se Mjesec spustio na Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

- 47 Bavljenje proizvodnjom ruda nije haram. Allah, dž.š., obavijestio je da je to znanje kojem je On podučio Svoje poslanike. On je rekao o Davudu, a.s.: "... I učinili da mu mehko gvožđe bude." (Sebe, 10) O Zilkarneju je rekao: "... Donesite mi rastopljen mjed da ga zalijem." (El-Kehf, 96) O Davudu, a.s. rekao je: "I naučismo ga da izrađuje pancire za vas da vas štiti u borbi s neprijateljem..." (El-Enbija 80) Allah, dž.š., bio je milostiv prema Davudu i Sulejmanu, a.s., zato što im je poklonio znanje: "Davudu i Sulejmanu smo znanje dali..." (En-Neml 15) Prethodni ajeti ukazuju na to da je bavljenje rudarstvom jedan dio znanja. Poslanikov, s.a.v.s., hadis samo je obavijest o napredovanju nevjernika na polju proizvodnje, na kraju vremena (pred Sudnji dan, -prim. prev.)
- 48 Bilježi ga Ahmed u svom "Musnedu" od Ebi-Se'ida el-Hudrija; bilježi ga i Et-Tirmizi i kaže da je hasen-sahih i garib. El-Hakim kaže: "Hadis je salih po Muslimanovim uvjetima." S ovim se slaže Ebu-Ne'im u djelu "Hilje", kao i drugi.
- 49 Bilježi ga Ahmed u "Musnedu" od Ebu-Hurejrea.
- 50 Bilježi ga Et-Taberani od Abdurrahmana el-Ensarije.
- 51 Bilježe ga Ahmed, El-Bezzar, Et-Taberani i drugi od Ibn-Mes'uda.
- 52 Bilježe ga El-Hakim i Et-Taberani od Ebu-Hurejrea.
- 53 Bilježe ga Ahmed i Ebu-Davud od Slame bint el-Harrana.
- 54 Bilježe ga Ebu-Ne'im, u knjizi "El-Hilje" i El-Hakim od Enesa.
- 55 Bilježe ga Ahmed, El-Hakim, u svom "Sahihu", i Buhari od Ibn-Mes'uda.
- 56 Bilježi ga En-Nesai od 'Omera ibn Tagluba.
- 57 Bilježe ga Ahmed i Buharija u knjizi "El-Edebul-mufred", El-Bazzar, Et-Tahavi u knjizi "Muškilul-asar", Et-Taberani i El-Hakim u svom "Sahihu" od Abdullaha ibn Mes'uda.
- 58 Bilježe ga Ahmed i El-Hakim od Ibn-Omera.
- 59 Bilježi ga Muslim od Ebu-Hurejrea.
- 60 Bilježi ga Ebu-Ne'im u djelu "El-Hilje" od Huzejfe, a i drugi bilježe slično ovome.
- 61 Bilježi ga El-Hasan ibn-Sufjan u svom "Mesnedu" od Ebu-Umamea.
- 62 Bilježi ga El-Hakim u svom "Mustedreku".
- 63 Bilježi ga Et-Taberani od Ibn-Omera.
- 64 Bilježi ga El-Hakim od Ebu-Hurejrea.
- 65 Hadis bilježe Buharija i Muslim, a podizanje znanja označava smrt učenjaka i povećanje neznanja - neznanja o vjeri.

- 66 Hadis bilježe Et-Taberani i El-Hakim od Ebu-Zerra.
- 67 Bilježi ga El-Hakim u djelu "Tarihu Nejsabur", a Et-Taberani bilježi slično ovome u dugom hadisu koji bilježi od Ebu-Zerra el-Gaffarija.
- 68 Hadis bilježe Ebu-Davud, Ibn-Madže i El-Hakim od Ebu-Hurejrea.
- 69 Nevaljalo dijete, tj. kopile.
- 70 Bilježe ga El-Hakim, Ahmed i Et-Taberani od Mu'aza.
- 71 Bilježi ga Muslim od Ibn-'Omera.
- 72 Bilježi ga Ed-Dejlemi od Huzejfe.
- 73 Bilježi ga Ibn Ebi-Šejbe od Š'abija.
- 74 Bilježi ga Ahmed u svom "Musnedu" od Ebu-Hurejrea i smatra da je sahih.
- 75 Bilježi ga El-Hakim u svom djelu "Tarih" od Ebu-Musaa.
- 76 Bilježi ga Et-Taberani u djelu "El-Kebir" od Mejmune, majke vjernika. Kada se iskvari vjera, tj. kada se pomiješa vjera.
- 77 Bilježi ga Ebu-Šu'ajb el-Harrani u djelu "Favaid", Ebu-Davud i El-Hakim u svom "Mustedreku" od Katade, Enesa i Ebu-Se'ida. Bilježi ga Ahmed, Ebu-Davud, Ibn-Madže i El-Hakim samo od Enesa.
- 78 Bilježi ga Et-Taberani u djelu "El-Evsat" od Selmana.
- 79 Bilježi ga Ibn-Merdevejh od Ebu-Hurejrea i Ebu-Ne'ima u djelu "Tarihu Asbahan".
- 80 Bilježi ga Et-Taberani od Ed-Dahhaka ibn Kajsa a on od En-Nu'mana ibn Bešira. El-Hakim bilježi hadis, sličan ovom predanju, od Enesa.
- 81 Bilježi ga Ne'im ibn Hamad u djelu "El-Fiten" i Et-Taberani u djelu "El-Kebir".
- 82 Bilježi ga Ahmed u svom "Musnedu".
- 83 Bilježe ga Muslim, Et-Tirmizi i Ebu-Davud od Sevbana.
- 84 Bilježi ga Et-Taberani u djelu "El-Evsat" od Ebu-Hurejrea, i ovo se odnosi na početak nereda.
- 85 Bilježi ga El-Bejheki od Ibn-Abbasa. Ovo je kada se pojačaju neredi.
- 86 Bilježi ga Muslim u svom "Sahihu" od Ibn-Omera.
- 87 Bilježi ga Buharija u svom "Sahihu" od Abdullaha ibn Omera, a bilježe ga i drugi hadiski učenjaci.
- 88 Bilježi ga El-Bazzar i kaže da mu je lanac predanja hasen, a bilježi ga i Et-Taberani i Ibn-Mendeh u djelu "Es-Sahabe" od Nuhejka ibn Šurejm es-Sukuni.
- 89 Poznato je da se Aden nalazi u grotlu vulkana.
- 90 Bilježe ga Et-Tirmizi i El-Begavi u svom "Sahihu".
- 91 A ima i druga značenja.
- 92 Bilježi ga Buharija.
- 93 Islam preporučuje naginjanje na lijevu stranu prilikom obavljanja velike nužde. Nauka o anatomiji nedavno je otkrila korist toga, jer je otvor za nuždu povezan sa debelim crijevom na lijevoj strani, što pomaže pri izlasku velike nužde.

- 95 Napokon se saznalo da brzina umanjuje težinu.
- 96 Onaj koji hodi, tj. vidljivi.
- 97 Bilježi ga Muslim.
- 98 Podsedlice: deve.
- 99 Pogledaj bilješku br. 102
- 100 Bilježi ga Ahmed od Burejde i kaže da je sahih.
- 101 To nije vještačka kiša, jer čovjek ne može napraviti kišu, nego je to kiša čije padanje čovjek podstiče.
- 102 Dokazi zapisivanja u Levhi su slijedeći: Istinito snoviđenje koje dolazi kao osvit jutra. Ono dokazuje da je onaj ko spava doznao šta će se desiti u budućnosti, prije nego se ona dogodi, što ukazuje na to da postoji istinska egzistencija stvari i događaja na određenom mjestu, prije nego se dogode te stvari i događaji. Onaj ko je imao istinito snoviđenje, uspio je doći do saznanja o onome šta će se desiti prije nego se desi. Naprimjer, čovjek usnija da će neki čovjek umrijeti na tom i tom mjestu od metka. I dogodi se onako kako je obavijestio onaj ko je to sanjao, što znači da je ubistvo čovjeka na tom mjestu, bila poznata stvar prije nego što se desilo. To znači da je onaj ko je to sanjao, dospio do tog izvora ili do izvora koji je povezan s njime. Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: *"Istinito snoviđenje je dio od 46 dijelova Objave."* Allah, dž.š., podigao je Objavu, a ostala su istinita snoviđenja koja s oprobanim i opipljivim dokazima potvrđuju da Allah, dž.š., unaprijed zna šta će se desiti i da je to prethodno zapisano. (Pogledaj na strani 365 - 367.)
- Iz riječi Allahovog Poslanika, s.a.v.s.: *"Pet stvari ne zna niko osim Allaha"*, zatim ajeta koji je poručio: *"Samo Allah zna..."* (Lukman 34), razumije se da ovo znanje sa svim svojim ograničenjima isključuje čovjeka, na osnovu značenja pojašnjavajućeg ajeta koji je proučio nakon riječi: *"Pet stvari ne zna niko osim Allaha"*... Ajet u sebi sadrži različite konstrukcije. Tako konstrukcija u kojoj se kaže: *"On spušta kišu"*, ne negira da to neko drugi pored Allaha može učiniti. U drugoj konstrukciji kaže se: *"^ovjek ne zna šta će sutra zaraditi"*, što ne dopušta čovjeku bilo kakvo znanje o onome šta će se sutra desiti. Na osnovu različitih konstrukcija koje se javljaju u ajetu, nakon hadisa, znamo da je moguće da čovjek, ili bilo ko drugi, učestvuje u znanju, u određenim granicama, ali niko nije u stanju da učestvuje u Allahovom znanju. A Allah najbolje zna. (Pogledaj stranu 365.)
- 103 Jer taj čovjek, naprimjer, koji je evoluirao iz majmuna, umrijet će i neće imati potomstvo, jer se ne može oženiti majmunicom. Pa, iako bi se oženio majmunicom, šta bi ona rodila!!! Ovakvo umire i ne ostaje!!
- Postoje živa bića koja žive samo jedan dan. Ona se rađaju, sjedinjuju i umiru u jednom danu. Kada je, onda, tekla evolucija kod mužjaka i ženki? Moraju postojati mužjak i ženka u isto vrijeme i u toku jednog dana. A ovo se dešava samo posebnim stvaranjem.
- 104 Tako, naprimjer, u slučaju vrućine, iz ljudskog tijela izlazi znoj. Nežive materije ne znoje se jer nemaju znojne žlijezde, dok se ljudsko tijelo prilagođava određenoj temperaturi znojenjem. Čovjek kada se navikne dizati tegove i njegovi će mišići jačati, a ako čovjek podiže tegove štapom, vremenom štap će oslabiti i slomiti se. Prilagođavanje koje se nalazi u mišićima jeste skriveno svojstvo koje je stvoreno zajedno sa čovjekom i ne formiraju ga prirodni uvjeti.
- 105 Hadis bilježi Muslim od Ebu-Hurejrea.

SADRŽAJ

Predgovor	7
Uvod	9
PRVO POGLAVLJE	11
Svjetlo imana i tmina kufra	13
Allahova opstojnost	27
Allah je Taj Koji izdržava i opskrbu daje	35
Razmišljajte, o vi koji ste razumom obdareni !	53
Suština imana i njegovi plodovi	63
Potreba za poslanicima i njihovim objavama	71
Neki od poslaničkih dokaza	75
Istinita knjiga	77
Prethodni nagovještaj	85
Kur'an prethodi znanosti	99
Vjerovanje u transcendentno (gajb) i materijalizam	107
Podlo podozrenje	111
Čovjek nije uzalud stvoren i neće biti sam sebi prepušten ..	115
Smrt	123

DRUGO POGLAVLJE	127
Položaj nauke o tevhidu i periodi kroz koje je prošla	129
Istinsko znanje	137
Allahovi znakovi u materiji	153
Isti korijen	159
“S mjerom određuje i upućuje”	165
“Niko nije kao On ! On sve čuje i sve vidi”	177
Najveći idol... priroda	195
Mu'džize i jasni dokazi Muhammeda, s.a.v.s.	199
Predznaci Sudnjeg dana i njegova obilježja	231
Dokazi vjerovanja u Sudnji dan	247
TREĆE POGLAVLJE	257
Vjera i njen značaj	259
Izlaz iz škripca savremene civilizacije	269
Vječno živi	277
Neka Allahova svojstva	285
Islam, iman i ihsan	291
Kur'an prednjači savremenim znanostima	297
Sumnje i odgovori	319
Darvinove teorije i uzroci njihove rasprostranjenosti	335
Dova i propisi vezani za nju	347
“A od onoga što On zna – drugi svojim znanjem obuhvaćaju samo koliko On želi”	353
Nejasni (mutešabih) ajeti u Kur'anu	357
Bilješke	362